

3626

A STANDARD GRAMMAR OF MODERN AND CLASSICAL TAMIL

T03626

B00102

Dr M ANDRONOV M.A., Ph.D

T

3626

U. S. S. R. ACADEMY OF SCIENCES
INSTITUTE OF ORIENTAL STUDIES

3626

A Standard Grammar OF Modern and Classical Tamil

BY
Dr. M. ANDRONOV

Translated by the author from the original Russian

FOREWORDED BY
Prof. S. K. CHATTERJI
AND
Prof. T. P. MEENAKSHISUNDARAN

New Century Book House Pvt. Ltd.
6, Nallathambi Chetty Street,
MADRAS-2.

First Edition : June, 1969

COPYRIGHT

By the Author.

PRICE Rs. **15.00**

Printed at Guru Printers, 38, Acharappan Street, Madras-1 and
published by New Century Book House Private Ltd ,
6, Nallathambi Chetty Street, Madras-2

We feel happy and proud to publish this book "A Standard Grammar of Modern and Classical Tamil" written by Dr. M. Andronov.

Two outstanding scholars, National Professor Suniti Kumar Chatterji and Vice-chancellor Dr. T. P. Meenakshisundaran have given their foreword. They are masters in their own fields. Their contributions to the development of Bengali and Tamil literature are well known. Their commendation of this book is really a tribute and appreciation of its merits. It is a rare privilege for us to get their foreword for this fine book. We thank them heartily for their extreme kindness in coming forward to write this foreword for our publication.

Dr. Andronov has taken great pains and studious efforts to study Tamil language in its various forms. Above all, the study of Tamil dialects and the effort to determine and map it them out is a difficult job for a foreigner. Yet he has done it. We hope our own scholars will evince a positive response to his conclusions in this aspect.

The study of Tamil classics is a stupendous task for a foreigner. Dr. Andronov has not only studied classical literature but also modern literature. Out of this genuine effort, he has worked out "A Standard Grammar of Modern Classical and Tamil."

He has devoted years of study and research both in study rooms and in fields. He had consultations and advice from a number of scholars and teachers. He had talks with ordinary Tamil people also. Research in its best efforts has yielded good results.

To study the structure of Tamil words in various forms and delve deep into the grammar is not an easy job. Grammar study by itself is a tiring effort. The study of the grammar of a foreign language by a foreigner is still more difficult. Applying it and comparing it with both Modern and Classical Tamil is the first

attempt of its kind. This has been done admirably by Dr. Andronov.

We are very grateful to him for this new study.

Before thanking him and other scholars, we must apologise to Dr. Andronov for the delay in bringing it out in book form. Our difficulties were many, yet they cannot be offered as an excuse.

We thank Dr. Andronov for this fine work and also Professor S.K. Chatterji and Professor T. P. Meenakshisundaran for their kind foreword.

We also thank M/s. Guru Printers, Madras-1 for their kind co-operation in bringing out this book.

We request one and all who are interested in the growth of our great Tamil literature on modern lines, to buy this book and commend it to their friends. We need encouragement and advice from the readers in ventures like this where research, enquiry and deep study is involved.

MADURAI UNIVERSITY

T. P. MEENAKSHISUNDARAN,
Vice-Chancellor

University Building
Madurai-2

Date : 7th Feb. 1969

FOREWORD

Dr. Andronov has brought out a grammar of Tamil, taking into consideration both the literary and colloquial dialects. He has brought together in this book various forms he had met with in books and in speech. Modern Linguistics is marching at a very rapid rate and therefore I do not say anything about the theories but restrict myself to the material collected here. I welcome this work as the fruit of the friendly co-operation between India and U. S. S. R.

T. P. MEENAKSHISUNDARAN.

SUNITI KUMAR CHATTERJI

Residence :

“ SUDHARMA ”

16, Hindustan Park,
Calcutta-29

Office :

National Library Campus
Belvedere,
Calcutta-27
March, 6, 1969.

FOREWORD

The present work “A Standard Grammar of Modern and Classical Tamil” by Prof. M. Andronov is a very full grammar of Tamil as the language is spoken and written at the present day. The author has not followed any historical or sequential presentation, which in my opinion would be very desirable in the study of a language which has got at least 2000 years of recorded history. Tamil is a great language, and its early literature in its special character—its importance and its beauty—comes next to that of Sanskrit. In certain respects it has preserved some characteristics of originality more than any other Indian language. As the language went on progressing from the Sangam times from 2000 to 2500 years ago, it naturally could not remain the same language all through. Present-day Tamil, in its various colloquial forms, is therefore a different proposition from classical Tamil of literature and of the oldest Tamil of the old Sangam texts. As in Greece some 50 years ago, many Tamil speakers now did not have any idea about the historical development of their language, and they found it only natural to mix up ancient or classical forms in Morphology and Syntax with present-day ones. Many Greeks also cherish the idea that their language, Modern Greek, was the same as the language of the New Testament or even of Plato, and hence only recently we find in Greece in the printed literature a commingling of forms from classical, from Byzantine and from Modern Greek.

Dr. Andronov is a scholar of Tamil, who has the language at his finger-tips, and his book will be a standard one for both those who want to study seriously Tamil as it is now written and

spoken and also those who want to have some indication of differences between the classical literary language and the present forms of the colloquial. For this reason his book will be an exceedingly valuable one and quite authoritative, as I feel.

But what is also wanted is a rigidly historical grammar of Tamil, showing the development of the language in its sounds and its forms, in its syntax and its vocabulary as registered in literature from century to century. A scholar of eminence of Dr. Andronov might easily do it. Nevertheless I hope the present work will serve its purpose and will be used most profitably by all serious students of Tamil.

SUNITI KUMAR CHATTERJI.

Emeritus professor of comparative
Philology, University of Calcutta,

National Professor of India in Humanities, Calcutta.

Contents	Page
Preface	1
Alphabet (§§ 1-3)	9
Phonetics (§§ 4-20)	12
Characteristics of speech-sounds (§§ 4-10)	25
Phonemes (§§ 11-12)	32
Stress (§§ 13)	33
Liaison (§ 14)	34
Combinations of sounds (15-16)	34
Sandhi (§§ 17-19)	38
Morphology (§§ 20-232)	59
Nouns (§§ 21-43)	59
Gender (§ 22)	60
Number (§§ 23-25)	61
Bases (§§ 26-31)	66
Cases (§§ 32)	76
Nominative (§§ 33-34)	76
Accusative (§ 35)	78
Instrumental (§ 36)	79
Comitative (§ 37)	79
Dative (§ 38)	80
Locative (Ablative) (§ 39)	82
Genitive (§ 40)	82
Vocative (§ 41)	83
Principal types of declension (§§ 42-43)	85
Numerals (§§ 44-50)	91
Pronouns (§§ 51-69)	100
Personal pronouns (§§ 52-55)	100
Reflexive pronouns (§§ 56-59)	108
Possessive pronouns (§ 60)	111
Interrogative pronouns (§ 61)	111
Demonstrative pronouns (§ 62)	114

Determinative pronouns (§§ 63-68)	115
Indefinite pronouns (§ 69)	121
Personal nouns (§ 70)	122
Adjectives (§§ 71-72)	125
Verbs (73-216)	127
Basic form (§ 74)	127
Verbal roots (§ 75)	128
Verbal stems (§ 76)	129
Affirmative forms (§§ 77-177)	131
Tenses (§ 78)	132
Present (§§ 79-81)	132
Future (§§ 82-83)	134
Past (§§ 84-88)	136
Personal suffixes (§§ 89-135) of	142
the first person singular (§§ 90-96)	142
the first person plural (§§ 97-104)	146
the second person singular (§§ 105-109)	150
the second person plural (§§ 110-115)	153
the third person singular masculine (§§ 116-118)	156
the third person singular feminine (§§ 119-121)	158
the third person plural epicene (§§ 122-126)	159
the third person singular neuter (§§ 127-133)	162
the third person plural neuter (§§ 134-135)	167
Peculiarities in the usage of the indicative (§§ 136-139)	168
Imperative (§§ 140-150)	171
Optative (§§ 151-155)	175
Infinite forms (§§ 156-187)	177
Participle (§§ 156-160)	177
Verbal participle (§§ 161-166)	180
Infinitive (§§ 167-169)	185
Supine (§§ 170-173)	189

Conditional verbal participle (§§ 174-177)	190
Participial nouns (§§ 178-182)	193
Verbal nouns (§§ 183-187)	199
Negative form (§§ 188-210)	202
Suffixes of the negative (§§ 189-190)	202
Indicative (§§ 191-194)	203
Imperative (§§ 195-199)	205
Optative (§ 200)	209
Infinite forms (§§ 201-210)	209
Participle (§§ 201-203)	209
Verbal participle (§§ 204-206)	210
Participial nouns (§§ 207-210)	212
Principal types of conjugation (§§ 211-212)	215
The verbs ul-, il-, al- (§§ 213-216)	244
Adverbs (§§ 217-218)	247
Particles (§§ 219-229)	249
Imitative words (§ 230)	259
Echo-words (§ 231)	261
Interjections (§ 232)	262
Syntax (§§ 233-277)	263
Simple sentence (§§ 234-263)	263
Subject (§ 235)	263
Predicate (§§ 236-241)	265
Agreement between the subject and predicate (§§ 242-246)	278
Attribute (§ 247)	281
Object (§§ 248-251)	285
Adverbial modifier (§§ 252)	289
of manner (§§ 253-254)	289
of degree (§§ 255-257)	294
of place (§ 258)	298
of time (§ 259)	303
of causes (§ 260)	308
of purpose (§ 261)	310
of condition (§ 262)	312
Homogeneous parts of the sentence (§ 263)	313

Word order (§264)	315
Compound sentence (§ 265)	316
Complex sentence (§§ 266-277)	317
with an attributive clause (§ 266)	317
with an object clause (§ 267)	318
with an adverbial clause of manner (§ 268)	319
with an adverbial clause of degree (§ 269)	320
with an adverbial clause of place (§ 270)	320
with an adverbial clause of time (§ 271)	321
with an adverbial clause of purpose (§ 272)	321
with an adverbial clause of cause (§ 273)	322
with a conditional clause (§ 274)	322
with a concessive clause (§ 275)	323
with a subject clause (§ 276)	324
with a Predicate clause (§§ 277)	324
Appendix : Composite words (§§ 278-291)	325
Index	329
Abbreviations	333
Bibliography	338

PREFACE

Tamil is one of the fourteen official languages of India fixed in her constitution.¹ This language is mainly spread in the Madras State, where it is spoken at present by some thirty million people. Besides, Tamil immigrants, who settled from time immemorial in the South-East Asia and in other regions, brought Tamil to Ceylon (nearly 2 million speakers), Malaysia and Indonesia (about 1 million speakers), as well as to the South and Central Africa, Guiana and to the islands of the Indian, Atlantic and Pacific oceans (Fiji, St. Mauricius, Réunion, Madagascar, Trinidad, Martinique, etc.).

Several forms of the Tamil language should be distinguished, and first of all—Literary Tamil and Colloquial Tamil. Literary Tamil at present does not serve as a medium of oral communication for any portion of the Tamil population and, being largely incomprehensible without special training, should be regarded as a bookish, written language used only by educated people. Literary Tamil, in its turn, falls into Modern Literary Tamil, *i. e.* the language of newspapers, journals, correspondence, the most part of fiction, etc., and Classical Tamil, the language of the old, mainly poetical, literature, the language which passed through several stages in the course of more than 1500-year history of its development.

Colloquial Tamil is the modern national language of the Tamil people and is equally understood over the

¹ இந்திய அரசியலமைப்பு, சென்னை, 1951, 8-ஆவது தபசில், ப. 267.

whole area of Tamilnad. One must keep in mind, however, that it is a non-literary language, which has neither conventional writing, nor written grammar. By its phonetics and morphology, Colloquial Tamil differs substantially from the literary language and demands special study from a foreigner. The sphere of oral communication entirely belongs to Colloquial Tamil. Moreover, the sphere, where it is used, is gradually expanding: it penetrates into cinema films, radio broadcasts, theatre, fiction, etc. The penetration of the colloquial language in literature has recently intensified to such an extent that many writings of modern writers can hardly be understood without the knowledge of Colloquial Tamil.²

Colloquial Tamil, as a national language, should be distinguished from Tamil dialects. These dialects are not strongly expressed. According to our data collected in 1958—1959, there are five dialects altogether: the eastern dialect (Tanjore, Tiruchirapalli and the North-East part of Madurai), the northern dialect (Madras, Chingleput, North and South Arcot), the southern dialect (Tirunelveli, Ramnathapuram and the South-West part of Madurai), the western dialect (Nilagiri, Coimbatore, Salem) and the dialect of Ceylon.³ The national colloquial language has formed on the base of the eastern dialect and on that of the northern one which is very close to the eastern dialect.⁴ The base of the literary language was the ancient dialect of the eastern districts known as 'Sendamiz'.

Besides that, there are well marked social dialects in Tamil. Usually a social dialect of the Brahman caste can be noted, as well as social dialects of the so-called

² For more details cf. M. Andronov, *Razgovornyj tamiljskij jazyk i ego dialektj* (Colloquial Tamil and its Dialects), Moscow, 1962, pp. 5-7, 43-44.

³ These dialects of Tamil have been first determined and mapped by the present author in 1960. cf. M. Andronov, *Tamiljskij jazyk* (Tamil language), Moscow, 1960, pp. 9-10.

⁴ M. Andronov, *Colloquial Tamil and its Dialects*, pp. 43-44,

'low' castes. All these dialects have phonetic and morphological characteristics of their own.

The present 'Grammar' is entirely based on the strictly documented material, drawn from the modern and classical literature. All the examples, showing the use of a certain form in a sentence, are followed by the exact indication of the source, which they are taken from. The documentation of examples, showing the structure of forms, is omitted here for the economy of space.

The 'Grammar' is purely descriptive in its nature and does not treat linguistic data historically. The distinction of forms belonging to the modern literary language, classical language, colloquial language and dialects, which is drawn throughout the book, does not imply any diachronic relation between them and should help to make the description as complete as possible.

The description of the phonetic aspect of the Tamil language is chiefly based here on the author's personal observations. Each phonetic unit, denoted by a separate transcriptional symbol, represents a sound type, singled out on an allophone level with an accurate enumeration of positions in which it is met with.⁵

The 'Grammar' demonstrates that the phoneme inventory is determined exclusively on the base of the positional distribution of allophones and that the semantic (sense-distinction) criterion is irrelevant for this procedure (it is the positions in which a certain allophone can be used and not its sense-distinctive power that are checked in the so-called minimum pairs).

The study of word-changing forms (morphology) is

⁵ Since the mechanism of distinguishing meaning is connected with the reflection of the outward world in the human mind, that is in the first place with notions and words and not with the distribution of sound types in the language, phonemes, which are generally understood now as classes of allophones in complementary distribution, are not, to our conviction, sense-distinctive units. This circumstance predetermined the space, devoted here to the description of phonemes.

based here on an assumption that the word is a minimal linguistic unit capable of operating independently. In this connection one of the most important problems of the book is to distinguish between a word (usually a particle) and a suffix, on one hand, and between a composite word and two independent words, on the other. For the decision of this problem it is sufficient to remember that any morpheme is a suffix (a part of a composite word), if the preceding unit does not represent an independent word (a free form); *e.g.*, *seyxir-ēn* 'I do', *bala-p-paṛuttal* 'to strengthen'. The distinction between a composite word and a simple one lies in the fact that some portion of the composite word is capable of being used independently. Thus, for instance, the verbal form *arix-ilei* 'you don't know' is a composite word, since the word *ilei* is used independently; at the same time *indāy* in *arix-indāy* 'you know' is a mere sequence of two suffixes, since it is never used as a free form.⁶

Each word has a form. An unchangeable word has only one form. A changeable word has several forms. Each form serves to express a certain morphological category. All the forms of a word in the aggregate make its paradigm. The sum of morphological categories expressed by a word makes its morphological characteristic. The words, which have the same paradigm and common morphological characteristics, are classed into one part of speech. It is clear that morphemes, which are not independent words (*e.g.*, roots, bases), have neither paradigmatic forms, nor morphological characteristics and do not belong to any part of speech whatever.⁷ It is also clear that the form of a word (like the form of any other phenomenon) can be only expressed in the

⁶ For the historic relationship of the both forms cf. M. Andronov, Hints regarding the origin of the present tense suffix *kinr* in Tamil,—'Tamil Culture', IX, 2, Madras, 1961.

⁷ Our criticism of erroneous attempts to classify bound morphemes into parts of speech see in M. Andronov, *Dravidijskije jazyki* (Dravidian Languages), Moscow, 1965.

word itself and not in any other word. To put it another way, the form of a word can be only synthetic.⁸

This approach made it possible to specify the inventory of word-changing forms and to determine on that foundation the system of parts of speech in Tamil, which comprised nouns, numerals, pronouns, personal nouns (in Classical Tamil), adjectives (in Modern Tamil), verbs, adverbs, particles, imitative words, echo-words and interjections.

Much attention is paid in the 'Grammar' to the correct (from the point of view of the up-to-date linguistics) delimitation of bases, verbal roots and word-changing suffixes, as well as to the detailed description of how they are combined in a word. One of the immediate consequences of such an analysis was an establishment of the direct connection between the structure of a verbal root and the word-changing forms of the corresponding verb, which made it possible to dispense with classifications of verbs into various classes.

The systematic description of the Tamil syntax (especially that of the compound and complex sentences) is presented in the 'Grammar' for the first time.

The word-building, which under the system of description followed in the 'Grammar' would not differ from etymology, was not included in to the book, since its connection with grammar was not obvious. The only exception was made for the composite words, a very productive mode of building words in the Tamil language of all periods, because it was necessary to draw a border-line between one composite word and two independent words.

The author takes this occasion to express here his gratitude to his teachers of Tamil Messrs. B. C. Lingam, P. Somasundaram, K. Subramaniam and S. Hameed, who helped him much in studying Colloquial Tamil and Tamil dialects (1956-1959), and to Dr. P. C. Ganesh-sundaram, Assistant Professor of Foreign Languages,

⁸ Analytical forms are possible of grammatical categories in comparative grammar.

Indian Institute of Science, Bangalore, for regular consultations on various questions of Tamil phonetics and morphology (1958-1964).

Special acknowledgements are due here to Messrs. New Century Book House Private Limited for their favourable co-operation in the publication of the English version of the 'Grammar'.

The author is planning to continue his work on the 'Grammar' in future and requests the readers to send to him their reviews, opinions and comments.

2nd November, 1964
Asian Nations Institute,
Moscow.

M. ANDRONOV

A STANDARD GRAMMAR OF
MODERN AND CLASSICAL TAMIL

A STANDARD GRAMMAR OF
MODERN AND CLASSICAL FORMS

1887

Alphabet

§ 1. The modern Tamil alphabet consists of thirty-five letters and one sign, arranged in the following order:

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஔ	ஔள
a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au

ஃ

x

க

ங

ka

ṅa

ச

ஞ

ca

ṇa

ட

ண

ṭa

ṇa

த

ந

ta

na

ப

ம

pa

ma

ய

ர

ல

வ

ya

ra

la

va

ழ

ள

ற

ன

ṣa

ḷa

ra

ṇa

ஜ

ஷ

ஸ

ஹ

க்ஷ

ja

ṣa

sa

xa

kṣa

The Tamil alphabet is syllabic, i. e. its each letter denotes a syllable. This syllable may be formed by a vowel sound or by a consonant sound with a following vowel. For rare exceptions, vowel sounds are denoted by separate letters only in the beginning of a word. When it comes after a consonant in the middle or in the end of a word, it is expressed in one joint letter, denoting a consonant and a following vowel. In this case a short vowel *a*, following a consonant, is not expressed in writing altogether. A consonant without a following *a* is denoted by a corresponding letter with a dot above: க ka-க் k. (See table on the next page.)

The sign ூ is called 'āydam' and denotes a velar sound *x* preceding a consonant.

There is no distinction of small and capital letters in the Tamil alphabet. Written letters do not differ in form from printed letters. The direction of writing is from the left to the right.

§ 2. At present Tamilians generally make use of the Arabic and Roman figures. However, in some publications one may come across the figures which were in use still in the Middle Ages:

க	உ	ந	ச	ரு	கா	எ	அ	கூ	ய	நா	தூ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100	1000

§ 3. The modern Tamil alphabet has developed from an old variant of the Grantha alphabet, which earlier was also used for writing in Tamil (the modern Grantha alphabet is used now for writing in Malayalam). Old Tamil inscriptions and texts are generally written either in the Vaṭṭeṇṇu writing, some letters of which have been adopted by the modern Tamil alphabet, or in the Pallava and some other forms of writing. Until recently, Tamil Moslems used a kind of the Arabic alphabet.

Combination of consonant letters with following vowel letters:

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ
க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ
ரு	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ
ஐ	ஐா	ஐி	ஐீ	ஐு	ஐூ	ஐெ	ஐே	ஐை	ஐொ	ஐோ
ஷ	ஷா	ஷி	ஷீ	ஷு	ஷூ	ஷெ	ஷே	ஷை	ஷொ	ஷோ
ஸ்	ஸா	ஸி	ஸீ	ஸு	ஸூ	ஸெ	ஸே	ஸை	ஸொ	ஸோ
ஹ	ஹா	ஹி	ஹீ	ஹு	ஹூ	ஹெ	ஹே	ஹை	ஹொ	ஹோ
க்ஷ	க்ஷா	க்ஷி	க்ஷீ	க்ஷு	க்ஷூ	க்ஷெ	க்ஷே	க்ஷை	க்ஷொ	க்ஷோ

Phonetics

Characteristics of speech-sounds in Literary Tamil

§ 4. Vowels: a, ā, i, ī, ɪ, ī, u, ū, ʊ, e, ē, ɛ, ē, ai, ei, o, ō, au.

a – a short unrounded open central vowel, acoustically resembling ‘u’ in ‘but’. In writing *a* is denoted by the letter அ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions: அந்த anda ‘that’, கடக்க karakka ‘to cross’.

ā – a long unrounded open central vowel, slightly more back than its short counterpart. Acoustically it somewhat resembles ‘a’ in ‘father’. In writing it is denoted by the letter ஆ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions: ஆறு āṛu ‘river’, கால் kāl ‘leg’, புற purā ‘pigeon’.

i – a short tense unrounded close front vowel, acoustically resembling ‘i’ in ‘bitter’. In writing it is denoted by the letter இ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions before all consonants other than retroflex: இது iḍu ‘it, this’, இனிமை inimei ‘sweetness’, புள்ளி puḷḷi ‘dot’.

ī – a long tense unrounded close front vowel, more tense and more close than its short counterpart. Acoustically it somewhat resembles ‘ee’ in ‘meeting’. In writing it is denoted by the letter ஈ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions before all consonants other than retroflex: ஈயம் īyam ‘lead’, தண்ணீர் taṇṇīr ‘water’, தேனீ tēnī ‘bee’.

ɪ – a very short unstable tense unrounded close front vowel, shorter than *i* in இனிமை inimei ‘sweetness’. In a word it is met with

(a) in the particle மியா mīyā added to the Imperative in Classical Tamil (denoted by the letter இ); கேண்மியா kēṇmīyā ‘hear’;

(b) in the Dative suffix -கு, when it is joined to nominal bases ending in i or ei: புலி puli 'tiger'—புலிக்கு pulikkī 'to a tiger' (denoted by the letter உ);

(c) in words, usually ending in -ü, when this sound changes in Sandhi into -ī preceding words beginning in y-: நாகு nāxü 'cow' + யாப்பு yāppü 'tie' = நாகியாப்பு nāxiyāppü 'a cow's tie' (denoted by the letter இ);

(d) in loan-words in consonant groups: பிரதிநிதி pīraṇiniḍi or pīratiniḍi (also pratinīḍi) 'a representative', டிராம் ṭīrām 'tram' (denoted by the letter இ).

ɪ—a short tense unrounded retroflex close front vowel. In pronouncing it the tip of the tongue is bent upwards and somewhat to the back, which imparts it a specific retroflex timbre. In writing it is denoted by the letter இ. In a word the sound ɪ is met with in the initial and medial positions preceding retroflex consonants: இடம் iṭam 'place', இட்டலி iṭṭali 'a kind of cake', இணை iṇei 'pair', இளமை iḷamei 'youth', இழுப்பு iḻuppü 'convulsion', கிடங்கு kiṭaṅgü 'storehouse', கிட்டம் kiṭṭam 'ore', பிள்ளை piḷḷei 'child', கிழங்கு kiḻaṅgü 'tuber'.

ī—a long tense unrounded retroflex close front vowel. Its articulation and distribution are similar to those of the short ɪ. In writing ī is denoted by the letter ஈ: ஈடு īṭü 'substitute', ஈட்டி īṭṭi 'spear', ஈண்டு īṇḍü 'here', ஈளை īḷei 'phlegm', ஈழம் īḻam 'Ceylon', வீடு vīṭü 'house', சீட்டு sīṭṭü 'letter', மீண்டும் mīṇḍum 'again', பிள் pīḷ 'embryo', கீழ் kīḻ 'down'.

u—a short rounded close back vowel, acoustically resembling 'o' in 'woman'. In writing it is denoted by the letter உ. In a word it is met with in the initial and medial positions, and also in the end of disyllabic words with a short open initial syllable as well as in the end of polysyllabic words with a sonant preceding the final -u: உடல் uṭal 'body', புகை

puxei 'smoke', தெரு teru 'street', கதவு kaḍavu 'door', ஏழு ēḻu 'seven'.

ū—a long rounded close back vowel, more close and more back than its short counterpart. Acoustically it resembles 'oo' in 'wood'. In writing it is denoted by the letter ஊ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions: ஊர் ūr 'village', மூளை mūlai 'brain', தூ tū 'cleanness'.

ü—a very short unstable close central vowel, slightly rounded or unrounded at all. Acoustically it resembles the Russian 'y' in stol'y 'tables'. In writing the sound ü is denoted by the letter உ. It is met with in the end of a word following voiced or unvoiced stops and fricatives (with a preceding vowel, or a consonant or two consonants) or geminated sonants, except for disyllables with an initial short open syllable: நாகு nāxü 'cow', அரசு arasü 'state', காது kāḍü 'ear', நாடு nārü 'country', கிணறு kiṇarü 'a well', எஃகு exxü 'steel', இஃது ixḍü 'this, it', தெள்கு tēlxü 'flea', எள்ளு eḷḷü 'sesame', நட்பு naṭpü 'friendship', சார்பு sārṇü 'partiality', கொக்கு kokkü 'crane', பாட்டு pāṭṭü 'song', பற்று paṭṭü 'attachment', குரங்கு kurangü 'monkey', பாம்பு pāmbü 'snake', அன்று andü '(on) that day'.

Medially the vowel ü is met with in the word நுந்தை nūndei 'your (sg.) father'. Four words are pronounced in two ways: இது iḍü or iḍu 'this, it', உது uḍü or uḍu, அது aḍü or aḍu 'that, it', எது eḍü or eḍu 'what'. There is a tendency in Modern Tamil to pronounce ü instead of u in some other cases too: கதவு kaḍavu and kaḍavü 'door', அளவு aḷavu and aḷavü 'measure', இருக்கிறது irukkiṛaḍü and irukkiṛaḍü 'it is', ஏழு ēḻu and ēḻü 'seven', etc.

e—a short tense unrounded mid-open front vowel, acoustically resembling 'e' in 'pen'. In writing it

is denoted by the letter எ. In a word it is met with in the initial and medial positions, and when initial, it is usually preceded by a slight y-like sound and pronounced similarly to 'ye' in 'yes': என் en 'my', நெய் ney 'butter'.

ē - a long tense unrounded mid-open front vowel, more close and tense than its short counterpart. In writing it is denoted by the letter ஏ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions, and when initial, is usually preceded by a slight y-like sound and pronounced similarly to 'ye' in 'yes': ஏன் ēn 'why', தேன் tēn 'honey', சே sē 'bull'.

ɛ - a short tense unrounded retroflex mid-open front vowel, slightly more back than e. In pronouncing ɛ the tip of the tongue is bent upwards and somewhat to the back, which imparts the sound a specific retroflex timbre. In writing ɛ is denoted by the letter எ. In a word it is met with in the initial, and medial positions preceding retroflex consonants, and when initial, is usually preceded by a slight y-like sound: எழுத்து eḻuttu 'letter', பெண் peṇ 'woman'.

ē - a long tense unrounded retroflex mid-open front vowel, articulation and distribution being similar to those of its short counterpart. In writing it is denoted by the letter ஏ: ஏழு ēḻu 'seven', வேண்டும் vēṇḍum 'it is necessary'.

ai - a diphthong, its first element being a front open vowel, the second - a front close vowel. Acoustically it somewhat resembles 'y' in 'my'. In writing the sound ai is denoted by the letter ஐ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions, but only in the first syllable: ஐந்து aindü 'five', தையல் taiyal 'sewing', கை kai 'hand'.

ei - a diphthong, its first element being a front mid-open vowel, the second - a front close vowel. Acoustically it somewhat resembles 'ay' in 'May'. In writing the sound ei is denoted by the letter ஐ. In a word it is met with in the medial and final positions in every syllable other than the first: அமைதி ameīṭi 'calmness', நிலைமை nīlēimeī 'state, condition'.

o - a short rounded mid-open back vowel. In writing it is denoted by the letter ஒ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions: ஒரு oru 'one', பொய் poy 'lie, untruth', நொ no 'pain'. When initial it is usually preceded by a slight w-like sound,

ō - a long rounded mid-open back vowel, more back and more close than its short counterpart. In writing it is denoted by the letter ஓ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions, and when initial, is usually preceded by a slight w-like sound: ஓரம் ōram 'edge, margin', தோப்பு tōppu 'tope, grove', போ pō 'go away'.

au - a diphthong, its first element being an open central vowel, the second - a close rounded back vowel, acoustically resembling 'ow' in 'now'. In writing it is denoted by the letter ஔ. In a word it is met with in the initial, medial and final positions: ஔவை auvei 'mother', வெளவால் vauvāl 'bat', கௌ kau 'horse-gram'.

§ 5. Consonants: k, g, x, ṇ, c, j, s, ṇ̄, t̄, ḍ, ṛ, ṇ̄, ṭ, ḍ̄, ṝ, ṇ̄̄, t̄, ḍ̄, ṝ, ṇ̄̄, n̄, p, b, β, m, y, r, l, v, z, ḷ, ś, ṣ

k - a noise voiceless velar stop, resembling 'k' in 'key'. In writing it is denoted by the letter க. In a word it is met with initially (slightly aspirated

by individual speakers) and medially (when followed or preceded by k or another voiceless stop): கால் kal 'leg', பக்கம் pakkam 'side', சக்தி sakti 'power, energy', உட்கார் uṭkāṛ 'sit down', அதற்கு aṭaṭṭu 'to it, to that'. In the final position this sound is met with only in loan-words: ஈராக் īrāk 'Iraq'.

g - a noise voiced velar stop, resembling 'g' in 'good'. In writing it is denoted by the letter க். In a word it is met with medially following the nasal sonants ṁ, ṇ, ṇ: அங்கு aṅḡ 'there', கண்காணி kaṅḡṇi 'overseer', என்கிறேன் eṅḡirēn 'I say'. In other positions g is met with only in loan-words: கவனம் gavaṇam 'attention', பிராக் pīrāk 'Prague', வர்க்கம் varḡgam 'class'.

x - a noise fricative voiceless velar sound, resembling 'ch' in 'loch' or in the German *Achtung* 'attention'. In the pronunciation of uneducated people it is often slightly voiced. In a word this sound is met with

a/ medially in the intervocalic position (in writing denoted by the letter க்): முகம் muxam 'face';

b/ medially following the sonants y, r, l, z, ʃ (in writing denoted by the letter க்): செய்கிறேன் seyxiṛēn 'I do', அவர்கள் avarxaḷ 'they', தொல்காப்பியம் tolḡāppiyam 'Tolkāppiyam', வாழ்க vāzḡxa 'long live', கொள்கை koḷḡei 'policy';

c/ medially in short syllables before the fricative x, s, ḡ, β, ʔ (in writing denoted by the sign ஃ): எஃகு exḡḡ 'steel', கஃசு kaḡsḡ 'a measure of weight', பஃதி paḡḡi 'part, portion', பஃபத்து paḡβattu 'hundred', பஃறி paḡḡi 'boat'.

Initially the sound x is met with only in loan-words (in writing denoted by the letter ஹ்): ஹுக்கும் xukkum 'order'. In loan-words the letter ஹ் may stand for x in some other cases too: பரிகாசம் or பரிஹாஸம் parixāsam 'mockery'.

ṅ - a nasal velar sonant, acoustically resembling 'ng' in 'long'. In writing it is denoted by the letter ங. In a word it is met with medially preceding the voiced velar stop g: அங்கு aṅḡ 'there'. Besides, there is a doubled ṅ in a few words, e.g., அங்ஙனம் aṅṅanam 'thus, so, this way'. In the end of a word the sound ṅ is met with only in loan-words: இன்ஜினீயரிங் injiṇiyariṅ 'engineering'.

c - a noise voiceless medio-palatal affricate, resembling 'ch' in 'church'. In writing it is denoted by the letter ச. In a word it is met with in the medial position (when doubled or preceded by the noise voiceless consonants t̪ or t̪̥): பச்சை paccei 'greenness', கட்சி kaṭci 'party', முயற்சி muyaṭci 'effort'.

On Ceylon and in some continental vulgar dialects, as well as in loan-words, the sound c is met with in the beginning of a word (especially following front vowels): சின்ன cinna (also sinna) 'small', சீ cī 'fie', செக் cek 'check'.

In the end of a word the affricate c is met with only in loan-words: பீச் bīc 'beach'.

j - a noise voiced medio-palatal affricate, its articulation being similar to that of its voiceless counterpart. In words of the Tamil origin the affricate j (in writing denoted by the letter ச) is met with in the medial position following the nasal sonants ṁ, ṇ, ṇ̄: குஞ்சு kuṅḡ 'young of birds', வெண்கடர் veṇḡjar 'moon', புன்சிரிப்பு puṇḡjirippu 'gentle smile'. In loan-words the affricate j may also be met with in the beginning of a word or in its end, intervocalically or following other consonants (in these cases it is denoted in writing either by the letter ச, or by ஜ): சனம் or ஜனம் janam 'people', ராசா or ராஜா rājā 'king', இன்ஜின் injin 'steam-engine'.

s - a noise fricative voiceless medio-palatal consonant, acoustically resembling a similar consonant in Hindi. Unlike the English 's' in 'six', the friction in pronouncing it is produced by the medial part of the back of the tongue.

In individual speakers s can vary acoustically from 's' in 'six' to 'sh' in 'sheat' (the latter especially preceding front vowels). In writing this sound is denoted by the letter ச். In a word it is met with initially and intervocalically: சொல் sol 'word', காசு kāsū 'money'. In loan-words the consonant s (usually denoted by the letter ஸ்) may also be met with in the end of a word and in consonant clusters: பஸ் bas 'bus', புஸ்தகம் pustaxam 'book'.

ñ - a nasal medio-palatal palatalized sonant, resembling 'gn' in 'cognac' or a similar sonant in Hindi and in other Indian languages. In writing ñ is denoted by the letter ஞ். In a word it is met with initially and medially (when doubled, preceding the affricate j, and intervocalically): ஞானம் ñānam 'wisdom', விஞ்ஞானம் viññānam 'science', பஞ்சு pañjū 'cotton', கவிஞன் kaviñan 'poet'.

ʈ - a noise voiceless apical alveolar stop, acoustically somewhat resembling 't' in 'time' (but void of aspiration). In writing it is denoted by the letter ட். In a word it is met with in the medial position (when doubled or followed by the noise voiceless stops k, c, p): குற்றம் kuṭṭam 'fault', கற்பு kaṭṭpū 'chastity', etc. Under the influence of Colloquial Tamil ʈʈ in the modern literary language is often followed by a slight r-like sound or even changed into a dental group: kuṭṭram or kuttram. ʈ preceding other voiceless stops is often changed into r, with the following consonant doubled: கற்பு karppū 'chastity', முயற்சி muyarcci 'effort', விற்பனை virppanei 'sale', விற்க virkka 'to sell'.

ɖ - a noise voiced apical alveolar stop, articulated similarly to its voiceless counterpart. In writing it is denoted by the letter ட. In a word it is met with medially following the nasal alveolar sonant n: இன்று inḍū 'this day, to-day'. Under the influence of Colloquial Tamil nɖ in the modern literary language is often followed by a r-like sound or even changed into a dental group: inḍrū or indrū.

ɽ - a noise voiced apical alveolar vibrant, differing from its sonant counterpart r as a noise consonant of tense articulation. In writing it is denoted by the letter ட். In a word it is met with in the intervocalic position: ஆறு āṛū 'river'.

ṇ - an apical alveolar nasal sonant, more tense than the dental n. In writing it is denoted by the letter ண். In a word it is met with in the medial position (intervocally, when doubled and preceding the voiced consonants ḍ, g, b) and finally: பனை paṇei 'palmyra-palm', கன்னம் kaṇṇam 'cheek', கன்று kaṇḍu 'calf', நான்கு nāṅgu 'four', அன்பு aṇbū 'affection, love'.

ṭ - a noise voiceless forelingual retroflex stop, its articulation varying from clearly retroflex to almost cacuminal one (in pronouncing retroflex sounds the tip of the tongue is bent upwards and back, touching the hard palate with its under side; in pronouncing cacuminal sounds the blunt edge of the tongue touches the hard palate). In writing ṭ is denoted by the letter ட். In a word it is met with in the medial position (when doubled or in clusters with other voiceless stops): வட்டம் vaṭṭam 'circle', வெட்கம் veṭkam 'shame', கட்சி kaṭci 'party', கஷ்டம் kaṣṭam 'difficulty'. Initially and finally it is met with only in loan-words: டிராம் ṭīrām 'tram', கோர்ட் kōṛṭ 'court'.

ḍ - a noise voiced forelingual retroflex stop. Its articulation is similar to that of its voiceless counterpart, but retroflexion is more expressed than in ṭ. In writing ḍ is denoted by the letter ட். In a word it is met with in the medial position following the retroflex nasal sonant ṇ: வண்டி vaṇḍi 'cart'. In the initial and final positions it is met with only in loan-words: டர் ḍar 'fear', கார்ட் kāṛḍ 'post-card'.

ṛ - a noise voiced forelingual retroflex flap. In pronouncing ṛ the tip of the tongue is bent upwards and back and then, swiftly unbending and lowering to the front lower teeth, it momentarily strikes by its under side on the hard palate behind the alveoli. In writing ṛ is denoted by the letter ட். In a word it is met with in the intervocalic position: அடா aṛā 'hey, hallo', காடு kāṛu 'forest'.

ṇ - a nasal forelingual retroflex sonant. In a word it is met with in the medial and final positions, and in writing is

denoted by the letter ண் : அணு aṇu 'atom', தண்ணீர் taṇṇīr 'water', பெண் peṇ 'woman'.

t - a noise voiceless dental stop, acoustically resembling a similar sound in Hindi and other Indian languages (but not t in English). In pronouncing it the edge of the tongue touches the upper front teeth on their inner side. In writing t is denoted by the letter த். In a word it is met with initially (slightly aspirated by individual speakers) and medially (when followed or preceded by t or another voiceless stop): தலை talei 'head', பத்து pattu 'ten', சக்தி sakti 'power, might'. In the final position it is met with only in loan-words: ஹுஜ்ஜத் xujjat 'obstacle'.

d - a noise voiced dental stop, articulated similarly to its voiceless counterpart. In writing it is denoted by the letter த். In a word it is met with in the medial position following the nasal dental sonant n : இந்த inda 'this'. In loan-words the consonant d may be met with in other positions too: தினம் diṇam 'day', சமுத்திரம் samudram (or samuddīram, samuttīram) 'sea', etc.

ḍ - a noise fricative voiced dental consonant, articulated by the edge of the tongue drawing near the inner side of the upper front teeth. Acoustically ḍ somewhat resembles 'th' in 'other' (but it is never interdental) or rather the Spanish 'd' in *moneda* 'coin'. In writing ḍ is denoted by the letter த். In a word it is met with in the medial position (intervocally or following the sonants y, r, ṛ) : செய்தல் seyḍal 'to do', ஊர்தி ūrōi 'vehicle', போழ்து pōḍuḍu, பொழுது poḇuḍu 'time'.

n - a nasal dental sonant, acoustically resembling a similar sonant in Hindi and other Indian languages (but not in English!). In pronouncing it the edge of the tongue touches the front upper teeth on their inner side, the breath passing through the nasal cave. In writing n is denoted by the letter ன். In a word it is met with in the initial position and medially (preceding the voiced dental stop d and intervocally): நான் nān 'I', இந்த inda 'this', வல்லுநன் vallunaṇ 'strong man'.

p - a noise voiceless bilabial stop, acoustically resembling a similar consonant in English or Hindi. In writing it is denoted by the letter ப். In a word it is met with initially (slightly aspirated by individual speakers) and in the medial position (when doubled or preceded by the voiceless stops த், த்): பால் pāl 'milk', உப்பு uppū 'salt', நட்பு natpū 'friendship', கற்பு katpū 'chastity'. In the final position it is met with only in loan-words : கப் kap 'cup'.

b - a noise voiced bilabial stop, articulated similarly to its voiceless counterpart. In writing the sound b is denoted by the letter ப். In a word it is met with in the medial position following the nasal sonants m, n, ṇ : பாம்பு pāmbū 'snake', பண்பு paṇbū 'quality', அன்பு aṇbū 'affection, love'. Initially, finally and in other positions b may be met with only in loan-words : பலம் balam 'strength', பொம்மை bommei 'puppet', ரப்பர் rabbar 'rubber', டியூப் ṭiyūb 'tube'.

β - a noise fricative half-voiced bilabial consonant. Its voice characteristic is intermediate between those of p and b and can vary considerably depending on individual speakers and on the speed of speech. In writing the sound β is denoted by the letter ப். In a word it is met with in the medial position (intervocally and following the sonants y, r, l, ɻ, ɻ): கோபம் kōβam 'wrath', தூபம் tūβam 'incense', செய்பவன் seyβavan 'he who will do', சார்பு sārβū 'partiality', இயல்பு iyalβū 'nature', வாழ்பவன் vāzβavan 'he who will live', கொள்பவன் koḷβavan 'he who will take'.

m - a nasal bilabial sonant, acoustically resembling 'm' in 'man'. In writing it is denoted by the letter ம். In a word it is met with in the initial, medial and final positions: மண் maṇ 'earth', சுமை sumei 'burden, load', அம்மாள் ammaḷ 'woman', அம்பு ambū 'arrow', அரண்மனை araṇmaṇei 'palace', மரம் maram 'tree', etc.

y - a liquid medio-palatal sonant, acoustically resembling 'y' in 'boy', 'yes' or a similar sonant in Hindi. In

writing the sonant y is denoted by the letter ய். In a word it is met with initially, finally and in the medial position (intervocally, when doubled and in combinations with other sonants, fricatives and stops): யான் yān 'I', நாய் nāy 'dog', கோயில் kōyil 'temple', செய்யுள் seyyuḷ 'poetry', கொல்யானை kolyānei 'enraged elephant', வாய்ப்பு vāyppu 'favourable circumstance', செய்குனை seysunei 'tank, pond', etc.

r - an alveolar vibrating sonant, acoustically resembling a similar sonant in Hindi and other Indian languages. Sometimes it may be accompanied by slight palatalization. In writing the sonant r is denoted by the letter ர். In a word it is met with in the final position and medially (intervocally or in clusters with noise consonants and with some of sonants): யார் yār 'who', மரம் maram 'tree', பார்க்க pārkka 'to see', ஆர்வம் ārvam 'Zeal, enthusiasm', etc. Initially r is met with only in loan-words and in colloquial forms: ரோமம் rōmam 'hair, fur', ரொம்ப romba 'much, in plenty'.

l - an alveolar lateral liquid sonant, acoustically resembling a similar sound in Hindi and in other Indian languages. The Tamil l is palatalized, but in a lesser degree than the soft l in Russian. In pronouncing this sound one side of the edge of the tongue is lowered to form a narrow passage for the breath (in pronouncing the soft l in Russian the both sides of the tongue are lowered). In writing the sound l is denoted by the letter ல். In a word it is met with in the medial position (intervocally, when doubled, preceding noise consonants and in combinations with some of sonants) and finally: கால் kāl 'leg', இலை ilei 'leaf', பல்லி palli 'lizard', கொல்கை kolxei 'killing', கொல்யானை kolyānei 'enraged elephant', etc. Initially l is met with only in loan-words and in colloquial forms: லண்டன் laṇḍan 'London', லேசாக lēsāxa 'slightly'.

v - a labiodental liquid sonant, resembling a similar sound in Hindi and other Indian languages and pronounced with lesser noise than 'v' in English or Russian. In writing

v is denoted by the letter வ். In a word it is met with in the initial, medial and final positions : வால் vāl 'tail', அவன் avan 'he', இவ்விடம் ivvīram '(to) this place', தெவ் tev 'enmity, hostility', etc. In vulgar speech and in dialects v is often pronounced as a bilabial sonant.

z - a forelingual retroflex liquid sonant. In pronouncing z the tip of the tongue is bent upwards and back so as to approach the palate with its under side and to produce a narrow passage through which the breath comes out. Acoustically it may be roughly compared with 's' in 'pleasure', but differs from it by its retroflex timbre and sonority. In writing z is denoted by the letter ழ். In a word it is met with in the final position and medially (intervocally, or preceding noise fricative consonants or nasal sonants followed by voiced stops) : தமிழ் tamīz 'Tamil', வாழை vāzēi 'plantain tree', வாழ்க vāzxa 'long live', பாழ்நீர் pāzñī 'neglected well', etc.

l - a lateral retroflex liquid sonant. In pronouncing l the tip of the tongue is bent upwards and back and touches the hard palate by its under side, producing an obstacle passed by the air on its sides. In writing l is denoted by the letter ள். In a word it is met with in the final position and medially (intervocally, when doubled and in combinations with noise fricative consonants) : நாள் nāl 'day', விளக்கு viḷakkū 'lamp, lantern', பிள்ளை piḷḷei 'child', கொள்கை koḷxei 'policy', etc.

ṣ - a noise fricative voiceless cacuminal sibilant. In pronouncing ṣ the blunt edge of the tongue, drawn far back, approaches the hard palate to produce a narrow passage through which the breath comes out. In writing ṣ is denoted by the letter ஷ். In a word it is met with medially in Indo-Aryan loan-words preceding the retroflex consonants ṭ and ṇ : கஷ்டம் kaṣṭam 'difficulty', உஷ்ணம் uṣṇam 'warmth',

ʃ - a noise fricative voiceless medio-palatal sibilant, acoustically resembling a similar sound in Hindi, English or Russian. Occasionally it may be slightly palatalized by

individual speakers, especially preceding the close vowels *i, ī*. In writing *ś* is denoted by the letters *ச்* and *ஷ்*. It is met with in loan-words (in various positions) and in local sub-dialects instead of *s*: *சண்முகன்* or *ஷண்முகன்* *śaṇmugaṇ* 'six-faced god', *சிலப்பதிகாரம்* *śilappaḍixāram* (commonly *silappaḍixāram*) 'a poem of an anklet'.

Characteristics of speech-sounds in Colloquial Tamil and in dialects

§ 6. Colloquial Tamil as well as various Tamil dialects differ considerably in their speech-sounds from the literary language. On one hand, they have several vowels (three pure and six nasal), which are not to be found in the literary language; on the other hand, a number of consonants, characteristic of the literary language, have disappeared in Colloquial Tamil and in dialects.

§ 7. Vowels: *ə, æ, æ̃, ã, ẽ, ã̃, ũ, ẽ̃, õ̃*

ə - a short unrounded mid-open central vowel, acoustically resembling 'er' in 'other'. In writing it is denoted by the letter *அ*. In a word it is met with in final syllables of bisyllabic and polysyllabic words, when followed by the sonants *r, l, n, m*: *ஐயர் aiyər* 'brahman', *பாடல் pāṛal* 'song', *அவன் avən* 'he', *மரம் marəm* 'tree'. In polysyllabic words it is often met with also in the medial position: *பிரயோஜனம் pīrayōjanəm* 'benefit', *மரத்துக்கு marəttukkū* 'to a tree' (Dat.).

æ - a short unrounded open front vowel, acoustically resembling 'a' in 'that'. In writing it is denoted by the letters *அ, எ* or *ஐ*. This vowel is characteristic of the southern dialect and of the dialect spoken in Ceylon. In a word it is met with in the medial and final positions: *சரி səri* 'well, right', *படிக்க paṛikkæ* 'to read', *பிள்ளை piḷḷæ* 'child', *அவனை avanæ* 'him' (Acc.).

æ̃ - a long unrounded open front vowel, similar to its short counterpart and differing from it in its length. In

writing it is denoted by the letters ஆ, ஏ or ஆய். This vowel is characteristic of the southern dialect and of the dialect spoken in Ceylon. In a word it is met with in the medial and final positions : பாதாளம் pāṭāḷam 'abyss', வாய் vāi 'mouth', இருக்கே irukkē 'you (sg.) are'.

ā - a short open central nasal vowel. Unlike its pure counterpart a, occasionally it may be slightly rounded and drawn back (by individual speakers). In writing it is denoted by the letter அ followed by ன் or ம் (which are not pronounced). In a word it is met with only in the final position : வந்தவன் vandavā 'he who has come', புத்தகம் puttakā 'book'.

ā̃ - a short unrounded mid-open central nasal vowel, similar to its pure counterpart ə, but differing from it by its nasal timbre. In writing it is denoted by the letter அ followed by ன் or ம் (which are not pronounced). In a word it is met with in the same positions as ā (in free variation) : அவன் avā̃ 'he', மரம் marā̃ 'tree'.

ā̄ - a long unrounded open central nasal vowel, similar to its pure counterpart ā, but differing from it by its nasal timbre. In writing it is denoted by the letter ஆ followed by ன் or ம் (which are not pronounced). In a word it is met with only in the final position : நான் nā̄ 'I', வந்தான் vandā̄ 'he came', வரலாம் varalā̄ 'it is allowed to come'.

ū - a short rounded close back nasal vowel. Unlike its pure counterpart u, it often becomes more open. In writing it is denoted by the letter உ followed by ம் (which is not pronounced). In a word it is met with only in the final position : இருக்கும் irukkū 'it will be', நாயும் பூனையும் nāyū pūneyū 'a dog and a cat'.

ē̄ - a long unrounded tense mid-open front nasal vowel, similar to its pure counterpart ē, but differing from it by its nasal timbre. In writing it is denoted by the letter ஏ followed by ன் (which is not pronounced). In a word it is met with only in the final position : வந்தேன் vandē̄ 'I came'.

ō - a long rounded mid-open back nasal vowel, similar to its pure counterpart ō, but differing from it by its nasal timbre. In writing it is denoted by the letter ஓ followed by ன் or ம் (which are not pronounced). In a word it is met with only in the final position: வந்தோம் vandō 'we came', செய்வான் seyvō 'he who will do, he who does'.

§ 8. Consonants. In Colloquial Tamil, as well as in most dialects, the alveolar consonants t, d, n have disappeared and changed into the corresponding dental consonants t, d, n; the noise alveolar ɾ changed into its sonant counterpart r. For instance, coll. காத்து kātṭu 'wind, air' (cf. lit. காற்று kāttu), coll. கன்னு kannu or கன்று kandru 'calf' (cf. lit. கன்று kaṇḍu), coll. கன்னம் kannō 'cheek' (cf. lit. kannam), coll. ஆனெ āne 'elephant' (cf. lit. ஆனை ānei), coll. ஆறு āru 'river' (cf. lit. āṟu).

In Colloquial Tamil there is no retroflex sonant ɻ, replaced by ɻ: cf. coll. தமிழ் tamɻ! (also tæmɻ!) 'Tamil' with lit. தமிழ் tamɻɻ. In the northern dialect the retroflex ɻ is often changed into the medio-palatal liquid sonant y; cf. North. dial. கோயி Kōyi 'hen' with lit. கோழி kōḻi and coll. kōḷi. In some parts of North Arcot ɻ has been retained as a dialect feature.

§ 9. A Summary Table of Tamil speech-sounds and modes of their representation in writing.

a	அ	ī	ஈ
ā	ஆ	u	உ, ஓ
æ	அ, ஐ, ஏ	ū	ஊ, ஓ
æ̃	ஆ, ஆய், ஏ	ũ	உ
ə	அ		உம்
ā̃	அம், அன்	e	எ, இ ஐ
ō̃	அம், அன்	ē	ஏ
ā̄	ஆம், ஆன்	ɛ	எ, இ
i	இ	ē̃	ஏ
ī	ஈ	ē̄	ஏன்
ĩ	இ, உ	ai	ஐ
ĩ̄	இ	ei	ஐ

o	ஓ, உ	ī	ற்
ō	ஓ	ñ	ன்
ō	ஓம், ஓன்	t	த், ற்
k	க்	d	த், ற்
g	க்	ṛ	த்
x	க், ஹ, ஃ	n	ந், ண்
ñ	ங்	p	ப்
c	ச்	b	ப்
j	ச், ஜ்	β	ப்
s	ச், ஸ்	m	ம்
ś	ச், ஷ்	y	ய்
ñ	ஞ்	r	ர், ற்
t	ட்	l	ல்
d	ட்	v	வ்
ṛ	ட்	z	ழ்
n	ண்	l	ள், ழ்
t	ற்	ṣ	ஷ்
ṛ	ற்		

§ 10. A Summary Table
of Tamil letters and their pronunciation

Letter	Type of speech	Pronunciation	Examples
அ	lit.	a கல்	kal 'stone'
	coll.	ə பாடல்	pāṛəl 'song'
	dial.	æ வைக்க	vaikkæ 'to lay'
	coll.	ā மரம்	marā 'tree'
	„	ō அவன்	avō 'he'
ஆ	lit.	ā கால்	kāl 'leg'
	dial.	æ பார்	pār 'look'
	coll.	ā வந்தான்	vandā 'he came'
இ	lit.	i நிலா	niḷā 'moonlight'
	„	ĩ கிழக்கு	kīṣakkū 'East'
	lit.	ĩ கேண்மியா	kēṇmīyā 'hear'
	coll.	e பிரம்பு	perambū 'rattan-reed'
	„	e பிணம்	peṇā 'corpse'
ஈ	lit.	ī தேனீ	tēnī 'bee'
	„	ī கீழ்	kīṣ 'under, beneath'

உ	lit.	u	புதுமை	puḍumei 'newness, novelty'
	„	ù	எழுத்து	eḻuttu 'letter'
	coll.	o	உலகு	olaxu 'world'
	„	ũ	இருக்கும்	irukkũ 'it will be'
ஊ	lit.	ū	ஊர்	ūr 'village'
எ	lit.	e	என்	en 'my'
	„	e	பெண்	peṇ 'woman'
	dial.	æ	அவனெ	avanæ 'him' (Acc.)
ஏ	lit.	ē	ஏன்	ēn 'why'
	„	ē	ஏழு	ēḻu 'seven'
	dial.	æ	ஊர்லே	ūrlæ 'in a village' (Loc.)
	coll.	ẽ	வந்தேன்	vandẽ 'I came'
ஐ	lit.	ai	கை	kai 'hand'
	„	ei	பிள்ளை	piḷlei 'child'
	coll.	e	ஆனை	āne 'elephant'
	dial.	æ	அவனை	avanæ 'him' (Acc.)
ஒ	lit.	o	பொன்	pon 'gold'
	coll.	u	கொடு	kuṛu 'give'
ஓ	lit.	ō	கோல்	kōl 'stick'
	coll.	ū	போடு	pūrū 'throw (it)'
	„	ō	வந்தோம்	vandō 'we came'
ஒள	lit.	au	மௌனம்	maunam 'silence'
ஓ	lit.	x	எஃகு	exxu 'steel'
க்	lit.	k	கை	kai 'hand'
	„	g	இங்கே	iṅgē 'here'
	„	x	முகம்	muxam 'face'
ங்	„	n	இங்ஙனம்	innan̄am 'so, this way'
ச்	„	c	முயற்சி	muyaṭci 'effort'
	„	j	பஞ்சு	pañju 'cotton'
	„	s	சரி	sari 'well, right, so',
	„	ś	சண்முகன்	śaṇmuxeṇ 'six- faced god'
ஞ்	„	ñ	ஞானம்	ñānam 'wisdom'
ட்	„	t	பட்டு	paṭṭu 'silk'
	„	d	ஆண்டு	āṇḍu 'year'
	„	r	நாடு	nārū 'country'
ண்	„	ṇ	மண்	maṇ 'earth'

த்	lit.	t	தலை	talei 'head'
	"	d	இந்த	inda 'this'
	"	o	அது	aōu 'it, that'
ந்	"	n	நாடு	nārū 'country'
ப்	"	p	பால்	pāl 'milk'
	"	b	பாம்பு	pāmbū 'snake'
	"	β	தூபம்	tūβam 'incense'
ம்	"	m	மூன்று	mūndū 'three'
ய்	"	y	யான்	yān 'I'
ர்	"	r	யார்	yār 'who'
ல்	"	l	இல்லை	illei 'no'
வ்	"	v	வண்டு	vaṇḍū 'beetle'
ழ்	"	z	தமிழ்	tamiḻ 'Tamil'
	coll.	l	தமிழ்	tamiḻ 'Tamil'
ள்	lit.	l	நாள்	nāl 'day'
ற்	"	t	பற்று	pattū 'affection'
	"	d	இன்று	indū 'this day, to-day'
	"	r	ஆறு	ārū 'river'
	coll.	t (r)	காற்று	kātt(r)ū 'wind, air'
	"	dr	கன்று	kandrū 'calf'
	"	r	சோறு	sōrū 'boiled rice'
ன்	lit.	n	நான்	nān 'I'
	coll.	n	கன்னம்	kannam 'cheek'
ஜ்	lit.	j	ஜனம்	jaṇam 'people'
ஷ்	"	ṣ	நஷ்டம்	naṣṭam 'ruin, damage'
	"	ś	ஷரத்து	śarattū 'condition'
ஸ்	"	s	ஸ்தலம்	stalam 'place'
ஹ்	"	x	ஹம்ஸம்	xamsam 'swan'
க்ஷ்	"	kṣ	க்ஷணம்	kṣaṇam 'moment'

Positional distribution of speech-sounds and inventory of phonemes

§ 11. In Literary Tamil the positional distribution of speech-sounds is as follows :

	after pause (initially)	in clusters with voiceless stops	following nasal sonants	following other sonants	between vowels	preceding voiced stops	preceding noise fricatives	before pause (finally)
noise consonants	voiceless stops	p t k						
	voiced stops		b d ɗ g					
	voiceless affricates							
	voiced affricates	c						
Sonants	fricative, vibrating and flaps	s		β δ s x	β δ s x ɾ		x	
	nasal	m ñ n	m n ñ ñ ñ	m n ñ	m n ñ ñ ñ	m n ñ ñ ñ		m ñ n
	liquid and vibrants	y v	y v	y v l l	y r l v z l		y r l z l	y r l v z l

The vowels are distributed in a such way that retroflex $\dot{\text{i}}$, $\bar{\text{i}}$, e , $\bar{\text{e}}$ are used only before the retroflex consonants (with i , $\bar{\text{i}}$, e , $\bar{\text{e}}$ never used in this position), and the very short unstable vowel $\dot{\text{u}}$ is found only under certain conditions in the end of a word (cf. § 4). The diphthong ai is met with only in the initial syllable, whereas ei - in all the syllables other than the first.

By reducing to one phoneme the speech-sounds found in complementary distribution the phonemic system of the literary language is obtained :

Consonant phonemes

		labial	dental	alveolar	retroflex	medio-palatal	velar
Noise consonants		P	T	Ṭ	T̡	C	K
Sonants	nasal		M	N	Ṇ	N̠	N̠
	lateral				L	L̠	
	vibrant				R		
	liquid		V			Z̠	Y

Vowel phonemes

	Front	Central	Back
Close	I $\bar{\text{I}}$		U $\bar{\text{U}}$
Mid-open	E $\bar{\text{E}}$		O $\bar{\text{O}}$
Open		A $\bar{\text{A}}$	

Diphthongs : AI AU

§ 12. In Colloquial Tamil there are no phonemes Ṭ , Ṇ , Z̠ , AI, AU, but, on the other hand, there are nasal phonemes $\bar{\text{A}}$, $\bar{\text{Ā}}$, $\bar{\text{U}}$, $\bar{\text{Ē}}$, $\bar{\text{O}}$ and open $\bar{\text{AE}}$, $\bar{\text{ĀE}}$, not to be found in the literary language. Besides, in Colloquial Tamil there is a special sub-system of phonemes with low currency B, D, Ḍ , J, G, S, which are met with in words borrowed from other languages.

Stress

§ 13. The stress in Tamil is localized, free (traditional), quantitative-dynamic. The stressed syllable is characterized by the greater length of phonation, as well as by the quantity of the breathed out air, more energetic articulation and an especially full sounding of voice. The place of the stressed syllable in a word is not fixed: வெயில் véyil 'sunshine', பெயர் péyar 'name', தெரு téru 'street', அவன் ávan 'he', இனி ini 'henceforth', தமிழ் tamíz 'Tamil' (cf. *tamiḷ* in Ceylon Tamil), விரல் virál 'finger', மயிர் mayir 'hair', தொழில் tozìl 'occupation, trade' பூனை pūnei 'cat', கிழவி kizavì 'old woman', பிறகு piraxù 'afterwards', பிரதிநிதி pīraḍiniḍi 'representative', நிபுணன் niḍiṇṇan 'expert, specialist', கயிறு káyirū 'rope', கவனம் gávanam 'attention', வடிவம் várivam 'form'.

In words, in which there are doubled consonants or consonant clusters, the stressed vowel often precedes the consonant group: தொடக்கம் toṛákkam 'beginning', உறக்கம் uṛákkam 'sleep', மகிழ்ச்சி maxízcci 'joy', இன்பம் inbam 'happiness', வகுப்பு vaxúppu 'class', இன்னும் innum 'still, more', கழுத்து kazúttu 'neck', குடும்பம் kuṛumbam 'family', புரட்சி purátci 'revolution'. But this is not always the rule: விழுந்த vízundá (also vízúnda) 'fallen', ஒழுங்கு ozuṅgú 'order, regularity', வண்டி vanḍi 'cart', உள்ள ullá (also úlla) 'existing', ஜன்னல் jannál 'window', பல்லி palli 'lizard'.

In words with a long vowel it is generally stressed: வீடு vīrū 'house', அறை aréi 'room', கரை karéi 'bank, shore', பாடல் páral 'singing', 'song', மூடி múṛi 'cover', புற purá 'pigeon', வந்தான் vandān 'he came'.

In polysyllabic words with several long vowels and consonant clusters a secondary stress may often be observed, besides a primary one. The place of the secondary stress is also determined by tradition: சமாதானம் samáṛāṇam 'peace', பேசுகையில் pēsuxeiyil 'while speaking', போட்டான் pōṭṭān 'he threw (it)', இருவருக்கும் lruvarukkum 'to both the persons', (Dat.), என்னுடைய ènṇuṛéiya 'my', ஜனத்தொகை janáttoxéi 'population', முடிந்தது mùṛindaḍú 'it ended', முதலியன mūḍaliyaná 'et cetera'.

Liaison

§ 14. Liaison is a common feature of the natural fluent Tamil speech. It means that usually there are no pauses between words within one rhythmical unit, and the hiatus between words is prevented by joining the final consonant of a foregoing word to the initial syllable of a following word. For instance, போகிறேன் என்று உரைத்தான் pōxireṇṇu-reittāṇ (pō-xi-rē-ne-ṇdu-rei-ttāṇ) 'he said that he was going' (literally : 'I go' having said he told).

In this case the conjoining consonants must submit to the laws of combination of sounds, which operate in Tamil. Deviations from admissible combinations of sounds are avoided by means of assimilation, substitution and other phonetic processes, commonly known as sandhi.

Combinations of sounds

§ 15. In Literary Tamil all the words except borrowings may begin only in vowels (except i, ū, ei) and the consonants k, s, ṇ, t, n, p, m, y, v. For instance, அவன் avan 'he', ஆக்கம் ākkam 'wealth', இங்கு iṅḡ 'here', ஈரம் īram 'moisture', உலகு ulaxū 'world', ஊர் ūr 'village', என் eṇ 'what', ஏன் ēṇ 'why', ஐந்து aindū 'five', ஒன்று onḍū 'one', ஒலை olei 'palm leaf', ஒளவை auvei 'mother', கால் kāl 'leg', சோறு sōrū 'boiled rice', ஞாண் ṇāṇ 'string', தலை talei 'head', நான் nāṇ 'I', புல் pul 'grass', மண் maṇ 'earth', யானை yāṇei 'elephant', விரல் viral 'finger'.

The sounds admissible in the end of a word include vowels (except e) and the consonants ṇ, n, m, y, r, l, v, ḡ, ḷ. For instance, என்ன eṇṇa 'what', புறா purā 'pigeon', செய்தி seyḍi 'news', தீ tī 'fire', புலிக்கு pulikkī 'to a tiger' (Dat.), பசு pasu 'cow', நாடு nāḍū 'country', தூ tū 'purity', தே tē 'tea', கை kai 'hand', பிள்ளை piḷḷei 'child', நொ no 'pain', போர் pō 'go away', கௌ kau 'horse-gram', பயன் payaṇ 'result', அரண் araṇ 'fort, stronghold', அறம் aṛam 'virtue', பாய் pāy 'sail', நார் nār 'fibre', பால் pāl 'milk', தமிழ் tamiz 'Tamil', புன் pul 'bird'.

The following five words end in the sonant v : தெவ் tev 'hostility, enmity', இவ் iv 'these (things)', உவ் uv and அவ் av 'those (things)', எவ் ev 'which (things)'.

In Classical Tamil the combinations ηm and ηm are found in the end of some verbal forms : மருண்ம் maru ηm 'it will be afraid', (from மருளும் maru $\eta l u m$), போன்ம் pō ηm 'it is like' (from போலும் pō $\eta l u m$), etc.

The word வெரிந் verin 'back' ends in the dental sonant n .

In the middle of a word the following combinations of consonants are admitted :

a/ Doubled voiceless stops and sonants (except r and z); e. g., முக்கு mūkkū 'nose', அங்ஙனம் aṇṇanam 'so, thus, there', குச்சி kucci 'stake, splinter', விஞ்ஞானம் viññānam 'science', பட்டு paṭṭū 'silk', எண்ணம் eṇṇam 'thought', பத்து paṭṭū 'ten', இந்நாடு innāṟū 'this country', அப்பன் appan 'father', அம்மாள் ammāl 'mother', அய்யன் ayyan 'brahman', கொல்லன் kollan 'blacksmith', ஒவ்வாமை ovvāmei 'unlikeness', பிள்ளை piḷḷei 'child', குற்றம் kuṭṭam 'fault, guilt', மின்னல் minnal 'lightning'.

b/ Combinations of the nasal sonants with their corresponding voiced stops; e. g., இங்கு ingū 'here', குஞ்சு kuñjū 'young of birds', மீண்டும் mīṇḍum 'again', ஐந்து aindū 'five', பாம்பு pāmbū 'snake', நன்றி naṇḍi 'gratitude'.

c/ Combinations of t and $ṭ$ with the voiceless stops k, c, p ; e. g., வெட்கம் veṭkam 'shame', கட்சி kaṭci 'party', நட்பு naṭpu 'friendship', கற்க kaṭka 'to learn', முயற்சி muyaṭci 'effort', கற்பு kaṭpu 'chastity'.

d/ Combinations of η and η with the voiced stops g, j, b and with the sonants \tilde{n}, m, v, y ; e. g., வெண்கரு veṇḡgaru 'white of egg', வெஞ்சுடர் veñjuraṟ 'moon', நண்பன் naṇban 'friend', வெண்ணாண் veṇṇāṇ 'white string', வெண்மை veṇmei 'whiteness', வெண்வெயிலா veṇveyilā 'ben-teak', மண்யாறு maṇyāṟū 'fine river', நான்கு nāṇḡ 'four', நன்செய் naṇjei 'rice field', அன்பு aṇbū 'affection', பொன்ஞாண் poṇṇāṇ 'golden string', நன்மை naṇmei 'goodness', பொன் விழா poṇviḷā 'golden jubilee'.

e/ Combinations of l and $ḷ$ with the fricative consonants x, s, β and with the sonants v, y ; e. g., கொல்லை kolḷei 'murder, killing', வல்கி valsi 'bird', இயல்பு iyalḷ 'nature', செல்வம் selvam 'wealth', கொல்யாளை kolyāṇei 'enraged elephant', கொள்கை kolḷei 'policy, politics', நீள்சடையோன்

nīḷsaṇṇeyōṇ ‘Shiva’ (literally ‘he who has long tresses’), கொள்பவன் koḷḷavan ‘he who will take’, வெள்வரைப்பு vēḷvareippu ‘dawn’, வெள்யாடு vēḷyārū ‘white sheep’.

f/ Combinations of y, r, ṛ with the fricative consonants, with the doubled voiceless stops and with the sonants, admissible in the beginning of words ; e. g., செய்க seyxā ‘let (him) do’, காய்க்க kāykkā ‘to bear fruit’, செய்கனை seysuneī ‘pond’, ஆராய்ச்சி āṛaycci ‘investigation, research’, மெய்ஞ்ஞானம் meyññāṇam ‘wisdom’, ஆய்தம் āyṭam ‘the sign ஃ’, மாய்த்தல் māyttal ‘killing’, ‘to kill’, சேய்நீர் sēyñīr ‘alkaline preparation’, செய்பவன் seyḷavan ‘he who will do’, வாய்ப்பு vāyppu ‘opportunity’, தூய்மை tūymeī ‘cleanness, purity’, āyvu ‘exploration’, தீர்க்கடை tīrkaḍai ‘end’, பார்க்க pārka ‘to see’, கூர்சீவ kūrśīva ‘to sharpen’, நுகர்ச்சி nuxarcci ‘food’, ஊர்தி ūṛṭi ‘vehicle’, பெயர்த்தல் peyarttal ‘to replace’, சார்பு sārpu ‘partiality’, ஆர்ப்பு ārpu ‘noise’, நீர்மை nīrmeī ‘state, condition’, ஆர்வம் ārvam ‘zeal, ardour’, மூழ்க mūḷka ‘to sink’, வாழ்க்கை vāḷkkeī ‘life’, வீழ்ச்சி vīḷcci ‘fall’, போழ்து pōḷṭu ‘time’, வாழ்த்துதல் vāḷttuṭal ‘to congratulate’, வாழ்நாள் vāḷnāl ‘lifetime’, வாழ்பவன் vāḷḷavan ‘he who will live’, பாழ்முலை pāḷmūlei ‘inaccessible place’, வாழ்வு vāḷvu ‘life’.

g/ Combinations of y, r, ṛ with the nasal sonants followed by their corresponding voiced stops ; e. g., வேய்ங்குழல் vēyṅguḷal ‘bamboo pipe’, கூர்ங்கண் kūrṅgaṇ ‘piercing eyes’, பாழ்ங்கிணறு pāḷṅgiṇarū ‘neglected well’, பாழ்ஞ்சேரி pāḷñjēri ‘deserted village’, காய்ந்த kāynda ‘hot’, சேர்ந்த sērnda ‘joined’, வாழ்ந்த vāḷnda ‘that lived’, வேயம்பரம்பு vēymbarambu ‘bamboo mat’, பாழ்ம்புறம் pāḷmbuṛam ‘deserted region’.

h/ Combinations of x with the noise fricative and vibrating consonants ; e. g., எஃகு exxū ‘steel’, கஃசு kaxsū ‘a measure of weight’, பஃதி paxṭi ‘part, portion’, பஃபத்து paxḷattū ‘hundred’, பஃறி paxṛi ‘boat’.

i/ Combination of v and y ; e. g., இவ்யானை ivyāṇēi ‘this elephant’.

Besides that, the combinations ñy, ny, my, mv, lm, rn, rñ, ry, ṛs, ṛñ, are occasionally allowed in Literary Tamil, when two words conjoin in a sentence.

In words, borrowed by Literary Tamil from Sanskrit and other languages, pt, kt, śt, st, kś and some other combinations of consonants may be met with; e. g., ஆப்தன் āptaṇ ‘friend’, சக்தி sakti ‘power, might’, இஷ்டம் iṣṭam ‘desire’, ஆஸ்தி āsti ‘wealth’, பக்ஷி pakṣi ‘bird’.

§ 16. In the colloquial language Tamil words may begin in all the sounds found in this position in the literary language, and in the sonants r and l; e. g., ரொம்ப romba ‘plenty, much’, லேசா lēśā ‘slightly, a little’.

In Colloquial Tamil words may end in all the vowels, found in this position in Literary Tamil, in the nasal vowels and in e, æ, ǣ; e. g., ஆனெ āne ‘elephant’, பிள்ளெ piḷḷæ ‘child’, ஊர்லெ ūrlǣ ‘in a village’, புத்தகம் puttakam ‘book’, அவன் avān ‘he’, நான் nān ‘I’, இருக்கும் irukkūm ‘it will be’, ஏன் ē ‘why’, பார்ப்போம் pārpōm ‘we shall see’.

The short mid-open central vowel ə is never found in this position.

Consonant sounds are rarely found in the final position in Colloquial Tamil. Words, ending in a consonant in the literary language, generally take ū, u or i after it in the colloquial language, or drop that consonant at all; e. g., lit. பல் pal ‘tooth’-coll. பல்லு pallū, lit. நெய் ney ‘butter’-coll. நெய்யி neyyi, lit. தேங்காய் tēṅgāy ‘cocoanut’-தேங்கா tēṅgā.

Under the influence of the literary language some words of Colloquial Tamil may occasionally end in consonants, but they generally have parallel forms ending in vowels; e. g., தமிழ் tamiz and தமிழு tamizu ‘Tamil’.

In the dialect spoken in Ceylon consonants are admissible in the end of a word like in Literary Tamil (except retroflex ʒ and alveolar ŋ, which disappeared in the dialect).

Combinations of speech-sounds, admissible in Colloquial Tamil in the middle of a word, are generally similar to those found in this position in Literary Tamil. Unlike literary forms, combinations of two vowels are also possible in Colloquial Tamil; e. g., பனையோலை paneōlai ‘palm-leaf’, (cf. lit. paṇeyōlei), பலாயிலை palāile ‘leaf of jack tree’ (cf. lit. palāyilei), என்னுடைய ennuṭṭāya ‘my’ (cf. lit. ennuṭṭēya),

தலையா கையா taleā kaiā ‘(is it) a head or a hand?’ (cf. lit. taleiyā kaiyā), கையில் kaiil ‘in hand’ (cf. lit. kaiyil), வெளியே vēḷiē ‘outside’ (cf. lit. vēḷiyē), இடையில் iṇēil ‘between’ (cf. lit. iṇeyil), பூனையும் pūnēū ‘and a cat’ (cf. lit. pūneyum), தலையே talee ‘a head’ (Acc., cf. lit. taleiyē), etc.

In Colloquial Tamil combinations of x with fricative and other consonants are not found, and the proportion of combinations of heterogenous consonants is considerably lower than in Literary Tamil following the wide spread of assimilation and substitution; e. g., வெங்கலம் veṅgalā ‘bell-metal’ (cf. lit. வெண்கலம் veṇḡalam), ஒம்பது ombaṭṭu ‘nine’ (cf. lit. ஒன்பது onbaṭṭu), உக்காரு ukkāru ‘sit down’ (cf. lit. உட்கார் uṭkāru), வத்தி vatti ‘wick (of a lamp)’ (cf. lit. வர்த்தி vartti), மூக்கன் mūkkā ‘a fool’ (cf. lit. மூர்க்கன் mūrkkāṇ), பேத்தி pētti ‘granddaughter’ (cf. lit. பேர்த்தி pērtti), ஒண்ணு onṇu ‘one’ (cf. lit. ஒன்று onḍu), தாப்பா tāppā ‘lock’ (cf. lit. தாழ்ப்பாள் tāzppāl), மம்மட்டி mammatṭi ‘spade’ (cf. lit. மண்வெட்டி maṇvēṭṭi).

In contradistinction to the literary language, Colloquial Tamil permits combinations of nasal and liquid sonants with voiceless stops and some combinations of sonants, inadmissible in Literary Tamil; e. g., மண்குடம் maṇkuṇṇā ‘an earthen vessel’, மான்தோல் māntōl ‘deerskin’, கடல்கரை kaṭalkare ‘seashore’, உள்நாக்கு ulṇākkū ‘uvula’, புல்நுனி pulnuni ‘blade of grass’, செய்றேன் seyrē ‘I do’, சொல்லு solrā ‘she speaks’, etc. In vulgar speech a doubled sonant r may often be heard: ஓட்டே ṛṛē ‘you run’, போட்டுன் pōṛṛā ‘he throws (it away)’, தர்ரே tarrē ‘you give’, வர்ரு varrā ‘she comes’, ஏந்திர்ரு ēndirrā ‘get up’, இர்ரு irrā ‘wait!’.

In loan-words, borrowed by Colloquial Tamil from other languages, the use of consonant clusters as well as of initial and final consonants practically does not know any restrictions whatever.

Phonetic alternations of words in sandhi

§ 17. Initial and final sounds of words and affixes in case of their conjoining within one sentence or word can influence each other and cause phonetic alternations, which in Tamil are usually rendered in writing. Depending on

sounds, subject to these alternations, vowel sandhi and consonant sandhi are distinguished. As a result of sandhi, (a) one of the meeting sounds may be omitted, (b) a euphonic sound or syllable may be introduced between the meeting sounds, (c) one of the meeting sounds, or the both, may be assimilated or substituted by another sound or a group of sounds. In sentences and words the type of sandhi may occasionally depend on the presence or absence of semantic case relations between the meeting words or components of composite words (case sandhi and caseless sandhi, respectively). Besides, sandhi alternations occurring within one word (internal sandhi) or between separate words (external sandhi) should be distinguished.

§ 18. Sandhi in Literary Tamil

1. All the words, ending in the very short unstable vowels *ü*, *ĩ*, as well as bisyllabic and polysyllabic words, ending in *u* (except bisyllables with a short open initial syllable), lose their final vowel in joining a word or morpheme, beginning in a vowel; e. g., கட்டு *kaṭṭü* + அவிழ்தல் *aviṇṭal* = கட்டவிழ்தல் *kaṭṭaviṇṭal* 'to get untied', அவனுக்கு *avanukku* + ஆக *āka* = அவனுக்காக *avanukkāka* 'for his sake', 'for him', புலிக்கு *pulikki* + ஆக *āka* = புலிக்காக *pulikāka* 'for a tiger', அது *aṭu* + என்ன *enna* = அதென்ன *aṭenna* 'what is this?', அளவு *aḷavu* + ஒடு-*ōṭu* = அளவோடு *aḷavōṭu* 'moderately' (Com.), தீவு *tīvu* + இற்கு-*iṭku* = தீவிற்கு-*tīviṭku* 'to the island' (Dat.).

In words, borrowed from Sanskrit, the final *ü* may occasionally be retained: வாக்கு *vākkü* + இங்கே *iṅgē* = வாக்குவிங்கே *vākküvingē* 'the mouth is here'.

2. The final *ü* changes into *ĩ* before words, beginning in *y*; e.g., நாகு *nāxü* + யாப்பு *yāppu* = நாகியாப்பு *nāxiyāppu* 'a rope to tie a buffalo cow with'.

3. The initial voiceless stops *k*, *t*, *p* of any word or morpheme are changed into the fricative consonants *x*, *ś*, *β* respectively when preceded by words or morphemes, ending in a vowel or in the sonants *y*, *r*, *l*, *z*, *!*; e. g., அறி- *aṛi* 'to know' + குறி *kuṛi* 'sign' = அறிகுறி *aṛixuṛi* 'sign, token', செய்- *sey* 'to do' + குன்று *kunṇü* 'hill' = செய்குன்று *seyxunṇü* 'embankment, artificial hill', சீர் *sīr* 'fairness' + திருத்துதல்

tiruttuōal 'to mend' = சீர்திருத்துதல் sīrōiruttuōal 'to correct, to improve', தொல்- tol-'old' + கதை kaṭai 'story' = தொல் கதை tolkaṭai 'old story, purana', பாழ் pāḻ 'ruin' + படுதல் paḍuōal 'to suffer' = பாழ்படுதல் pāḻpaḍuōal 'to be ruined', கொள் - koḷ- 'to take' + கலம் kalam 'vessel' = கொள்கலம் koḷkalam 'reservoir, receptacle'.

4. The initial voiceless consonants k, s, t, p of any word or morpheme are changed into the voiced stops g, j, d, b respectively when preceded by words or morphemes, ending in a nasal sonant; e.g., மரம் maram 'tree' + -கள்-kaḷ = மரங்கள் maraṅgaḷ 'trees', ஆண் āṇ 'male' + குதிரை kuṭire, 'horse' = ஆண்குதிரை āṇkuṭirei 'stallion, colt', கொடும்-koḍum-'bent, distorted' + தமிழ் tamiz 'Tamil' = கொடுத்தமிழ் koḍundamiz 'Colloquial Tamil', முன் mun 'front, fore-part' + கட்டு kaṭṭu 'building' = முன்கட்டு mungaṭṭu 'front room', 'front building', பெண் peṇ 'woman' + பிள்ளை piḷḷai 'child' = பெண்பிள்ளை peṇpiḷḷai 'girl', பெரும்-perum-'great' + பாவி pāvi 'sinner' = பெரும்பாவி perumbāvi 'great sinner', பெண் peṇ 'woman' + சாதி sāṭi 'sex' = பெண்சாதி peṇjāṭi 'wife', புன்- pun 'small, slight' + சிரிப்பு sirippu 'laughter' = புன் சிரிப்பு punjirippu 'smile', செஞ் - seṇ, 'red' + சுடர் suṭar 'light' = செஞ்சுடர் seṇjuṭar 'sun'.

5. In words or morphemes consisting of one short closed syllable the final consonant is doubled when followed by a word or morpheme beginning in a vowel; e.g., கல் kal 'stone, rock' + உப்பு uppū 'salt' = கல்லுப்பு kalluppū 'rock salt'.

In Classical Tamil numerous exceptions from this rule are sanctified by demands of metrics and tradition; e.g., செய்- sey- + -அ - a = செய்ய seyya or செய seya 'to do', உன்- un- + -ஐ-ei = உன்னை unnei or உனை unei 'you, thou' (Acc.).

6. Initial consonants of any word or morpheme are doubled when preceded by a word or morpheme consisting of one short open syllable; e. g., இ i + வீடு vīḍu 'house' = இவ்வீடு ivvīḍu 'this house', அ a + கரை karei 'bank, shore' = அக்கரை akkarei 'that bank, that shore', எ e + பொழுது poḻuṭu 'time' = எப்பொழுது eppoḻuṭu 'in what time, when', வெ- ve- + நீர் nīr 'water' = வெந்நீர் vennīr 'hot water', செ- se- + -மை-mei = செம்மை semmei 'straightness, honesty'.

7. The demonstrative particles இ i 'this', அ a, உ u 'that' and the interrogative particle ஏ e 'which' take a euphonic v when followed by words, beginning in y, and vv when followed by words, beginning in vowels; e. g., இ i + யானை yāṇei 'elephant' = இவ்யானை ivyāṇei, 'this elephant', இ i + ஊர் ūr = இவ்வூர் ivvūr 'this village', etc.

8. The final m of any word or morpheme changes into a corresponding nasal sonant (ṁ, ṇ, n respectively) when followed by a word or morpheme, beginning in the voiceless consonants k, s, t (cf. § 18, 4); e.g., மரம் maram + -கள் -kaḷ = மரங்கள் maraṅgaḷ 'trees', உண்ணும் unṇum + சோறு sōrū = உண்ணுஞ்சோறு unṇuṇjōrū 'rice prepared for eating', பூதனும் būṭaṇum + தேவனும் tēvaṇum = பூதனுந்தேவனும் būṭaṇundēvaṇum 'an evil spirit and a god', etc.

9. The final m of the words நம் nam, எம் em 'our', நும் num 'your' (pl.), தம் tam 'one's own' change into ṁ or n when followed by a word beginning in ṁ or n; e. g., தம் tam + ஞாண் ñāṇ = தஞ்ஞாண் taṁñāṇ 'one's string', நம் nam + நூல் nūḷ = நந்நூல் nannūḷ 'our book', etc.

10. The final m of any word is dropped when followed by words beginning in m or n; e. g., முதலாம் muḭalām + மாதம் māṭam = முதலாமாதம் muḭalāmāṭam 'the first month', மரம் maram + நீண்டது nīṇḍaṭṭu = மரநீண்டது maranīṇḍaṭṭu 'the tree grew', etc. (Cf. § 18, 9.)

11. The final liquid sonants l, ḷ of any word are changed into the nasal sonants ṁ, ṇ respectively when followed by a word beginning in m; e. g., கல் kaḷ + மலை malei = கன்மலை kaṇmalei 'rocky mountain', முள் muḷ + முடி muḍi = முண்முடி muṇmuḍi 'crown of thorns', etc.

12. The final nasal sonants ṁ, ṇ of any morpheme are changed into ṭ, ṭ respectively when followed (in internal sandhi) by a morpheme beginning in k, s (changing in this case into c) or p; e.g., மண் maṇ + கலம் kalam = மட்கலம் maṭkalam 'earthen vessel', மண் maṇ + சுவர் suvar = மட்சுவர் maṭcuvar 'earthen wall', மண் maṇ + பலகை palaxei = மட்பலகை maṭpalaxei 'unburnt brick', பொன் poṇ + கலம் kalam = பொற்கலம் poṭkalam 'gold vessel', பொன் poṇ + சங்கிலி saṅgili = பொற்சங்கிலி poṭcaṅgili 'gold chain', பொன் poṇ

+பாளம் pāḷam = பொற்பாளம் poṭpāḷam 'bar of gold, bullion'.

Exceptions from the above rule are (cf. also § 18, 3-4):

a/ composite words with the co-ordinative semantic connection between components: கால்கைகள் kālxaixaḷ 'hands and legs';

b/ the words ஆண் āṇ 'man', பெண் peṇ 'woman' and words ending in ṇ and denoting caste or tribe; ஆண்கை āṇgai 'man's hand', பெண்கை peṇgai 'woman's hand', பாண் சேரி pāṇjēri 'pāṇars' village';

c/ the words கவண் kavaṇ 'sling' and பரண் paraṇ 'watch tower': கவண்கல் kavaṇgal 'a stone cast by a sling', கவண் காரன் kavaṇgāraṇ 'slinger', பரண்கால் paraṇgāl 'a pillar of a watch tower';

d/ the word குயின் kuyiṇ 'cloud': குயின்குழாம் kuyiṇ-guḷāṁ 'a flock of clouds'.

In the words எண் eṇ 'sesame' and சாண் sāṇ 'span' ṇ changes into ṭ both in the internal and external sandhi; e. g., சாட்கோல் sāṭkōḷ 'span measure', எட்கடிது eṭkaṇiṭṭu 'sesame grain is hard'.

13. In the word தேன் tēṇ 'honey' its final sonant ṇ usually remains unchanged when followed by words or morphemes beginning in any consonant; e. g., தேன் tēṇ + மொழி moḻi = தேன்மொழி tēṇmoḻi 'words of honey, sweet words', தேன் tēṇ + குழம்பு kuḷambū = தேன்குழம்பு tēṇ-guḷambū 'sweet gruel'.

Optionally the final ṇ may be dropped before nasal sonants and dropped or assimilated to a following consonant before stops; e. g., தேன் tēṇ + மலர் malar = தேமலர் tēmalar 'a flower full of honey', தேன் tēṇ + குடம் kuḍam = தேக்குடம் tēkkuḍam or தேங்குடம் tēnguḍam 'a pot of honey'.

When followed by the word இரூல் irāl 'honeycomb', the word தேன் tēṇ 'honey' may remain unchanged or drop its final ṇ and take a euphonic increment tt: தேனிரூல் tēṇirāl or தேத்திரூல் tēttiṇrāl 'honeycomb'.

14. The final nasal sonant n of the words என் en 'my' and தன் tan 'one's own' may optionally be changed into t when followed by words beginning in k, s (changing in this case into c) or p; e. g., தன் tan + பகை paxeī = தன்பகை tanbaxeī or தற்பகை taṭpaxeī 'one's enemy', என் en + பகை paxeī = என்பகை enbaxeī or எற்பகை eṭpaxeī 'my enemy'.

In the word நின் nin 'your' (sg) the final n is never changed: நின்பகை ninbaxeī 'your enemy'.

15. The final liquid sonants l and ḷ of any word or morpheme change into t and ṭ respectively when followed by words or morphemes beginning in k, s (changing in this case into c) or p; e. g., கல் kal + கரி kari = கற்கரி kaṭkari 'coal', கல் kal + சுண்ணாம்பு sunṇāmbū = கற்சுண்ணாம்பு kaṭ-cunṇāmbū 'stone-lime', கல் kal + படி paṛi = கற்படி kaṭpaṛi 'stone stair', ஆள் āḷ + கூலி kūli = ஆட்கூலி āṭkūli 'the wages of a workman', ஆள் āḷ + சுமை sumei = ஆட்சுமை āṭcumei 'coolie-load', ஆள் āḷ + பலி pali = ஆட்பலி āṭpali 'human sacrifice'.

The above change occurs regularly in all cases, except external sandhi, in which it is optional: கல்குறிது kalxuriṭṭu or கற்குறிது kaṭkuriṭṭu ' (this) stone is small', முல்குறிது muḷxuriṭṭu or முட்குறிது muṭkuriṭṭu ' (this) thorn is small', etc.

In the words சொல் sol 'word', செல் sel 'cloud', கொல் kol 'blacksmith', நெல் nel 'paddy, rice' the final l changes into t in all the cases without exception: நெற்கடிது neṭkaṛiṭṭu ' (this) paddy is hard', செற்பெரிது seṭperirṭṭu ' (this) cloud is big', etc.

16. In sandhi of words or morphemes, ending in l or ḷ, with words or morphemes, beginning in t, the following cases of substitution may take place:

a/ In case sandhi $l+t=tt$, $ḷ+t=ṭṭ$; e. g., கல் kal + தளம் taḷam = கற்றளம் kaṭṭaḷam 'floor of stone, pavement', கால் kāl + தழும்பு tazumbū = காற்றழும்பு kāṭṭazumbū 'inflamed swelling on foot', வாள் vāl + தானை tānei = வாட்டானை vāṭṭānei 'company of swordsmen', etc.

b/ In caseless sandhi with a foregoing short monosyllable $l+t=tt$ or $xṛ$, $ḷ+t=ṭṭ$ or $xṛ$; e. g., கல் kal + தீது

tīrū = கற்றீது kattīrū ' (this) stone is not good ', பல்-pal- + துளி tuḷi = பஹுளி paxruḷi 'the Paxruḷi river (as consisting of many drops of water)', முள் muḷ + தீது tīrū = முட்டிது muṭṭīrū, முஃதிது muxṭīrū ' (this) thorn is harmful ', etc.

c/ In caseless sandhi with any foregoing word or morpheme, except short monosyllables, $l+t=r$, $l+t=r$; e. g., ஆல் āl + தீது tīrū = ஆறீது ārīrū ' (this) banyan is not good', நாள் nāl + தோறும் tōrum = நாடோறும் nārōrum 'every day', etc.

In a number of words with a long ā preceding the final I the above changes do not occur : பால்தீது pālōrū ' (this) milk is not good '.

In verbal nouns the final I may optionally change into t before words beginning in k, s (changing in this case into c), t or p : ஆடல் āḷal + சிறந்தது sirandaḷu = ஆடல் சிறந்தது āḷalsirandaḷu or ஆடற்சிறந்தது āḷaṭṭsirandaḷu 'the dance was excellent', etc.

d/ In verbal forms of the past tense $l+t=nd$, $l+tt=tt$, $l+t=nd$, $l+tt=tt$; e. g., கொல் - kol - + - த் - t - + - அவன் - avan = கொன்றவன் konḍavan 'he who killed', கல் - kal - + - த்த் - tt - + - அவன் - avan = கற்றவன் kattavan 'he who learnt, studied', ஆள் - āḷ - + - த் - + - அ - a = ஆண்ட - āṇḍa 'that who ruled', கேள் - kēḷ - + - த்த் - tt - + - அ - a = கேட்ட - kēṭṭa 'that who heard', etc.

17. In verbal roots, ending in r or ṛ, the following cases of substitution take place, when the past tense morpheme t is added to the root: $r+t=tt$, $r+t=tt$; e. g., விட் - viṭ - + - த் - t - + - அ - a = விட்ட - viṭṭa 'which left', பெற் - peṭ - + - த் - t - + - அ - a = பெற்ற - peṭṭa 'which received', etc.

18. In sandhi of words or morphemes, ending in n or ṇ, with words or morphemes, beginning in t,

a/ in caseless sandhi t changes into ḍ or ḍ respectively; e. g., பொன் pon + தீது tīrū = பொன்றீது ponḍīrū ' (this) gold is not good', தின் - tiṇ - + - த் - t - + - அ - a = தின்ற tinḍa 'which ate, which is eaten', மண் maṇ + தீது tīrū = மண்டீது maṇḍīrū ' (this) soil is not good', etc.

b/ in case sandhi $n+t=tt$, $n+t=tt$ or nd ; e. g., பொன் pon + தகடு $taxarū$ = பொற்றகடு $pottaxarū$ 'gold plate', கடலின்கண் $kaṭalingaṇ$ + திரை $tirei$ = கடலின்கட்டிரை $kaṭalingattirei$ 'a wave in the sea', கண் $kaṇ$ + திறந்தான் $tiraṇḍāṇ$ = கண்டிறந்தான் $kaṇḍiraṇḍāṇ$ 'he opened his eye(s)'.

19. The final sonants $n, ṇ, l, ḷ, z$ of any word or morpheme are dropped when followed by a word or morpheme beginning in n , which changes into a nasal sonant of corresponding articulation (i. e. into $ṇ$ after l or n and into n after $ḷ, z$ or $ṇ$); e. g., நூல் $nūl$ + நாழி $nāḷi$ = நானாழி $nāṇāḷi$ 'weaver's shuttle', புல் pul + நிறம் $niṛam$ = புன்னிறம் $punniraṇ$ 'colour of grass', கலன் $kaḷaṇ$ + நெடிது $neḍitu$ $neḍirōḷu$ = கலனெடிது $kaḷaneḍirōḷu$ '(this) ship is long', முன் $muṇ$ + நாள் $nāl$ = முன்னாள் $muṇṇāl$ 'the former day', இருள் $iruḷ$ + நாள் $nāl$ = இருநாள் $iruṇāl$ 'a day of the dark fortnight', முள் $muḷ$ + நிலம் $nilam$ = முண்ணிலம் $muṇṇilaṇ$ 'place covered by thorny bushes', வாழ் - $vāz$ - + நாள் $nāl$ = வாணாள் $vāṇāl$ 'lifetime', பூண் $pūṇṇ$ + நூல் $nūl$ = பூணூல் $pūṇṇūl$ 'sacred string', கண் $kaṇ$ + நெடிது $neḍitu$ $neḍirōḷu$ = கண்ணெடிது $kaṇṇeḍirōḷu$ '(her) eyes are long', etc.

Cf. also § 18. 5.

20. In caseless sandhi the final sonant of the words இவ் iv 'they, these' (n.), உவ் uv , அவ் av 'they, those' (n.) changes

a/ into x (in writing denoted by $ḥ$) when followed by stops; e. g., அவ் av + கடிய $kaḍiya$ = அஹ்கடிய $axxāḍiya$ 'they (n.) are difficult';

b/ into a homogenous nasal sonant when followed by nasal sonants; e. g., இவ் iv + ஞானம் $ñāṇam$ = இஞ்ஞானம் $iññāṇam$ 'they (n.) are full of wisdom' (literally: 'they are wisdom').

21. The final n of the word வெரிந் $verin$ 'back', when followed by words beginning in k, s or p , is either changed into a corresponding nasal sonant (i. e. into $ṇ, ñ$ or m respectively), or dropped altogether, with the following stops doubled and s changed into cc ; e. g., வெரிந் $verin$ + புறம் $puṛam$ = வெரிம்புறம் $verimbuṛam$ or வெரிப்புறம் $verippuṛam$ 'back'.

22. In certain cases the initial consonants k, s, t, p of any word or morpheme may be changed into kk, cc, tt, pp respectively, when preceded by a word or morpheme, beginning in a vowel or in y, r or ṛ; e. g., யானை yāṇei 'elephant + கால் kāl 'leg' = யானைக்கால் yāṇeikkāl 'elephantiasis', கிளி kiḷi 'parrot' + சிறை siṛei 'feather' = கிளிச்சிறை kiḷiccirei 'parrot's feather'.

There is a tendency in the modern literary language to pronounce doubled stops in external sandhi as single voiceless stops (the doubled letters retained in spelling); e. g., அதை aḍei 'that, it' (Acc.) + செய் sey 'do' = அதைச் செய் aḍei cey 'do that'.

A. The operation of the above rule is obligatory :

a/ Following words in the Accusative; e. g., மாம் பழத்தைக் கொடு māmbaṣattei(k) koṛu 'give (me) a mango', உள்ளதைச் சொல் uḷḷaḍei(c) col 'tell (me) the truth', அவனைத் தொடராதே avaṇei(t) toṛāḍē 'don't touch him', பேராசிரியரைப் பார்த்தாயா pērāsiriyaṛei(p) pārttāyā 'have you seen (your) professor?';

b/ Following words in the Dative; e. g., அவனுக்குக் காசில்லை avaṇukkū(k) kāsillei 'he has no money', பாதுகாப்புக்குச் செலவு pāḍuxāppukkū(c) celavu 'expenditure on defence'. உனக்குத் தெரியுமா unakkū(t) teriyumā 'do you know (about it)?' வாழ்வுக்குப் போராட்டம் vāṣvukkū(p) pōrāṭṭam 'struggle for life';

c/ In composite words in nominal bases defined by a preceding nominal base ending in a vowel; e. g., சே sē + கொம்பு kombū = சேக்கொம்பு sēkkombū 'bull's horn', யானை yāṇei + கால் kāl = யானைக்கால் yāṇeikkāl 'elephantiasis', கிளி kiḷi + சிறை siṛei = கிளிச்சிறை kiḷiccirei 'parrot's feather', யானை yāṇei + தலை talei = யானைத்தலை yāṇeittalei 'elephant's head', மலை malei + பக்கம் pakkam = மலைப்பக்கம் maleippakkam 'slope of mountain', காடு kārū + பூனை pūnei = காட்டுப்பூனை kāṭṭuppūnei 'wild cat', தோட்டம் tōṭṭam + கதவு kaḍavu = தோட்டத்துக்கதவு tōṭṭattukkaḍavu 'wicket-gate', மரம் maram + பெட்டி peṭṭi = மரப்பெட்டி marappeṭṭi 'wooden box', குடிகாரன் kuṛixāraṇ + பெண் peṇ = குடிகாரப்பெண் kuṛixārappeṇ 'peasant-woman';

d/ Following verbal participles ending in -இ - i, - ய - y, - த்து - ttu, - ட்டு - ttu, - ற்று - ttu, - க்கு - kku, - ஆ - ā, - னு - ū and after the verbal participles இன்றி indi 'not being available, without', அன்றி andi 'being not (a thing)'; e. g., சொல்லிக் கொடுக்கிறார் solli(k) koṭukkīrār 'he teaches (something)', போய்ப் பார்த்தான் pōy(p) pārttān 'he went and saw, he went to see', படித்துக்கொண்டிருக்கிறான் paṭittu(k) koṇḍirukkīrān 'he reads, he studies', கேட்டுக் கொள்கிறோம் kēttu(k) koḷḥiṛōm 'we ask, we appeal, we invite', கற்றுக்கொள்ள kaṭtu(k) koḷḷa 'to study, to learn', நக்குக்கொண்டான் nakkū(k) koṇḍān 'he laughed', உண்ணுச் சென்றான் unṇā(c) ceṇḍān 'he ate and went away, having eaten he went away', உண்ணாக் கொண்டான் unṇū(k) koṇḍān 'he has eaten', தாமதமின்றிப் போ tāmaḍaminḍi(p) pō 'go without delay';

e/ Following infinitives in -அ - a; e. g., வரச் சொன்னார் vara(c) connār 'he told (him) to come', பறவை போலப் பறந்தான் paṛavei pōla(p) paṛandān 'he flew like a bird';

f/ Following negative verbal participles in -ஆ - ā; e. g., ஓடாக் குதிரை oṭā(k) kuḍirei 'a horse which won't run', புரியாப் புன்னகை puriyā(p) punṇaxei 'incomprehensible smile';

g/ Following the pronouns இந்த inda 'this', உந்த unda, அந்த anda 'that', எந்த enda 'which', மற்ற maṭṭa 'another', the adverbs இங்கு ingū, ஈங்கு īngū 'here', அங்கு aṅgū, ஆங்கு āngū, உங்கு uṅgū, ஊங்கு ūngū, 'there', எங்கு eṅgū 'where', யாங்கு yāngū 'whither', யாண்டு yāṇḍu 'where, whither', இனி iṇi 'henceforth', அனி aṇi 'about', ஆங்க ānga 'thus, so' and the adverbial modifiers இப்படி ippaṇi, அப்படி appaṇi 'thus, so', எப்படி eppaṇi 'how' and some other words; e. g., இந்தக் குதிரை inda(k) kuḍirei 'this horse', அந்தச் சொல் anda(c) col 'that word', எந்தத் தெரு enda(t) teru 'which street', மற்றப் பிள்ளைகள் maṭṭa(p) piḷḷeixaḷ 'other children', இங்குக் கொண்டுவா ingū(k) koṇḍuvā 'bring (it) here', அங்குச் சென்றான் aṅgū(c) ceṇḍān 'he went there', இனிப் போதும் iṇi(p) pōḍum 'now it is enough, now it will do' எப்படித் தெரிந்தது eppaṇi(t) terindaḍu 'how did (you, know)'. அப்படிப்பட்ட appaṇi(p)paṭṭa 'such';

h/ Following the third person singular neuter of the past tense of verbs, ending in -இற்று -ittu; e. g., கூவிற்றுக்

கோழி kūvittū(k) kōṇi 'a hen chuckled', பாடிற்றுப் பறவை pārīttū(p) paravei 'a bird sang';

i/ In internal sandhi in the verb படுதல் paṇḍal 'to suffer' preceded by nominal bases; e. g., ஆசை āsei 'desire' + படுதல் paṇḍal = ஆசைப்படுதல் āseippaṇḍal 'to desire', உரு uru 'form' + படுதல் paṇḍal = உருப்படுதல் uruppaṇḍal 'to take form, be formed', சந்தேகம் sandēkam 'doubt' + படுதல் paṇḍal = சந்தேகப்படுதல் sandēkappaṇḍal 'to doubt', 'to feel doubts';

j/ Following neuter nouns in the Nominative, ending in-ū preceded by a doubled consonant or by a group of two stops; e. g., கொக்குப் பறக்கும் kokkū(p) parakkum 'a stork flies', நெல்லுக் குத்துகிறான் nellū(k) kuttuxirāṇ 'she is pounding paddy', நட்புக் காட்டுகிறான் naṭpū(k) kāṭṭuxirāṇ 'he is friendly, he is showing friendly feelings';

k/ In caseless sandhi following neuter nouns (nominal bases) consisting of one long open syllable or of two open syllables (either short, or long); e.g., தீ tī + பெரிது peribū = தீப் பெரிது tī(p) peribū 'the flame is big', விள viḷa + குறிது kuṇṇibū = விளக்குறிது viḷa(k) kuṇṇibū 'the wood-apple tree is short', புறக்காலை நீட்டுகிறது purā(k) kālei nīṭṭuxirābū 'the pigeon stretches its leg', தாரா tāra + சிறிது siribū = தாராச் சிறிது tāra (c) ciribū ' (this) duck is small'.

For neuter nouns with bases in i, ī, ei the above rule is optional (e. g., கிளி kiḷi 'parrot', மீ mī 'top, upper part', தினை tīnei 'millet', etc.)

The words ஆ ā 'cow' and மா mā 'deer' are an exception of the above rule and do not involve the doubling of the following consonants in external sandhi.

l/ In short monosyllables preceded by words or morphemes ending in a vowel; e. g., அது abu 'it, that' + -கு -ku = அதுக்கு abukku 'to it, to that' (Dat.)

B. The operation of the above rule is optional :

a/ Following the Imperative singular; e.g., நட naṇa + கொற்று Kottā = நடகொற்று naṇaxottā or நடக்கொற்று naṇa(k) kottā = 'walk on, Kottan', எய ey + சாத்தா sāttā = எய்சாத்தா eysāttā or எய்ச்சாத்தா ey(c) cāttā 'shoot, Sattan', etc.;

b/ In caseless sandhi after neuter nouns, ending in i, ī or ei. in the Nominative ; e. g., கிளி *kīlī* + குறிது *kuṛiṭu* = கிளி குறிது *kīlī xurīṭu* or கிளிக் குறிது *kīlī(k) kuṛiṭu* 'the parrot is small', தினை *tiṇei* + குறிது *kuṛiṭu* தினைகுறிது *tiṇei (k) kuṛiṭu* 'a millet grain is small' ;

c/ In internal sandhi after neuter nominal bases ending in y, r, z ; e.g., வேய் *vēy* + குழல் *kuṣal* = வேயக்குழல் *vēyḱkuṣal* 'a bamboo pipe' or வேயங்குழல் *vēyṅḱuṣal* (with a euphonic ṇ). ஆர் *ār* + கோடு *kōṭu* = ஆர்க்கோடு *ārḱḱōṭu* or ஆர்ங்கோடு *ārṅḱōṭu* 'a branch of bauhinia racemosa', கீழ் *kīṭ* + குலம் *kulam* = கீழ்க்குலம் *kīṭḱkulam* or கீழ்குலம் *kīṭxulam* 'low origin', 'low, inferior caste' ;

d/ In internal sandhi after Sanskrit nominal bases ; e.g., வாசுதேவன் *vāsudēvaṇ* + கோட்டம் *kōṭṭam* = வாசுதேவக் கோட்டம் *vāsudēvakkōṭṭam* or வாசுதேவகோட்டம் *vāsu-dēvaxōṭṭam* 'a temple of Vasudeva's son' ;

e/ In derivative nouns formed by means of the suffixes -காரன் *-kāraṇ* (masc.) or -காரி *-kāri* (fem.) ; e.g., வண்டி *vaṇḱi* 'cart' + -காரன் *-kāraṇ* = வண்டிக்காரன் *vaṇḱikkāraṇ* 'carter, drayman', தோட்டம் *tōṭṭam* 'garden orchard' + -காரன் *kāraṇ* = தோட்டக்காரன் *tōṭṭakkāraṇ* 'gardener', நெசவு *nesavu* 'weaving' + -காரன் *-kāraṇ* = நெசவுகாரன் *nesavuxāraṇ* 'weaver' ;

f/ Following the pronoun உது *uṭu* 'it, that' ; e.g., உது *uṭu* + காண் *kāṇ* = உதுக்காண் *uṭukkāṇ* or உதுகாண் *uṭuxāṇ* 'look at it, look at that' ;

g/ In reduplicating the pronouns பல *pala* 'many' and சில *silā* 'several, few' ; e.g., பலப்பல *palappala* or பலபல *palaḱpala* 'many, various', சிலச்சில *silaccila* or சிலசில *silasila* 'several, some, a few' ;

h/ Following the adverb யாங்கு *yāṅḱu* 'where, how ;' e.g., யாங்குச் சென்றான் *yāṅḱu(c) ceṇḱāṇ* or யாங்கு சென்றான் *yāṅḱu seṇḱāṇ* 'where did he go ?'

C. The above rule does not operate (cf § 18, 3) :

a/ In caseless sandhi following masculine and feminine nouns and nominal bases ; e.g., நம்பி *naṁbi* சிறியன் *siṛiyaṇ*

‘Nambi is not tall’, தாய்தந்தை tāybandei ‘father and mother, parents’ ;

b/ Following words in the Comitative ; e.g , சாத்தனெடு சென்றான் sāttanorū sendān ‘he went away with Sāttan’ ;

c/ Following words ending in ū preceded by any sounds except doubled sonants or groups of two stops; e.g., தெள்கு தலை teḷxūdalei ‘a head of a flea’, எஃகுகடுமை exxuxaṟumei ‘the hardness of steel’, நாகுசெவி nāxusevi ‘an ear of a cow’, வரகுசோறு varaxusōrū ‘millet porridge’ ; in caseless sandhi this is also true of words in which the final ū is preceded by a combination of a nasal sonant with its homogenous voiced stop ; cf. குரங்குபெரிது kuraṅgūḇeritū ‘(this)monkey is big’ and வம்புப்பேச்சு vambuppēccū ‘gossip’ ;

d/ Following the pronouns இது iḇu ‘it, this,’ அது aḇu ‘it, that’, எது eḇu ‘what’ ; e.g , இதுகாறும் iḇuxārum ‘until now’ ;

e/ In composite words following bases of numerals ; ஒரு- oru- ‘one’, இரு- iru- ‘two’, அறு- aṟu- ‘six’, எழு- eḟu- and ஏழு- ēḟu- ‘seven’ ; e.g., ஒருகால் oruxāl ‘once, one day’, இருபது iruḇaḇū ‘twenty’, அறுபது aṟuḇaḇū ‘sixty’ ;

f/ In composite words following verbal roots; e.g., குடி- kuṟi- + தண்ணீர் taṇṇīr = குடிதண்ணீர் kuṟiḇaṇṇīr ‘drinkable water’. அடி- aṟi- + படுதல் paṟuḇal = அடிபடுதல் aṟiḇaṟuḇal ‘to be struck, hit’ ;

g/ In composite words in caseless sandhi ; e.g., கபிலன் kaḇilan + பரணன் paraṇan = கபிலபரணர் kaḇilaḇaraṇar ‘(the poets) Kabilan and Paraṇan’ ;

h/ Following personal forms of the verb (except the past third person singular neuter in -ittū) ; e.g., ஓடுகிறது oḇuxiṟaḇū xūḇirei ‘a horse is running’, ஓடுகின்றன oḇuxinḇana xūḇireixaḷ ‘horses are running’, ஓடா குதிரைகள் oḇā xūḇireixaḷ ‘horses do not run,’ etc. ;

(For forms in -ittū cf. 22, A, h.)

i/ Following participles ; e.g., வருகிற காலம் varuxiṟa xālam ‘the future, the coming time’, காணாத காட்சி kāṇāḇa xaṭci ‘an unseen scene, unprecedented scene’ ;

j/ Following adjectives ; e.g., நல்லபாம்பு nallaḥāmbu 'cobra' (literally 'a good snake') ;

k/ Following negative verbal participles in -ஆ -ā ; e.g., இல்லாபோனால் illāḥōṇāl 'if there is no, if (it) is not' ;

l/ Following the pronouns பல pala 'many', சில sila 'a few', எல்லா ellā 'all, every', என்ன enna 'which, what', எத்தனை ettaneī 'how many', etc. ;

m/ Following words in the Vocative ;

n/ Following the particles ஆ ā, ஏ ē, ஓ ō ;

o/ Following verbal participles in -ந்து -ndū, -ண்டு -ṇḍū, ன்று -ṇḍū, -து -ṭū ; e.g., தெரிந்து கொண்டேன் terindū-xonḍēn 'I knew', கொண்டுபோனான் koṇḍūḥōṇān 'he took (it) away,' நின்றுபோயிற்று niṇḍūḥōyittū 'it stopped, it ceased', செய்துகாட்ட seyṭūxāṭṭa 'to show, demonstrate'.

23. In Literary Tamil there are euphonic sounds and syllables (increments) widely used both in the external and internal sandhi. They include அ a, அத்த att, அம் am, அற்ற att, அன் an, ஆம் ām, இற்ற itt, இன் in, உ u, ஏ ē, ஐ ei, த்த tt, ம் m, ய் y, வ் v, ன் n.

a/ The euphonic increment ய் y is joined to words or morphemes, ending i, ī, ai, ei, when they are followed by word or morpheme, beginning in a vowel ; e. g., கறி kaṛi + உப்பு uppū = கறியுப்பு kaṛiyuppū 'table-salt', நீ nī + ஏ ē = நீயே nī ē 'you (sg.) yourself', ஐ-ai- + ஆயிரம் āyiram = ஐயாயிரம் aiyāyiram 'five thousand', மலை malei + அருவி aruvi = மலையருவி maleiyaruvi 'mountain stream'.

The euphonic increment ய் y may optionally be joined to words or morphemes, ending in ē or ō ; e. g., தே tē + இலை ilei = தேயிலை tēyilei 'tea leaf', கோ kō + இல் -il = கோயில் kōyil 'temple' ;

b/ The euphonic increment வ் v is joined to words or morphemes, ending in a, ā, u, ū, o, au, when they are followed by a word or morpheme, beginning in a vowel ; e. g., வர vara + இல்லை illei = வரவில்லை varavillei '(he) didn't come', மர-mara - + அடி aṛi = மரவடி maravaṛi 'wood, sandals', பலா palā + இலை ilei = பலாவிலை palāvilei 'a leaf of

a jack tree', நடு naṟu + எலும்பு elumbū = நடுவெலும்பு naṟu-velumbū 'backbone, spine', பூ pū + அரசு arasu = பூவரசு pūvarasu 'rhododendron'.

The euphonic increment வ் v may optionally be joined to words or morphemes, ending in ē or ō ; e. g., சே sē + உழுதது uzurāṭṭu = சேவுழுதது sēvuzurāṭṭu 'a bull ploughed', கோ kō + -இல் -il = கோவில் kōvil 'temple'.

The euphonic increment ய் y is preferable after words, ending in ē ; the euphonic increment வ் v is preferable after words, ending in ō.

c/ The euphonic increment த்த் tt is used for joining case suffixes to singular bases of neuter nouns, ending in the Nominative in -அம் -am ; e. g., மரம் maram - மரத்தை marattei (mara-tt-ei) 'tree' (Acc.).

The increment த்த் tt may also be used optionally in the declension of the nouns அழன் aṟaṇ 'dead body', மக maxa 'child', நிலா nilā 'moonlight', as well as in all the above nouns, when they come as the first component of a composite word ; e. g., அழன் aṟaṇ - அழத்தை aṟattei (also அழனினை aṟaṇinei) 'dead body' (Acc.), மரம் maram 'tree'-மரத்துப்பால் marattuppāl 'toddy' (literally 'the milk of the palm-tree') (cf. also மரப்பெட்டி marappēṭṭi 'a wooden box').

d/ The euphonic increment இன் in is used optionally for joining case suffixes to bases of declinable words ; e. g., புரூ purā-புரூவினை purāvinei 'pigeon' (Acc.), பசு pasu 'a cow'-பசுவினால் pasuviṇāl 'by a cow' (Instr.), மரம் maram 'a tree'-மரத்திற்கு marattiṭkū 'to a tree' (Dat.), அழன் aṟaṇ-, அழனினை aṟaṇinei (also அழத்தை aṟattei) 'dead body' (Acc.).

The increment இன் in is used also in deriving certain composite numerals ; e. g., பத்து pattu 'ten'-பதின்மூன்று paṭinmūṇṇu 'thirteen'.

e/ The euphonic increment அற்ற் att is used in the declension of the pronouns எல்லா ellā 'all, every', சில sila 'several, a few', பல pala 'many', இவ் iv, இவை ivei 'they,

these (n.)', அவ் av, அவை avei, உவ் uv, உவை uvei 'they, those (n.)', எவ் ev, எவை evei 'which (n. pl.)', as well as when these pronouns come as the first element of a composite word; e. g., எல்லாம் ellām 'all'- எல்லாவற்றையும் ellāvattēiyum (Acc.), அவை avei 'they, those'-அவையற்றுக் கோடு aveiyattukkōṛu 'their horns'.

f/ The euphonic increment அன் an is used optionally in the declension or case sandhi of neuter words; e. g., முகம் muxam-முகத்தனை muxattaneī 'face' (Acc.), கரம் karam-கரத்தனை karattaneī 'a hand' (Acc.), அது aḁu 'it, that'-அதற்கு aḁaṭkū 'to it, to that' (Dat.), ஒன்று onḁu-ஒன்றனை onḁaneī 'one' (Acc.), செய்தது seyḁaḁu 'that which did, doing'-செய்ததனால் seyḁaḁanāl 'by that which did, because (it) was done'.

The increment அன் an may also be used in personal forms of the verb in order to join personal suffixes to the suffix of the past tense; e.g., வந்தான் vandān - வந்தனன் vandanan 'he came', உயர்ந்தது uyarndaḁu - உயர்ந்தன்று uyarndandū 'it rose'.

g/ The euphonic increment அம் am is used in case sandhi in composite words, when their second element begins in the consonants k, s (changing in this case into c), t or p, and the first element is represented by

1/ a noun, ending in the very short unstable u, preceded by two consonants, and denoting a tree or some other plant; e g., தேக்கு tēkkū+கோடு kōṛu=தேக்கங்கோடு tēkkaṅgōṛu 'a branch of a teak-tree', வேம்பு vēmbu+தோல் tōl=வேப்பந்தோல் vēppandōl 'bark of margosa', தெங்கு teṅgū+காய் kāy=தெங்குகாய் teṅgaṅgāy 'a cocoa-nut';

2/ the nouns எரு eru 'fertilizer, manure', ஆண் āṇ 'alangium lamarckii', பூல் pūl 'phyllanthus reticulatus', வால் vāl 'celastrus paniculata', வேல் vēl 'acacia'; e. g., பூல் pūl+கோடு kōṛu=பூலங்கோடு pūlaṅgōṛu 'a branch of pūl'.

The increment அம் am is also used with some other nouns too, which is sanctioned by the idiom; e g., முல்லை mullei 'jasmine'+புறவம் puṛavam 'forest, wood'=முல்லையம் புறவம் mulleiyambuṛavam 'jasmine thicket', அடுப்பு aṛuppu

'stove, oven'+கரை karei 'edge, brink'=அடுப்பங்கரை aṭuppaṅgarei 'side of the oven, kitchen', ஆறு āṛu 'river'+கரை karei 'side, edge'=ஆற்றங்கரை āṭṭaṅgarei 'a river bank'.

Some of such nouns, ending in ei, may lose in this case its final vowel; ஆவிரை āvirei 'cassia'+வேர் vēr 'root'=ஆவிரம்வேர் āviramvēr 'root of cassia', பனை paṇei 'palm'+தோப்பு tōppu 'grove'=பனந்தோப்பு paṇandōppu 'a palm grove'.

Besides that, the increment அம் am may optionally be used with the nouns புளி puli 'tamarind', பீர் pīr 'sponge-gourd', குமிழ் kumīḻ 'Coomb teak'; e. g., புளி puli+காய் kāy=pுளியங்காய் puliyaṅgāy 'fruit of tamarind'.

h/ The euphonic increment ம் m is used in internal sandhi, when suffixes or words, beginning in k, s (changing in this case into c), t or p, are added to bases or roots, ending in vowels or the sonants y, r, ḻ; e. g., ஐ- ai- 'five'+-து- tū (n. sg.)=ஐந்து aindū 'five'. செ- se- 'red'+கொடி koḍi 'flag'=செங்கொடி seṅgoḍi 'red flag', காயா kāyā 'ironwood tree'+பூ pū 'flower'=காயாம்பூ kāyāmbū 'flower of ironwood tree', புளி puli 'sourness'+தயிர் tayir 'curds'=புளிந்தயிர் 'pulindayir 'sour curds', பூ pū 'flower'+சோலை sōlai 'grove'=பூஞ்சோலை pūñjōlai 'flower garden', வேய் vēy 'bamboo'+குழல் kuḻal=வேயங்குழல் vēyṅguḻal 'bamboo pipe', கூர்- kūr- (from கூர்மை kūrmai 'sharpness')+கண் kaṇ 'eye'=கூர்ங்கண் kūrṅgaṇ 'keenlook', பாழ் pāḻ 'ruin'+புறம் puṛam 'side'=பாழம்புறம் pāḻmbuṛam 'ruined region'.

In composite words the use of the increment ம் m is mostly optional.

i/ The euphonic increment ஆம் ām is used in cases, sanctioned by the idiom, in composite words when their second component begins in k, s (changing in this case into c), t or p; e. g., மண் maṇ 'earth'+கட்டி kaṭṭi 'clod'=மண்ணாக்கட்டி maṇṇāṅgaṭṭi 'an earth clod', புற்று putṭu 'ant-hill'+சோறு sōṛu 'boiled rice'=புற்றஞ்சோறு putṭāñ-jōṛu 'termites in an ant-hill'.

j/ The euphonic increment உ u is used :

1) In nominal bases (except those ending in i, ī, aī, eī, y) when the Dative case suffix is added; e. g., ஊர் ūr 'village'-ஊருக்கு ūrukkū 'to a village', புற purā 'pigeon'-புறவுக்கு purāvukku 'to a pigeon', அவன் avan 'he'-அவனுக்கு avanukku 'to him';

2) In nominal bases, ending in noise consonants or consonant groups, when the plural suffix -கள் -kaḷ is added; e. g., வீடு vīḍu 'house'-வீடுகள் vīḍukaḷ 'houses', ஆறு āru 'river'-ஆறுகள் ārukaḷ 'rivers', பாட்டு pāṭṭu 'song'-பாட்டுக்கள் pāṭṭukkaḷ 'songs', ஆண்டு āṇḍu 'year'-ஆண்டுகள் āṇḍukaḷ 'years', காது kāṭu 'ear'-காதுகள் kāṭukaḷ 'ears';

3) In verbal roots, ending in noise consonants, consonant groups or some of sonants, when a suffix, beginning in a vowel, is added; e. g., பேசுதல் pēsuṭal 'to speak'-வாங்குகிறேன் vāṅguxirēn 'I receive', சொல்லுகிறான் sollu, xirān (also சொல்கிறான் solxirān) 'he speaks' (for exceptions cf. corresponding paragraphs of the Morphology);

4) In nouns ஈம் īm 'place of cremation', உரும் urum 'thunder', கம் kam 'blacksmith's work', தெவ் tev 'hostility', மின் min 'flash', பின் pin 'plaiting, interlacing', பன் pan 'cotton', கன் kaṇ 'work', மண் maṇ 'soil, earth', வல் val 'strength, ability', வள் vaḷ 'abundance', புள் pul 'bird', துள் tuḷ 'jump', etc., when they are followed in caseless sandhi by words, beginning in any consonant except y; e. g., கம் kam+கடிது kaḍiṭu = கம்முக்கடிது kammu(k)kaḍiṭu 'the black-smith's work is hard', உரும் urum+வலிது valiṭu = உருமுவலிது urumuvaliṭu 'the thunder-clap is strong', தெவ் tev+மாண்டது māṇḍaṭu = தெவ்வுமாண்டது tevvumāṇḍaṭu 'the enmity ceased';

5) Optionally in the modern literary language in words, ending in a consonant; e. g., நாள் nāl - நாளு nālu 'day', புல் pul - புல்லு pullu 'grass', etc.

k/ The euphonic increment அ a is used:

1) In the Dative case of the pronouns யான் yān, நான் nān 'I' யாம் yām, நாம் nām 'we', நீ nī 'you' (sg.), நீர் nīr, நீயிர் niyir, நீம் nīm 'you', தான் tān 'himself, herself, itself', தாம் tām 'themselves' in order to join the case suffix to the

base: எனக்கு eṇakkū 'to me', எமக்கு emakkū, நமக்கு namakkū 'to us', உனக்கு uṇakkū, நினக்கு niṇakkū 'to you' (sg.) உமக்கு umakkū, நுமக்கு numakkū 'to you', தனக்கு taṇakkū 'to oneself', தமக்கு tamakkū 'to themselves';

2) In a number of composite words (often optionally); e. g., உரி uri + உப்பு uppu 'salt' = உரியவுப்பு uriyavuppu 'a half measure of salt', ஊன் ũṇ 'flesh' + கண் kaṇ 'eye' = ஊனக்கண் ũṇakkaṇ 'eyesight', தாழ் tāḻ 'lock' + கோல் kōl 'stick' = தாழக்கோல் tāḻakkōl 'key', தமிழ் tamiz 'Tamil' + நூல் nūl = தமிழ்நூல் tamiznanūl 'Tamil book', வல் val + நாய் nāy = வல்லநாய் vallanāy 'புளி puli 'tamarind' + இலை ilei 'leaf' = புளியிலை puliyilei 'a leaf of tamarind'.

1/ The euphonic increment ஏ ē is used in composite words, when their components denote number, measure or quantity; e.g., ஒன்று oṇḍu 'one' + கால் kāl 'quater' = ஒன்றேகால் oṇḍēkāl 'one and a quater'.

The increment ஏ ē is not used, if the word அரை arei 'half' becomes a component of a composite word: அரை arei + கால் kāl = அரைக்கால் areikkāl 'one eighth', ஒன்று oṇḍu + அரை arei = ஒன்றரை oṇḍarei 'one and a half'.

m/ The euphonic increment ஐ ei is used in internal sandhi in a number of words, ending in ü, preceded by a combination of a nasal sonant with its homogenous voiced stop; e.g., அன்று aṇḍu 'that day' + -கு -kü (Dat.) = அன்றைக்கு aṇḍeikkü 'on that day', இன்று iṇḍu 'this day' + தினம் tiṇam 'day' = இன்றைத்தினம் iṇḍeittinam 'this day, to-day'.

n/ The euphonic increment அத்த att (followed by the increment உ u before consonants) is used optionally:

1) in the junction of nouns, ending in a or ā and denoting plants, with a noun கண் kaṇ 'place', used adverbially to denote place; e.g., விள vīḷa 'wood-apple' - விளவத்துக்கண் vīḷavattukkaṇ 'on a wood-apple tree,' பலா palā 'jack-tree' - பலாவத்துக்கண் palāvattukkaṇ 'on a jack-tree';

2) in the nouns பனி paṇi 'rainy season', வளி vaḷi 'air', மழை mazei 'rain', வின் viṇ 'sky', வெயில் veyil 'sunshine', இருள் iruḷ 'darkness', when they are followed by verbal

form in external sandhi; e.g., விண்ணத்துக் கொட்டும்
vi ṇṇattu(k) koṭṭum 'it will appear in the sky';

o/ The euphonic increment இற்ற itṭ (followed by the
increment உ u before consonants) is used optionally:

1) in the declension of the pronouns இவை ivei 'they,
these' (n), எவை evei 'which' (pl n.); e.g., அவை avei
'they' - அவையிற்றை aveiyitṭei 'them' (Acc.);

2) in the numeral பத்து pattu 'ten', when it comes as a
foregoing element of a composite word or when it is redupli-
cated; e.g., பதிற்றுப்பற்று paṭiṭṭuppatṭu 'ten tens,
hundred'.

p/ The euphonic increment ன் ṇ is used in the past
tense of the verb in order to join suffixes, beginning in a
vowel, or the third person singular neuter suffix -து -tū to
the past tense suffix -இ- -i-; e.g., நோக்கினாள் nōkkinā!
'she looked', உண்டாயிற்று uṇḍāyitṭū 'it became, it
appeared'.

24. Vowel lengthening

The optional lengthening of vowels occurs in Classical
Tamil

a/ In nominal bases of the neuter words ending in -அம்
-am, when they are joined with nouns, beginning in a or
ā, to form composite words; e.g., மரம் maram 'tree' + அடி
aṛi 'foot' = மராஅடி marāaṛi 'wood sandal(s)', குளம் kuḷam
'pond, lake' + ஆம்பல் āmbal 'lily' = குளாஆம்பல் kuḷāāmbal
'a waterlily';

b/ In a foregoing element of a composite word, when
it consists of one long open syllable or of two open syllables
(one short and one long); e.g., தூ tū 'strength' + குறை
kuṛei 'lack' = தூஉக்குறை tūukkuṛei 'weakness, lack of
strength', இரா ira 'night' + பகல் paxal 'day' = இராஅப்பகல்
irāapaxal 'day and night';

c/ To preserve measure in poetry; e.g., பழு pazū 'devil'-
பழுஉ pazūu.

§ 19. Sandhi in Colloquial Tamil

The colloquial language has retained only some of the sandhi rules, operating in Literary Tamil (cf. § 18, 1-6, 8, 16, 17, 22, 23). Numerous particular regulations, found in a few words of Classical Tamil, have disappeared here together with the words themselves, which now became obsolete. Some of particular regulations, which were optional in Classical Tamil, have been replaced in Colloquial Tamil by more general rules.

On the contrary, a number of regulations have received development in the colloquial usage. This is true of assimilation and substitution, when they occur in internal sandhi; e. g., கேக்கிறேன் *kēkkirē* 'I listen' (cf. lit. கேட்கிறேன் *kēṭṭikirēn* from the root கேள்- *kēl-* 'to listen'), என்கிறேன் *eṅgirē* 'you say' (cf. lit. என்கிறாய் *eṅgirāy*), எம்பது *embarū* 'eighty' (cf. lit. எண்பது *eṇbarū*), மூன்று *mūṇṇu* 'three' (cf. lit. மூன்று *mūṇṇu*), மம்மட்டி *mammaṭṭi* 'spade' (cf. lit. மண்வெட்டி *maṇvēṭṭi*), etc.

In Colloquial Tamil assimilation and substitution are usually optional in forming composite words, and in external sandhi they practically do not occur at all; e. g., கடல்கரை *kaṭalkare* 'seashore' மேல்கண்ட *mēlkaṇḍa* 'the above-mentioned', மான்தோல் *māntōl* 'deerskin', உள்நாக்கு *uḷṇakkū* 'uvula'.

The incorporation of the euphonic consonants *y* and *v* between vowels, meeting in sandhi, has become optional in the colloquial language: பலாயிலை *palāele* 'a leaf of a jack-tree' (cf. lit. *palāvilei*), பனையோலை *paneōle* 'a leaf of a palm' (cf. lit. *paneiyōlei*).

Besides, one of the two vowels, meeting in sandhi, may be optionally dropped in Colloquial Tamil; e. g., எங்க *eṅga* + அம்மா *ammā* = எங்கம்மா *eṅgammā* 'our mother', இல்லே *illē* + அப்பா *appā* = இல்லேப்பா *illēppā* 'no, father', நல்லா *nallā* + இருக்கு *irukkū* = நல்லாருக்கு *nallārukkū* '(it) is good', சாப்பிட *sāppīṭa* + இல்லே *illē* = சாப்பிடல்லே *sāppīṭallē* '(he) didn't eat', எந்த *enda* + ஊரு *ūrū* = எந்தூரு *endūrū* 'which village'.

Under the influence of Colloquial Tamil some of the above peculiarities have penetrated into the modern and

classical literary language ; cf., e.g., கொன்ற *konṇa* + அன்ன *anna* = கொன்றன்ன (கு. 109) *konṇanna* 'similar to killing', சிறந்த *siṇṇa* + அடியார் *aṇiyār* = சிறந்தடியார் (தி., 1, 47, *siṇṇaṇiyār* 'the best worshipper', தாங்க *tāṅga* + ஒண *oṇā* = தாங்கொண (ரா., த, 173) *tāṅgoṇā* 'unbearable, intolerable', நகர - *naxara* + ஆட்சி *āṭci* = நகராட்சி (ஜ., 13, 11, 61) *naxarāṭci* 'municipality'.

MORPHOLOGY

§ 20. There were ten parts of speech in Classical Tamil: nouns, numerals, pronouns, personal nouns, verbs, adverbs, particles, imitative words, echo-words and interjections. In the modern literary language personal nouns have ceased to be a separate part of speech: personal nouns of the first and second persons got out of use, and personal nouns of the third person, having lost their personal characteristic (since their opposition to personal nouns of the first and second persons disappeared), turned into one of derivation types of nouns. Besides, a number of personal nouns of the third person neuter plural has lost, together with their personal and gender characteristics, the capability of being used in the nominative function and has retained only their adjective function. These words have formed the adjective as a separate part of speech. In result, the total number of parts of speech in Modern Tamil has not changed: nouns, numerals, pronouns, adjectives, verbs, adverbs, particles, imitative words echo-words and interjections.

Nouns

§ 21. The noun in Tamil distinguishes categories of gender, number and case.

The gender in Tamil nouns is a lexico - grammatical category. Its lexical aspect is expressed in the connection between the abstract gender meaning of a noun and its lexical meaning. Grammatically the noun gender is expressed in the coordination in gender with pronouns, personal nouns, verbal finite forms of the third person and with participial nouns.

The number and case are purely grammatical categories.

§ 22. All the Tamil nouns are divided, according to their lexical meaning, into two classes. One of these classes (the superior class) comprises nouns, denoting rational beings of the human rank (men, gods, demons, etc.). All the remaining nouns, i. e. nouns, denoting animals, inanimate things and abstract notions, belong to the other class (the inferior class).

Nouns, which denote human beings, are divided, according to the sex of the latter, into two genders - masculine and feminine. The rest of the nouns belong to the neuter gender. Thus, the nouns of the superior class may be either masculine or feminine, while the nouns of the inferior class belong to the neuter. For instance,

The Superior Class		The Inferior Class	
Masculine	Feminine	Neuter	
ஆண் 'man'	பெண் 'woman'	யானை 'elephant'	
தேவன் 'god'	தேவி 'goddess'	மரம் 'tree'	
		உரிமை 'right'	

Proper names of human beings (as well as gods, etc.) belong either to the masculine, or to the feminine gender respectively ; e. g., சிவன் 'Shiva', எமன் 'Yama' are masculine, லக்ஷ்மி 'Lakshmi', காளி 'Kali' are feminine. Proper names of animals and things belong to the neuter.

The nouns குழந்தை, பிள்ளை, மகவு 'child' as a rule belong to the neuter gender. In certain cases, however, they may be also either masculine, or feminine, depending on the sex of a child spoken of.

The nouns சூரியன் 'sun', சந்திரன் 'moon' and the names of other celestial bodies are simultaneously the names of gods and belong to the masculine gender.

Polysemantic nouns, denoting human beings in one meanings and animals, things and notions in other meanings, belong to the common gender. In such a noun the

coordination in gender with pronouns, finite forms of the verb, etc., depends on the meaning in which it is used in each case; e.g., the noun ஊமை may mean 'muteness', 'a mute man' or 'a mute woman', being used as a noun of the neuter, masculine or feminine gender respectively.

In certain cases neuter nouns may be used metaphorically to denote men or women and then belong to the masculine or feminine gender; e. g., the noun யானை 'elephant' may denote metaphorically 'a man resembling an elephant' or 'a woman walking like a she-elephant'.

In the plural (cf. § 23) the masculine and feminine genders are not distinguished and are replaced by the epicene gender. The neuter gender retains its distinction from the epicene.

Some dialects make an exception from the above rule and have separate masculine and feminine forms in the plural (cf. § 24).

§ 23. The Tamil nouns distinguish two numbers, the singular and the plural. The singular number for the most part has no special suffixes (has a zero suffix) and is characterized by the absence of any suffixes of the plural. For instance, ஆள் 'man', பெண் 'woman', நாய் 'dog', யானை 'elephant', பாம்பு 'snake', காடு 'forest', மரம் 'tree', யாண்டு 'year', நாள் 'day', கல் 'stone', கருத்து 'thought'. Here an exception are masculine nouns, ending in -அன் -an, in which the final -ன் -n is a suffix of the singular number, e. g., நண்பன் 'friend', காதலன் 'lover', மனிதன் 'man', அண்ணன் 'elder brother', கணவன் 'husband', தொழிலாளன் 'worker', நெசவுகாரன் 'weaver', சகோதரன் 'brother'.

The plural of nouns is formed by adding plural suffixes to the singular nominative or to the base of a noun. In Literary Tamil there are five suffixes of the plural: -கள் -kal, -ர் -r, -ஆர் -ār, -மார் mār and -இர் -ir.

The suffix -கள் -kal is added to the singular nominative of all the masculine, feminine or neuter nouns, except those of the masculine gender ending in -அன் -an; e. g., ஆள் 'man' - ஆட்கள் 'men, people', பெண் 'woman' - பெண்கள்

'women', நாய் 'dog', - நாய்கள் 'dogs', யானை 'elephant' - யானைகள் 'elephants', பாம்பு 'snake' - பாம்புகள் 'snakes', காடு 'forest' - காடுகள் 'forests', மரம் 'tree' - மரங்கள் 'trees', யாண்டு 'year' - யாண்டுகள் 'years', நாள் 'day' - நாட்கள் 'days', கல் 'stone' - கற்கள் 'stones'.

The initial consonant of the suffix -கள் -kaḷ is doubled when it is added to words, ending in the short vowel u, in long vowels (except diphthongs) or in the very short vowel ū preceded by doubled stops; e. g., பசு 'cow' - பசுக்கள் 'cows', தெரு 'street', - தெருக்கள் 'streets', ஜந்து 'animal' - ஜந்துக்கள் 'animals' குரு 'guru' - குருக்கள் 'gurus', ராஜா 'raja' - ராஜாக்கள் 'rajas', ஆத்மா 'soul' - ஆத்மாக்கள் 'souls', - ஈ 'fly' - ஈக்கள் 'flies', பூ 'flower' - பூக்கள் 'flowers', பேச்சு 'speech' - பேச்சுக்கள் 'speeches', பாட்டு 'song' - பாட்டுக்கள் 'songs', கருத்து 'thought' - கருத்துக்கள் 'thoughts', செருப்பு 'sandal' - செருப்புக்கள் 'sandals', நாற்று 'young plant' - நாற்றுக்கள் 'young plants'. An exception is the word ஸ்திரீ 'woman', which has ஸ்திரீகள் 'women' in the plural.

The plural suffix -ர் -r is added to bases of masculine nouns in -அன் -an (where -n is a suffix of the singular, and -a- is a base vowel); e. g., நண்பன் 'friend' - நண்பர் 'friends', மனிதன் 'man' - மனிதர் 'men, people', சகோதரன் 'brother' - சகோதரர் 'brothers', தொழிலாளன் 'worker' - தொழிலாளர் 'workers', நெசவுகாரன் 'weaver' - நெசவுகாரர் 'weavers'.

In the modern literary language pleonastic plural forms of such nouns, built by adding the suffix -கள் -kaḷ to the suffix -ர் -r, are widely used; e. g., நண்பர்கள் 'friends', மனிதர்கள் 'people', சகோதரர்கள் 'brothers', தொழிலாளர்கள் 'workers', நெசவுகாரர்கள் 'weavers'.

Since the pleonastic plural forms prevail in the modern literary language, the plural forms in -ர் -r are more frequently used now as honorific singular forms: எழுத்தாளர் 'writer', தோழர் 'comrade', பிரதமர் 'prime minister', பேராசிரியர் 'professor', etc. The singular forms in -ன் -n have received in the modern language an additional meaning of familiarity and disrespect, so that they can be used only to denote intimate friends of the speaker and other

participants of the conversation or to express disregard. Some of such nouns cannot be used in the singular at all (e. g., பிரதமர், பேராசிரியர்).

The masculine noun பையன் 'boy' has no plural form in -ர் -r. Its plural form is built by adding the suffix -கள் -kaḷ to the singular nominative: பையன்கள் 'boys'.

The noun மகன் 'son' has no form in the plural. Instead of it the word மக்கள் 'children', the plural form of the word மகவு 'child', is generally used.

The plural suffix -ஆர் -ār is met with in masculine and feminine nouns and is added to the singular nominative; e. g., தகப்பன் 'father' -தகப்பனார் 'fathers', தாய் 'mother' -தாயார் 'mothers.' The suffix -ஆர் -ār is used with a restricted number of nouns, sanctioned by the idiom. The forms in -ஆர் -ār are generally used also as honorific form of the singular: தாய் -தாயார் 'mother', அம்மை -அம்மையார் 'lady', மனைவி -மனைவியார் 'wife'.

The plural suffix -மார் -mār is met with in masculine and feminine nouns and is added to the singular nominative. The forms in -மார் -mār have the meaning of honorific forms, but they are never used in the sense of the singular; e. g., தாய் 'mother' -தாய்மார் 'mothers', தம்பி 'younger brother' -தம்பிமார் 'younger brothers', தகப்பன் 'father' -தகப்பன்மார் 'fathers', அண்ணன் 'elder brother' -அண்ணன்மார் 'elder brothers', கணவன் 'husband' -கணவன்மார் 'husbands', அக்கா 'elder sister' -அக்காமார் 'elder sisters'.

In the modern literary language the suffix -மார் -mār is used rarely and looks archaic. Occasionally forms in -மார் -mār take (in Modern Tamil) another plural suffix -கள் -kaḷ: தம்பிமார்கள் 'younger brothers', கணவன்மார்கள் 'husbands', பாத்திரிமார்கள் 'clergymen'. The suffix -மார் -mār may also be added to forms which already have the plural suffix -கள் -kaḷ: குரு 'teacher, guru': -குருக்கள்மார் or குருக்கண்மார் 'teachers, gurus'.

The plural suffix -இர் -ir is met with in a restricted number of masculine and feminine nouns, sanctioned by the

idiom; e. g., மகள் 'daughter' - மகளிர் 'daughters', பெண்டு 'woman' - பெண்டிர் 'women', புத்தேள் 'god' - புத்தேளிர் 'gods', கேள் 'relative' - கேளிர் 'relatives', etc.

§ 24. In Colloquial Tamil the plural is formed by means of the suffix -ங்க -nga (also -ngæ), added to the base; e. g., ஆளு 'man' - ஆளுங்க 'men', பொண்ணு 'woman' - பொண்ணுங்க 'women' - நாயி 'dog' - நாயிங்க 'dogs', கல்லு 'stone' - கல்லுங்க 'stones', நண்பன் 'friend' - நண்பங்க 'friends', மனிதன் 'man' - மனிதங்க 'people', தொழிலாளன் 'worker' - தொழிலாளங்க 'workers', பசு 'cow' - பசுங்க 'cows', பாட்டு 'song' - பாட்டுங்க 'songs'. When followed by a vowel (e. g., in oblique cases or before particles) the plural suffix takes the form -ங்கள் -ngaḷ; cf. plural forms of the Accusative of the above words: ஆளுங்களே 'men', பொண்ணுங்களே 'women', மனிதங்களே 'people', etc.

In the Brahman social dialect the plural suffix -ங்கோ -ngō is met with too: ஆளுங்கோ 'men', பொண்ணுங்கோ 'women', etc.

In the 'low' caste social dialect the suffixes -உவ -uva and -ய -ya (along with the suffix -ங்க -nga) are widely used. These are added to the singular nominative of masculine and feminine nouns to build separate gender forms in the plural; e. g., மாணவன் 'student' - மாணவனுவ 'students', வேலெக்காரன் 'servant', வேலெக்காரனுவ 'servants', மவ(ள்) 'daughter' - மவனுவ 'daughters', மாணவி 'a student girl' - மாணவிய 'student girls', etc. Like the suffix -ங்க -nga, the suffixes -உவ -uva and -ய -ya, when followed by vowels, take the form of -உவள் -uvaḷ, -யள் -yaḷ: வேலெக்காரனுவனெ 'servants' (Acc.), மாணவியனெ 'student girls' (Acc.).

In the southern dialect, besides the suffix -ங்க -nga, the suffix -(உ)க -(u)ka (before vowels -(உ)கள் -(u)kaḷ) is widely used in the plural; e. g., ஆளுக 'men', பொண்ணுக 'women', கல்லுக 'stones', நாய்க 'dogs' (in the Accusative respectively ஆளுகனெ, பொண்ணுகனெ, கல்லுகனெ, நாய்கனெ).

In the western dialect, besides the suffixes -கள் -kal and -ங்க -nga, the plural suffixes -அள் -al and -ஆள் āl- are also occasionally met with; e. g., ஈச்சை 'fly' - ஈச்சையள் 'flies', மனுஷ்யன் 'man' - மனுஷ்யாள் 'people'.

In the dialect spoken in Ceylon the suffixes -கள் -kal and -ங்க -nga are regularly used to form the plural of neuter and masculine nouns, as well as to form the epicene plural. Besides that, in feminine nouns separate plural forms may be built by means of the suffix -உவ -uva (before vowels -உவன் -uval); e. g., அவன் 'he' - அவன்கள் 'they' (masc.), அவள் 'she' - அவளுவ 'they' (fem.).

In Colloquial Tamil and in the dialects the plural suffixes, characteristic of Literary Tamil, may also be met with occasionally, along with the suffixes, described in this paragraph.

§ 25. The expression of the plural number by means of adding the above mentioned suffixes is not always obligatory. Most regularly the suffixes of the plural are used in masculine and feminine nouns. In neuter nouns the number frequently remains not expressed (especially in Classical and in Colloquial Tamil); e. g.,

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி. (தொல். சொல்., 400)

'Those words which have their special meaning in all the twelve regions contiguous to the sendamiz area are termed dialect words'.

The absence of plural suffixes in neuter nouns is admitted in those cases, when other words in the context point to the plural meaning of the noun in question. Thus, in the above example the numeral base பன்னிரு - 'twelve' determines the noun நிலம் 'region, area', and the word தங்குறிப்பினவே 'those which possess their own meaning' (n. pl.) corresponds to the noun கிளவி 'a dialect word' (in. sg.). For the most part the plural number of neuter nouns is left not expressed when they have numeral attributes: பதினைந்து வருஷம் 'fifteen years', இருதாறு ரூபாய் 'two

hundred rupees', இரண்டு கெட்டிக் காப்பு 'two strong bracelets', நூறடி 'one hundred feet'. Such usage cannot be regarded, however, as an absolute rule ; it is rather a widespread exception from it ; cf., e. g., பக்கத்து வீட்டு மெத்தைச் சுவரின்மேல் நாற்பது காக்கை உட்கார்ந்திருக்கிறது. நாற்பது காக்கைகள் உட்கார்ந்திருக்கின்றன என்று பன்மை சொல்ல வேண்டாமா என்று எண்ணிச் சில இலக்கணக்காரர்கள் சண்டைக்கு வரக் கூடும். (பா., க., 284). 'There sat forty crows on the fence of the neighbouring roof. Some grammarians may argue that the plural number should be used here : forty crows were sitting ..' .

In case of coordinative relation between two (or more) nouns (and especially in case of reciprocal or distributive relation between them) the suffix of the plural number may be added only to the last noun. E. g., மூத்த மக்கள் மூவரும் தம்முள் அத்தான் மைத்துனர்களாகி விட்டார்கள். (பு., சி., 71) 'Their elder three sons have become brothers - in - law to each other'. தேசபக்தி கடவுள் பக்திகளைப் பார்க்கினும்...(பு., 209) ('It is stronger) than patriotism or love of the God...'

In the last examples the plural suffix is semantically connected with the both nouns, which may be regarded as one composite word (of the dvandva type).

§ 26. The noun in Tamil is declined by means of adding case suffixes to the base (with an attached number suffix, if there is one). According to the type of the base all the Tamil nouns may be classified into the following sub-classes :

a/ Nouns, ending in a consonant (except bisyllabic and polysyllabic neuter nouns in -அம் -am and masculine nouns in -அன் -an) or in the vowels a, ā, i, ī, ū, ē, ai, ei, o, ō, au, as well as bisyllables in u with a short open initial syllable, have bases identical in form with the singular Nominative; e. g., ஆண் 'man' (the base ஆண்- āṇ-), முகாம் 'camp' (the base முகாம்- muxām -), நாய் 'dog' (the base நாய்- nāy-), உயிர் 'life' (the base உயிர்- uyir-), பால் 'milk' (the base பால்- pāl-), தமிழ் 'Tamil' (the base தமிழ்- tamiz-), கடவுள் 'God' (the base கடவுள்-

kaṛavuḷ -), பயன் 'result' (the base பயன்- payaṇ-), மழ 'child' (the base மழ- maṇa-), புற 'pigeon' (the base புற- puṛā-), சக்தி 'power' (the base சக்தி- sakti-), தீ 'fire' (the base தீ- tī-), பசு, 'cow' (the base பசு- pasu-), தூ 'cleanness' (the base தூ- tū-), சே 'bull' (the base சே- sē-), கை 'hand' (the base கை- kai-), பிள்ளை 'child' (the base பிள்ளை- piḷḷei-), நொ 'pain' (the base நொ- no-), கோ 'chief' (the base கோ-kō), கௌ 'horse-gram' (the base கௌ- kau-).

b/ In nouns, ending in ù, the base limit precedes the final vowel; e. g., நாகு 'cow' (the base நாக்- nāx-) அரசு 'state' (the base அரசு- aras-), காடு 'forest' (the base காட் -kār- சாது 'ear' (the base காத்-kār-), ஆறு 'river' (the base ஆற்- āṛ-), எஃகு 'steel' (the base எஃக்- exx-), தெள்கு 'plea' (the base தெள்க்-ṭēx-), எள்ளு 'sesame' (the base எள்ள்-ēḷḷ-), நட்பு 'friendship' (the base நட்ப்- naṭp-), சார்பு 'partiality' (the base சார்ப்-sārṭ-), கொக்கு 'stork' (the base கொக்க்- kokk-), பாட்டு 'song' (the base பாட்ட்- pāṭṭ-), காற்று 'wind, air' (the base காற்ற்- kāṭṭ-), குரங்கு 'monkey' (the base குரங்க்- kuraṅ-), பந்து 'ball', (the base பந்த்- pand-), பாம்பு 'snake' (the base பாம்ப்- pāmb-), கன்று 'calf' (the base கன்ற்-kand-).

c/ In nouns, ending in u (except bisyllables with short open initial syllables), the base limit precedes the final vowel ; e. g., அளவு 'measure' (the base அளவ்- aḷav-), கதவு 'door' (the base கதவ்-kaṭav-).

d/ In bisyllabic and polysyllabic neuter nouns, ending in- அம்- am, the base limit precedes the final consonant; e.g., மரம் 'tree' (the base மர- mara-), பழம் 'fruit' (the base பழ- paṇa-), வருஷம் 'year' (the base வருஷ- varuṣa-), முதலாளித்துவம் 'capitalism' (the base முதலாளித்துவ- muṭalāḷittuva-).

e/ In bisyllabic and polysyllabic masculine nouns, ending in -அன் - aṇ, the base limit precedes the final consonant; e. g., நண்பன் 'friend' (the base நண்ப- naṇba-), பேரன் 'grand-son' (the base பேர- pēra-), தொழிலாளன் 'worker' (the base தொழிலாள- tcṇilāḷa-), மனிதன் 'mna

(the base மனித- maṇiṭa-), கணவன் 'husband' (the base கணவ- kaṇava-), வேலைக்காரன் 'servant' (the base வேலைக்கார- vēleikkāra-).

§ 27. In the singular number case suffixes may be added to the base of a noun (with an attached number suffix, if there is one) either immediately, or by means of the euphonic increments y, v, u, tt, in, (cf. § 18). The mode of addition of a case suffix is determined by the type of the base, to which it is added, and by the character of the initial sound of the suffix

a/ Nominal bases, ending in a consonant (except r and ṛ), join case suffixes, beginning in a vowel, immediately to the base. Such are, e. g., the bases like உயிர்- uyir- (Nom. உயிர் 'life'), காட்- kār- (Nom. காது) 'ear', அளவு- aḷav- (Nom. அளவு) 'measure'. The euphonic increment -in-may optionally be used in this case (especially frequently in Classical Tamil); e. g., உயிரின்- uyirin- 'life', காதின- kāṭin- 'ear', அளவின்- aḷavin- 'measure'.

Case suffixes, beginning in a consonant, are added

1) to bases ending in y, immediately (without any euphonic increment); e. g., நாய்- nāy (Nom. நாய்) 'dog';

2) to bases, ending in any consonant except y, by means of the euphonic increments -u- or -in- ; e. g., உயிரு- uyiru- or உயிரின்- uyirin- (Nom. உயிர்) 'life', காது- kār u- or காதின- kāṭin- (Nom. காது) 'ear', நட்பு- natpu- or நட்பின்- natpin- (Nom. நட்பு) 'friendship', அளவு- aḷavu- or அளவின்- aḷavin- (Nom. அளவு) 'measure'. In Classical Tamil bases, ending in r, l, ḷ, or ṇ, bases with the singular suffix -ன்- ṇ, may optionally follow the type of bases, ending in y; e. g., உயிர்- uyir- (Nom. உயிர்) 'life', செய்யல்- seyyal- (Nom. செய்யல்) 'deed', கடவுள்- kaṭavuḷ- (Nom. கடவுள்) 'God', நண்பன்- naṇban- (Nom. நண்பன்) 'friend'.

In close short monosyllabic bases final consonants are doubled, when case suffixes, beginning in vowels, or the euphonic increments -u- , -in- are added; e. g., பெண்

'woman'- பெண்ண- peṇṇ-, மெய் 'truth'- மெய்ய்- meyy-
பல் 'tooth'- பல்ல- pall-, புள் 'bird'- புள்ள- puḷḷ-, பொன்
'gold'- பொன்ன- ponn- (cf. § 18, 5)

b/ Nominal bases, ending in a vowel, join case suffixes, beginning in a vowel, by means of the euphonic increments u- or -y-. Bases, ending in a, ā, u, ū, ē, o, ō, au, take the euphonic increment -v-; bases, ending in i, ī, ai, ei, take the euphonic increment -y-; e. g. மழ 'child'- மழவ்- mazav-, புற 'pigeon'- புறவ்- puṛāv-, பசு 'cow'- பசுவ்- pasuv-, தூ 'cleanness'- தூவ்- tūv-, சே 'bull', சேவ்- sēv-, நொ 'pain'- நொவ்வ்- novv- (cf. § 18, 5), கோ 'chief'- கோவ்- kōv-, கௌ 'horse-gram'- கௌவ்- kauv-, சக்தி 'power'- சக்திய்- saktiy-, தீ 'fire'- தீய்- tīy-, கை 'hand'- கைய்- kaiy-, பிள்ளை 'child'- பிள்ளைய்- piḷḷeiy-.

Bases with an attached euphonic increment -v- or -y- may optionally take an additional euphonic increment -in-; e. g., புறவின்- puṛāvin 'pigeon', சக்தியின்- saktiyn- 'power', etc.

Case suffixes, beginning in a consonant, are added

1) to bases, ending in i, ī, ai or ei, immediately (without any euphonic increments); e. g., சக்தி- sakti- 'power', கை- kai- 'hand', பிள்ளை- piḷḷei- 'child';

2) to bases, ending in any vowel other than i, ī, ai or ei, by means of two euphonic increments, i. e. -v- and -u- or -v- and -in-; e. g., பசு 'cow'- பசுவ்- pasuv-, புற 'pigeon'-புறவின்- puṛāvin-.

c/ Bases of bisyllabic and polysyllabic neuter nouns, ending in the singular Nominative in -அம் -am, join case suffixes, beginning in a vowel, by means of the euphonic increment -tt-; e. g., மரம் (the base மர- mara-) 'tree'- மரத்த்- maratt-, பழம் (the base பழ- paṇa-) 'fruit'- பழத்த்- paṇatt-, வருஷம் (the base வருஷ- varuṣa-) வருஷத்த்- varuṣatt-. Bases with an attached euphonic increment -tt- may optionally take an additional euphonic increment -in-; e. g., மரத்தின்- marattin-, பழத்தின்- paṇattin-, வருஷத்தின்- varuṣattin-.

Case suffixes, beginning in a consonant, are added to bases of this type by means of two euphonic increments, i. e. -tt- and -u- or -tt- and -in-; e. g., மரம் 'tree'- மரத்து- marattu- or மரத்தின்- marattin-, பழம் 'fruit'- பழத்து- paḻattu- or பழத்தின்- paḻattin-, வருஷம் 'year'- வருஷத்து- varuṣattu- or வருஷத்தின்- varuṣattin-.

In the Nominative case, which is an exception to this rule, the case suffix is added immediately to the base. Besides, rare instances of adding suffixes of oblique cases immediately to the base or to the Nominative are met with in Classical Tamil (cf. §§ 37-38).

d/ Bisyllabic and polysyllabic masculine nouns, ending in -aṇ, in the singular number join case suffixes to the base, to which the singular suffix -ன் -ṇ is attached. If the case suffix begins in a consonant, it may optionally be added by means of the euphonic increment -u-; e. g., நண்பன் (the base நண்ப- naṇba-) 'friend'- நண்பன்- naṇban- (before consonants also நண்பனு- naṇbaṇu-), மகன் (the base மக- maxa-) 'son'- மகன்- maxaṇ- (before consonants also மகனு- maxaṇu-), சூரியன் (the base சூரிய- sūriya-) 'sun'- சூரியன்- sūriyaṇ- (before consonants also சூரியனு- sūriyaṇu-).

e/ Nominal bases, ending in ṛ or ṛ̥, join case suffixes by means of the euphonic increment -tt- (with the reciprocal assimilation of the meeting consonants); e. g., நாடு (the base நாட்- nāṛ-) 'country'- நாட்ட- nāṭṭ-, வீடு (the base வீட்- vīṛ-) 'house'- வீட்ட- vīṭṭ-, கபடு (the base கபட்- kaḇaṛ-) 'cunning'- கபட்ட- kaḇaṭṭ-, ஆறு (the base ஆற்- āṛ-) 'river'- ஆற்ற- āṭṭ-, வயிறு (the base வயிற்- vayiṛ-) 'stomach', belly'- வயிற்ற- vayiṭṭ-, கிணறு (the base கிணற்- kiṇaṛ-) 'well'- கிணற்ற- kiṇaṭṭ-.

If the case suffix begins in a consonant, another euphonic increment -u- is added: நாடு 'country'- நாட்டு- nāṭṭu-, காடு 'forest'- காட்டு- kāṭṭu-, ஆறு 'river'- ஆற்று- āṭṭu-, கிணறு 'well'- கிணற்று- kiṇaṭṭu-.

In the modern literary language irregular instances of the immediate addition (i. e. without euphonic increments) of case suffixes to the base of this type are occasionally met

with ; e. g. மாடுக்குத் தவிடைப் போடு (நா., ம., 11) 'give bran to the cow' or அவள் செய்த தவறைத் தன் மாமனிடம் சொல்லிக்கொண்டே போனான் (ரா., த., 38) 'he went and told her father -in -law about her fault'.

Irregular instances of optional joining an additional euphonic increment -iṇ- to the forms with the increment -tt- are also not infrequent in the modern literature, though forbidden by classical grammarians ; e. g., வீட்டிற்குப் போ (பா., க., 247) 'go home'.

Loan-words with bases in ṛ may join case suffixes either by means of the euphonic increment -tt-, or without it ; e. g., ரோடு 'road' - ரோட்- rōṭ- or ரோட்ட்- rōṭṭ-.

Loan-words with bases in ṛ generally follow the type of bases in r ; e. g., தகராறு 'arguing, controversy'- தகராற்-taxarār- (cf. தகரார்).

§ 28. The types of nominal bases

Nominative	பால் pāl 'milk'	பல் pal 'tooth, dog'
Base	பால்- pāl-	பல்- pal-
Obligatory euphonic increment	Before vowels	Before consonants
	φ	φ
Optional euphonic increment	Before vowels	Before consonants
	in	in, u
Base + increment	Before vowels	Before consonants
	pāl- pālīn- pālīnu-	pāl- pālīn- pālīnu-

உயிர் uyir 'life'	நண்பன் 'friend'	புற புர pigeon'	புலி puli 'tiger'	பசு pasu 'cow'
உயிர்- uyir-	நண்ப- naṇba-	புற- puṛā-	புலி- puli-	பசு- pasu
Before vowels	Before vowels	Before vowels	Before vowels	Before consonants
φ	φ	v	y	v + u
in	in	in	in + u	in, in + u
uyir- uyiru-	naṇban- naṇbaṇin-	puṛāv- puṛāvin-	puli- puliyin-	pasuvu- pasuvin- pasuvinu-

காது kārū 'ear'	அளவு alavu 'measure'	மரம் maram 'tree'	நாடு nārū 'country'	ஆறு ārū 'river'
காத்- kār-	அளவ்- alav-	மர- maram-	நாட்- nār-	ஆற- ār-
Before vowels	Before consonants	Before vowels	Before consonants	Before vowels
Before consonants	Before vowels	Before consonants	Before vowels	Before consonants
φ	u	tt	tt + u	tt + u
in	in, in + u	in	in, in + u	φ
kār- kādin- kādinu-	alav- alavin- alavinu.	maratt- marattin- marattinu.	nātt- nāttu-	āttu-

§ 29. Besides taking case suffixes or forming composite words, the nominal bases in Tamil are occasionally capable of being used as independent words to express adverbial meanings (in this case the bases, which have a euphonic increment -tt-, take another enunciative increment -ü-); e. g., ஒழுக்காறுகக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு (கு., 161) 'Let a man esteem that disposition which is free from envy in the same manner as propriety of conduct'. ஒடிப் போ தூர (ரா., க., 198) 'Quickly get away from here!' (cf. neñjattü 'in the heart' with neñjam 'heart', dūra 'further' with dūram 'distance').

§ 30. In the plural number case suffixes are added to the suffix of the plural. If the case suffix begins in a consonant, it may optionally be added by means of the euphonic increment -u-; e. g., புலி 'tiger' - புலிகள்- pulixaḷ- (before consonants also புலிகளு- pulixaḷu-), நண்பன் 'friend'- நண்பர்- naṇbar- (before consonants also நண்பரு- naṇbaru-) or நண்பர்கள்- naṇbarxaḷ- (before consonants also நண்பர்களு- naṇbarxaḷu-). தாய் 'mother' - தாய்மார்- tāymār- (before consonants also தாய்மாரு- tāymāru-), மகள் 'daughter'- மகளிர்- maxaḷir-, etc.

The optional euphonic increment -in- is also occasionally found in plural forms (added to the suffix -kaḷ when followed by case suffixes, beginning in a vowel): புலி 'tiger' - புலிகளின்- pulixaḷin-, இலை 'leaf' - இலைகளின்- ileixaḷin-, கிளை 'branch' - கிளைகளின்- kiḷeixaḷin-, etc.

§ 31. In Colloquial Tamil the bases of nouns and obligatory euphonic increments do not differ from those found in Literary Tamil (cf. §§ 26-28).

The only exception are bases, ending in the literary language in r which changed into r in the colloquial language, as in coll. ஆறு ārū 'river' (the base ஆற்- ār-); cf. lit. ஆறு ārū (the base ஆற்- āṛ-). Bases of this type join case suffixes, like in Literary Tamil, by means of the euphonic increment -tt-, which assimilate the final r of the base:—ஆறு ārū 'river' -ஆத்த- ātt- (from ār- + -tt-), etc.

§ 32. There are seven or, if the Vocative included, eight cases in Tamil: Nominative, Accusative, Instrumental, Comitative, Dative, Locative, Genitive and Vocative. All the cases, except the Vocative, are formed by the addition of case suffixes to the base (with an attached number suffix, if there is one).

§ 33. The Nominative case. - There are two suffixes of the Nominative in the singular number : ϕ (a zero suffix) and -ம் -m.

The zero suffix of the Nominative is found in nouns, whose bases are identical in form with the Nominative case, and in masculine nouns, which have the singular suffix -ன் -n; e. g., உயிர் 'life', பல் 'tooth', நாய் 'dog', புறா 'pigeon', புலி 'tiger', நண்பன் 'friend', மகன் 'son'.

Nouns with bases ending in noise consonants, and nouns with bases ending in sonants preceded by a vowel (except bisyllables with a short open initial syllable), also belong to this group. All of them receive the euphonic enunciative vowels ù or u in the Nominative; e. g., பாசு 'syrup' (the base பாக்- pāx-), காது 'ear' (the base காத்- kār-), நாடு 'country' (the base நாட்- nār-), பாம்பு 'snake' (the base பாம்ப்- pāmb-), சோறு 'boiled rice' (the base சோற்- sōr-), சாவு 'death' (the base சாவ்- sāv-), நிலவு 'moonlight' (the base நிலவ்- nilav-), அளவு 'measure' (the base அளவ்- aḷav-), கதவு 'door' (the base கதவ்- kaṭav-).

The suffix -ம் -m is found in the Nominative of bisyllabic and polysyllabic nouns with bases, ending in a (except those whose bases are identical in form with the Nominative case); e. g., மரம் 'tree' (the base மர- mara-), நிலம் 'ground, earth' (the base நில- nila-), புத்தகம் 'book' (the base புத்தக- puttaka-), தத்துவம் 'philosophy' (the base தத்துவ- tattava-).

In the plural number the Nominative case of all the nouns is expressed by means of the zero suffix: e. g., நாடுகள் 'countries', மரங்கள் 'trees', தெருக்கள் 'streets', நண்பர் (கள்) 'friends', தாய்மார் 'mothers', பெண்டிர் 'women', etc.

§ 34. The range of meanings, expressed in Tamil by nouns in the Nominative case, is remarkably broad. Besides its principal subjective meaning, the noun in the Nominative is frequently used here for the expression of predicative, objective, possessive, vocative and a series of adverbial meanings. Depending on syntactical functions of a noun used in the Nominative case, the Nominative of subject, the Nominative of predicate, the Nominative of apposition, the Nominative of object, the Nominative of possession, the Nominative of attribute, the Nominative of place, the Nominative of direction, the Nominative ablative, the Nominative of instrument, the Nominative of manner, the Nominative of time, the Nominative of vocation can be distinguished; e. g., சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் (கு., 98) 'Sweet speech, free from harm to others, will give pleasure both in this world and in the next.' (இன்சொல் 'a sweet word', the Nominative of subject; இன்பம் 'happiness', the Nominative of object; மறுமை 'the other world', இம்மை 'this world', the Nominative of place), அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு (கு., 943) 'If (one's food has been) digested let one eat with moderation; (for) that is the way to prolong the life of an embodied soul. ('அளவு 'measure', உடம்பு 'body', the Nominative of object; நெடிது 'anything long', the Nominative of manner; ஆறு 'way', the Nominative of predicate). தன்னுல்தான் தன்னுடைய மகனுக்குக் காய்ச்சலும், குளிரும் வந்ததாக எண்ணி மனம் மிக வருந்தினார். (ரா., த., 68) 'His mind suffered (lit. he suffered by his mind) greatly from the thought that he himself was the cause of his child's illness' (மனம் 'mind, soul', the Nominative of instrument), நான் வழிதப்பி வேறு இடம் வந்தேனா? (ரா., ம., 11) 'Have I lost my way and come to the wrong place?' (வழி 'way' the Nominative ablative, வேறு 'something different', the Nominative of attribute, இடம் 'place', the Nominative of direction), வீடு போய்த் தொலை. (ரா., ஜ., 50) 'Go home!' (வீடு 'house', the Nominative of direction), சிதம்பரம் போகலாம். (க., சி., 345) 'We may go to Chidambaram...' (சிதம்பரம் 'Chidambaram', the Nomi-

native of direction), அத்தான்! (அ., நெ., 237) 'Oh brother!' (அத்தான் 'brother', the Nominative of vocation), ஆலம் இலை (க., பா., 13) leaf of a banyan' (ஆலம் 'banyan', the Nominative of possession), விக்கிரமன் சபதம் (க., பா., 51) 'Vikrama's oath' (விக்கிரமன் 'Vikrama', the Nominative of possession), எனவே, (அவன்) தாயாரைச் சரண் அடைந்தான். (வி., க., 155) 'Therefore he sought refuge by his mother...' (சரண் 'refuge', the Nominative of predicate), மாலை அவள் பயணம் செல்லப் போகின்றாள். (பொ., மே., 45) 'She is going to leave to-night...' (மாலை 'evening', the Nominative of time; பயணம் 'journey', the Nominative of object), மனிதன் தோல் சறுக்கி விழுந்து இறந்தார்... (ரா., ஜ., 152) 'The man slipped on a mango peel, fell down and died...' (மனிதன் 'man', the Nominative of subject; தோல் 'peel', the Nominative of place), நவம்பர் இறுதியில் தோழர் கே. வாசன் பிரயாணமாவார். (ஜ., 2.11.61) 'In the end of November Comrade K. Vasan will go for a journey...' (நவம்பர் 'November', the Nominative of possession, (தோழர் 'comrade', the Nominative of subject, கே. வாசன் 'K. Vasan', the Nominative of apposition, பிரயாணம் 'journey', the Nominative of predicate), தினம் உன்னைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். (அ., நெ., 113) Every day I enquire for you...' (தினம் 'day', the Nominative of time), அவசியம் போவேன்! (க., சி., 83) 'I shall go without fail!' (அவசியம் 'necessity', the Nominative of manner), பாதி படுத்தவாறே அணையில் சாய்ந்து (கொண்டான்)... (ரா., த., 135) 'Half lying he reclined against pillows...' (பாதி 'half', the Nominative of manner), உன்னுடைய 'குடையைக் கொஞ்சம் இரவல் தருகிறாயா? (வி., கு., 5) 'Will you lend me your umbrella for a short while?' (இரவல் 'lending', the Nominative of manner).

§ 35. The Accusative case. - The suffix of the Accusative case in Tamil is-ஐ-ei.

Nouns in the Accusative case are used only in one meaning, i. e. to denote an object of action, expressed by a transitive verb; e. g., நிலையில்லாப் பொருளையும் நச்சுப... (கவி., 8) 'They are craving even for transient

values...’, தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்... (கு., 69) ‘A mother who heard her son to be called a great man .’, கிழவனை நெருங்கி அழைத்து .. (தொல். பொ., 150) ‘Having drawn nearer to her beloved, she asked...’

§ 36. The Instrumental case.- The Instrumental case in Tamil is denoted by the suffixes -ஆன் -āṇ or -ஆல் -āl. The meaning of the Instrumental case is that of the instrument of action or the means of its implementation, or the cause of action (including its subject).

The suffix -ஆன் -āṇ is met with mainly in Classical Tamil, and in the oldest texts seems to have been the only suffix of this case; e. g., அறத்தான் வருவதே இன்பம்... (கு., 39) ‘Happiness is that which is brought by virtue .’, தீயினுற் சுட்டபுண் உள்ளாரும் ஆறுதே நாவினுற் சுட்ட வடு. (கு., 129) ‘The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal,’ தூங்குகையான் ஓங்கு நடைய... (புற., 22) ‘Those who look magnificent because of their hands hanging long...’, பொன்னுன் இயன்ற பட்டம்... (புற., 3) ‘An ornament made of gold...’

The suffix -ஆல் -āl is a later modification of the suffix -ஆன் -āṇ. It is to be met with in many ancient texts already. Later it gradually supplants the suffix -ஆன் -āṇ, replacing it almost completely in the modern language; e. g., களவினால் ஆக்கிய ஆக்கம்... (கு., 283) ‘The wealth acquired by theft...’, பசலையால் உணப் பட்டாள்... (கலி., 48) ‘She whose face is dotted by beauty-spots...’, மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட மேஜை... (வி., பா., 113) ‘a table made of bamboo .’, வீடுகள் எல்லாம் மாவிலைகளினாலும் தென்னங்குருத்துக்களினாலும் சிங்க உருவந்தாங்கிய கொடிகளினாலும் பல வர்ணத் தோரணங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கின. (க., பா., 74) ‘All the houses were decorated by palm and mango leaves, by flags bearing a picture of lion, and by variegated festoons.’

§ 37. The Comitative case. - The suffix of the Comitative case is used in two forms: -ஒடு -oṟu and

ஒடு -ōṟū. In Classical Tamil both -ஒடு -ōṟū and -ஒடு -ōṟū were used; e. g., அன்பொடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு என்பொடு இயைந்த தொடர்பு (கு., 73) 'They say that the union of soul and body in man is the fruit of the union of love and virtue (in a former birth).' வேரோடு மரம் வெம்ப .. (கலி., 10) 'When a tree is withering away together with its root ..', தீயொடு விளங்கும் நாடன் . (புற., 397) 'O king of the country that is ever shining with fires ..', இலங்குதா முருவி யோடணிகொண்ட நின்மலை... (கலி., 46) 'Your mountain which is ornamented with brilliant torrents...'

In the modern literary language the short suffix -ஒடு -ōṟū has become obsolete, and the only suffix of the Comitative case here is -ஒடு -ōṟū; e. g., ஆற்றோடு போனவனை எடுத்துக் காப்பாற்றினாய் . (க., பா., 13) 'You have rescued a woman that was drowning in a river (lit. was going with a river)...', அவன் நடையோடு நம்மால் நடக்க முடியாது. (ரா., த., 221) 'We cannot walk as fast as he does (lit. with his speed).'

The suffix of the Comitative, like other case suffixes, is usually added to the base, as it is stated in §§ 27-28. In Classical Tamil, however, this suffix in neuter nouns in -அம் -am is frequently added to the Nominative instead of the base; e. g., என உள்ளிய உள்ளமொடு (புற., 393) 'With the mind thinking that..', இரங்குரல் முரசமொடு வலம்புரி ஆர்ப்ப... (புற., 397) 'When a strong voice sounds loudly with an accompaniment of a drum .., தண்கதிர் மதியம் போலவும் நின்று நிலக்கிய ருலகமோ டுடனே , (புற., 56) 'May you live together with all your people (lit. world) as long as this cool - rayed moon persists...'

The principal meaning of the Comitative case is that of an accompanying, concurrent or assisting circumstance, junction or collision.

§ 38. The Dative case.—The Dative case is denoted by the suffix -கு -kū (-kī), its consonant doubling after vowels and sonants; e. g., மரம் 'tree' - மரத்திற்கு, மரத்துக்கு.

In Classical Tamil rare cases of adding this suffix directly to the base of neuter nouns in -அம் -am are to be noted; e. g., கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அது வல்லது இல்லை நிலக்குப் பொறை. (கு., 570) 'There is no greater burden for the earth than a cruel sceptre in an ignorant man's hands! கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும் மாறாநீர் வையக்கு அணி. (கு., 701) 'The minister who by looking (at the king) understands his mind without being told (of it), will be a perpetual ornament to the world which is surrounded by a never-drying sea'.

The principal meaning of the Dative case is that of an oblique object, to which the action is directed or for the sake of which it is performed; e. g., பாவைக்குக் குழலிச்சினைப் பூக்கொய்து... (புற., 11) 'Having plucked flowers from drooping branches for (decorating) the image...', தந்தையர்க்கு அருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை... (புற., 92) 'The prattling of children brings joy to their fathers...'

Other meanings of the Dative case are connected with and ensuing from its principal meaning. These are the meanings of direction, distance, aim, manner, possession, subject of an action, comparison and time limit. Cf., e. g., அந்நகருக்கு நரசிம்மவர்ம சக்கரவர்த்தி விஜயம் செய்வதாக... (க., பா., 75) '(It was announced) that Emperor Narasimha Varma was coming to visit that town ', ஊருக்கும் அந்த ரஸ்தாவுக்கும் ஏறக்குறைய அரை மைல் தூரம் இருக்கும். (பு., 194) 'The village was about half a mile from the road...', நான் வினையாட்டுக்குச் சொல்ல வில்லை. (க., பா., 13) 'I say this in earnest (lit. I don't say this for fun) ..', பிணிக்கு மருந்து... (கு., 1102) 'a medicine for a disease...', கனகத்துக்கும் அவளிடத்தில் ஒரு தனி அன்பு. (கு., ச., 61) 'Kanagam also had (lit. there was to Kanagam) particular affection towards her...', வாசவுக்கு இப்போது அதிகமாய்ப் பசித்தது. (அ., நெ., 32) 'Now Vasu was very hungry (lit. there was hunger to Vasu) ..', நீங்கள் என்னை என்னுடைய தன்மைக்கு அதிகமாக மதிப்பிடுகிறீர்கள். (அ., நெ., 136)

‘You think about me better than I deserve (lit. to my nature)...’, இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு உன் கையால் சாப்பிட எனக்குக் கொடுத்து வைத் திருக்கிறதே தா ! (க., பா., 13) ‘For how many days more shall I be given (a privilege) of eating (food prepared) by your hands?’

§ 39. The Locative (Ablative) case. - There are two suffixes in the Locative (Ablative) case, i. e. -இன் -in or -இல் -il. The first suffix is mostly used in the classical language, the second one prevails in the modern literary language, though there is no strict delimitation between them in this respect.

The Locative (Ablative) case is used to denote an object from which the action is directed (the ablative meaning), a place in which it takes place (the locative meaning), or an object with which another object is compared. Besides, forms in -இன் -in (less frequently in -இல் -il) may be used to express the cause of an action; e. g., விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்... (கு., 16) ‘If drops (of rain) will not fall from clouds...’, திருடன் மரத்தில் இறங்கி வந்தான். (P., T., 24) ‘The thief came down from the tree...’, நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்... (கு., 149) ‘If somebody asks, who is he who pertains to good in this world surrounded by the lethal ocean ..’, வாசலில் குதிரையில் வந்திறங்கியவன் திடகாத்திரமுள்ள யௌவன புருஷன்... (க., பா., 31) ‘The horseman who dismounted (lit. came down from the horseback) at the gate was a youth of strong build...’, மலரினும் மெல்லிது காமம்... (கு., 1289) ‘The love (is) more tender than a flower...’, முன்னிலும் இருமடங்கு நகைத்தாள்... (பா., க., 36) ‘She laughed twice louder than before...’, இறந்த வெகுனியின் தீதே சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. (கு., 531) ‘More evil than excessive anger, is forgetfulness which springs from the intoxication of great joy’.

§ 40. The Genitive case. - The Genitive case is denoted by the suffix -இன் -in. It is used both in Classical and Modern Tamil. E. g., கரும்பின் வெண்பூ

(புற., 35) 'a white flower of the sugar-cane...',
 கரும்பினின் தேறல் (தி., 5,- 57) 'the sugar-cane juice...',
 ராவின் மகனின் மகன் (சி. ம., 160) 'the son of Rao's
 son...'

§ 41. The Vocative case. - The forms of the Vocative case (vocative forms) are generally built only in masculine and feminine nouns, ending (in the Nominative) in the vowels i, ei or in the sonants n, r, l, ḷ, y preceded by the vowels a, ā (rarely ē).

The vocative forms may be built in several ways, i. e. by lengthening a vowel of the final syllable, by dropping the final consonant, or by vowel alternation in the final syllable.

Masculine and feminine nouns, ending in i, form the Vocative by lengthening their final vowel; e. g., சாமி 'swami' - சாமீ (கு., ச., 194), தம்பி 'younger brother' - தம்பீ (சி. ம., 30) அழகி 'a beauty' - அழகீ (சி. ம., 174).

Masculine and feminine nouns, ending in ei, form the Vocative by changing it into āy, ā or ē; e. g., எந்தை 'my father' - எந்தாய் (தி., 4, 101), குழந்தை 'child' - குழந்தாய் (பா., க., 266) அன்னை 'mother' - அன்னா (தொல். சொல்., 126), அத்தை 'aunt' - அத்தா (தொல்., சொல்., 126), அகல்யை 'Akalyā' - அகல்யா (பு., 175), குழந்தை 'child' - குழந்தே (ஐ., ப., 9), கழுதை 'ass' - கழுதே (கு., ச., 75), அத்தை 'aunt' - அத்தே (ரா., ஐ., 221).

Masculine nouns, ending in -அன் -an, form the Vocative by dropping their final consonant (which is frequently accompanied by lengthening the preceding vowel or by changing it into ē); e. g., இறைவன் 'God' - இறைவ (தி., 4, 102), பாணன் 'bard' - பாண (புற., 69), தலைவன் 'chief', 'head' - தலைவ (ப., 24), நண்பன் 'friend' - நண்ப (வ., க., 62), இறைவன் 'God' - இறைவா (தி., 4, 117), அப்பன் 'father' - அப்பா (ரா. க., 172), ஐயன் 'brahman' - ஐயா (க., ஏ., 130), பையன் 'boy' - பையா (ரா., க., 165), பைத்தியக்காரன் 'madman' -

பைத்தியக்காரா (ரா., க., 31), மைந்தன் 'son' - மைந்தா (க., ஏ., 166), ஐயன் 'brahman' - ஐயே (நன்., 307).

In the plural number of such nouns the Vocative may be formed by changing the penultimate a into i or ī; e. g., தெவ்வர் 'enemies' - தெவ்வீர் (நன்., 309), மறவர் 'warrior' - மறவீர் (புற., 104).

Nouns (of any gender) ending in -அல் -al, occasionally form the Vocative by lengthening the penultimate a; e. g., ஒண்ணுதல் 'a fine-browed woman' - ஒண்ணுதால் (கலி., 35), முயல் 'hare' - முயால், தோன்றல் 'prince' - தோன்றால் (நன்., 310, 312).

Nouns which have the suffix -கள் -kaḷ in the plural number, may form the Vocative in the same way; e. g., மக்கள் 'children' - மக்காள், கிளிகள் 'parrots' - கிளிகாள் (நன்., 312).

In Classical Tamil vocative forms with lengthened (superlong) vowels of the final syllable are occasionally met with; e. g., தோழி 'female friend' - தோழீஇஇ (கலி., 103), கிழான் 'master, landlord' - கிழாஅன், சிறுர் 'children' - சிறுஅர், மால் 'Viṣṇu' - மாஅல், வேள் 'prince' - வேளன், சேய் 'Muraḥ' - சேய் (நன்., 308 - 310).

Nouns of the Sanskrit origin, ending in u, usually form the Vocative in ō; e. g., பிரபு 'master, landlord' - பிரபோ (ரா., ஐ., 35), சம்பு 'Siva' - சம்போ (பு., 125).

In similar nouns of the New Indo-Aryan origin the Vocative is formed by lengthening the final vowel; e. g., சிவகாமு 'Sivakāmu' - சிவகாமு (கு., ச., 75) இந்து, 'Hindu' (diminutive of Hindumati) - இந்தூ (கலை., 25).

The use of the vocative forms is regulated by the idiom. It is generally believed (cf., e. g., தொல்., சொல்., 152) that forms with lengthened vowels are used to denote distant objects (e. g., இறைவா), whereas forms without such lengthening correspond, as a rule, to proximate objects (e. g., இறைவ).

The forms in ē (derived from nouns in eī, e. g., குழந்தை - குழந்தே), are characteristic of the colloquial language and have penetrated into literature from that source. The same seems to be true of the forms in ā (e. g., அன்னை - அன்னா).

§ 42. The principal types of the declension of nouns in Literary Tamil.

Singular

	1. பால் 'milk'	2. பல் 'tooth'
	Base பால்- pāl-	Base பல்- pal-
Nom.	பால்	பல்
Acc.	பாலை, பாலினை	பல்லை, பல்லினை
Instr.	பாலால், பாலினால்	பல்லால், பல்லினால்
Com.	பாலொடு, பாலினொடு, பல்லொடு, பல்லினொடு, பாலோடு, பாலினோடு	பல்லோடு, பல்லினோடு
Dat.	பாலுக்கு, பாலிற்கு, பாலினுக்கு	பல்லுக்கு, பல்லிற்கு, பல்லினுக்கு
Loc.	பாலின், பாலினின், பாலில், பாலினில்	பல்லின், பல்லினின், பல்லில், பல்லினில்
Gen.	பாலின், பாலினின்	பல்லின், பல்லினின்
Voc.	— —	— —
	3. நாய் 'dog'	4. உயிர் 'life'
	Base நாய்- nāy-	Base உயிர்- uyir-
Nom.	நாய்	உயிர்
Acc.	நாயை, நாயினை	உயிரை, உயிரினை
Instr.	நாயால், நாயினால்	உயிரால், உயிரினால்
Com.	நாயொடு, நாயினொடு, நாயோடு, நாயினோடு	உயிரொடு, உயிரினொடு, உயிரோடு, உயிரினோடு
Dat.	நாய்க்கு, நாயினுக்கு	உயிர்க்கு, உயிருக்கு
Loc.	நாயின், நாயினின், நாயில், நாயினில்	உயிரின், உயிரினின், உயிரில், உயிரினில்
Gen.	நாயின், நாயினின்	உயிரின், உயிரினின்
Voc.	— —	— —

5. நண்பன் 'friend'

Base நண்ப- naṇba-

Nom.	நண்பன்
Acc.	நண்பனை
Instr.	நண்பனால்
Com.	நண்பனோடு, நண்பனோடு
Dat.	நண்பற்கு, நண்பனுக்கு
Loc.	நண்பனின், நண்பனில்
Gen.	நண்பனின்
Voc.	நண்ப, நண்பா

6. புற 'pigeon'

Base புற- puṛa-

புற
புறவை, புறவினை
புறவால், புறவினால்
புறவோடு, புறவினோடு,
புறவோடு, புறவினோடு
புறவுக்கு, புறவிற்கு, புறவினுக்கு
புறவின், புறவினின்,
புறவில், புறவினில்
புறவின், புறவினின்
— —

7. புலி 'tiger'

Base புலி- puli-

Nom.	புலி
Acc.	புலியை, புலியினை
Instr.	புலியால், புலியினால்
Com.	புலியோடு, புலியினோடு, பிள்ளையோடு,

8. பிள்ளை 'child'

Base பிள்ளை piḷḷei-

பிள்ளை
பிள்ளையை, பிள்ளையினை
பிள்ளையால், பிள்ளையினால்
பிள்ளையோடு, பிள்ளையினோடு, புலியோடு, புலியினோடு பிள்ளையோடு, பிள்ளையினோடு
பிள்ளைக்கு, பிள்ளையினுக்கு,
பிள்ளையின், பிள்ளையினின்,
பிள்ளையில், பிள்ளையினில்
பிள்ளையின், பிள்ளையினின்
பிள்ளாய்

9. பசு 'cow'

Base பசு- pasu-

Nom.	பசு
Acc.	பசுவை, பசுவினை
Instr.	பசுவால், பசுவினால்
Com.	பசுவோடு, பசுவினோடு, கரும்போடு, கரும்பினோடு, பசுவோடு, பசுவினோடு கரும்போடு, கரும்பினோடு

10. கரும்பு 'sugar-cane'

Base கரும்பு- karumb-

கரும்பு
கரும்பை, கரும்பினை
கரும்பால், கரும்பினால்
கரும்போடு, கரும்பினோடு

Dat.	பசுவுக்கு, பசுவிற்கு, பசுவினுக்கு	கரும்புக்கு, கரும்பிற்கு, கரும்பினுக்கு
Loc.	பசுவின், பசுவினின், பசுவில், பசுவினில்	கரும்பின், கரும்பினின், கரும்பில், கரும்பினில்
Gen.	பசுவின், பசுவினின்	கரும்பின், கரும்பினின்
Voc.	— —	— —

11. அளவு 'measure'

Base அளவ்- aḷav-

Nom.	அளவு
Acc.	அளவை, அளவினை
Instr.	அளவால், அளவினால்
Com.	அளவொடு, அளவினொடு, அளவோடு, அளவினோடு

Dat.	அளவுக்கு, அளவிற்கு, அளவினுக்கு
------	-----------------------------------

Loc.	அளவின், அளவினின், அளவில், அளவினில்
Gen.	அளவின், அளவினின்

Voc.	— —
------	-----

12. மரம் 'tree'

Base மர- mara-

Nom.	மரம்
Acc.	மரத்தை, மரத்தினை
Instr.	மரத்தால், மரத்தினால்
Com.	மரத்தொடு, மரத்தினொடு, மரத்தோடு, மரத்தினோடு

Dat.	மரத்துக்கு, மரத்திற்கு, மரத்தினுக்கு
------	---

Loc.	மரத்தின், மரத்தினின், மரத்தில், மரத்தினில்
Gen.	மரத்தின், மரத்தினின்

Voc.	— —
------	-----

13. நாடு 'country'

Base நாட்- nār-

Nom.	நாடு
Acc.	நாட்டை
Instr.	நாட்டால்
Com.	நாட்டொடு, நாட்டோடு

Dat.	நாட்டுக்கு
Loc.	நாட்டின், நாட்டில்
Gen.	நாட்டின்

Voc.	—
------	---

14. ஆறு 'river'

Base ஆற்- āṭ-

Nom.	ஆறு
Acc.	ஆற்றை
Instr.	ஆற்றால்
Com.	ஆற்றொடு, ஆற்றோடு

Dat.	ஆற்றுக்கு
Loc.	ஆற்றின், ஆற்றில்
Gen.	ஆற்றின்

Voc.	—
------	---

Plural

1. புலிகள் 'tigers'

Nom.	புலிகள்
Acc.	புலிகளை, புலிகளினை
Instr.	புலிகளால், புலிகளினால்

2. நண்பர்(கள்) 'friends'

Nom.	நண்பர், நண்பர்கள்
Acc.	நண்பரை, நண்பர்களை
Instr.	நண்பரால் நண்பர்களால்

Com.	புலிகளோடு, புலிகளினோடு, புலிகளோடு, புலிகளினோடு	நண்பரோடு, நண்பரோடு நண்பர்களோடு நண்பர்க்கு,
Dat.	புலிகட்கு, புலிகளினுக்கு, புலிகளுக்கு	நண்பருக்கு நண்பர்கட்கு, நண்பர்களுக்கு
Loc.	புலிகளில், புலிகளினில்	நண்பர்களுக்கு நண்பரின் நண்பரில், நண்பர்களில்
Gen.	புலிகளின், புலிகளினின்	நண்பரின் நண்பர்களின்
Voc.	புலிகாள் -	நண்பர்காள்

3. தம்பிமார் 'younger brothers'

4. பெண்டிர் 'women'

Nom.	தம்பிமார்	பெண்டிர்
Acc.	தம்பிமாரை	பெண்டிரை
Instr.	தம்பிமாரால்	பெண்டிரால்
Com.	தம்பிமாரோடு, தம்பிமாரோடு	பெண்டிரோடு, பெண்டிரோடு
Dat.	தம்பிமார்க்கு, தம்பிமாருக்கு	பெண்டிர்க்கு, பெண்டிருக்கு
Loc.	தம்பிமாரின், தம்பிமாரில்	பெண்டிரின், பெண்டிரில்
Gen.	தம்பிமாரின்	பெண்டிரின்
Voc.	-	-

§ 43. Colloquial Tamil and the dialects do not differ from Literary Tamil neither in the number of cases, nor in their meanings (the only exception is the Locative case which lost its ablative meaning). It is the form of case suffixes which may differ here (often substantially).

a/ The Nominative case. - The suffixes of the Nominative case do not differ in Colloquial Tamil from those found in Literary Tamil (cf. § 33). Following incomplete occlusion in the pronunciation of nasal sonants in the final position, which is not infrequent in Colloquial Tamil, the Nominative suffix -ம் -m is often changed here into -ஃ ; e. g., மரம் maram 'tree' - marā, பழம் paṇam 'fruit' - paḷā, முகம் muxam 'face'. This concerns also masculine nouns with the singular suffix -ன் -n; e. g.,

நண்பன் naṇban 'friend' - naṇbā, வேலெக்காரன் vēlek-kāran 'servant' - vēlekhārā, கௌவன் keḷavan 'old man' - keḷavā.

The above features are also met with in the dialects. However the nasalized form of the Nominative is not characteristic of the western dialect and of the dialect spoken in Ceylon.

b/ The Accusative case. - The suffix of the Accusative case in Colloquial Tamil is -எ -e; e. g., வேலை vēle 'work' - வேலையெ vēlee, காசு kāsū 'money' - காசெ kāse, வெரலு veralū 'finger' - வெரலெ verale, வண்டி vaṇḍi 'cart' - வண்டியெ vaṇḍie.

In the western dialect and in the dialect of Ceylon the suffix of the Accusative case is frequently pronounced like -ai; e. g., காசை kāsai 'money' (Acc.), வெரலை veralai 'finger' (Acc.), etc.

c/ The Instrumental case. - The Instrumental case is denoted in Colloquial Tamil by the suffix -ஆலே -ālē; e.g., பாக்குவெட்டி pākkuvēṭṭi 'nutcrackers' - பாக்குவெட்டியாலே pākkuvēṭṭiyālē.

In the Ceylon dialect the final vowel of this suffix is usually changed into ai: பாக்குவெட்டியாலை pākkuvēṭṭiyālai.

d/ The Comitative case. - The Comitative suffix -ஓடு -ōṭu is frequently pronounced in Colloquial Tamil like -ஓட -ōṭa; e. g., கையோடு kaiōṭu or கையோட kaiōṭa 'with a hand', சோம்பேறிங்களோட sōmbēringalōṭa 'with lazy people'. In the dialect of Ceylon this suffix usually has the form of -ஓடை -ōṭai; கையோடை kaiōṭai 'with a hand', வேலனோடை vēlanōṭai 'with Velan', etc.

e/ The Dative case. - The Dative case in Colloquial Tamil does not differ in form from that of the literary language (cf. § 38); e. g., சீட்டு sīṭṭu 'card' - சீட்டுக்கு sīṭṭukku, புலி puli 'tiger' - புலிக்கு pulikkū. The pronunciation -kī in Colloquial Tamil is occasionally rendered in writing: பதவி paṭavi 'position, job' - பதவிக்கி paṭavikkī.

f/ The Locative case. - The suffix of the Locative case in Colloquial Tamil is -(இ)லே -(i)lē (in dialects also - (i)lā); e. g., 'மரம்' - மரத்துலே marattulē 'in a tree', காத்து 'air' - காத்துலே kāttulē 'in the air', கோயில் 'temple' - கோயில்லே kōyillē 'in a temple', புக்கு 'book' - புக்கிலே bukkilē 'in a book', மொதலு 'beginning' - மொதல்லே moḍallē 'in the beginning'.

When followed by the particles ஏ ē or ஓ ō, the Locative suffix has the form of -லி -li; e. g., கார் 'car' - கார்லியே kārliē 'in the very car, in the car, it self'.

In the dialect of Ceylon the Locative suffix is usually used in the form of -(இ)லை -(i) lai; e. g. கோவில்லை kōvillai 'in the temple', காலிலை kālilai 'in a leg', etc.

g/ The Genitive case. - In Colloquial Tamil there are two suffixes of the Genitive case: -இன் in and -அ- -a; e. g., வாகனம் 'chariot' - வாகனத்தின் vāxanattin-மேல் 'top', 'upper part' - மேல mēla.

In the dialect of Ceylon the suffixes -(இன்)ரை -(in)rai or -(இன்)றை -(in)dai are used in the Genitive case; e. g., வேலன் 'Vēlan' - வேலன்ரை vēlanrai (வேலன்றை vēlandai), மரங்கள் 'trees' - மரங்களின்ரை maraṅgaḷinrai (மரங்களின்றை maraṅ - gaḷindai), etc.

h/ Vocative forms used in Colloquial Tamil are generally similar to those found in Literary Tamil.

The declension of the noun மரம் marā 'tree'

	Singular	Plural
Nom.	மரம் marā	மரங்க maraṅga
Acc.	மரத்தெ	மரங்களெ
Instr.	மரத்தாலே	மரங்களாலே
Com.	மரத்தோட	மரங்களோட
Dat.	மரத்துக்கு	மரங்களுக்கு
Loc.	மரத்துலே	மரங்களிலே
Gen.	மரத்தின்	மரங்களின்

The Numeral

§ 44. In Literary Tamil the following numerals of the first ten are used :

1. ஒன்று	6. ஆறு
2. இரண்டு	7. ஏழு, ஏழ்
3. மூன்று	8. எட்டு
4. நான்கு, நாலு	9. ஒன்பது, ஒன்பான், தொண்டு
5. ஐந்து	10. பத்து, பஃது, ஒருபது,
ஒருபஃது, ஒருபான்

The numerals denoting numbers from 11 to 19, are composite words, which consist of the numeral பத்து 'ten' (also in the form of பன் - pan - or பதின் - paḍin-) and the corresponding numerals of the first ten :

11. பதினொன்று,
பன்னொன்று	15. பதினைந்து
12. பன்னிரண்டு	16. பதினாறு
13. பதின்மூன்று	17. பதினேழு
14. பதினான்கு,
பதினாலு	18. பதினெட்டு
	19. பத்தொன்பது

The numerals இருபது, இருபஃது, இருபான் 'twenty', consist of the root 'இரு- iru- two' and a root element of the numeral பத்து 'ten'.

The numerals, denoting numbers from 21 to 29, are formed by adding the corresponding numerals of the first ten to the base of the numeral இருபது 'twenty' (by means of the euphonic increments tt and u):

21. இருபத்தொன்று	25. இருபத்தைந்து
22. இருபத்திரண்டு	26. இருபத்தாறு
23. இருபத்துமூன்று	27. இருபத்தேழு
24. இருபத்துநான்கு,
இருபத்துநாலு	28. இருபத்தெட்டு
	29. இருபத்தொன்பது

The numerals for 30, 40, 50, 60, 70 and 80 are formed by analogy with இருபது 'twenty' (and for 30 and 40 also by analogy with இருபான் 'twenty') from the roots of the corresponding numerals of the first ten :

30. முப்பது, முப்பான்	60. அறுபது
40. நாற்பது, நாற்பான்	70. எழுபது
50. ஐம்பது	80. எண்பது

The numerals for numbers from 31 to 89 are formed, by analogy with those for 21 to 29, by adding the numerals of the first ten to the bases of the numerals 30, 40, 50, 60, 70 and 80. E. g.,

31. முப்பத்தொன்று	64. அறுபத்துநான்கு
42. நாற்பத்திரண்டு	75. எழுபத்தைந்து
53. ஐம்பத்துமூன்று	86. எண்பத்தாறு

The numeral தொண்ணூறு 'ninety' is derived from the numeral நூறு 'hundred'.

The numerals, denoting numbers 91 to 99 and 101 to 109, are formed by adding the numerals of the first ten to the bases of தொண்ணூறு 'ninety' and நூறு 'hundred' (by means of the euphonic increments tt and u):

91. தொண்ணூற்றொன்று	102. நூற்றிரண்டு
--------------------	------------------

The subsequent numerals are formed in a similar way

110. நூற்றுப்பத்து	155. நூற்றைம்பத்தைந்து
111. நூற்றுப்பதினொன்று	166. நூற்றறுபத்தாறு
122. நூற்றிருபத்திரண்டு	177. நூற்றெழுபத்தேழு
133. நூற்றுமுப்பத்து	188. நூற்றெண்பத்
மூன்று	தெட்டு
144. நூற்றுநாற்பத்து	199. நூற்றுத்
நான்கு	தொண்ணூற்றொன்பது

The numerals, denoting round hundreds from 200 to 800, are formed, by analogy with those denoting round tens, from the roots of the numerals of the first ten :

200. இருநூறு	500. ஐந்நூறு, ஐஞ்ஞாறு
300. முந்நூறு	600. அறுநூறு
400. நானூறு	700. எழுநூறு
	800. எண்ணூறு

The numeral தொள்ளாயிரம் 'nine hundred' is derived from the numeral ஆயிரம் 'thousand'.

The numerals of the tenth hundred and the numerals of the second thousand are formed by adding corresponding numerals to the bases of the numerals தொள்ளாயிரம் 'nine hundred' and ஆயிரம் 'thousand' respectively (by means of the euphonic increments tt and u):

901. தொள்ளாயிரத் தொன்று,	1002. ஆயிரத்திரண்டு,
--------------------------	----------------------

1962. ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்தறுபத்திரண்டு, etc.

The numerals, denoting round thousands (till 8000), are formed by adding the numeral ஆயிரம் 'thousand' to the roots of the numerals of the first ten:

1000 ஓராயிரம், ஆயிரம்	5000 ஐயாயிரம்
2000 ஈராயிரம்	6000 ஆராயிரம்
3000 மூவாயிரம்	7000 ஏழாயிரம்
4000 நாலாயிரம்	8000 எண்ணாயிரம்

The numeral ஒன்பதினாயிரம் 'nine thousand' consists of the corresponding numerals connected by the increment -in-. The numerals, denoting round numbers from 10 000 to 80 000, are formed in a similar way:

10 000 ஒருபதினாயிரம், பதினாயிரம்	30 000 முப்பதினாயிரம்
20 000 இருபதினாயிரம்	40 000 நூற் பதினாயிரம்
50 000 ஐம்பதினாயிரம்	70 000 எழுபதினாயிரம்
60 000 அறுபதினாயிரம்	80 000 எண்பதினாயிரம்

The numerals தொண்ணூறாயிரம் 'ninety thousand' and நூறாயிரம் 'one hundred thousand' are formed by the direct juncture of the bases of the corresponding numerals. Besides நூறாயிரம் 'one hundred thousand', a synonymous numeral லக்ஷம் (also லட்சம், இலட்சம்) 'one lakh' is widely used.

The numerals, denoting numbers from 11 000 to 19 000 consist either of numerals, denoting the number of thousands, and the numeral ஆயிரம் 'thousand', or of the numeral பத்து 'ten' (also in the form of பதின்- paṭin- or பன்- paṇ-) and corresponding numerals, denoting round thousands from 1 000 to 9 000 :

11 000 பதினோராயிரம்	15 000 பதினைந்தாயிரம்,
12 000 பன்னிரண்டாயிரம்,	பதினேயாயிரம்
பன்னிராயிரம்	16 000 பதினாறாயிரம்
13 000 பதின்மூன்றாயிரம்,	17 000 பதினேழாயிரம்
பதின்மூவாயிரம்	18 000 பதினெட்டாயிரம்,
14 000 பதினான்காயிரம்,	பதினெண்ணாயிரம்
பதினாலாயிரம்	19 000 பத்தொன்பதினாயிரம்

Numerals, denoting numbers above 20000, are formed in a similar way ; numerals, denoting every first thousand or the ten, consist of a numeral, denoting tens, and the numeral ஓராயிரம் 'one thousand' (connected by the increment -tt-) :

21 000 இருபத்தோராயிரம்	43 000 நாற்பத்துமூவாயிரம்,
32 000 முப்பத்திரண்டாயிரம்,	நாற்பத்துமூன்றாயிரம்
முப்பத்திராயிரம்	54 000 ஐம்பத்துநாலாயிரம், etc.

Numerals, denoting hundreds of thousands, are formed by the direct juncture of numerals, denoting hundreds, and the numeral ஆயிரம் 'thousand', or by the juncture of numerals of the first ten and the numeral லக்ஷம் (or லட்சம், இலட்சம்) 'one hundred thousand, one lakh' :

200 000 இருநூறாயிரம்,	1 000 000 பத்திலட்சம்
இரண்டு லக்ஷம்,	
இரண்டிலட்சம்	

A numeral கோடி is used to denote 10 000 000.

§ 45. The Tamil numerals, denoting fractions, are generally formed of the following four numerals : அரை 'a half', கால் 'a quater', மா 'one twentieth', காணி 'one eightieth'.

By adding them to each other and to numeral roots of the first ten composite numerals, denoting fractions, are formed ; e.g., அரைக்கால் 'one eighth' (i. e. 'a half of a quater'), அரைமா 'one fortieth' (i. e. 'a half of one

twentieth'), அரைக்காணி 'one hundred sixtieth' (i.e. 'a half of one eightieth'), முக்கால் 'three quaters', இருமா 'one tenth' (i.e. 'two twentieth'), மும்மா 'three twentieth', நாலுமா- 'one fifth' (i.e. four twentieth'), முக்காணி 'three eightieth', மாகாணி 'one sixteenth' (i.e. 'one twentieth plus one eightieth'), மும்மாமுக்காணி 'three sixteenth' (i.e. 'three twentieth plus three eightieth'), etc.

Besides there are numerals வீசம் 'one sixteenth' (along with மாகாணி), முத்திரி 'one three hundred twentieth' and some other, which are rarely used.

Numerals, denoting mixed numbers, are formed by the juncture of integer and fractional numerals (by means of the euphonic increment ē, if the second component is கால் 'a quater' or any composite numeral, including கால் as its component); e.g., இரண்டரை 'two and a half', இரண்டே கால் 'two and a quater', இரண்டேயரைக்கால் 'two and one eighth', இரண்டேமுக்கால் 'two and three quaters.,

§ 46. All the above numerals are neuter, according to their lexical meaning. However, there are some numerals in Tamil which belong to the masculine, feminine or epicene gender. The following are in common use: ஒருவன் 'one man' (masc.), ஒருவள் 'one woman' (fem.). ஒருவர் 'one person (man or woman)' (epic.), இருவர் 'two persons' (epic.), மூவர் 'three persons' (epic.), நால்வர் 'four persons' (epic.), ஐவர் 'five persons' (epic.), எண்மர் 'eight persons' (epic.), பதின்மர் 'ten persons' (epic.), பன்னிருவர் 'twelve persons' (epic.), பதினறுவர் 'sixteen persons' (epic.)

§ 47. Distributive numerals in Tamil are formed from the numerals of the first ten (except ஒன்பது 'nine') by means of reduplicating their first sound or syllable: ஒவ்வொன்று 'one by one', 'every, each', இவ்விரண்டு 'each two, two by two, in twos', மும்மூன்று 'each three, three by three', நந் நான்கு 'each four, four by four', ஐவைந்து, ஐயைந்து 'each five, five by five', அவ்வாறு 'each six, six by six', எவ்வேழு 'each seven, seven by seven', எவ்வெட்டு, எண்ணெட்டு 'each eight, eight by eight', பப்பத்து 'பஃபத்து 'each ten, ten by ten, in tens'. E.g., அந்த வேடர்களுக்கும் குடும்ப அடையாளம் ஒவ்வொன்று இருந்தது. (வ., எ., 11) 'Each of those hunters had a tribal totem...'

Besides neuter distributive numerals, the following distributive numerals are frequently used in the masculine, feminine and epicene genders: ஒவ்வொருவன் 'each man', ஒவ்வொருத்தி 'each woman', ஒவ்வொருவர் 'each one, each person'. E.g., அப்பதினாயிரவர்க்கு மொவ்வொருத்திக் கவ்வாராய் (தி., 25, 4) 'Every one of these ten thousand women /has/ six /sons/ each...'

§ 48. In Colloquial Tamil and in the dialects the numerals have changed phonetically :

1. ஒண்ணு, less frequently
ஒன்னு, Ceyl. ஒண்டு ; masc.
ஒருத்தன். ஒத்தன், ஒத்தன்,
fem. ஒருத்தி, epic. ஒருத்தரு	19. பத்தொம்பது
20. இருவது
21. இருவத்தொண்ணு,
இருவத்தி ஒண்ணு
2. ரெண்டு, ரண்டு
3. மூணு, Ceyl. மூண்டு
4. நாலு
5. அஞ்சு	32. முப்பத்திரெண்டு
43. நாப்பத்திமூணு
54. அம்பத்திநாலு
65. அறுபத்தஞ்சு,
அறுபத்தி அஞ்சு
6. ஆறு
7. ஏழு
8. எட்டு	76. எழுபத்தாறு,
எழுபத்தி ஆறு
87. எம்பத்தேழு,
எம்பத்தி ஏழு
எம்ப்ளத்தேழு,
(east. dial. எம்பளத்
தேழு, எம்ப்ளத்தி
ஏழு)
9. ஒம்பது
10. பத்து	எம்ப்ளத்தி ஏழு
98. தொண்ணூத்
தெட்டு,
தொண்ணூத்தி எட்டு
11. பதினெண்ணு
12. பன்னண்டு	1 01. நூத்தொண்ணு,
நூத்தி ஒண்ணு
13. பதிமூணு
14. பதினாலு
15. பதினஞ்சு
16. பதினாறு
17. பதினேழு
18. பதினெட்டு	111. நூத்திப்பதினெண்ணு
1 000. ஆயிரம்
10 000. பத்தாயிரம்
100 000. லச்சம், லெச்சம்

§ 49. The Tamil numerals are capable of being declined through cases. Case suffixes of numerals are similar to those of nouns with the only exception of the Genitive, in which the case suffix -அன் -an is regularly used (along with -இன் -in) in neuter numerals; e.g., எட்டன் உருபு (நன். 303) 'the form of the eighth / case/...', ஏழன் உருபு (நன். 301) 'the form of the seventh / case/ ...'

Case suffixes are added to numeral bases either directly, or by means of the euphonic increment tt, u, in or an (the last two are optional): இலட்சம் (the base இலட்ச- ilatca-) 'a lakh' - Acc. இலட்சத்தை, ஆயிரம் (the base ஆயிர- āyira-) 'thousand' - Dat. ஆயிரத்துக்கு ஒன்று 'one' (the base ஒன்ற்- ond-) - Acc. ஒன்றை, ஒன்றனை, ஒன்றினை, Dat. ஒன்றுக்கு, ஒன்றற்கு. Gen. ஒன்றன், ஒன்றின், etc. E. g., வேறு ஏதாவதொன்றைக் காண்பி...(பு., உ., 135) 'Show me some other one ..', குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்கு .. (கு., 1023) 'To anyone who is going to become a family man...', மாதிரங்காக்கு மெண்மர்க்கும் . (கம்., 5, 13, 44) 'To all the eight gods who guard the regions of the world...', நூறு ரூபாய் நோட்டுக்களாக இருபதை எடுத்து...(தூ., உ., 49) 'Having taken twenty bank-notes of one hundred rupees each', அவருக்கு வயது ஐம்பதுக்கு மேலாகி விட்டது... (பு., 30) 'He is past fifty ..' வடமொழி ஒன்றனோடு மட்டும் ஒப்பிட்டு.. (வ., கு., 84) 'Comparing it with Sanskrit alone', ஒன்றிலிருந்து ஒன்றில் தாவி... (பு., 97) 'Skipping from one topic/ to another...', முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்... (நால்., 346) 'If insignificant quantity (lit. one three hundred twentieth) is increased by its eightieth portion..'

The numerals ஆறு 'six' and நூறு 'one hundred' (as well as composite numerals with ஆறு or நூறு as their final components) generally add case suffixes directly to the base; e. g., ஆறன் ஒருமை (நன். 300) 'the singular form/ of the sixth case/...', ஆறில் ஒரு பங்கு (க., ஏ., 106), 'one sixth', நூறில் ஒரு பங்கு (க., பா., 82) 'one hundredth', மனிதனுக்கு ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு...(அ., நெ., 54) 'People die both at six and at one hundred ..', பதினாறு ஐந்தாலே பெருக்கினால்...

(C, 1., 211) 'if to multiply sixteen by five...', நூற்று நூற்பத்துநாலைப் பதினாறால் வகுத்தால்... (C., 1., 212), 'if to divide one hundred forty-four by sixteen...'

Occasionally the euphonic increment tt and u are added to the base of நூறு 'one hundred': நூற்றுக்கு நூறு உண்மை .. (அ., நெ., 121) 'the absolute (lit. hundred percent) truth ..', நூற்றில் ஒரு பங்கு (ப., கா., 253) 'one hundredth ..'

§ 50. The Tamil numerals, besides a substantive function are capable of being used in an attributive function, denoting the number of persons or objects they qualify. When used in the attributive function numerals may either precede or follow the words they qualify.

All the neuter numerals, except ஒன்று 'one' and composite numerals which include ஒன்று 'one' as their final component, may precede the words they qualify. In this case no agreement in gender or number is observed between the numeral and the word it qualifies, so that neuter numerals may equally be used with neuter, masculine or feminine nouns both in the singular and plural. E. g., மூவாயிரத்துமுந்நூறு தேங்காய் (பா., க., 295) 'three thousand three hundred coconuts...', ஒன்பது பேரைக் கூட்டி... (ரா., ஜ., 146) 'Having invited nine persons more ..', ஒருநாள் நாலு ஆட்கள் கூடி... (C., T. R., 20) 'One day four persons having gathered together...', பதினேழு பன்னிரண்டு இருநூற்றுநாலு... (ப., கா., 171) 'Seventeen by twelve (lit. seventeen dozens) is two hundred and four...', நாலேந்து நாள் கழிந்து (ப., அ., 90) 'After four or five days ..', ஏழு எட்டு புரோகிதர்கள் வெளியேறி .. (பொ., மே., 37) 'Seven or eight priests having come out...', இந்த ஏழெட்டு வருஷ காலமாக... (சி. ம., 3) 'For all these seven or eight years...', நூறடி தூரம் .. (பா., க., 279) 'The distance of one hundred feet...', பதினாறு வயதுள்ள... (பா., க., 293) 'In the age of sixteen ..'

Instead of the numeral ஒன்று 'one' the numerals ஒரு and ஓர் are used in the attributive function in this position. ஒரு is more frequently used before words, beginning in a consonant; ஓர் is preferable before words, beginning in a vowel; e. g., ஒரு வாரம் (அ., நெ., 71) 'one week', ஒரு இருநூறு ரூபாய் (மூ., ப., 20) '/a sum of/ two hundred rupees', ஒரெழுத்து (பா., க., 259) 'one letter', ஒரோர் சமயம் (பு., உ., 108) or ஒரொரு சமயம் (ரா., ஐ., 117) 'occasionally, from time to time', எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம் (அ., நெ., 156) 'All people are one kin, one race...'

In the first numeral of each ten (when it is used in the attributive function preceding the word it qualifies) ஒரு or ஓர் also replace ஒன்று; e. g., இரவு பத்துப் பதினொரு மணிக்கு .. (தூ., உ., 40) 'by ten or eleven o'clock in the night.'

When a numeral in the attributive function follows the word it qualifies, it should agree in gender and number with that word (which is always in the Nominative); e. g., கிரிஸ்மஸ் வெகுமதி ஒன்று வாங்க... (பு., உ., 132) 'To buy some (lit. one) Christmas gift..', என் சிநேகிதை ஒருவளிடமிருந்து எனக்குச் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது... (பு., சி., 67) 'I have known from one of my friends ..', முன்பு நடந்த சாதாரணச் சம்பவம் ஒன்று அவனுக்கு நினைவு வந்தது... (அ., நெ., 85) 'He has recalled an ordinary incident which took place a week/ ago...', அப்போது சூரியனுடைய குதிரை யேழுக்கும் கொம்புகள் முறிந்து விட்டன... (பா., க., 265) 'At that moment the horns of Surya's all seven horses broke off...', மார்வாடிக்கடை ஒன்றில் கணக்கு எழுதும் வேலை கிடைத்தது .. (அ., நெ., 71) 'He received an accountant's job in a usurer's office...', மூத்த மக்கள் மூவரும் அத்தான் மைத்துனர்களாகி... (பு., சி., 71) 'All three their elder sons/ have/ become brothers-in-law to each other...', நாங்கள் நால்வரும் வந்து கேட்டால்... (C., T. R., 20) 'If all four of us come together and

ask...’, சுசுந்தமான் காற்று ஒன்று அடைத்துக்கொண்டிருந்தது. (பு.. சி., 38) ‘There blew some (lit. one) sweet wind ..’

This usage of a numeral is generally connected with the presence of other attributes preceding the word it qualifies.

The Pronoun

§ 51. There are seven subclasses of pronouns in Tamil: personal pronouns, reflexive pronouns, possessive pronouns, interrogative pronouns, demonstrative pronouns, determinative pronouns and indefinite pronouns.

Personal pronouns

§ 52. Personal pronouns distinguish grammatical categories of person, number, case and - in the third person - gender.

In the first person singular the personal pronoun நான் ‘I’ is used in the modern literary language. The pronoun யான் ‘I’ is more frequent in the classical language.

In the first person plural two pronouns - நாம் and நாங்கள் ‘we’ - are used in the modern literary language. The first of them is inclusive, i. e. it includes a person or persons addressed: நாம் ‘we’, ‘I and you, we and you’; the second one is exclusive, i. e. it excludes a person or persons addressed: நாங்கள் ‘we’, ‘we without you, we but not you’. Besides that, the pronoun நாம் ‘we’ is not infrequently used in the sense of the singular pronoun (i. e. ‘we’ in the sense of ‘I’)

In the classical language the exclusive pronouns யாம் and (rarely) யாங்கள் ‘we (without you)’ are usually used instead of நாங்கள்.

In the second person singular the pronoun நீ ‘you (sg.), thou’ is used both in the modern and classical language.

In the second person plural the pronouns நீர் and நீங்கள் ‘you(pl.)’ are used in the modern literary language. Besides their direct meaning, both the pronouns can be used as honorific singular forms.

In the classical language the pronouns நீயிர், நீவிர் and (rarely) நீம் 'you (pl)' are also used along with நீர்.

In the third person singular the pronouns of the masculine, feminine and neuter genders are distinguished. Thus, in the modern literary language there are pronouns அவன் 'he, that man', அவள் 'she, that woman', அது 'it, that object' and இவன் 'he, this man,' இவள் 'she, this woman', இது 'it, this object'. The former three pronouns are used to denote persons and objects remote from the speaker or beyond his field of vision; the latter three pronouns are used to denote persons and objects, proximate to the speaker.

In the classical language, besides the above pronouns of the third person singular, there are pronouns அஃது 'it, that object', இஃது 'it, this object', உவன் 'he', உவள் 'she', உது, உஃது 'it'. The latter four of them denote persons and objects proximate to the person addressed by the speaker or occupying medial (between those denoted by the pronouns அவன், அவள், அது and இவன், இவள், இது respectively) positions in space.

In Classical Tamil the pronoun அது 'it, that object' is occasionally used as a postpositional expletive word by nouns and other declinable forms; e.g., தழலது கண்ட மெழுகது போல... (தி., 4., 60) 'The soul is melting/ like wax before a fire', நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை பூணது ஆகக் கோணுதல் இன்றி... (தி., 4, 69-70) 'They their sense of shame gave up, and no umbrage did they take then at the worldlings' words of scorn with which themselves they did adorn!...'

In this case the foregoing noun is put in the Nominative case, whereas அது takes case suffixes; e.g., பூவணம் அதனிற் பொலிந்திருந்து அருளி... (தி., 2, 50) 'Having graciously appeared in the town of Pūvaṇam (lit. Pūvaṇam -in it)...'

In the third person plural the pronouns of the epicene and neuter genders are distinguished. In the modern literary language there are pronouns அவர், அவர்

கள் 'they, those persons (men and women)', இவர், இவர்கள் 'they, these persons (men and women)', அவை, அவைகள் 'they, those objects', இவை, இவைகள் 'they, these objects'.

In the modern language epicene pronouns (especially அவர் and இவர்) are widely used as honorific singular forms, and the same degrees of courtesy should be distinguished here as in the second person. Singular pronouns (அவன், இவன், அவள், இவள்) may be used only with respect to persons, with whom the speaker and the person or persons addressed are on informal terms and say நீ 'thou' to each other. Otherwise, the use of a singular pronoun would be regarded as impolite and insulting.

The pronoun அவர்கள் is frequently used following proper names and designations for the expression of a special degree of respect (similarly to 'Mister' or 'Mistress'); e. g., கோபாலசுவாமி அவர்கள் 'Mr. Gopala-swami', பேராசிரியர் அவர்கள் 'Professor', etc.

In the classical language the following pronouns of the third person plural are used: அவர் 'they, those persons', இவர் 'they, these persons', உவர் 'they these or those persons (proximate to the person addressed or occupying a medial position in space)', அவை, அவ் 'they, those objects', இவை, இவ் 'they, these objects,' உவை, உவ் 'They, these or those objects (proximate to the person addressed or occupying a medial position in space)'.

The pleonastic pronouns அவர்கள், இவர்கள், அவைகள், இவைகள் generally are not used in the classical language.

§ 53. The personal pronouns are declined by adding case suffixes to the base (occasionally by means of the euphonic increments u, in, an, att).

The pronouns நான் and யான் 'I' have the common base என்- en-. The pronoun நாம் 'we' (incl.) has the base நம்- nam-, and the classical pronoun யாம் 'we' (excl.) has the base எம்- em-). The pronouns நாங்கள் and யாங்கள் 'we' have the common base எங்கள்- eṅgaḷ- (in the late classical literature also நங்கள்- naṅgaḷ-). The pronoun நீ 'thou, you (sg.)' has the base உன்- un- in the modern literary language and the base நின்- nin- in the classical language. The pronoun நீர் 'you (pl.)' has the base உம்- um- in the modern literary language and the base நும்- num- in the classical language. The pronoun நீங்கள் 'you' (pl.) has usually the base உங்கள்- uṅgaḷ- and occasionally (in Classical Tamil) the base நுங்கள்- nuṅgaḷ-. The classical pronouns நீயிர், நீவிர், and நீம் 'you' (pl.) have the common base நும்- num- (as in நீர்).

In the third person the bases of the masculine, feminine and epicene pronouns (அவன், இவன், உவன் 'he', அவள், இவள், உவள் 'she', அவர், இவர், உவர், அவர்கள், இவர்கள் 'they') are identical with the Nominative.

In the third person singular the neuter pronouns அது, அஃது 'it, that' have the common base அத்- aḭ-, and the pronouns இது, இஃது 'it, this' and உது, உஃது 'it (this or that)' have the common bases இத்- iḭ- and உத்- uḭ- respectively. In the plural number the pronouns அவ், அவை, இவ், இவை உவ், உவை 'they' have the bases அவ் av-, இவ் iv- and உவ் uv- respectively' In the pleonastic pronouns அவைகள் and இவைகள் 'they' the bases are identical with the Nominative.

Case suffixes of personal pronouns are identical in form with those of nouns. The only exception is the Genitive case, in which a zero suffix is frequently met with, besides usual -இன் -in.

§ 54. The declension of personal pronouns

	நான் 'I'	யான் 'I'	நாம் 'we'	யாம் 'we'	நாங்கள் 'we'	
Nom.	நான்	யான்	நாம்	யாம்	நாங்கள்	நங்கள்
Base	என்-	என்-	நம்-	எம்-	எங்கள்-	நங்கள-
Acc.	என்னை	என்னை	நம்மை	எம்மை	எங்களை	நங்களை
Instr.	என்னால்	என்னால்	நம்மால்	எம்மால்	எங்களுடோடு,	நங்களுடோடு,
Com.	என்னோடு	என்னோடு,	நம்மோடு	எம்மோடு,	எங்களுடோடு	நங்களுடோடு
Dat.	எனக்கு	எனக்கு,	நமக்கு	எமக்கு	எங்களுக்கு,	நங்களுக்கு
Gén.	என்,	என்,	நம்.	எம்,	எங்கட்கு	நங்கட்கு
Loc.	என்னின்	என்னின்	நம்மின்	எம்மின்	எங்களின்	நங்களின்
	என்னில்,	என்னில்,	நம்மில்,	எம்மில்,	எங்களில்,	நங்களில்,
Nom.	நீ	நீ	நீர்	நீர், நீயிர், நீவிர்	நீங்கள்	நீங்கள்
	'you' (sg.)	'you' (sg.)	'you'	'you'	'you'	'you'
Base	உன்-	நின்-	உம்-	நும்-	உங்கள்-	நுங்கள்-
	யு-	யு-	யு-	யு-	யு-	யு-
Acc.	உன்னை	நின்னை	உம்மை	நும்மை	உங்களை	நுங்களை
Instr.	உன்னால்	நின்னால்	உம்மால்	நும்மால்	உங்களோடு,	நுங்களோடு,
Com.	உன்னோடு,	நின்னோடு,	உம்மோடு,	நும்மோடு,	உங்களோடு	நுங்களோடு
	உன்னோடு	நின்னோடு	உம்மோடு	நும்மோடு,	உங்களோடு	நுங்களோடு

Dat.	உனக்கு	நனக்கு	உமக்கு	நமக்கு	உங்களுக்கு, நங்களுக்கு, உங்கட்கு நுங்கட்கு
Gen.	உன்,	நின்,	உம்,	நும்,	உங்கள், நுங்கள்,
Loc.	உன்னின்	நின்னின்	உம்மின்	நும்மின்	உங்களின் நுங்களின்
	உன்னில்,	நின்னில்,	உம்மில்,	நும்மில்,	உங்களில், நுங்களில்,
	உன்னின்	நின்னின்	உம்மின்	நும்மின்	உங்களின் நுங்களின்
Nom.	அவன் 'he'	அவள் 'she'	அவர் 'they'	அவர்கள் 'they'	அவர்கள் 'they'
Base	அவன்-	அவள்-	அவர்-	அவர்கள்-	அவர்கள்-
	avan	aval	avar	avarxa!	avarxa!
Ac.	அவனை	அவளை	அவரை	அவர்களை	அவர்களை
Instr.	அவனால்	அவளால்	அவரால்	அவர்களால்	அவர்களால்
Com.	அவனோடு,	அவளோடு,	அவரோடு,	அவர்களோடு	அவர்களோடு
	அவ டொடு	அவ டொடு	அவ ரொடு	அவர்களோடு	அவர்களோடு
Dat.	அவனுக்கு,	அவளுக்கு,	அவருக்கு,	அவர்களுக்கு,	அவர்களுக்கு,
	அவற்கு	அவட்கு	அவர்க்கு	அவர்க்கு	அவர்க்கு
Gen.	அவன்,	அவள்,	அவர்,	அவர்கள்,	அவர்கள்,
	அவனின்	அவளின்	அவரின்	அவர்களின்	அவர்களின்

Loc.	அவனில், அவனின் அது, அஃது 'it' அத்- ab அதை, அதனை, அதனை அதனால், அதனால் அதோடு, அதோடு, அதனோடு, அதனோடு, அதனோடு, அதனோடு அதுக்கு, அதற்கு, அதனுக்கு, அதற்கு அதன், அதின் அதில், அதனில், அதனில், அதின், அதனின்	அவளில், அவளின் அவ், அவை அவ்- av அவற்றை அவற்றால் அவற்றோடு, அவற்றோடு அவற்றுக்கு அவற்றின் அவற்றில், அவற்றின்	அவர்களில், அவர்களின் அவைகள் 'they' அவைகள்- aveixal- அவைகளை அவைகளால் அவைகளோடு - அவைகளுக்கு அவைகளின் அவைகளில், அவைகளின்
Nom.			
Base			
Acc.			
Instr.			
Com.			
Dat.			
Gen.			
Loc.			

The pronouns இவன், உவன் 'he', இவள், உவள், 'she' and இவர், உவர் 'they' are declined like அவன், அவள் and அவர் respectively. The declension of the pronoun இவர்கள் 'they' is identical with that of அவர்கள். The pronouns இது, உது and இஃது, உஃது 'it' are declined like அது and அஃது respectively, and the pronouns இவ், உவ் and இவை, உவை 'they' - like அவ் and அவை respectively. The declension of the pronoun இவைகள் 'they' is identical with that of அவைகள், and the declension of யாங்கள் 'we' (excl.) - with that of நாங்கள் (the base எங்கள் - eṅgaḷ -).

§ 55. In Colloquial Tamil the following personal pronouns are generally used: நான் (the base என்- en-) 'I', நாம் (the base நம்- nam-, Gen. நம், நம்ம) 'we' (incl.), நாங்க (the base எங்கள்- eṅgaḷ-, Gen. எங்க) 'we' (excl.), நீ, நீயி (the base ஒன்- on-, உன்- un-) 'thou, you' (sg.), நீரு (the base ஒம்- om-, உம்- um-, Gen. ஒம், ஒம்ம, உம், உம்ம) 'you' (pl.), நீங்க (the base ஒங்கள்- oṅgaḷ-, உங்கள்- uṅgaḷ-, Gen. ஒங்க, உங்க) 'you' (pl.), அவன் (the base அவன்- avan-) 'he, that man', இவன் (the base இவன்- ivan-) 'he, this man', அவ (the base அவன்- avaḷ-) 'she, that woman', இவ (the base இவன்- ivaḷ-) 'she, this woman', அவங்க (the base அவங்கள்- avaṅgaḷ-) 'they, those persons', இவங்க (the base இவங்கள்- ivaṅgaḷ-) 'they, these persons', அது (the base அத்- aḁ-) 'it, that', இது (the base இத்- iḁ-) 'it, this', அதுக, அதுங்க (the bases அதுகள்- aḁuḁaḷ-, அதுங்கள்- aḁuṅgaḷ-) 'they, those objects', இதுக, இதுங்க (the bases இதுகள்- iḁuḁaḷ-, இதுங்கள்- iḁuṅgaḷ-) 'they, these objects'.

The personal pronouns are declined in Colloquial Tamil in the same way as in Literary Tamil. In the third person singular, however, neuter pronouns of the colloquial language and especially those of the eastern dialect frequently join case suffixes by means of the euphonic increment -tt-; e. g., அது 'it, that' - Acc. அதெ, அத்தெ, Instr. அதாலே, அத்தாலே, Com. அதோடு, அத்தோடு, etc.

In the third person plural the epicene pronouns அவு (the base அவு- avu-) 'they, those persons' and இவு (the base இவு- iḁu-)

(the base இவுஹள்- ivūxal-) 'they, these persons' are characteristic of the southern dialect; similarly, அனிய 'they, those persons', இனிய 'they, these persons' and அவங்க(ள்) 'they, those persons'. இவங்க(ள்) 'they, these persons' are characteristic of the Western and Ceylon dialects respectively.

In the Ceylon dialect pronouns of the third person singular practically do not differ from those used in the literary language: அவன், இவன் 'he', அவள், இவள் 'she', அது, இது 'it'. Besides, the classical pronouns உவன் 'he', உவள் 'she', உது 'it' have been retained in the everyday usage by this dialect.

In the Brahman social dialect the epicene pronouns அவா (the base அவாள்- avāl-) 'they, those persons' and இவா (the base இவாள்- ivāl-) 'they, these persons' are widely used, as well as two specific forms of the Dative case in the first and second persons singular: எனக்கு 'to me' from நான் 'I', எனக்கு 'to you' (sg.) (from நீ 'thou, you')..

In the 'low' caste dialects personal pronouns frequently receive a special suffix -உங்க -unga to express deep respect to the person addressed; e. g., நானுங்க 'I', அவனுங்க 'he', etc. In some of these dialects the distinction is drawn occasionally between masculine and feminine pronouns in the plural number: அவங்க (the base அவங்கள்- avaṅgal-) 'they' (masc.), அவளுவ (the base அவளுவள்- avaḷuvaḷ-) 'they' (fem.).

Reflexive pronouns

§ 56. In Tamil there are one reflexive pronoun in the singular number and two reflexive pronouns in the plural number: தான் (the base தன்- taṇ-) 'oneself', தாம் (the base தம்- tam-) and தாங்கள் (the base தங்கள்- taṅgal-) 'oneselves'. The reflexive pronouns are declined like the personal pronouns நான் 'I' and நாம், நாங்கள் 'we':

Nom.	தான்	தாம்	தாங்கள்
Base	தன்- taṇ-	தம்- tam-	தங்கள்- taṅgal-
Acc.	தன்னை	தம்மை	தங்களை
Instr.	தன்னால்	தம்மால்	தங்களால்

Com.	தன்னோடு, தன்னொடு	தம்மோடு, தம்மொடு	தங்களோடு
Dat.	தனக்கு	தமக்கு	தங்களுக்கு, தங்கட்கு
Gen.	தன், தன்னின்	தம், தம்மின்	தங்கள், தங்களின்
Loc.	தன்னில், தன்னின்	தம்மில், தம்மின்	தங்களில், தங்களின்

The pronouns தான் and தாம், when used in the Nominative, do not distinguish person and gender (i. e. they may be used with any personal pronoun): நான்தான் 'I myself', நீதான் 'you yourself', அவன்தான் 'he himself', அவடான் 'she herself' (in the modern language நான்தான், அவன்தான், அவள்தான்), அதுதான் 'it itself', நாந்தாம் 'we ourselves', நீர்தாம் 'you yourselves', அவர்தாம் 'they themselves', அவைதாம் 'they (n.) themselves', etc.

In oblique cases தான் and தாம் generally correspond to the third person only. being replaced by respective personal pronouns in the first and second persons: நான் என்னை... 'I myself (Acc.)...', நீ உனக்கு... 'you (sg.) to yourself (Dat.)...', but அவன் தன்னை.. 'he himself (Acc.)...', அவன் தனக்கு... 'he to himself (Dat.)...', etc.

The third personal pronouns, are generally not used in the sense of reflexive pronouns, since it may lead to confusion; e. g. ...தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான். (நால்., 248) 'And it is the man that makes himself head (among men)'. cf. அவனைத் தலையாகச் செய்வான்... 'He is the man that makes him (someone else, not himself) head (among men)...'.

The reflexive pronoun தாங்கள் 'oneselves' is used in a similar way: பெரியதொரு தர்மசங்கடத்தில் தாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதாக ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து வாய் திறவாமல் இருந்தார்கள். (க., சி., 472) 'Everyone kept silence feeling that they (lit. themselves) got into a difficult situation...', தங்களுடைய அறியாமையிலிருந்து பெண்கள் விடுதலை பெற வேண்டும்.. (வி., ப., 136) 'Women have to get rid of their ignorance...'.

§ 57. The pronouns தான் and தாம் are frequently used idiomatically in the sense of an intensifying word,

meaning 'only', 'indeed', or in the sense of a copula ; e. g., தான்தான் குற்றவாளி என்று எப்படிச் சொல்லுவது? (பு., ஆண்., 19) 'How to say that she (lit. herself) is the only culprit?...' (அவன்) வார்த்தைகள் தாம் எனது களிப்பைப் போக்கியது. (பு., உ., 27) 'It was his words that spoiled my joy...', நான் பாக்கியமற்றவள்தான். (க., பா., 117) 'I am an unlucky woman...', மூவாயிரம்... மனைகள் அவருடைய மனைகள்தாம். (ஜா., சி., 74) 'Three thousand houses (of the village) were his houses...'

In this case the agreement in number between the pronoun and related words frequently is not observed in the modern literary and colloquial language, and தான் is used instead of தாம் ; e. g., இரண்டு ஜீவன்கள்தான் விழித்து இருந்தன... (பா., கட., 457) 'Two creatures only did not sleep...', ஆர் போனார்கள்? - தாயும் பிள்ளையும் தான். (P., H., 92) 'Who was it, who went away now?-(It was) the mother and her child'.

§ 58. In Classical Tamil the pronouns தான் and தாம் may be used idiomatically as declinable postpositional expletive words by nouns and personal pronouns, which take in this case the Nominative or Genitive respectively ; e. g., சிவபுராணந்தன்னை... உரைப்பன்யான் (தி., 1, 19) 'I shall read Sivapurāṇa...', போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம். (உலக., 1, 5) 'Go not to forbidden places...', பொருவர்தம் போர்க்களத்திற் போக வேண்டாம்... (உலக., 7, 3) 'Go not where people fight...', எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து... (தி., 3, 73) 'Scarlet flies increasing (in numbers exceeding the number of) our births', நின்றனையுள்கி யுள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்... (தி., 5, 56) 'Great love that makes the soul melt at the very thought of Thee...', நாவிதன்றன் கூவி... (உலக., 11, 3) 'The fees of a barber'!.

§ 59. In the modern language the pronoun தாம் 'oneselves' is frequently used in the sense of a honorific form of the second person singular, the degree of courtesy exceeding that expressed by the personal pronoun நீங்கள் 'you'. The pronoun தாங்கள் 'oneselves' is also regularly used in the sense of a honorific form of the second or (less frequently) third person, expressing the highest degree of courtesy.

Possessive pronouns

§ 60. Possessive pronouns are formed from the bases of the personal and reflexive pronouns in the following way: என்னவன் 'my (man), mine', என்னவள் 'my (woman), mine', என்னவா(கள்) 'my (people), mine', எனது 'my (thing), mine', என(வ) 'my (things), mine', etc.

The possessive pronouns are declined like their corresponding personal pronouns (i. e. அவன், அவள், அவர்(கள்), அது, அவை respectively).

The possessive pronouns are used in the substantive or in the attributive function; e. g., எனவ கேண்மதி... (புற., 35) 'Listen to me (lit. to my (words), to (the words of) mine),' முரசு நினதே... (புற., 35) 'The drum is thine...', அவனது மனப்புண் (அ, நெ., 86) 'His mental sore..', நானும் உங்களவன்தான்... (பு., சி., 51) 'I am yours too...', இசை தனதாக... (புற., 386) 'May you be glorious (lit. may glory be thine)!...' பிறவுந் தமபோற் செயின்... (கு., 120) 'If other's (tasks) he fulfils like his own..'

In the modern language the possessive pronouns of the neuter gender singular are most regularly used. Frequently they lose their gender and number characteristic and agree with words of any gender or number; e. g., இவனது பெண்டாட்டி (பு., ஆண்., 40) 'his wife', நினது கண்களினின்று (க., ஏ., 164) 'from your (sg.) eyes...'

Interrogative pronouns

§ 61. The majority of interrogative pronouns in Tamil distinguish grammatical categories of number, gender and case. Among these the following are widely used in the modern literary language:

எவன் 'who, which man' (the base எவன்-evaṇ-, declined like the personal pronoun அவன் 'he'): எவன் பொன்னையா? (J., 28) 'Who is Mr. Ponniah (here)?'

எவள் 'Who, which woman' (the base எவள்-evaḷ-, declined like அவள் 'she'): எவள் பொன்னம்மா? (J., 28) 'Who is Mrs. Ponnamma (here)?'

எவர்(கள்) 'who, which persons' (the base எவர்(கள்)-
evar(xa)-, declined like அவர்(கள்) 'they'): எவர் இந்தியர்?
(J., 23) 'Who are Hindus (among you)?'

எது 'what, which object' (the base எத்- eṭ-, declined
like அது 'it', that'): வைத்தியனுடைய புதுவீடு எது?
(P., H., 34 'Which (of the houses) is the doctor's new
house?')

எவை 'what, which objects' (the base எவ்- ev-, declined
like அவை 'they'): அஃறிணையாவன எவை? (ஆறு., 80)
'Which (words) belong to the neuter gender?'

எவைகள் 'what, which objects' (the base எவைகள்-
eveixal-, declined like அவைகள் 'they'): எல்லாம் என்னும்
பன்மைப் பெயர் எவைகளுக்குப் பொதுப்பெயர்? (ஆறு., 88)
'With words of what gender and number does the pronoun
ellām agree?'

ஏது 'what (sg. n.)' (the base ஏத்- ēṭ-, declined like
அது 'it'): உனக்குத் தெரியாத ராஜ ரகசியம் ஏது? (க., பா.,
21-22) 'Which of state secrets is unknown to you?'

என்னது 'what (sg. n.)' (the base என்னத்- ennaṭ-,
declined like அது 'it'), என்னம் 'what (sg. n.)' (the base
என்ன- enna-, declined like neuter nouns in -am, e. g.,
Acc. என்னதை, என்னத்தினை, Instr. என்னத்தால்,
என்னத்தினால், etc.): என்னத்துக்குத் தாத்தா பயம்?
(தூ., உ., 62) 'What are you afraid of (lit. wherefore, for
what have you fear), grandpa?'

யார் 'who' (the base யார்- yār-, declined like அவர்
'they') in Classical Tamil belongs to the epicene plural;
e. g., நலக்குரியர் யார்?... (கு., 149) 'Who are they who
pertain to the good.' In Modern Tamil this pronoun
distinguishes neither number, nor gender; e. g., அவன் யார்?
(பு., வி., 59) 'Who is it?' This is also true of ஆர் 'who'.

The interrogative pronoun எத்தனை 'how many' is used
both in the substantive and attributive functions; e. g.,
இரண்டும் இரண்டும் எத்தனை? (J., 34) 'How much is two
plus two?' இரண்டும் எத்தனையும் ஐந்து? (J., 34) 'How
much shall we add to two in order to receive five?'

அவனுக்கு எத்தனை ரூபாய் கொடுக்க வேணும்? (M., 42) 'How much (lit. how many rupees) shall we pay to him?' Usually only forms of the Nominative and Dative எத்தனைக்கு 'how much, as far as' cases are in use.

The interrogative pronoun என்ன 'what', 'which' is also used in the substantive and attributive functions; e. g., என்ன போதித்தும் என்ன... (தா., தே., 7) 'What (is the use) of teaching them) anything..', என்ன தான் காரணமாய் இருக்கும்? (க. பா., 194) 'What could be the cause (of it)?' என்ன சேதி? (க., பா., 21) 'What is the news?' The pronoun என்ன is not declined.

The interrogative pronouns எந்த, எத்தகைய 'what, which' distinguish neither number, nor gender; they are used only as attributes and cannot be declined; e. g., எந்தச் சக்கரவர்த்தி? எந்தக் கட்டளை? என்றான். (க., பா., 348) 'What emperor? What order?- asked she..', எந்தவெந்த வெஞ்சாயகம் கொடுத்தார்... (மகா., 18, 30) 'What sharp arrows he gave (to them)..'

In Classical Tamil a number of other interrogative pronouns may be met with, besides those mentioned above : யாவன் 'who, which man' (declined like அவன் 'he'), யாவன் 'who, which woman' (declined like அவள் 'she'), யாவர் 'who, which persons' (declined like அவர் 'they'), யாது 'what, which object' (declined like அது 'it'); e. g., யாவர்வாய் திறக்க வல்லார்... (கம்., உலா., 11) 'Who are those who can open their mouths..', அருளல்லதியாதெனிற கொல்லாமை கோறல்... (கு., 254) 'If one asks what is virtue and its opposite..', (the answer is) preservation and destruction of like '

யா (the base யா- yā-), யாவை (the base யாவ்- yāv-) 'what, which objects' (declined like அவ், அவை 'they', e g., Acc. யாவற்றை, Instr. யாவற்றால், etc.); e. g., பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள.. (கு., 54) 'What (things) may be more merited than woman !

என்னன் 'who, which man' (declined like அவன் 'he'); e. g., என்ன நெவ்விடத்தன்.. (இர., யா., 96) 'Who is he and where was he born..'

என்னர் 'who, which persons' (declined like அவர் 'they'); e. g., அருந்தொடைச் சித்திர மதனை யென்னவரே யளந்தறி

பவர்... (இர., திக்கு., 196) 'Who are they who can comprehend Kama armed with his wonderful arrows...'

என் 'what, which object' (the base என்-*en-*); e.g., இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல்... (கு., 70) 'What (feat) did his father perform...'

எவன் 'what, which object(s)' (declined like அவன் 'he'); e. g., வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யும். (கு., 276) 'What can enormous ostentation mean...'

என்னை, எந்து 'what, which object': அஃறிணை யென் பதற்குப் பொருள் என்னை? (ஆறு., 79) 'What does the word *axiṇēi* mean?' அதெந்துவே... (தி., 29,1) 'What is that?'

எற்று 'what, which object' (the base எற்ற-*ett-*, declined like the noun காற்று 'air, wind', e. g., Instr. எற்றால், Loc. எற்றில், etc.): எற்றென்னை யுற்ற துயர். (கு., 1256) 'What is the grief which preys upon me...'

எவ் 'what, which objects' (the base எவ்-*ev-*, declines like அவ் 'they', e. g., Acc. எவற்றை, etc.) cf. எவை 'what'.

எனை 'what, which object' (not declined), எனை யன், எனைவன், எனையவன் 'who, which man' (declined like அவன் 'he'), எனைவர் 'who, which persons' (declined like அவர் 'they'); e. g., எனைவராயினும்... (பெருங்., வத்., 3, 22) 'Whoever they be...'

எனை 'how numerous, of what number' (undeclinable used only as attributive); e.g., எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வார்... (கு., 207) 'People survive, however wicked spite they evoke...'

எனைத்து 'how numerous, of what number (sg. n.)' (the base எனைத்த-*eneitt-*, declined like corresponding nouns); e. g., எனைத்துள கேட்பன துன்பம்... (கம்., 2,9,60) 'How numerous are the grievous news which are still to be heard (by me)...'

Demonstrative pronouns

§ 62. Demonstrative pronouns in Tamil do not distinguish number, gender and person. They cannot be declined and generally are used as attributes to other words. There are three demonstrative pronouns in Tamil:

இந்த 'this, these': இந்த நாடு (நன்., 267) 'this country', இந்த நாடுகள் (A., 27) 'these countries', இந்த அபாக்கியசாலி (க., பா. 124) 'this unlucky (woman)';

அந்த 'that, those : அந்த சுண்ணத்திலேயே அந்த ஆசையை வேருடன் களைந்து எறிந்து விட்டேன்... (க., பா., 122) 'At that very moment I uprooted that desire (from my heart) ..', காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்... (மணி., 17, 34) 'I crushed that black fruit by my foot...'

‘உந்த ‘this, these’ (referring to persons and objects, proximate to the person addressed, or to those situated medially in space, i.e. between positions denoted by அந்த and இந்த respectively): உந்தவேல் (மகா., 11, 213) ‘this spear’. உந்தக் கோழி (T., C. T., 20) ‘this hen’. This pronoun is used only in Classical Tamil and in the dialect, spoken in Ceylon.

The substantivization of demonstrative pronouns is observed rarely: அந்தப்பற்றி யெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் காரியந்தான் கெடும். (ரா., 1942, 119). ‘If (we) think now about all such things (lit. those), our (common) cause will be lost’.

Determinative pronouns

§ 63. The determinative pronoun எல்லா ‘all’ is always used with the particle உம், which implies it a universal meaning. In the Nominative case the particle உம், when added to எல்லா, loses its vowel (எல்லா + உம் = எல்லாம்). In all the oblique cases, except the Genitive, the particle உம் is added to the case suffix. In the Genitive case the particle உம் is added to the word, determined by எல்லா.

The declension of the determinative pronoun

எல்லாம் ‘all’

Nom.	எல்லாம்
Base	எல்லா- ellā-
Acc.	எல்லாவற்றையும்
Instr.	எல்லாவற்றாலும்
Com.	எல்லாவற்றோடும்
Dat.	எல்லாவற்றுக்கும்
Gen.	எல்லாவற்றின் (...உம்)
Loc.	எல்லாவற்றிலும், எல்லாவற்றினும்

In Colloquial Tamil the pronoun எல்லாம் takes case suffixes by means of the euphonic increment -tt- (instead of

two increments -v- and -aff- in literary forms); e. g., Acc. எல்லாத்தையும், Dat. எல்லாத்துக்கும், etc.

When used in the substantive function, the pronoun எல்லா belongs to the neuter gender ('all 'all objects', 'all notions', etc.); e.g., அவரிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டாள்... (க., பா., 149) 'She told him all...', எல்லாம் உன்னால் தானே. (க., பா., 100) 'All (this) is because of you...'

In the attributive function the pronoun எல்லா 'all' may either precede or follow the word it determines.

In the former case it is never declined and distinguishes no gender (the particle உம் is added in this case to the following word): எல்லாத் தொழிலாளரும் (ர., சே., 105) 'All the workers...', எல்லா விதங்களிலும் (க., பா., 111) 'In every possible way ..'.

In the latter case the pronoun எல்லா does not distinguish gender only in the Nominative case: இனி உலகத்தா ரெல்லாம் என்னை நகைப்பார்கள்... (பா., க., 265) 'Now all people in the world will laugh at me ..', அங்கிருந்தவர்க ளெல்லாம் (பு., பு., 87) 'All who were present there ', மற்றவர்களுையெல்லாம் சிறைப்படுத்தி... (க., பா., 101) 'Having imprisoned all the other ..', சின்னச் சின்னப் பாறைகளையெல்லாம் வாகனங்களாகச் செய்துவிடுவோம்... (க., பா., 81) 'All smaller rocks we shall turn into (sculp- tures of) chariots ..' In oblique cases the pronoun எல்லா agrees only with words of the neuter gender: வியாதிகள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்து... (க., பா., 100) 'Having cured all the diseases ..', அவை எல்லாவற்றின் துணையும் கொண்டு தமிழ் மொழியின் அமைப்பைப்பற்றி ஆராயும் வாய்ப்பு .. (வ., கு., 84) 'The possibility of studying the structure of Tamil with the help of all those books...' The word, determined by the following pronoun எல்லா 'all', is always put in the Nominative case.

In the modern language எல்லா is frequently used idiomatically in the meaning 'quite, at all, entirely'; e. g., அந்த மாதிரி யெல்லாம் பயப்படாதே .. (க., பா., 101) 'You should not be afraid like this at all...', இப்போதெல் லாம் யுத்தம் செய்வதையே நிறுத்திவிட்டார்கள்... (க., பா.,

100) 'You have entirely stopped waging wars now ' Occasionally this pronoun is used as an expletive word for rhythmical purposes; e. g., சற்று நேரத்துக்கெல்லாம்... (க. பா., 171) 'After a while ..'.

§ 64. The determinative pronoun எல்லோர் 'all (people), everybody' (the base எல்லோர்- ellōr-) is always used with the particle உம், which is added to case suffixes (except the Genitive case, when it is added to the word determined by the pronoun); e. g., Acc. எல்லோரையும், Instr. எல்லோராலும், Com. எல்லோரோடும், etc.

This pronoun is used both in the substantive and attributive functions (in the latter case the pronoun எல்லோர் unless used in the Genitive, follows the word it determines), e. g., எல்லோரும் அவனுக்கு மரியாதை செய்து (பு., உ., 220) 'All (the people) showing respect to him ', எல்லோர் வீட்டுக்கும் .. (வி., க., 67) 'To the houses of all (people) ..' எல்லோர் எதிரிலும் .. (ரா., க., 164) 'In the presence of all (who were there)', எங்கள் எல்லோருக்கும் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை... (வ., க., 254) 'None of us knew what to do...', வேலைக்காரர்கள் எல்லோரும் கம்பி நீட்டி விட்டார்கள்.. (பு., உ., 222) 'All the servants fled away', நாங்கள் எல்லோரும் ஏமாந்து .. (க., பா., 113) 'All of us being deceived '.

The determinative pronouns எல்லார் and எல்லவர் (the bases எல்லார்- ellār- and எல்லவர்- ellavar- respectively) are declined and used in a similar way; e. g., நாமெல்லவரும்... (கந்., தே., 19) 'All of us...', மனிதர்கள் எல்லாருக்கும் .. (Ar., 107) 'To all people '.

The determinative pronouns எல்லீர் 'all of you, you all', எல்லேம் and எல்லோம் 'all of us, we all', used in Classical Tamil, are not declined. In oblique cases these are replaced by combinations of the pronoun எல்லா 'all' with the personal pronouns நீர் 'you' and நாம் 'we' respectively; e. g., எல்லா நும்மையும் 'all of you (Acc.)', எல்லா நம்மையும் 'all of us (Acc.)', எல்லா நும்மாலும் 'by you all', எல்லா நம்மோடும் 'with all of us'. In the modern language similar combinations of personal pro-

nouns with the determinative pronoun எல்லோர் 'all (people)' are also widely used: நாங்கள் எல்லோரும் 'we all', எங்கள் எல்லோரையும் 'all of us (Acc.)', எங்கள் எல்லோருக்கும் 'to all of us', etc.

§ 65. The determinative pronouns சகலம் (the base சகல-saxala-) 'all' and சகலர் (the base சகலர்-saxalar-) 'all (people)' are declined like மரம் 'tree' and அவர் 'they' respectively, but similarly to the determinative pronouns எல்லா 'all' and எல்லோர் 'all (people)' they are always used with the particle உம் : Acc. சகலத்தையும், சகலரையும், Dat. சகலத்துக்கும், சகலருக்கும், etc.

The determinative pronouns முழுவது (the base முழுவத்-muzuvaṭ-) and முழுது (the base முழுத்-muzuṭ-) 'all, the whole' are declined like the personal pronoun அது 'it', but in oblique cases they are always used with the particle உம் (the pronoun முழுவது may optionally take the particle உம் in the Nominative case too): Nom. முழுவது (or முழுவதும்), முழுது, Acc. முழுவதையும், முழுதையும், Loc. முழுவதிலும், முழுதிலும், etc. These pronouns are regularly used both independently and as attributes (following words they determine); e. g., முழுவதும் படைப்போன்... (தி., 3, 11) 'The Creator of all...', நாள் முழுவதும் (பு., பு., 25) 'The whole day...', இங்கிலாந்து முழுவதிலும் (பு., உ., 137) 'All over England...', வானவெளி முழுவதிலும் (க., பா., 171) 'In the whole sky...'. Besides, the both pronouns in the Nominative case with the particle உம் attached are capable of being used in the adverbial function, meaning 'entirely, completely'; e. g., அன்பெனக்கு .. அருளாய் நின்னை யேத்த முழுவதுமே... (தி., 5, 6) 'Grant me love in order to extol Thee whole...', முழுதும் வெண்ணெய் அனைந்து .. (திவ்., பெரு., 7, 8) 'Having completely stirred the (medicinal) oil (take it)...'

§ 66. The determinative pronouns அனைத்து (the base அனைத்த்-aneitt-) 'something like this, such one', அனையன் 'such a man, such one' (declined like அவன் 'he'), அனையர், அனைவர் 'such persons' (declined like அவர் 'they') are used, as such, rarely and can be met with in Classical Tamil only; e. g., மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்...

(சு., 34) 'To be pure in mind - only this (lit. such a thing) is virtue...', அனைய ரப்புன லேறினர் .. (கம்., 2, 7. 38) 'Such people crossed that stream...'

Usually these pronouns are, however, used in combination with the particle உம் which renders their meaning universal (cf. § 220): அனைத்தும் 'all, everything', அனைவரும் 'all, everybody'; e. g., மனித உள்ளத்தின் அந்தரங்க மர்மம் அனைத்தையும் அறிந்து... (சு., பா., 201) 'Knowing all inmost secrets of human mind...', படித்தவர்கள் அனைவரையும் கூப்பிட்டார்... (P., H., 104) 'He invited all the educated...'

The determinative pronouns அனை 'such (as that, those)', அனைய 'such (as)', இனை 'such (as this, these)', இனைய 'such (as)', அத்தகைய 'such (as that, those)', இத்தகைய 'such (as this, these)' are not declined and distinguish neither number, nor gender. They are used as attributes to other words, which they precede; e. g., அனைநால்வகையும் சிறப்பொடு வருமே... (தொல்., பொ., 245) 'All the four of such types (of expressions) are used ...', அனைய செய்கையால்.. (கம்., 2, 9, 140) 'Owing to such actions', என்னனைய முனிவரரு மிமையவரும்... (கம்., 1, 6, 7) 'Saints and gods resembling me (lit. such as I)...', இனைத்துணைத்தென்பது... (சு., 87) 'To say that (the benefit) is so great...'

§ 67. The determinative pronouns இன்னான், இன்னன் 'such a man (like this one)', இன்னள் 'such a woman (like this one)', அன்னான், அன்னன், அன்னவன் 'such a man (like that one)', அன்னள், அன்னள் 'such a woman (like that one)', இன்னார் 'such persons (like this one)', அன்னார் 'such persons (like that one)', இன்னது 'such one, it, this', அன்னது 'such one, it, that', இன்ன 'such objects (like this one)', அன்ன 'such objects (like that one)' இத்தனை 'so many, so much (as these), so', அத்தனை 'so many, so much (as those), so' are declined like the personal pronouns அவன் 'he', அவள் 'she', அவர் 'they' (epic.), அது 'it', அவை 'they (n.)' and the noun கரை 'bank, shore' respectively.

All these pronouns are generally used in the substantive function; e. g., இனத்தானா மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்... (சு., 453) 'One's characteristic (lit. the word that

calls him such a man) depends on his relations ', தங்களை இன்னொருவரென்று தெரிந்துகொண்டானா? (க., பா., 241) 'Did he recognize you (lit. knew that you are such-and-such a person)?...', சாதல் அதற்கு அன்னள் நீங்கும் இடத்து .. (கு., 1124) '(The girl) looks dying (lit. is such one like), when she parts (from her beloved)...', தங்கள் பெயர் இன்ன தென்று இன்னும் எனக்குச் சொல்லவில்லையே (க., பா., 225) 'You have not yet told me your name (lit. the name is so-and-so)...', எனக்கு இன்ன செய்வதென்று தெரிய வில்லை (பா., க., 12) 'I did not know what (lit. such actions) to do ..', அத்தனையையும் சகித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ... (பு., 76) 'They endured everything..' (the particle உம் renders the meaning of அத்தனை universal).

In the modern language the determinative pronouns இன்ன, அன்ன and இத்தனை, அத்தனை are frequently used as undeclinable attributes preceding other words. In this case these pronouns distinguish neither number, nor gender, and mean 'such (as this, these)', 'such (as that, those)', 'so many, much (as this, these)', 'so many, much (as that, those)' respectively. E. g., இன்ன காரணம் (பா., க., 11) 'Such a cause ..', இத்தனை நேரம் (க., பொ., 100) 'So much time...'

In Classical Tamil the pronouns இன்ன and especially அன்ன are frequently used with substantives and participles in the adverbial function to express comparison or similitude; e. g., மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து வேனிலன்ன வென்வெப்பு நீங்க அருங்கல நல்கியோனே .. (புற., 397) 'Oh you, who bestrew me with precious gifts, showering like a heavy rain in order to soothe my anguish, burning like summer heat...', கொன்றன்ன இன்ன செயினும் .. (கு., 109) 'Even if an evil act, similar to murder, is performed...'

§ 68. The determinative pronouns மற்றவன், ஏனையவன், பிறன் 'another man', மற்றவள், ஏனையவள், பிறள் 'another woman', மற்றவர், மற்றவர்கள், மற்றோர், மற்றையோர், ஏனையர், ஏனையவர், ஏனையோர், ஏனோர், பிறர் 'other persons', மற்றது, ஏனையது, பிறிது 'another object', மற்ற, மற்றை, மற்றவை, ஏனைய, ஏனை, ஏன, பிற

'other objects' are declined like the personal pronouns அவன் 'he', அவள் 'she', அவர் 'they', அது 'it', அவை 'they' respectively. They are regularly used in the substantive function; e. g., அந்த வாலிப வர்த்தகனோ மற்றவர்களை யெல்லாம் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. (க, பா., 194) 'As concerns that young merchant he took no heed of other (persons)...', பிறர்க்கினனா முற்பகற் செயின்.. (கு., 319) 'If one harms others in the morning...', பிறவு மன்ன... (தொல்., சொல்., 57) 'All the other (words) are similar'

Besides, in the modern language neuter pronouns of the plural number are frequently used as undeclinable attributes to other words (which they precede), without distinguishing number and gender; e. g., மற்ற விஷயத்தில் எல்லாம்... (பு., உ., 220) 'In all other problems..'. இவ்வாறே ஏனைய பயன் வகைகளும் ஆய்ந்துகொள்ளலாம்... (வ., கு., 91) 'In the same way their (of these words) other syntactic functions can be explored'.

Indefinite pronouns

§ 69. The indefinite pronouns பலர், பல்லார், பல்லவர், 'many (persons)', சிலர் 'few, several (persons)', பல 'many' (objects)', சில 'few, several (objects)' are declined as the personal pronouns அவர் 'they (epic.)' and அவை 'they (n.)' respectively: Acc. பலரை, சிலவற்றை, Instr. பலரால், சிலவற்றால், Com. பலரோடு, பலரோடு, சிலவற்றோடு, etc.

All these pronouns are used both in the substantive and attributive functions (in the latter case they follow the words they determine); e. g., பிரமுகர்களிலும் சிலர் நகைச் சுவை பெற்றிருந்தனர். (க., ஏ., 101) 'Some of eminent men too had a sense of humor!', பல்லார் பகைகொளலிற்... (கு., 450) '(It is worse) than to excite hate of many (people)', பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற சில சொல்லத் தேற்றா தவர்.. (கு., 649) 'They will desire to utter many words, who do not know how to speak a few faultless ones', அவருடைய கவிதைகள் சிலவற்றிலும் வசன நூல்களிலும்... (க., ஏ., 101) 'In some of his poems and in prose...'

Besides, the pronouns பல and சில are frequently used as undeclinable attributes to other words (which they precede), without distinguishing number and gender ; e. g., பலநல்ல கற்றக்கடைத்தும்... (கு., 823) 'Even if many good things were studied...', சில சமயம் (க., பா., 226) 'occasionally (lit. sometimes)', சில விஷயங்கள் (க., பா., 242) 'some problems', சுவர்களில் பல வர்ணங்களில் தீட்டப்பட்டிருந்த சித்திரங்கள்... (க., பா., 224) 'Many-coloured (lit. painted in many colours) frescoes on walls', பலதடவை கண்ணீர் விட்டுவிட்டான்... (க., பா., 227) 'He started weeping many times'.

The personal noun

§ 70. The personal noun, as a separate part of speech, is characteristic of Classical Tamil. Like nouns, personal nouns distinguish gender, number and case, but differ from nouns in distinguishing person

The categories of person, number and gender in personal nouns are expressed formally in personal suffixes :

-ஏன் -ēṇ, -என் -eṇ for the 1st person singular,

-ஏம் -ēm, -எம் -em, -ஆம் -ām, -ஓம் -ōm for the 1st person plural,

-ஆய் -āy, -ஐ -ei, -ஓய் -ōy for the 2nd person singular,

-ஈர் -īr, -இர் -ir for the 2nd person plural,

-ஆன் -āṇ -அன் -aṇ, -ஓன் -ōṇ for the 3rd person singular masculine,

-ஆள் -āl, -அள் -aḷ, -ஓள் -ōḷ for the 3rd person singular feminine,

(த்)து -(t)tū for the 3rd person singular neuter,

-ஆர் -ār, -அர் -ar, -ஓர் -ōr for the 3rd person plural epicene,

-அ -a for the 3rd person plural neuter.

According to their derivation personal nouns may be divided into primary personal nouns and derivative personal

nouns. Primary personal nouns are derived directly from nominal roots. Thus, e. g., from the root நல்- nal- (as in நலம் 'good') the following personal nouns can be derived :

நல்லேன்	'I, who am good'	நல்லேம்	'we, who are good'
நல்லாய்	'thou, who art good'	நல்லீர்	'you, who are good'
நல்லான்	'he, who is good', 'a good man'	நல்லார்	'they, who are good, 'good people'
நல்லாள்	'she' who is good', 'a good woman'		
நன்று	'that which is good', 'a good thing', 'something good'	நல்ல	'good things', 'those (n.) which are good'

Derivative personal nouns are derived from nouns in the Nominative or from bases (occasionally by means of the euphonic increment -in-); e. g., நாய் 'dog' - நாயேன், நாயினேன் 'dog-like I', 'I who am of a dog-like nature', பரிசில் 'gift' - பரிசிலென் 'I who am craving for gifts', மேனி 'body' - மேனியாய் 'thou who art a body (or embodiment of something)', ஆற்றல் 'might' - ஆற்றலை 'thou who art mighty', பெண்டிர் 'women' - பெண்டிரெம் 'we who are (like) women', அடிமை 'servitude' - அடியம், அடியேம், அடியோம் 'we who are (thy) slaves', கிழமை 'right' - கிழவோய் 'thou who art an owner', தேவர் 'gods' - தேவரீர் 'you who are (similar to) gods', மெய் 'truth' - மெய்யான் 'he who is an embodiment of truth', வேல் 'spear' - வேலன் 'he who has a spear', 'spearman'. உறந்தை '(the town of) Uraiyūr' - உறந்தையோன் 'he who belongs to or lives in Uraiyūr', 'an inhabitant of Uraiyūr', கூந்தல் 'lock, curl' - கூந்தலாள் 'she who has (fine) hair', 'a woman with fine hair', உடுக்கை 'clothes' - உடுக்கையள் 'she who has clothes', 'a woman which wears clothes', மனை 'house' - மனையோள் 'she who is a mistress of the house', 'housewife', தீ 'evil' - தீது 'something which is evil, bad', உடைமை 'right, possession' - உடைத்து 'something which belongs or is possessed', தீவினை 'villainous act' - தீவினையார் 'evil-doers', அறிவு 'knowledge' - அறிவினார் 'knowing persons', காதல் 'love' - காதலர் 'sweethearts', முன் 'fore-part' - முன்னோர்

‘ancestors’, புறம் ‘the outside’ - புறத்த ‘things or thoughts that are outside or alien’, நீர் ‘nature, essence’ - நீர ‘those (things) which are of (a certain) nature’ etc.

Derivative personal nouns are not infrequently formed from other personal nouns by adding personal suffixes to word which already have such suffixes (usually of the third person); e. g., ஊர்நாயிற் கடையானேன் (தி., 5, 56) ‘I who am fouler than a village dog’ (cf. கடையான் ‘he who is mean’, ‘a scoundrel’ from கடை ‘meanness, baseness’), பொருநரேம் (புற., 386) ‘we who are warriors’ (cf. பொருநர் ‘warriors’) தொண்டனேன் (தி., 5, 42) ‘I who am a (God’s) servant’ (cf. தொண்டன் ‘servant’ from தொண்டு ‘service’).

Personal nouns are declined like nouns. Their bases are always identical in form with the Nominative case, and case suffixes do not differ from case suffixes of nouns (with the only exception of the Genitive case, which has a zero suffix, like personal pronouns). Euphonic increments, widely used in declining nouns, in the declension of personal nouns seem to be limited to -v-aŋ- in personal nouns of the neuter plural and to -u- in the Dative case (optionally): வல்லேன் ‘I who am strong’, Acc வல்லேனை ‘me who am strong’, Instr. வல்லையால் by thee who art strong’, Com. வல்லாளோடு ‘with her who is strong’, Dat. வல்லார்க்கு ‘to them who are strong’, etc. E. g., பெரியோனே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ் (தி., 5, 18) ‘O Great Lord, beneath (thy) feet that fascinated me who am so paltry (lit. small)...’, பாவியேனைப் பணிகொண்டாய் (தி., 5, 54) ‘Thou hast taken sinful me (lit. who am a sinner) as a servant...’, சிதைத்தல் வல்லையால் நெடுந்தகை . (புற., 37) ‘O glorious king, (everything) is destroyed by thee who art (so) mighty...’, நல்லா ளோடு நயப்புற . (தி., 2, 12) ‘Feeling love to (lit. with) her who is (so) good’, இளமென் முலையா ளோடு உடன்வந்து . (தி., 5, 53) ‘Gracefully appearing with her whose breasts are so young and tender...’, நாயேற்கு அருளினே... (தி., 3, 144) ‘Thou hast been gracious to dog-like me...’, சிவனேசிறி யேன்பவம் தீர்ப்பவனே... (தி., 6, 7) ‘O Siva, thou wilt save me, who am so paltry, from

earthly births...’, பிறற்குரியாள் தோள் தோயா தார்... (கு , 149) ‘Men who touch not the shoulder of another one’s wife (lit. of her who belongs) ..’

In the modern literary language personal nouns of the first and second persons got out of use (a few of them, like அடியேன் ‘(I am) your obedient servant’, தேவரீர் ‘your Worship’, அன்புடையீர் ‘(dear) Sir’, etc., remain in use as stock phrases). Personal nouns of the third person have been retained by the modern language, but following the loss of their personal characteristics (since their opposition with personal nouns of other persons disappeared) they ceased to be a separate part of speech and turned into one of derivation classes of nouns.

Neuter personal nouns of the third person plural, like நல்ல ‘good things’, சிறிய ‘small things’, பெரிய ‘large things’, அரிய ‘expensive things’, உரிய ‘those (things) which belong (to somebody or something)’, etc., have lost in the modern language their capability of being used in the substantive function. They lost their original characteristics of person, gender and number and developed capability of being used as undeclinable attributes to other words, without distinguishing number and gender (cf. § 71).

The adjective

§ 71. The adjective, as a separate part of speech, is characteristic of Modern Tamil in contrast to Classical Tamil.

In origin adjectives are neuter personal nouns of the third person plural, which lost in the modern language their characteristics of person, gender and number together with their capability of being declined and used independently in the substantive function, but which retained and developed their attributive function. Cf., e. g.,

in Classical Tamil

in Modern Tamil

நல்ல	'good things'	'good'
பெரிய	'large things'	'large'
சிறிய	'small things'	'small'
அரிய	'expensive things'	'expensive'
இனிய	'sweet things'	'sweet'
பழைய	'old things'	'old'
புதிய	'new things'	'new'
பசிய	'green things'	'green'
கரிய	'black things'	'black'
உரிய, உடைய	'things which belong (to somebody)'	'which belong(s) (to somebody)'
நெடிய	'long things'	'long'
எளிய	'easy things'	'easy'

A good number of derivative personal nouns of the third person plural neuter have also turned into adjectives in Modern Tamil; e. g., அன்றைய தினம் (பு., உ., 233) 'that day' (cf. அன்று 'that day'), ரொம்ப நாளைய பழக்கம் (பு., பு., 62) 'a custom of old days' (cf. நாள் 'day'), அக் காலத்திய சோழ சாம்ராஜ்யம் (க., பா., 402) 'the Chola empire of that time' (cf. காலம் 'time'), நேரிய முறையில் (க., ஏ., 39) 'in an upright manner' (cf. நேர்மை 'uprightness'), உயரிய வாழ்வு (கலை., 2) 'great life' (cf. உயர் 'greatness'), etc.

Adjectives in Tamil always precede the words they qualify and never change or agree with them in gender and number; e. g., பெரிய இடி (ர., சே., 65) 'a heavy thunder-clap', சிறிய பையன் (ரா., க., 168) 'a small boy', பெரிய கண்கள் (க., ஏ., 164) 'big eyes', பெரிய வயிற்றெறிச்சல் (க., ஏ., 17) 'strong irritation', நெடுநாளைய வேலைக்காரன் (பா., க., 379) 'an old servant', etc.

§ 72. In Colloquial Tamil and in the dialects adjectives generally do not differ in form from those described in the previous paragraph and usually end in the suffix -அ -a; e. g., பெரிய மனுஷன் (ஜா., நா., 12) 'a great man', சித்த நாழி (ஜா., நா., 11) 'a short while'.

Occasionally the suffix of adjectives may be lengthened ; e. g., நல்லா ஞாபகம் (ஜா., நா., 6) 'good memory', நாலா நாள் (ஜா., நா. 11) 'several days', etc.

The Verb

§ 73. The verb in Tamil distinguishes such grammatical categories as the affirmative and negative forms, mood, tense, number, person and gender. Besides finite forms, there is in Tamil a developed system of infinite forms, embracing, the participles, verbal participle, infinitive, conditional verbal participle, supine, participial nouns and verbal nouns.

In the course of its historic development the Tamil verbal system has become very complicated and motley. Thus, e. g., the modern finite forms in Classical Tamil were used as declinable infinite forms - participial nouns. Many forms, widely used in Classical Tamil, become obsolete or even completely got out of use in the modern language, and forms, unknown in Classical Tamil, replaced them in the language of to-day. However, there is no absolute border in the usage of classical and modern forms: numerous classical forms, which seem now archaic and obsolete, may be frequently found in the modern literature, and some of modern forms, including colloquial ones, may occasionally be met with in classical works.

§ 74. The basic form of the Tamil verb, i. e. the form used to name an action (e. g., in dictionaries), is that of the verbal noun in -(த்)தல் -(t)tal (cf. §§ 183-184); e. g., செய்தல் 'doing, to do', அறிதல் 'knowing, to know', படித்தல் 'reading, to read', நடத்தல் 'walking, to walk', கற்றல் 'studying, to study', நிற்கல் 'stopping, to stop', கேட்டல் 'hearing, to hear', என்னுதல் 'saying, to say', உண்ணுதல் 'eating, to eat'.

Verbs, taking the suffix -தல் -tal, are weak verbs; e. g., செய்தல் 'doing, to do', அறிதல் 'knowing, to know', என்னுதல் 'saying, to say', உண்ணுதல் 'eating, to eat'.

Verbs, taking the suffix -த்தல் -ttal, are 'strong verbs'; e. g., படித்தல் 'reading, to read', நடத்தல் 'walking, to walk', கற்றல் 'studying, to study', கேட்டல் 'hearing, to hear'.

The formal distinction of weak and strong verbs is found in most finite and infinite forms of the Tamil verb.

§ 75. The structure of Tamil verbal forms generally is very lucid. As a rule, parts of a word, i. e. roots, stem-forming suffixes and suffixes, denoting tense or negative form, person, etc., can be identified and singled out easily.

In Literary Tamil purely Dravidian roots are generally monosyllabic or bisyllabic (roots formed of three or four syllables are comparatively rare).

Monosyllabic open roots end in long vowels; e. g., கா- kâ- in காத்தல் 'to guard', ஈ- ī- in ஈதல் 'to give', மூ- mû- in மூத்தல் 'to grow old(er)', வே- vē- in வேதல் 'to burn', வை- vai- in வைத்தல் 'to put', மோ- mō- in மோத்தல் 'to smell', வெள- vau- in வெளதல் 'to grasp, to seize'. An exception are the verbs துத்தல் 'to eat', நொதல் 'to suffer', பொத்தல் 'to perforate', and the verbs நோதல் 'to ache', வேதல் 'to burn', சாதல் 'to die', in which root vowels become short in forms of the past tense: நொ- no-, வெ- ve-, செ- se- respectively.

Bisyllabic open roots end in a, i, ei or ā; e. g., நட- naṛa- in நடத்தல் 'to walk', அறி- aṛi- in அறிதல் 'to know', உடை- uṛei- in உடைத்தல் 'to break', ஏமா- ēmā- in ஏமாத்தல் 'to exult'.

Close roots, both monosyllabic and bisyllabic, end in sonants (except ñ, ñ̃, m), noise fricative or vibrating x, s, ʃ, ʀ, ʁ, doubled stops, doubled sonants ṇ, m, v, l, voiced stops preceded by nasal sonants and in some of admissible consonant clusters (ʒx, ʒtt, ʒcc); e. g., காண்- kāṇ- in காணுதல் 'to see', பொருந்- porun- in பொருநுதல் 'to agree', என்- eṇ- in என்னுதல் 'to say', பாய்- pāy- in பாய்தல் 'to flow', பார்- pār- in பார்த்தல் 'to see', செல்- sel- in செல்லுதல் 'to go', கழுவ்- kaṇuv- in கழுவுதல் 'to wash', மகிழ்- maṇiṇ- in மகிழ்தல் 'to rejoice', மீள்- mīl- in மீளுதல் 'to turn', ஏற- ēṛ- in ஏறுதல் 'to rise', புக்- puṅ- in புகுதல் 'to enter', பேச்- pēs- in பேசுதல் 'to speak', போட்- pōṇ-

in போடுதல் 'to throw', எழுத்- eḻuṭ- in எழுதுதல் 'to write', தூக்க்- tūkk- in தூக்குதல் 'to lift', காட்ட்- kāṭṭ- in காட்டுதல் 'to show', நச்ச்- nacc- in நச்சுதல் 'to babble', பற்ற்- paṭṭ- in பற்றுதல் 'to seize', கத்த்- katt- in கத்துதல் 'to shout', பரப்ப்- paṛapp- in பரப்புதல் 'to extend', பண்ண்- paṇṇ- in பண்ணுதல் 'to make', விம்ம்- vim- in விம்முதல் 'to sob', துவ்வ்- tuvv- in துவ்வுதல் 'to eat', தள்ள்- taḷḷ- in தள்ளுதல் 'to push', வாங்க்- vāṅg- in வாங்குதல் 'to purchase', உறிஞ்ச்- uṛiñj- in உறிஞ்சுதல் 'to suck', தோண்ட்- tōṇḍ- in தோண்டுதல் 'to dig', நீந்த்- nīṇḍ- in நீந்துதல் 'to swim', நம்ப்- nam- in நம்புதல் 'to believe', தோன்ற்- tōṇḍ- in தோன்றுதல் 'to appear', மூழ்க்- mūḻk- in மூழ்குதல் 'to sink', வாழ்த்த்- vāḻtt- in வாழ்த்துதல் 'to congratulate', காய்ச்ச்- kāycc- in காய்ச்சுதல் 'to boil'.

Indivisible trisyllabic roots, as a rule, end in i; e. g., மொக்களி- mokkaḷi- 'to detain'. Tetrasyllabic roots are generally formed by reduplicating bisyllabic roots or by joining two different roots.

Composite verbal roots, formed by joining two independent roots or by joining a nominal base and a verbal root, as well as borrowed verbal roots may consist of two, three and more syllables; e. g., ஏற்பட்- ēṭpaṛ- 'to arise, to appear', ஏற்படுத்த்- ēṭpaṛutt- 'to create, to establish', பாதுகா- pāṭuxā- 'to protect', சரசர- sarasara- 'to rustle', பலப்படுத்த்- balappaṛutt- 'to strengthen', ஆரம்பி- ārambi- 'to begin'.

Verbal roots of Colloquial Tamil do not differ substantially from those of Literary Tamil. Exceptions are the roots like க்- k- 'to take', அலெ- aḷe- 'to call', etc.

Verbal stems

§ 76. All the forms of the Tamil verb are derived from two stems. One of them - the first stem of the verb - has no special suffixes (has a zero suffix) and is identical in form with the root. The other - the second stem of the verb - is derived from the root by means of the suffix -(க்)க். -(k)k-:

weak verbs form the second stem by means of the suffix **-க்** **-k-**, and strong verbs form it by means of the suffix **-க்க-** **-kk-**. The suffix **-(க்)க்** **-(k)k-** can be added to the verbal root either immediately, or by means of the euphonic increment **-u-**.

To roots, ending in a vowel, the suffix **-(க்)க்** **-(k)k-** is added immediately; e.g., **பற-** **para-** 'to fly' **பறக்க-** **parakk-** **கா-** **kā-** 'to protect' **காக்க-** **kākk-**, **அறி-** **aṛi-** 'to know' **அறிக-** **aṛix-**, **தீ-** **tī-** 'to burn' **தீக-** **tīx-**, **வே-** **vē-** 'to burn' **வேக-** **vēx-**, **வை-** **vai-** 'to put' **வைக்க-** **vaikk-**, **உடை-** **uṛei-** 'to break' **உடைக-** **uṛeix-**, **போ-** **pō-** 'to go' **போக-** **pōx-**.

Similarly the suffix of the second stem is added to roots, ending in the sonant **y**; e. g., **பாய்-** **pāy-** 'to flow' **பாய்க-** **pāyx-**, **சாய்-** **sāy-** 'to incline' **சாய்க்க-** **sāykk-**.

To roots, ending in noise consonants, doubled sonant- or the sonant **v**, suffix **-(க்)க்** **-(k)k-** is invariably added by means of the euphonic increment **-u-**; e.g., **புக-** **pux-** **புகுக்-** **puxux-** 'to enter', **பேசு-** **pēs-** 'to speak' **பேசுக்-** **pēsux-**, **பட-** **paṛ-** 'to suffer' **படுக-** **paṛux-**, **மாற்-** **mār-** 'to change' **மாறுக-** **māṛux-**, **எழுத்-** **ḍḍuṛ-** 'to write' **எழுதுக-** **ḍḍuṛux-**, **போக்க-** **pōkk-** 'to remove' **போக்குக்-** **pōkkux-**, **கொட்ட-** **kott-** 'to pour' **கொட்டுக்-** **kottux-**, **மாற்ற-** **mātt-** 'to change' **மாற்றுக்-** **māttux-**, **சாத்த-** **sātt-** 'to close' **சாத்துக்-** **sāttux-**, **எழுப்ப-** **ḍḍupp-** 'to raise' **எழுப்புக்-** **ḍḍuppux-**, **பண்ண-** **paṇṇ-** 'to make' **பண்ணுக்-** **paṇṇux-**, **விம்ம்-** **vimm-** 'to sob' **விம்முக்-** **vimmux-**, **துவ்வ-** **tuvv-** 'to eat' **துவ்வுக்-** **tuvvux-**, **தள்ள-** **taḷl-** 'to push' **தள்ளுக்-** **taḷlux-**, **நழுவ-** **naḍuv-** 'to slip' **நழவுக்-** **naḍuvux-**, **வீங்க-** **vīng-** 'to swell' **வீங்குக்-** **vīngux-**, **அஞ்சு-** **añj-** 'to fear' **அஞ்சுக்-** **añjux-**, **தோண்ட-** **tōṇḍ-** 'to dig' **தோண்டுக்-** **toṇḍux-**, **நீந்த-** **nīnd-** 'to swim' **நீந்துக்-** **nīndux-**, **நம்ப-** **namb-** 'to believe' **நம்புக்-** **nambux-**, **தோன்ற-** **tōṇḍ-** 'to appear' **தோன்றுக்-** **tōṇḍux-**, **மூழ்க-** **mūḍx-** 'to sink' **மூழ்குக்-** **mūḍxux-**, **வாழ்த்த-** **vāḷtt-** 'to congratulate' **வாழ்த்துக்-** **vāḷttux-**, **பாய்ச்ச-** **pāycc-** 'to irrigate' **பாய்ச்சுக்-** **pāyccux-**.

Short monosyllabic roots, ending in the sonants **r** or **ḍ**, also add the suffix of the second stem by means of the

increment -u- ; e. g., இர்- ix- 'to be'- இருக்க- irukk-, வர்- var- 'to come'- வருக்- varux-, பொர்- por- 'to wage war'- பொருக்- porux-, எழ்- eḻ- 'to rise'- எழுக்- eḻux-, உழ்- uḻ- 'to plough'- உழுக்- uḻux-.

Other roots, ending in sonants, add the suffix -(க்)க். -(k)k- either by means of the euphonic increment -u-, or immediately. Among them roots of weak verbs admit the both variants (in the latter case final consonants of the roots undergo no assimilation); e. g., கொள்- koḷ- 'to take'- கொள்ளுக்- koḷlux- or கொள்க்- koḷx-, சொல்- soḷ- 'to speak'- சொல்லுக்- soḷlux- or சொல்க்- soḷx-, வாழ்- vāḻ- 'to live'- வாழுக்- vāḻux- or வாழ்க்- vāḻx- உணர்- uṇar- 'to feel'- உணருக்- uṇarux- or உணர்க்-, uṇarx-, எண்- eṇ- 'to think'- எண்ணுக்- eṇṇux- or எண்க்- eṇg-, தின்- tiṇ- 'to eat'- தின்னுக்- tiṇṇux- or தின்க்- tiṅg-.

In strong verbs short monosyllabic roots, ending in l or ḷ add the suffix of the second stem by means of the increment -u- ; e.g., வெள்- veḷ- 'to whiten'- வெளுக்க- veḷukk-, அல்- al- 'to get tired'- அலுக்க- alukk-, etc. The verbs கல்- kaḷ- 'to study', கள்- kaḷ- 'to weed', கில்- kiḷ- 'to be able', தள்- taḷ- 'to hinder', தெள்- teḷ- 'to clear up', தொள்- toḷ- 'to perforate', நில்- niḷ- 'to stop', பெள்- peḷ- 'to wish', வில்- viḷ- 'to sell' make an exception and add the suffix -க்க்- -kk- immediately to the root: கற்க்- kaṭk-, கட்க்- kaṭk-, கிற்க்- kiṭk-, தட்க்- taṭk-, தெட்க்- teṭk-, தொட்க்- toṭk-, நிற்க்- niṭk-, பெட்க்- peṭk-, விற்க்- viṭk- respectively. The verbs நள்- naḷ- 'to approach' and பிள்- piḷ- 'to tear break' may follow in forming the second stem either the above nine exceptions, or corresponding weak verbs.

In other strong verbs the suffix of the second stem is added immediately to the root ; e. g., பார்- pār- 'to see'- பார்க்க- pārkk-, கேள்- keḷ- 'to hear'- கேட்க்- keṭk-, தோல்- tōḷ- 'to lose'- தோற்க்- tōṭk-, அவிழ்- aviḻ- 'to untie'- அவிழ்க்க- aviḻkk-, etc.

Affirmative forms

§ 77. In the affirmative form the Tamil verb distinguishes three moods - indicative, imperative and optative.

In the indicative mood there are three tenses - present, future and past.

Finite forms distinguish two numbers (singular and plural) and (in the indicative mood) three persons in each number. In the third person forms of the masculine, feminine and neuter genders are discerned in the singular and forms of the epicene and neuter genders in the plural number.

Affirmative infinite forms embrace participles of the present, future and past tenses, a verbal participle, an infinitive, a conditional verbal participle, a supine, participial nouns of the present, future and past tenses, and verbal nouns (three forms).

Tense suffixes

§ 78. Tense forms of the Tamil verb are obtained by adding tense suffixes to the stem.

Suffixes of the present tense

§ 79. In Literary Tamil the present tense is expressed by the suffixes -இற்- *ir-*, -இன்ற்- *-ind-*, -இற்ப்- *-itp-* or -த்- *-t-*.

The suffixes -இற்- *-ir-* and -இன்ற்- *-ind-* are added to the second stem of a verb; e.g., வருதல் 'to come' - வருகிற்- *varuxir-* or வருகின்ற்- *varuxind-*, ஓடுதல் 'to run' - ஓடுகிற்- *ōṟuxir-* or ஓடுகின்ற்- *ōṟuxind-*, கொள்ளுதல் 'to take' கொள்ளுகிற்- *koḷḷu)ir-* or கொள்ளுகின்ற்- *koḷ(ḷu)-xind-*, கேட்டல் 'to hear' - கேட்கிற்- *kēṭkiṛ-* or கேட்கின்ற்- *kēṭkind-*, கொல்லுதல் 'to kill' - கொல்லுகிற்- *koḷ(lu)ir-* or கொல்லுகின்ற்- *koḷ(lu)xind-*, கற்றல் 'to study' - கற்கிற்- *kaṭkiṛ-* or கற்கின்ற்- *kaṭkind-*, படித்தல் 'to read' - படிக்கிற்- *paṛikkir-* or படிக்கின்ற்- *paṛikkind-*, நடத்தல் 'to walk' - நடக்கிற்- *naṛakir-* or நடக்கின்ற்- *naṛakkind-*.

The suffi -இன்ற்- *-ind-* in the modern literary language is regularly used in finite forms of the third person neuter plural and in participial nouns of the neuter plural. In other forms this suffix looks archaic in the modern language. In the classical language both -இற்- *-ir-* and -இன்ற்-

-ind- are equally used in all forms, but in the early classical language neither of them is to be found at all.

The suffix -இற்ப்- -itp- is added to the second stem of a verb; e. g., வருதல் 'to come' - வருகிற்ப்- varuxitp-, காணுதல் 'to see' - காண்கிற்ப்- kāṅgitp-, நோன்றல் 'to endure' - நோற்கிற்ப்- nōtkitp-. Forms with this suffix are widely used in the late classical language.

The archaic suffix -த்- -t- is met with in the classical language in finite forms of the first and second persons only. This suffix is usually added to the first (rarely to the second) stem of a verb (by means of the euphonic increment -u-, if necessary); e.g. வாழ்தல் 'to live' - வாழ்த்- vāḻt-, வருதல் 'to come' - வருத்- varuṭ-, அஞ்சுதல் 'to fear' - அஞ்சுத்- aṅjuṭ-, உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ட்- uṇḍ-, வினவுதல் 'to ask' - வினவுத்- viṇavuṭ-, விடுதல் 'to leave' - விடுத்- viḍuṭ-, அறிதல் 'to know' - அறித்- ariṭ-, போதல் 'to go' - போகுத்- pōxuṭ-.

§ 80. In Colloquial Tamil the present tense is expressed by the suffixes -இற்- -ir-, -அற்- -ar-, -ற்- -r-, -ர்- -r- and by a zero suffix. All these suffixes, except -ற்- -r- and -ர்- -r-, can be added to the first or to the second stem: strong verbs add them to the second stem only, whereas weak verbs add them now to the first stem, now to the second (which depends on the style of pronunciation). The suffixes -ற்- -r- and -ர்- -r- are met with only in weak verbs, which add them to the first stem. E.g., காண்பித்தல் 'to show' - காமிக்கிற- kāmikkir-, தூக்குதல் 'to lift' - தூக்கற்- tūkkar-, பார்த்தல் 'to see' - பாக்கற்- pākkar-, சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்ற்- solr-, வருதல் 'to come' - வர்(ர்)-var-(r), கிடத்தல் 'to lie' - கிடக்க்- kiṛakk-, பேசுதல் 'to speak' - பேச்- pēs-, etc.

§ 81. In the dialects suffixes of the present tense are generally identical with those found in Colloquial Tamil. In the southern dialect, however, some verbs in the present tense receive the suffix -த்- -ṭ-, added to the first stem by means of the euphonic increment -u-; e.g., வருதல் 'to come' - வருத்- varuṭ-, பேசுதல் 'to speak' - பேசுத்- pēsuṭ-,

வாங்குதல் 'to purchase' - வாங்குத்- vānguṭ-, கிட்- kiṭ- 'to take' - கிடுத்- kiṭuṭ-, சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லுத்- solluṭ-, கேட்டல் 'to hear' - கேளுத்- kēḷuṭ-.

Suffixes of the future tense

§ 82. In Literary Tamil the future tense is expressed by the suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்ப்- -pp-, -ம்- -m- or by a zero suffix.

The suffix -வ்- -v- forms the future tense of weak verbs. It is added either to the first, or the second stem (to stems, ending in noise consonants, nasal sonants or the sonant v, to short monosyllables, ending in r or ṛ, and optionally to other stems, ending in r, ṛ, l, ḷ, by means of the euphonic increment -u-); e.g. அறிதல் 'to know' - அறிவ்- aṛiv-, அறிகுவ்- aṛixuv-, செய்தல் 'to do' - செய்வ்- seyiv-, செய்குவ்- seyixuv-, வருதல் 'to come' - வருவ்- varuv-, வருகுவ்- varuxuv-, ஆதல் 'to become' - ஆவ்- āv-, ஆகுவ்- āxuv-, செல்லுதல் 'to go' - செல்(லு)வ்- sel(lu)v-, செல்குவ்- selxuv-, கொள்ளுதல் 'to take' - கொள்(ளு)வ்- koḷ(ḷu)v-, கொள்குவ்- koḷxuv-, உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ணுவ்- uṇṇuv-, உண்குவ்- uṇṇuv-, என்னுதல் 'to say' - என்னுவ்- eṇṇuv-, என்குவ்- eṇṇuv-, Forms, obtained by adding this suffix to the second stem, are characteristic of Classical Tamil. In the modern language forms, derived from the first stem, are commonly used.

The suffix -ப்- -p- is optionally used in the future tense of weak verbs with roots, ending in ṇ or ṇ, in which it is added immediately to the first stem; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ப்- uṇb-, என்னுதல் 'to say' - என்ப்- eṇb-. In Classical Tamil the future tense suffix -ப்- -p- is occasionally used in the third person plural epicene of other weak verbs too; e.g., மொழிதல் 'to speak' - மொழிப்- moḻiṭ-.

The suffix -ப்ப்- -pp- is used in the future tense of strong verbs, in which it is added to the first stem. The verbs with roots, ending in noise consonants, as well as the verbs with short monosyllabic roots, ending in sonants, add this suffix by means of the increment -u-; other verbs add this suffix immediately to the stem; e.g., கொடுத்தல் 'to give' - கொடுப்ப்- koḍuṭṭ-, பொறுத்தல் 'to endure' - பொறுப்ப்-

porupp-, இருத்தல் 'to be' - இருப்ப் - irrupp-, இழுத்தல் 'to pull' - இழுப்ப் - izupp-, வெளுத்தல் 'to whiten' - வெளுப்ப் - veḷupp-, வைத்தல் 'to put' - வைப்ப் - vaipp-, சேர்த்தல் 'to add' - சேர்ப்ப் - sēpp-, அவிழ்த்தல் 'to unbind' - அவிழ்ப்ப் - avizipp-, கேட்டல் 'to hear' - கேட்ப் - kēṭp-.

The verbs கற்றல் 'to study', கட்டல் 'to weed', சிற்றல் 'to be able', தட்டல் 'to hinder', தெட்டல் 'to clear up', தொட்டல் 'to perforate', நின்றல் 'to stop', பெற்றல் 'to want', விற்கல் 'to sell' make an exception and add the suffix -ப்ப் - pp- immediately to the stem: கற்ப்- kaṭp-, கட்ப்- kaṭp-, கிற்ப்- kiṭp- தட்ப்- taṭp-, தெட்ப்- teṭp-, தொட்ப்- toṭp-, நிற்ப்- niṭp-, பெட்ப்- peṭp-, விற்ப்- viṭp-.

The verbs நட்டல் 'to approach' and பிள்ளுதல் 'to burst, tear' from the future tense by means of the suffix -வ்- -v- -ப்- or -ப்ப் - -pp-: நள்ளுவ்- naḷḷuv- or நட்ப்- naṭp-, பிள்ளுவ்- piḷḷuv- or பிட்ப்- piṭp-.

The future tense suffix -ம்- -m- is used irregularly in Classical Tamil in the third person plural epicene; e.g., என்னுதல் 'to say' - என்ம் - eṇm-, இறுத்தல் 'to destroy' - இறும்- iṇum-, கேட்டல் 'to hear' - கேண்ம்- kēṇm-.

The zero suffix of the future tense is met with in all the verbs. It is usually added to the second stem; e. g., அறிதல் 'to know' - அறிக்- aṛix-, படருதல் 'to spread' - படர்க் - paṛarx-, சிந்தித்தல் 'to think' - சிந்திக்க் - sindikk-. In Modern Tamil weak verbs, as a rule, add this suffix to the first stem; e. g., அறிதல் 'to know' - அறி- aṛi-, என்னுதல் 'to say' - என்(ன்)- eṇ (ṇ)-.

In Classical Tamil the zero suffix of the future tense is widely used both in finite and infinite forms. In Modern Tamil the usage of this suffix is restricted to the forms of the future participle and the third person neuter (singular and plural).

§83. In colloquial Tamil and in the dialects the future tense suffixes are similar to those found in Literary Tamil; e. g., வருதல் 'to come' - வருவ்- varuv-, இருத்தல் 'to be' -

இருப்ப- irupp-, கற்றல் 'to study' - கப்ப- kapp- (from கற்ப- kaṭp- by assimilation), கேட்டல் 'to hear' - கேப்ப- kēpp- (from கேட்ப- kēṭp- by assimilation), கேக்க- kēkk- (from கேட்க- kēṭk- by assimilation).

Suffixes of the past tense

§84. In Literary Tamil the past tense is denoted by the suffixes -த்- -t-, -த்த- -tt-, -ந்த- -nd-, -இ- -i- or -ஈஇ- -ii-. All these suffixes are added to the first stem.

§85. Weak verbs form the past tense by means of the suffixes -த்- -t-, -ந்த- -nd- or -இ- -i-.

The suffix -த்- -t- is used in verbs with short monosyllabic roots, ending in single noise consonants or in y, r, z, as well as in verbs with monosyllabic and bisyllabic roots, ending in n, ŋ, l or ḷ.

The verbs with roots, ending in r or z, add the suffix -த்- -t- by means of the increment -u-; e. g., பொருதல் 'to wage war' - பொருத்- prout-, அழுதல் 'to weep' - அழுத்- azuṭ-. Other verbs add this suffix immediately to the stem, the meeting consonants undergoing assimilation, if necessary; e. g., செய்தல் 'to do' - செய்த்- seyṭ-, கொள்ளுதல் 'to take' - கொண்ட்- koṇḍ-, உருளுதல் 'to roll' - உண்டு- uruṇḍ-, கொல்லுதல் 'to kill' - கொன்ற்- koṇḍ-, விடுதல் 'to leave' - விட்ட்- vīṭṭ-, பெறுதல் 'to receive' - பெற்ற்- peṭṭ-, புகுதல் 'to enter' - புக்க்- pukk-, உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ட்- uṇḍ-, என்னுதல் 'to say' - என்ற்- eṇḍ-. In the verb காணுதல் 'to see' the root vowel is shortened in the past tense: கண்ட்- kaṇḍ-.

Three verbs with short monosyllabic roots, ending in -x-, besides the suffix -த்- -t-, may optionally take in the past tense the suffix -ந்த்- -nd-, which is added by means of the euphonic increment -u-; e. g., புகுதல் 'to enter' - புக்க்- pukk- or புகுந்த்- puxund-, மிகுதல் 'to be abundant' - மிக்க்- mikk- or மிகுந்த்- mixund-, தகுதல் 'to be fit' - தக்க்- takk- or தகுந்த்- taxund-.

The verb வகுதல் 'to split' forms the past tense by means of the suffix -ந்த்- -nd- only: வகுந்த்- vaxund-.

The verbs இசுலுதல் 'to hate', இயலுதல் 'to be possible', உடலுதல் 'to squabble', கவினுதல் 'to be fair', பூணுதல் 'to put on', முயலுதல் 'to endeavour', besides the past tense in -த்- -t-, may optionally form it by means of the suffix -இ- -i- : இசுன்ற் - ixand- or இசுலி- ixali-, இயன்ற் - iyaṇḍ- or இயலி- iyali-, உடன்ற் - uṇḍ- or உடலி- uṇali-, கவின்ற்- kavinḍ- or கவினி- kavini-, பூண்ட்- pūṇḍ- or பூணி- pūṇi-, முயன்ற்- muyṇḍ- or முயலி- muyali-.

The verb அறுதல் 'to be severed', besides the past tense in -த்- -t-, may optionally form it by means of the suffix -ந்த்- -nd- : அற்ற்- aṭṭ- or அறுந்த்- aṇḍ-.

The verbs அருளுதல் 'to be gracious', ஆலுதல் 'to make noise', இசுலுதல் 'to wrangle', கோலுதல் 'to enclose', குளுதல் 'to take a vow', சொல்லுதல் 'to speak', நாணுதல் 'to be bashful', பேணுதல் 'to cherish', மறலுதல் 'to oppose', முதலுதல் 'to begin', விறலுதல் 'to rush forward' make an exception and form the past tense by means of the suffix -இ- -i- : அருளி- aruḷi-, ஆலி- āli-, இசுலி- isali-, கோலி- kōli-, குளி- sūḷi-, சொல்லி- solli-, நாணி- nāṇi-, பேணி- pēṇi-, மறலி- maṇali-, முதலி- muḍali-, விறலி- viṇali-. Besides that, most forms of the verb சொல்லுதல் 'to speak' are formed in the modern language from the irregular stem சொன்ன்- sonṇ-.

The verbs எழுதல் 'to rise', வறுதல் 'to be fried', விழுதல் 'to fall', பிழ்தல், புய்தல் 'to be torn off', வருதல் 'to come', தருதல் 'to give' are also exceptions and in the past tense take the suffix -ந்த்- -nd-, which is added to the stems of the three former verbs by means of the euphonic increment -u- and to the stems of the four latter verbs immediately (the root -r being assimilated by the suffix) : எழுந்த்- eḷund-, வறுந்த்- vaṇḍ-, விழுந்த்- viḷund-, பிழந்த்- piyṇḍ-, புயந்த்- puyṇḍ-, வந்த்- vaṇḍ-, தந்த்- taṇḍ-.

The verb பிளுதல் 'to burst' forms the past tense by means of the suffix -த்- -t- or -த்த்- -tt- : பிண்ட் - piṇḍ- or பிட்ட்- piṭṭ-.

The past tense suffix -ந்த்- -nd- is used in verbs with long monosyllabic or bisyllabic roots, ending in y, r or ṛ, as well as in verbs with bisyllabic roots, ending in i or ei, and in verbs with trisyllabic roots, ending in i; e. g., மேய்தல் 'to graze'- மேய்ந்த்- mēynd- ஆராய்தல் 'to explore'- ஆராய்ந்த்- āraynd-, சேர்தல் 'to join' - சேர்ந்த்- sērnd-, உணர்தல் 'to feel'- உணர்ந்த்- uṇarnd-, ஆழ்தல் 'to be deep'- ஆழ்ந்த்- āznd-, மகிழ்தல் 'to rejoice'- மகிழ்ந்த்- maxṇind-, கிழிதல் 'to be torn'- கிழிந்த்- kiṇind- உடைதல் 'to break'- உடைந்த்- uḍaind-, சப்பளிதல் 'to become flat'- சப்பளிந்த்- sappaliṇd-. In this case, the final root consonant -r of some verbs may be assimilated by the past tense suffix; e.g., போருதல் 'to be sufficient'- போர்ந்த் pōrnd- or போந்த்- pōnd-.

The verbs உளர்தல் 'to smooth out' and மூய்தல் 'to cover' take in the past tense, besides -ந்த்- -nd-, the suffix -இ- -i- : உளர்ந்த்- uḷarnd- or உளரி- uḷari-, மூய்ந்த்- mūynd- or மூயி- mūyi-.

A few verbs make an exception and take in the past tense the suffix -இ- -i-; e.g., கோருதல் 'to demand'- கோரி- kōri-, வாருதல் 'to take by the handful' - வாரி- vāri- விளர்தல் 'to call'- விளரி- viḷari-.

The suffix -ந்த்- -nd- is also used in the past tense of weak verbs with open long monosyllabic roots; e.g., ஈதல் 'to give'- ஈந்த்- īnd-, தீதல் 'to burn'- தீந்த்- tīnd-, போதல் 'to go' - போந்த்- pōnd-, வேதல் 'to burn'- வெந்த்- vend-, நோதல் 'to ache' - நொந்த்- nond- (the root vowel of the last two verbs are shortended in the past).

Here an exception make the verbs போதல் 'to go', ஆதல் 'to become', வைதல் 'to scold' and சாதல் 'to die'. The first of them besides -ந்த்- -nd- take (in the modern language regularly) the suffix -இ- -i-, which may be added both to the first and second stems : போயி- pōyi- or போகி- pōxi-. The second one takes in the past tense the suffix -இ- -i- only, which also may be added either to the first, or to the second

stem : ஆயி- āyi- or ஆகி- āxi-. In a number of infinite forms of these two verbs the tense suffix may be occasionally assimilated by the euphonic increment : போய்-pōy-, ஆய்-āy-. Besides, in the modern language most forms of the past tense they form from the irregular bases போன்- pōn- and ஆன் ān-, respectively. The verb வைதல் 'to scold' takes in the past tense the suffix -த்- -t- : வைத்- vaið-. The verb சாதல் 'to die' forms the past tense by means of the suffix -த்த்- -tt-, its root vowel changing into e : செத்த்-sett-.

The past tense suffix -இ- -i- is used in verbs with roots, ending in two consonants (including doubled consonants) in verbs with long monosyllabic roots, ending in noise consonants or in the sonant v, and in verbs with bisyllabic roots, ending in noise consonants or the sonant v ; e.g., நீங்குதல் 'to leave' - நீங்கி- nīngi-, நீக்குதல் 'to remove' - நீக்கி- nīkki-, அஞ்சுதல் 'to fear' - அஞ்சி- añji-, நச்சுதல் 'to babble' - நச்சி- nacci-, விரும்புதல் 'to want' - விரும்பி- virumbi-, விலகுதல் 'to deviate' - விலகி- vilaxi-, திருடுதல் 'to steal' - திருடி- tiruḍi-, எழுதுதல் 'to write' - எழுதி- eḻuṭi-, கழுவுதல் 'to wash' - கழுவி- kaḻuvi-, கூவுதல் 'to shout' - கூவி- kūvi-, ஓடுதல் 'to run' - ஓடி- ōḍi-, பேசுதல் 'to speak' - பேசி- pēsi-, ஊதுதல் 'to blow' - ஊதி- ūṭi-, ஏறுதல் 'to rise' - ஏறி- ēṛi-, பண்ணுதல் 'to make' - பண்ணி- paṇṇi-.

The verbs சாப்படுதல், சாப்பிடுதல் 'to eat', போகடுதல்- போடுதல் 'to throw', வேசறுதல் 'to be tired' make an exception and take in the past tense the suffix -த்த்- -t-, assimilated by the final consonant of the root : சாப்பட்ட்-sāppatt-, சாப்பிட்ட்- sāppiṭt-, போகட்ட்- pōxatt-, போட்- pōṭt-, வேசற்ற்- vēsaṭt-.

The verb நள்ளுதல் 'to approach' forms the past tense by means of the suffix -இ- -i- or -த்த்- -tt- : நள்ளி- naṇṇi- or நடட்ட்- naṭṭ-.

§ 86. Strong verbs form the past tense by means of the suffixes -த்த்- -tt- or -ந்த்- -nd-.

The past tense suffix -த்த்- -tt- is used in all strong verbs, except those with bisyllabic roots, ending in a or ā. Among them, verbs with roots, ending in vowels or the sonant y, as well as verbs with roots, ending in other sonants (except short monosyllables), add the suffix -த்த்- -tt- immediately to the stem; e.g., யாத்தல் 'to bind' - யாத்த் - yātt-, படித்தல் 'to read' - படித்த் - paṭitt-, நீத்தல் 'to abandon' - நீத்த்- nītt-, மூத்தல் 'to grow old' - மூத்த்- mūtt-, சேத்தல் 'to dwell' - சேத்த்- sētt-, உடைத்தல் 'to break' - உடைத்த்- uṛēitt-, பொத்தல் 'to perforate' - பொத்த்- pott-, பிய்த்தல் 'to tear' - பிய்த்த்- piytt-, பார்த்தல் 'to see' - பார்த்த்- pārtt-, கேட்டல் 'to hear' - கேட்ட்- kēṭṭ-. Verbs with roots ending in noise consonants, and verbs with short monosyllabic roots, ending in sonants (except y), add the suffix -த்த்- -tt- by means of the euphonic increment -u-; e.g., பகுத்தல் 'to distribute' - பகுத்த் - paḥutt-, கொடுத்தல் 'to give' - கொடுத்த்- koṛutt-, பருத்தல் 'to grow thick' - பருத்த்- paṛutt-.

The verbs சுற்றல் 'to study', கட்டல் 'to weed', கிற்றல் 'to be able', தட்டல் 'to hinder', தெட்டல் 'to clear up', தொட்டல் 'to perforate', பெட்டல் 'to want', விறற்றல் 'to sell' make an exception and add the suffix -த்த்- -tt- immediately to the stem: சுற்ற்- kaṭtt-, கட்ட்- kaṭtt-, கிற்ற்- kiṭtt-, தட்ட்- taṭtt-, தெட்ட்- teṭtt-, தொட்ட்- toṭtt-, பெட்ட்- peṭtt-, விறற்- viṭtt-.

Another exception are the verbs இருத்தல் 'to be', சேத்தல் 'to redden', மோத்தல் 'to smell' which take in the past tense the suffix -ந்த்- -nd-: இருந்த்- irund-, சேந்த்- sēnd-, மோந்த்- mōnd-.

The past tense of the verb ஏற்றல் 'to be suitable' is formed by means of the suffixes -த்த்- -tt- or -த்- -t-: ஏற்ற்- ēṭtt- or ஏன்ற்- ēnd-.

The past tense suffix -ந்த்- -nd- is used in strong verbs with bisyllabic roots, ending in a or ā; e.g., நடத்தல் 'to walk' - நடந்த்- naṛand-, மறத்தல் 'to forget' - மறந்த்- maṛand-, அண்ணாத்தல் 'to look upward' - அண்ணாந்த்- aṇṇānd-.

The verbs அங்காத்தல் 'to open the mouth', தமத்தல் 'to be appeased', நமத்தல், நயத்தல் 'to become damp', நிணத்தல் 'to grow fat', நிறத்தல் 'to deepen (in colour)', பலத்தல், பிலத்தல், பெலத்தல் 'to grow strong', பொய்ச்சாத்தல் 'to forget', மரத்தல் 'to become numb', முகாத்தல் 'to be mute' make an exception and take the suffix -த்த்- -tt- in the past tense : அங்காத்த்- aṅgātt-, மரத்த்- maratt-, etc.

The verb நின்றல் 'to stop' takes in the past tense the suffix -த்- -t-, which is added immediately to the stem: நின்ற்- nind-.

§ 87. Past tense forms, built by means of the suffix -ஈஇ- -īi- added to the first stem, are frequently used in Classical Tamil. E.g., தருதல் 'to give' - தரீஇ- tarīi-, கொள்ளுதல் 'to take' - கொளீஇ- koḷīi-, செல்லுதல் 'to go' - செலீஇ- selīi-, உடுத்தல் 'to clothe' - உடீஇ- uḍīi-

When adding this suffix, the first stem of verbs, which have bisyllabic roots ending in -uv-, loses its final syllable; e.g., ஒருவுதல் 'to abandon' - ஒரீஇ- orīi-, மருவுதல் 'to join' - மரீஇ- marīi-. In verbs, which have bisyllabic roots ending in -i-, the final vowel of the stem is assimilated by the suffix; e.g., அழித்தல் 'to destroy' - அழீஇ- azīi-. In verbs, whose roots end in -ai- or -ei-, the tense suffix is assimilated with the final vowel of the stem and takes the form of -இ- -i-; e.g., தைத்தல் 'to fasten' - தைஇ- taii-, தலைதல் 'to rain' - தலைஇ- talei-.

§ 88 In Colloquial Tamil and in the dialects the past tense is denoted by the suffixes as in Literary Tamil (except -ஈஇ- -īi-, which is never used in Modern Tamil) and by the suffixes -ஞ்ச்- -ñj-, -ச்ச்- -cc-.

Weak verbs with roots, ending in i, e or y, take the suffix -ஞ்ச்- -ñj-; strong verbs with similar roots take the suffix -ச்ச்- -cc-; e.g., தெரிதல் 'to be known' - தெரிஞ்ச்- teriñj-, அழைத்தல் 'to call' - அழைச்ச்- aḷeccc-, ஆராய்தல் 'to explore' - ஆராஞ்ச்- ārañj-, தேய்த்தல் 'to rub' - தேச்ச்- tēcc- (with assimilation of the root final consonant).

In other respects the past tense suffixes are generally distributed as in literary forms. However, in verbs which add the suffix -(த்)த்- -(t)t- to the first stem, ending in l or n, colloquial forms may differ from literary ones in the type of assimilation in the juncture of two morphemes; e.g., கொல்லுதல்; 'to kill' - கொன்ன- konn- (cf. lit. கொன்ற- konḍ-), கற்றல் 'to study' - கத்த- katt- (cf. lit. கற்ற- kaṭṭ-), என்னுதல் 'to say' - என்ன- enn-, Ceylonese எண்ட- eṇḍ- (cf. lit. என்ற- eṇḍ-).

Personal suffixes

§ 89. The person, number and gender are denoted by personal suffixes, added to the tense suffix.

Suffixes of the first person singular

§ 90. In Literary Tamil the first person singular is denoted by the saffixes -ஏன் -ēṇ, -என் -eṇ, -அன் aṇ, -அல் -al or a zero suffix.

§ 91. The suffix -ஏன் -ēṇ is used in Modern and Classical Tamil in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -ஏன் -ēṇ is used in forms, built by means of the present tense suffixes -இற்- -iṛ-, -இன்ற- -iṇḍ- or -இற்ப- -iṭp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., வருதல் 'to come' - வருகிறேன் varuxiṇḍēṇ, வருகின்றேன் varuxiṇḍēṇ or வருகிற்பேன் varuxiṭpēṇ 'I come', கொள்ளுதல் 'to take' - கொள்(ளு)கிறேன் koḷ(ḷu)xirēṇ or கொள்(ளு)கின்றேன் koḷ(ḷu)xinḍēṇ 'I take', கேட்டல் 'to hear' - கேட்கிறேன் kēṭṭikirēṇ or கேட்கின்றேன் kēṭṭकिनḍēṇ 'I hear', கற்றல் 'to study' - கற்கிறேன் kaṭṭikirēṇ or கற்கின்றேன் kaṭṭकिनḍēṇ 'I study', படித்தல் 'to read' - படிக்கிறேன் paṭṭikirēṇ or படிக்கின்றேன் paṭṭकिनḍēṇ 'I read', நடத்தல் 'to walk' - நடக்கிறேன் naṭṭakirēṇ or நடக்கின்றேன் naṭṭकिनḍēṇ 'I walk', etc. For instance, குழுகின்றாய் கேளுகக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும் .. (தி., 5, 20) 'I tell (you) many times: you are plotting your own ruin...', உமக்கு மூவாயிரத்து முந்நூறு தேங்காய் உடைக்

கிறேன் (பா.,க., 295) 'I make an offering (lit. I split) of three thousand three hundred coco-nuts to you ..'

In the future tense the suffix -ஏன் -ēṇ is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்- -pp- or the zero suffix, and is added immediately to the tense suffix; e.g., அறிதல் 'to know'- அறிவேன் aṛivēṇ, அறிகுவேன் aṛixuvēṇ 'I shall know', என்னுதல் 'to say'- என்னுவேன் enṇuvēṇ, என்பேன் enbēṇ 'I shall say', 'shall say', படித்தல் 'to read' - படிப்பேன் paṛippēṇ 'I shall read', செய்தல் 'to do'- செய்கேன் seyxēṇ 'I shall do, சிந்தித்தல் 'to think'- சிந்திக்கேன் sindikkēṇ 'I shall think', etc. For instance, நான் அவளைக் காணும் போதெல்லாம் புன்முறுவல் செய்வேன் ; காசும் கொடுப்பேன். (தூ.,உ., 82) 'Whenever I see her, I would smile and give her some money...', என் செய்கேன் வினையேனே.. (தி.,5., 36) 'What shall sinful I do ...'

In the past tense the suffix -ஏன் -ēṇ is used in forms built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -ந்த்- -nd-, -த்த்- -tt- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by means of the euphonic increment -ṇ-; e.g., செய்தல் 'to do'- செய்தேன் seyrēṇ 'I did', இருத்தல் 'to be'- இருந்தேன் irundēṇ 'I was', படித்தல் 'to read'- படித்தேன் paṛittēṇ 'I read', எழுதுதல் 'to write'- எழுதினேன் eḻuṭiṇēṇ 'I wrote', etc. For instance, முப்பது வருஷங்களாக வேலை செய்தேன் (தூ.,உ., 54) 'I did (this) work for thirty years ..', அத்தா செத்தே போயினேன்... (தி.,5,84) 'O Siva, I died and went away (from the sinful world) ..', நடந்த விஷயங்களை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் சொன்னேன். (தூ.,உ.,55) 'I told everything that happened without omitting anything '

§ 92. The suffix -என் -en is mostly used in Classical Tamil in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -என் -en is used in forms, built by means of the suffix -இன்ற்- -ind-, and is added to it by the euphonic increment -an-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat'- உண்கின்றனென் unḡindanen 'I eat'.

In the future tense the suffix -என் -en is used in forms, built by means of the suffixes -வ் -v-, -ப் -p- or -ப்ப் -pp-, and is added to them either immediately, or by means of the euphonic increment -அ-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat'- உண்குவென் unguven 'I shall eat', காணுதல் 'to see'- காண் பென் kāṇben 'I shall see', நடத்தல் 'to walk'- நடப்பனென் naṇappanen 'I shall walk', etc.

In the past tense the suffix -என் -en is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த் -t-, -ந்த் -nd-, -த்த் -tt- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes by the euphonic increment -ந் -n- e.g., தொழுதல் 'to worship'- தொழுதனென் tozurbanen 'I worshipped', வருதல் 'to come'- வந்தனென் vandanen 'I came', கொள்ளுதல் 'to take'- கொண்டனென் konḍanen 'I took', etc.

§ 93. The suffix -அன் -an is mostly used in Classical Tamil in forms of the future and past tenses.

In the future tense the suffix -அன் -an is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ் -v-, -ப் -p- or -ப்ப் -pp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., உன்னுதல் 'to think'- உன்னுவன் ulḷuvan 'I shall think', உண்ணுதல் 'to eat'- உண்பன் unban 'I shall eat', இருத்தல் 'to be'- இருப்பன் iruppan 'I shall be', etc. For instance, உன் அருள்பெறுநான் என்றென்று வருந்துவனே.. (தி.,5,12) 'I shall grieve and ask: which is the day of thy grace...', எந்தை ஆய நின்னை எய்தல் இன்னம் உற்று இருப்பனே... (தி.,5,79) 'Still I shall hope to reach thee, who has become my father...'

In the past tense the suffix -அன் -an is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த் -t-, -ந்த் -nd-, -த்த் -tt- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes by the euphonic increment -அன் -an- and to the last suffix by the increment -ன் -n-; e.g., இழித்தல் 'to despise'- இழித்தனன் iḻittanan 'I despised', பாடுதல் 'the sing'- பாடினன் pāḍinan 'I sang', etc. For instance, மறுத்தனன் யான்உன் அருள்அறி யாமையில் (தி.,6,6) 'Through ignorance rejected I thy grace...', பரந்து இசை நிற்கப் பாடினன் ... (புற., 126) 'I sang so that my song spread wide ...'

§ 94. The suffix -அல் -al is used in Classical Tamil in forms of the future tense, built by means of the tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p- or -ப்- -pp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., அறிதல் 'to know' - அறிவல் arival 'I shall know', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்பல் uṇbal 'I shall eat', வலித்தல் 'to think' - வலிப்பல் valippal 'I shall think', etc. For instance, இன்புற விடுதியாயின் சிறிது குன்றியும் கொள்வல்... (புற., 159) 'If you offer (your gift) willingly, I shall take it, however small it be (lit. even if it were a small poppy-seed) ..', வலிப்பல் யான் (கவி., 11) 'I shall think...'

§ 95. The zero suffix of the first person singular is used in Classical Tamil in forms of the present and future tenses.

In the present tense this suffix is used in forms, built by means of the present tense suffix -த்- -t-, the whole form receiving a euphonic vowel -ü; e.g., வருதல் 'to come' - வருது varuṭṭu 'I come', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்டு uṇḍu 'I eat', செல்லுதல் 'to go' - சேறு sēru 'I go' (with the tense suffix assimilated and the root vowel lengthened), etc.

In the future tense this suffix is used in forms, built from the second stem by means of the zero tense suffix, the whole form receiving a euphonic vowel -ü; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்கு uṇḡu 'I shall eat', etc. For instance, யான் ஒன்று உசவுகோ ஐய... (கவி., 7) 'O my lord, shall I ask you about one thing?'

§ 96. In colloquial Tamil the first person singular is denoted by the suffix -ஏன் -ē (preceding vowels -ēn). This suffix is used in the present, future and past tenses; e.g., வருதல் 'to come' - வர்ரேன் varrē 'I come', செய்தல் 'to do' - செய்வேன் seyvē 'I shall do', படித்தல் 'to read' - படிச்சேன paṇicēnā 'did I read', etc. For instance, அப்ப நான் போயிட்டு வர்ரேன்... (ஜா., நா., 13) 'Well, then I shall go, so long...'

The same suffix is used in most continental dialects; e.g., வருதேன் varuṭē 'I come' in the southern dialect.

In the Ceylonese and western dialects (in other dialects occasionally) the suffix -அன் -an is used for the first person singular; e.g., போதல் 'to go' - போகிறன் pōxiran 'I go'. For instance, ஊருக்குப் போகத்தான் போகிறன் (மூ., ப., 21) 'I am going to go to my native village ..', ஒரு இரண்டு ரூபா கடன் கேட்கலாமெண்டு வந்தன். (க., ந., 12) 'I have come to borrow one or two ruppees..'

Besides, in the Ceylonese dialect there is a suffix -ஆன் -ān which is added to the tense suffix by means of the euphonic increment -an-; e.g., வருதல் 'to come' - வந்தனான் vand-anān 'I came', - தின்னுதல் 'to eat' - தின்கிறனான் tiṅgiranān 'I eat', etc. For instance, நீ கடன் வாங்கிய அரைக்கொத்தரிசியையும் வாங்குவம் எண்டுதான் வந்தனான்... (க., ந., 8) 'I have come for the rice you borrowed...', அதுக்குத்தான் நான் அப்படிச் சொன்னனான் (பொ., மே., 124) 'That's why I have said so.' கொஞ்சம் கேள்விப்பட்டனான்... (க., ந., 12) 'I have heard something about it.'

Suffixes of the first person plural

§ 97. In Literary Tamil the first person plural is denoted by the suffixes -ஓம் -ōm, -ஆம் -ām, -அம் -am -ஏம் -ēm, -எம் -em, -ஏங்கள் -ēṅgaḷ, -அங்கள் -aṅgaḷ or -உம் -um.

§ 98. The suffix -ஓம் -ōm is used in the modern literary language as well as in late Classical Tamil in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -ஓம் -ōm is used in forms built by means of the present tense suffixes -இற்- -ir-, -இன்ற- -ind- or -இற்ப- -itp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறோம் seyxiṛōm, செய்கின்றோம் seyxiṇdōm or செய்கிற்போம் seyxiṭpōm 'we do', etc. For instance, இப்போது ஆகாய விமானம் பார்க்கிறோம்; ரயில் பார்க்கிறோம்; மோட்டார் பார்க்கிறோம்; இன்னும் என்னென்னவோ பார்க்கிறோம். (வ., எ., 5) 'Nowadays we can see planes, cars, trains and many other things...', ஏத்துகின்றோம் நாத்தழும்ப இராமன் றிருநாமம்... (திவ., 1865) 'We extol Rama's sacred name till our tongue is sore...'

In the future tense the suffix -ஓம் -ōm is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்ப்- -pp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., அறிதல் 'to know' - அறிவோம் aṟivōm 'we shall know', நடத்தல் 'to walk' - நடப்போம் naṟappōm 'we shall walk', என்னுதல் 'to say' - என்போம் eṇbōm 'we shall say', etc. For instance, இங்கு வெண்பா, ஆசிரியம் என்ற இரண்டு பாக்களின் பொது இலக்கணத்தைக் கூறுவோம். (சு., 5, 25) 'We shall discuss here main features of two poetic metres called veṇbā and āsiriyaṁ'.

In the past tense the suffix -ஓம் -ōm is used in forms built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ந்த்- -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by means of the euphonic increment -ற்-; e.g., உழுதல் 'to plough' - உழுதோம் uḻuṭōm 'we ploughed', பார்த்தல் 'to see' - பார்த்தோம் pārttōm 'we saw', இருத்தல் 'to be' - இருந்தோம் irundōm 'we were', எழுதுதல் 'to write' - எழுதினோம் eḻuṭinōm 'we wrote', etc. For instance, தெப்பத்திலிருந்தவர்கள் "செத்தோம்" என்று தீர்மானித்தார்கள். (க., சி., 374) 'We are finished', decided everybody on the raft'.

§ 99. The suffix -ஆம் -ām is used in Classical Tamil in the present, future and past tenses similarly to the suffix -ஓம் -ōm in Modern Tamil; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்கின்றும் uṇḡindām 'we eat', உண்டாம் uṇḡām 'we ate', அறிதல் 'to know' - அறிவாம் aṟivām, அறிகுவாம் aṟixuvām 'we shall know', etc. For instance, அன்றறிவாம் என்னுது அறம் செய்க... (கு. 36) 'Say not: 'We shall know (the truth) later (lit. on that day), and be virtuous (now)'.

§ 100. The suffix -அம் -am is used in Classical Tamil in the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -அம் -am is used in forms, built by means of the present tense suffix -இன்ற்- -ind-, and is added to the tense suffix by the euphonic increment -அன்- -an-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்கின்றனம் uṇḡindaṇam 'we eat'.

In the future tense the suffix -அம் -am is generally used in forms, built from the second stem by means of any possible tense suffix, and is added immediately to the tense suffix; less frequently the suffix -அம் -am is used in forms, built from the first stem, and is added to the tense suffix either immediately, or by means of the euphonic increment -அ-; e.g., காணுதல் 'to see' - காண்குவம் kāṅguvam 'we shall see', பாடுதல் 'to sing' - பாடுகம் pāṇukam 'we shall sing', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்பம் uṇbam 'we shall walk', etc.

In the past tense the suffix -அம் -am is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ந்த்- -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes by the euphonic increment -அ- and to the last suffix by the increment -ன்; e.g., கேட்டல் 'to hear' - கேட்டனம் kēṭṭanam 'we heard', தெளிதல் 'to understand' - தெளிந்தனம் tēlin-danam 'we understood', பாடுதல் 'to sing' - பாடினம் pāṇinam 'we sang', etc. For instance, நன்மொழி கேட்டனம் .. (பத்து, 5, 17) 'We have heard kind words...', யாமேநின் இகழ்பாடுவோ ரெருத்தடங்க... இன்று கண்டாங்கு காண்குவம்... (புற., 40) 'May we always see (lit. we shall always see), as we saw them to day, thy detractors necks bent...'

§ 101. The suffixes -ஏம் -ēm and -எம் -em are used in Classical Tamil similarly to -ஆம் -ām and -அம் -am, respectively. Besides, the suffix -ஏம் -ēm is used in forms, in which it is added to the tense suffix by means of the euphonic increment -அ-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்கின்றேம் uṇṅindēm, உண்கின்றனம் uṇṅindanam or உண்கின்றனம் uṇṅindanēm 'we eat', உண்பேம் uṇbēm or உண்பம் uṇbam 'we shall eat', உண்டேம் uṇḍēm உண்டனம் uṇḍanam or உண்டனம் uṇḍanēm 'we ate', etc. For instance, சாவேம் யாம்... (புற., 68) 'We shall die...', அற்றேமென்று அல்லற்படுபவோ பெற்றேமென்று ஓம்புதல் தேற்றா தவர். (கு., 626) 'Will those men ever cry out in sorrow, 'we are destitute, who, (in their prosperity), give not way to (undue desire) to keep their wealth.'

There is a tendency in literature to use the first person plural in -ஏம் -ēm, -எம் -em as an exclusive form and that in -ஆம் -ām, -அம் -am as an inclusive one. This opposition, however, is not always observed.

§ 102. The suffixes -ஏங்கள் -ēṅgaḷ and -அங்கள் -aṅgaḷ, which consist of the suffixes -ஏம் -ēm, -அம் -am and the plural suffix -கள் -kaḷ, are used in Classical Tamil in forms, similar to those built by means of the suffixes -ஏம் -ēm and -அம் -am; e.g., நடத்தல் 'to walk'- நடந்தேடுங்கள் naṇan-dēṅgaḷ or நடந்தனங்கள் naṇandanāṅgaḷ 'we walked', நடப்பேடுங்கள் naṇappēṅgaḷ or நடப்பனங்கள் naṇappanāṅgaḷ 'we shall walk', etc. For instance, கற்றனங்கள் யாழுமுடன் கற்பனகௌல்லாம் . (சீவ., 1795) 'And we studied immediately every thing that had to be studied ...'

§ 103. The suffix -உம் -um is used in Classical Tamil in forms of the present and future tenses.

In the present tense the suffix -உம் -um is used in forms, built by means of the present tense suffix -த்- -t-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., வருதல் 'to come'- வருதும் varuṭum 'we come', செல்லுதல் 'to go'- சேறும் sērum 'we go', etc.

In the future tense the suffix -உம் -um is used in forms, built from the second stem by means of the zero tense suffix; e.g., உண்ணுதல் 'to eat'- உண்கும் unṅum 'we shall eat', etc. For instance, யாம் நாட்டிட னாட்டிடன் வருதும் .. (புற..152) 'We go from country to country ..', உண்கு மெந்தை (புற., 125) 'We shall eat, our father...'

§ 104. In Colloquial Tamil the first person plural is denoted by the suffix -ஓம்- ஓ (preceding vowels -ōm, optionally -அம் -am), which is used in all the tenses; e.g., வருதல் 'to come'- வாரோம் vārō 'we come', வாரமே vāramē 'we do come', பார்த்தல் 'to see'- பாப்போம் pāppō 'we shall see', பாப்போமா pāppōmā 'shall we see', படித்தல் 'to read'- படிச்சோம் paṇiccō 'we read', etc. For instance, மூஞ்சியிலே கரியைப் பூசிப்பிட்டோம்...(ஜா., நா., 12) 'We have humili-

ated him (lit. we have smeared soot on his face)', உள்ளோ யாவது போவமே... (ஜா., நா 13) 'Let's come inside at least'

The same suffix is used in the dialects; cf., e.g., வருதோம் varuṭṭō 'we come' in the southern dialect.

Suffixes of the second person singular

§ 105. In Literary Tamil the second person singular is denoted by the suffixes -ஆய் -āy, -ஐ -ei, -இ -i or -ஈ -ī.

§ 106. The suffix -ஆய் -āy is used both in Modern and in Classical Tamil in forms of the present, future and past tense.

In the present tense the suffix -ஆய் -āy is used in forms, built by means of the present tense suffixes -இற்- -ir-, -இன்ற்- -ind- or -இற்ப்- -irp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறாய் seyxiṛāy, செய்கின்றாய் seyxiṇḍāy, செய்கிறபாய் seyxiṛpāy 'you (sg.) do', நடத்தல் 'to walk' - நடக்கிறாய் naṛakkiṛāy, நடக்கின்றாய் naṛakkiṇḍāy 'you (sg.) walk', etc. For instance, ஏன் அழுகிறாய்? (P., T., 23) 'Why are you (sg.) weeping?' வீழ்கின்றாய் நீ அவலக்கடலாய வெள்ளத்தே.. (தி., 5, 20) 'Thou plungest into the waters of the sea of grief...'

In the future tense the suffix -ஆய் -āy is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்ப்- -pp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்வாய் seyvāy, செய்குவாய் seyvuṇvāy 'you (sg.) will do', காணுதல் 'to see' - காண்பாய் kāṇḍbāy, காண்குவாய் kāṇḍuvāy 'you (sg.) will see', இருத்தல் 'to be' - இருப்பாய் iruppāy 'you (sg.) will be' etc. For instance, குடித்தாயோ, அடியோடு அழிந்துபோவாய். (ரா., க., 127) 'If you drink, you will perish..', கேளாத கதை விரைவிற் கேட்பாய் நீ. (பா., 74) 'Soon you will hear an unheard of story..', நீ எப்படிக் கடன் தீர்ப்பாய்? (P., T., 23) 'How will you pay your debts?' விச்சுஅது இன்றியே விளைவு செய்குவாய்.. (தி., 5, 96) 'Thou wilt reap thy harvest even without sowing...'

In the past tense the suffix -ஆய் -āy is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ந்த்- -nd-, or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by the euphonic increment -n-; e.g., அழுதல் 'to weep' - அழுதாய் aḻuṭāy 'you (sg.) wept', படித்தல் 'to read' - படித்தாய் paṭittāy 'you (sg.) read', இருத்தல் 'to be' - இருந்தாய் irundāy 'you (sg.) were', எழுதுதல் 'to write' - எழுதினாய் eḻuṭināy 'you (sg.) wrote', etc. For instance, முக்தியென் றெருநிலை சமைத் தாய் (பா., 96) 'You have created that which is called freedom, ... என்னை நின் அடியன் ஆக்கினாய் போற்றி ஆதியும் அந்தம் ஆக்கினாய் போற்றி அப்பனே (தி., 5, 97) 'Thou hast made me thy slave, glory to thee; thou hast become the beginning and end (of everything). glory to thee, my father...'

§ 107. The suffix -ஐ -ei is mostly used in Classical Tamil (in Modern Tamil rarely) in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -ஐ -ei is used in forms, built by means of the present tense suffix -இன்ற்- -ind-, and is added to the tense suffix by the euphonic increment -an-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உன்கின்றனை unṅindaneī 'you (sg.) eat' etc.

In the future tense the suffix -ஐ -ei is used in forms, built either from the first or from the second stem by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p- or -ப்ப்- -pp-, and is added to the tense suffix immediately or by the euphonic increment -an-; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உன்பை unṇbei or உன்பனை unṇaneī 'you (sg.) will eat', காணுதல் 'to see' - காண்குவை kāṇguvei 'you (sg.) will see', etc.

In the past tense the suffix -ஐ -ei is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ந்த்- -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes by the euphonic increment -an- and to the last suffix by the increment -n-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தனை seyṭaneī 'you (sg.) did', அளித்தல் 'to give' - அளித்தனை alittaneī 'you

(sg.) gave', அறிதல் 'to know' - அறிந்தனை aṟindaneī 'you (sg.) knew', கூறுதல் 'to speak' - கூறினை kūṟineī 'you (sg.) spoke', etc. For instance, விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை இன்னுங் காண்குவை நனவா யாகுதல் . (புற., 227) 'Through ignorance thou hast ruined your posterity, and thou wilt see how my words come true ..', நன்று கூறினை .. (பா., ௧௦., 15) 'Well have you said it '

§ 108. The suffix -இ -i (rarely -ஈ -ī is mainly used in Classical Tamil in forms of the present tense, built by means of the present tense suffix -த் -t-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தி seyṟi 'you (sg.) do', அறிதல் 'to know' - அறிதி aṟiṟi 'you (sg.) know', வினவுதல் 'to ask' - வினவுதி viṇavuṟi 'you (sg.) ask', etc. For instance, ஈங்கெவன் செய்தியோ பாண.. (புற., 68) 'O bard, what are you doing here? ..', அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும் நீயளந் தறிதிநின் புரைமை . (புற., 36) 'Whatever you be - a killer or a liberator, you (sg.) know well your greatness...', அஞ்சேல் என்று சொல்லுதியே... (பா., 84) 'You (sg.) say: don't be afraid ..', வல்லின்று னுளர்தியே... (கலி., 7) 'You (sg.) stroke the string of your mighty bow ..', பொருள் நோக்கிப் பிரிந்து நீ போகுதி . (கலி., 10) 'You (sg.) abandon me and go away in search of wealth ..'

§ 109. In Colloquial Tamil and in the dialects the second person singular is denoted by the suffix -ஏ -ē (preceding vowels or y -இ -i or (infrequently) -அ -a). This suffix is used in forms of the present, future and past tenses, and is added immediately to any of the tense suffixes, except the past tense suffix -இ -i- to which it is added by means of the euphonic increment -n-; e.g., போதல் 'to go' - போதே pōṟē 'you (sg.) go', போறியா pōriyā 'are you (sg.) going', வருதல் 'to come' - வருவே varuvē 'you (sg.) will come', வருவியா varuviyā 'will you (sg.) come, வந்தே vandē 'you (sg.) came', சொல்லுதல் 'to speak' - சொன்னே sonnē 'you (sg.) spoke', வாங்குதல் 'to receive' - வாங்கினே vāṅginē 'you (sg.) received', கொடுத்தல் 'to give' - குடுப்பே kuṟuppē 'you (sg.) will give', குடுப்பியா kuṟuppiyā 'will you (sg.) give', etc. Cf. also in the southern dialect: வருதே varuṟē 'you (sg.) come', சொல்லுதே solluṟē 'you (sg.) speak', etc.

For instance, என்ன கேக்கப் போறே? (ஜா.,நா.,6) 'What are you going to ask about?...', அதைச் சொல்லுவியா? (ஜா.,கொ.,52) 'Will you tell (me) about it?...',

In the dialect in Ceylon the suffixes -இ -i or (less frequently) -ஈ -ī are used to denote the second person singular, besides the suffix -ஏ -ē. These suffixes are used in forms of the present and past tenses and are added to the tense suffixes by means of the euphonic increment -அ- (and to the past tense suffix -இ- -i- by means of two increments -ஊ- and -அ-); e.g., என்னுதல் 'to say' - எண்டனி eṇḍani 'you (sg.) said', தின்னுதல் 'to eat' - தின்கிறனீ tingiranī 'you (sg.) eat', etc. For instance, நீ ஏன் அழுதனி? (பொ., மே, 125) 'Why did you weep?' என்னைப் பாத்து நீ ஏன் பல்லைக் காட்டினனி? (பொ., மே., 124) 'Why did you laugh at me?' நீ எங்கே இருக்கிறனீ? (T., C. T., 56) 'Where do you live?'

Suffixes of the second person plural

§ 110. In Literary Tamil the second person plural is denoted by the suffixes -ஈர் -īr, -ஈர்கள் -īrkaḷ or -இர் -ir.

§ 111. The suffix -ஈர் -īr is used both in Modern and Classical Tamil in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -ஈர் -īr is used in forms, built by means of the present tense suffixes -இற்- -ir-, -இன்ற- -inḍ- or -இற்ப- -iṭp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' -செய்கிறீர் seyxi-īr, செய்கின்றீர் seyxinḍīr, செய்கிற்பீர் seyxiṭpīr 'you do', படித்தல் 'to read' -படிக்கிறீர் paṭikkīr, படிக்கின்றீர் paṭikkinḍīr 'you read', etc. For instance, நீரும் வருகிறீரா? (பு., கி., 17) 'Are you going (there) too?' அதனையுணராது குன்று முட்டிய கரீஇப் போல இடர்ப் படுகின்றீர்... (பா., க., 382) 'Without understanding this, you struggle like a bird that hit against a mountain'.

In the future tense the suffix -ஈர் -īr is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-

or -ப்- -pp-, and is added immediately to the tense suffix ; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்வீர் seyvīr, செய்குவீர் seyxuvīr 'you will do', என்னுதல் 'to say' - என்பீர் enbīr 'you will say', நடத்தல் 'to walk' - நடப்பீர் naṇappīr 'you will walk', etc. For instance, என்றும் வாழ்வீர், என்றும் அருள் புரிவீர், எவற்றையும் காப்பீர், உமக்கு நன்று, தெய்வங்களே. எம்மை உண்பீர். எமக்கு உணவாவீர். (பா., 234) 'You will be alive always; you will always do good things; you will always protect every thing - thank you, gods! You will devour us. You will be our food...'

In the past tense the suffix -ஈர் -īr is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த- -tt-, -ந்த- -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by the euphonic increment -ன-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தீர் seyṭīr 'you did', படித்தல் 'to read' - படித்தீர் paṭittir 'you read', அறிதல் 'to know' - அறிந்தீர் aṛindir 'you knew', பாடுதல் 'to sing' - பாடினீர் pāṇīr 'you sang', etc. For instance, தோழரென் றெம்மை நித்தமும் சார்ந்தீர்... (பா., 255) 'You always resorted to me as to your friend ', மென்மையுறக் காதல் விளையாடினேன் என்றீர்... (பா., 367) 'You said that you played love ', என்னை வெட்டிப் போடச் சொன்னீர்... (P., T., 31) 'You ordered them to put me to death ..'

§ 112. The suffix -இர் -ir is mainly used in Classical Tamil in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -இர் -ir is used in forms, built by means of the present tense suffixes -இன்ற- -ind- or -த்- -t-, and is added to the former by the euphonic increment -an- and to the latter - immediately; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உன்கின்றனீர் unṅinṇanīr 'you eat', அறிதல் 'to know' - அறிதிர் aṛiṭir 'you know', etc.

In the future tense the suffix -இர் -ir is used in form, built from the first or second stem by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p- or -ப்ப- -pp-, and generally is added immediately to the tense suffix; e.g., காணுதல் 'to see' - காண்குவீர் kāṇguivir 'you will see', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்பீர் unḇir 'you will eat', etc.

In the past tense the suffix -இர் -ir is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த் -t-, -த்த் -tt-, -ந்த் -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes by the euphonic increment -aṇ- and to the last suffix by the increment -ṇ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தனிர் seyḍaṇir 'you did', வருதல் 'to come' - வந்தனிர் vandaṇir 'you came', பாடுதல் 'to sing' - பாடினிர் pāḍiṇir 'you sang', etc. For instance, நெறிகெட விலங்கிய நீயிர் இச்சுரம் அறிதலும் அறிதிரோ? (அக., 8) 'Do you know this deserted place with impassable roads ..'

§ 113. The suffix -ஈர்கள் -īrxaḷ, which consists of the personal suffix -ஈர் -īr and the plural suffix -கள் -kaḷ, is mostly used in Modern Tamil. This suffix is used in forms of the present, future and past tenses and is added to the tense suffixes like the suffix -ஈர் -īr (cf. § 112); e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறீர்கள் seyxiṇīrxaḷ 'you do', செய்வீர்கள் seyviṇīrxaḷ 'you will do', செய்தீர்கள் seyḍīrxaḷ 'you did', கேட்டல் 'to hear' - கேட்கிறீர்கள் kēṭkiṇīrxaḷ 'you hear', கேட்பீர்கள் kēṭpiṇīrxaḷ 'you will hear', கேட்டீர்கள் kēṭṭīrxaḷ 'you heard', படித்தல் 'to read' - படிக்கிறீர்கள் paḍiṭkiṇīrxaḷ 'you read', படிப்பீர்கள் paḍippīrxaḷ 'you will read', படித்தீர்கள் paḍittīr aḷ 'you read', etc. For instance, ஒரு மனிதன் எழுந்து குகை மனிதன் வாழ்வுக்குத் திரும்புவோம் என்றால் என்ன சொல்வீர்கள்? (ஜ., 7. 11. 54) 'What will you say, if somebody takes the floor and invites us to return to the life of cave-men?'

§ 114. In Colloquial Tamil the second person plural denoted by the suffix -ஈங்க -īṅga (preceding vowels -ஈங்கள் -īṅgaḷ) or less frequently by its optional variant -இங்க -iṅga (preceding vowels -இங்கள் -iṅgaḷ). This suffix is used in forms of the present, future and past tenses and is added immediately to tense suffixes, except the past tense suffix -i- to which it is added by means of the euphonic increment -ṇ-; e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்றீங்க solrīṅga 'you speak', சொல்றீங்களா solrīṅgaḷā 'do you speak'; இருத்தல் 'to be' - இருக்கீங்க irukkīṅga 'you are'; குதித்தல் 'to jump' - குதிக்கிறீங்க kuṭikkirīṅga 'you jump'; போதல் 'to go' - போவீங்க pōvīṅga 'you will go'; விடுதல்

'to leave' - விட்டங்க *viṭṭiṅga* or விட்டங்க *viṭṭiṅga* 'you left'. விட்டங்களா *viṭṭiṅgaḷā* or விட்டங்களா *viṭṭiṅgaḷā* 'did you leave'; வருதல் 'to come' - வந்தீங்க *vandiṅga* 'you came'; நினைத்தல் 'to think' - நெனச்சீங்க *nenacciṅga* 'you thought'; பார்த்தல் 'to see' - பார்த்தீங்க *pāṭṭiṅga* 'you saw'; துப்புதல் 'to spit' - துப்பினீங்க *tuppiniṅga* 'you spat', etc. For instance, அப்பா இருக்கிறப்போ தஞ்சாவூருக்கும், கும்மாணத்துக்கும் போவீங்க. அவரு போனப்புறம் வீட்டுக்குள்ளாரவே பாட்டிலைக் கொன்னுந்துட்டீங்க. (ஜா., நா.. 7) 'When your father was living, you would go to Tanjore or Kumbakonam. After his death you brought bottles (of whisky) home.'

§ 115. In the southern dialect the second person plural is denoted by the suffixes -இக *-ixa*, -இய *-iya* (when preceding vowels -இகள் *-ixal*, -இயள் *-iyal*, respectively). These suffixes are employed like the suffix -ஈங்க *-iṅga* in Colloquial Tamil; e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லுதிக *solluḍixa* or சொல்லுதிய *solluḍiya* 'you speak', சொல்விக *solvixa* 'you will speak', சொன்னிகளா *sonni-xaḷā* 'did you speak', etc. For instance, நீங்க என்ன சொல்லுதிய? (பு., அ., 82), என்ன சொல்லுதிஹ? (பு., அ., 76) 'What will (lit. do) you say (about it)?' ஐயா, என்ன இருக்கியளா? (பு., அ., 81) 'Why are you sitting, aiyā?'

In the social dialect of brahmans the second person plural is denoted by the suffixes -ஈங்கோ *-iṅgō*, -இயள் *-iyal*, -ஏள் *ē!* or -ஏர் *-ēr*; e.g., பார்த்தல் 'to see' - பார்த்தீங்கோ *pāṭṭiṅgō* 'you saw', பாக்கிறியள் *pākkiriyaḷ* 'you see', பாத்தேளா *pāṭṭēḷā* 'did you see', பாப்பேர் *pāppēr* 'you will see', etc. For instance, நீங்கள் என்ன நினைக்கிறேன்? (பு., வி., 2+) 'What do you think?' இப்படி ஏன் கோபிக்கிறியன்? (மூ., ப., 26) 'Why are you (so) angry?'

Similar forms are used also in the Ceylonese dialect.

Suffixes of the third person singular masculine

§ 116. In Literary Tamil the third person singular masculine is denoted by the suffixes -ஆன் *-ān* or -அன் *-an*.

The suffix -ஆன் -āṇ is used both in the modern and classical language ; the suffix -அன் -aṇ is mostly used in the classical language and looks archaic in the modern language. The both suffixes are used in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -ஆன் -āṇ is used in forms, built by means of the present tense suffixes -இற்- -ir-, -இன்ற்- -ind- or -இற்ப்- -iṭp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' -செய்கிருன் seyxiṛāṇ செய்கின்றான் seyxiṇḍāṇ, செய்கிற்பான் seyxiṭpāṇ 'he does'. படித்தல் 'to read' - படிக்கிருன் paṛikkirāṇ, படிக்கின்றான் paṛikkindāṇ 'he reads', etc. The suffix -அன் -aṇ is used in forms, built by means of the present tense suffix -இன்ற்- -ind-, and is added to it by the euphonic increment -aṇ-; e.g., - செய்கின்றான் seyxiṇḍaṇaṇ 'he does', படிக்கின்றான் 'he reads', etc.

In the future tense the suffix -ஆன் -āṇ is used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p- or -ப்ப்- -pp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்வான் seyvāṇ, செய்குவான் seyvuāṇ 'he will do', என்னுதல் 'to say' - என்பான் enbāṇ 'he will say', நடத்தல் 'to walk' - நடப்பான் naṇappāṇ 'he will walk', etc. The suffix -அன் -aṇ is used in similar forms: நடப்பன் naṇappāṇ 'he will walk', etc.

In the past tense the suffix -ஆன் -aṇ is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ந்த்- -nd- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by the euphonic increment -aṇ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தான் seyḍāṇ 'he did', அறிதல் 'to know' - அறிந்தான் aṛindāṇ 'he knew' படித்தல் 'to read' - படித்தான் paṛittāṇ 'he read', காட்டுதல் 'to show' - காட்டினான் kātṭināṇ 'he shewed', etc. The suffix -அன் -aṇ is used in similar forms and is added to the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt- and -ந்த்- -nd- by means of the euphonic increment -aṇ- and to the past tense suffix -இ- -i- by the increment -aṇ-; e.g., செய்தான் seyḍaṇaṇ 'he did',

படித்தனன் *paṛittanaṇ* 'he read', அறிந்தனன் *aṛindanaṇ* 'he knew', காட்டினன் *kāṭṭinaṇ* 'he shewed', etc. For instance, மழை எவன் தருகின்றான்? (பா., 234) 'Who sends rain (to people)?...' கள்ளறு ஆக்கை அமைத்தனன்.. (தி., 3, 117) 'He created my body saturated with ambrosia ..', அற்புதம் ஆன அமுத தாரை ஏற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் (தி., 3, 175) 'He saturated every pore of my bones with marvellous ambrosia...'

§ 117. For the use of the suffix -உம் -um in the sense of the suffix denoting the third person singular masculine cf. § 131.

§ 118. In Colloquial Tamil the third person singular masculine is denoted by the suffix -ஆன் -āṇ (preceding vowels -ān). This suffix is used in forms of the present, future and past tenses and is added to tense suffixes like the analogous suffix -ஆன் -āṇ in Literary Tamil; e.g., போதல் 'to go' - போருன் *pōrāṇ* 'he goes', போவான் *pōvāṇ* 'he will go', போனான் *pōnāṇ* 'he went'; படித்தல் 'to read' - படிக்கான் *paṛikkāṇ*, படிக்கருன் *paṛikkarāṇ* 'he reads', படிப்பான் *paṛippāṇ* 'he will read', படிச்சான் *paṛiccāṇ* 'he read', etc. For instance, சினேகத்துக்காக எவ்வளவோ செஞ்சான்.. (பு., சிற்., 87) 'He has done much for the sake of their friendship.'

Suffixes of the third person singular feminine

§ 119. In Literary Tamil the third person singular feminine is denoted by the suffixes -ஆள் -āl or -அள் -aḷ. These suffixes are used and distributed similarly to their corresponding masculine suffixes -ஆன் -āṇ and -அன் -aṇ (cf. § 116): e.g., செய்தல் 'to do' -செய்கிருள் *seyxiṛāl*, செய்கின்றாள் *seyxindāl*, செய்கிற்பாள் *seyxiṭpāl*. செய்கின்றனள் *seyxindānaḷ* 'she does', செய்வாள் *seyvāl*, செய்வள் *seyvaḷ* 'she will do', செய்தாள் *seyvāl*, செய்தனள் *seyvānaḷ* 'she did', etc. For instance, அவள் விழிப்புத் தருகின்றாள்.. (பா., 234) 'She (the goddess of dawn) brings awakening...', "மேலே பார்" என்றனள். (பா., க., 18) 'Look up', said she.'

§ 120. For the use of the suffix -உம் -um in the sense of the suffix denoting the third person singular feminine cf. § 131.

§ 121. In Colloquial Tamil the third person singular feminine is denoted by the suffix -ஆ -ā (preceding vowels -ஆள் -āl). This suffix is used in forms of the present, future and past tenses and is added to tense suffixes like the analogous suffix -ஆள் -āl in Literary Tamil; e.g., போதல் 'to go' - போரு pōrā 'she goes', போவா pōvā 'she will go', போனா pōnā 'she went', etc. For instance, அம்மா அம்மா, இந்த அக்காவெப் பாரு, பூனெயெ மேலே போட வர்ரு அம்மா! (பு., சி., 22) 'Mamma, mum! Look at this shrew, she is going to put a cat on my head, mamma!' அவ கூடத் தான் வந்தா... (பு., அ., 84) 'She also came ..'

In the dialect spoken in Ceylon the third person singular feminine is built occasionally by adding the suffix -அவ -ava to the tense suffix. For instance, அந்த மகேசுதான் ஓடிட்போய்ச் சொன்னவ. (பொ., மே., 124) 'That Mahesu went and peached (on him) to the teacher.'

Suffixes of the third person plural epicene

§ 122. In Literary Tamil the third person plural epicene is denoted by the suffixes -ஆர் -ār, -அர் -ar, -ஆர்கள் -ārxaḷ or -அ -a.

The suffixes -ஆர்கள் -ārxaḷ and -அ -a are mostly used in the modern literary language and in the classical language respectively; the suffixes -ஆர் -ār and -அர் -ar are used both in the modern and classical language, but in the modern language forms in -ஆர் -ār are most frequently used in the sense of honorific forms of the third person singular (masculine or feminine).

§ 123. The suffixes -ஆர் -ār and -அர் -ar are used in forms of the present, future and past tenses.

In the present and past tenses these suffixes are used and distributed like the analogous suffixes of the third per-

son singular masculine (cf. § 116); e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறார் seyxiṛār, செய்கிற்பார் seyxiṭpār, செய்கின்றார் seyxiṇḍār, செய்கின்றனர் seyxiṇḍānar 'they do', செய்தார் seyōār, செய்தனர் seyōānar 'they did', etc.

In the future tense the suffixes -ஆர் -ār and -அர் -ar are used in forms, built by means of the future tense suffixes -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்ப்- -pp- or -ம்- -m- (archaic). The both suffixes, are generally added immediately to the tense suffixes, except the suffix -ஆர் -ār, which may optionally be added to the future tense suffix -ம்- -m- by means of the euphonic increment -அ- -a-: e.g., என்னுதல் 'to say' - என்பார் enbār, என்பர் enbar, என்மார் enmār, என்மனார் enmanār, என்மர் 'they will say', etc. For instance, உயர்தினை மருங்கினும்மைத் தொகையே பலர்சொன் னடைத்தென மொழி மனார் புலவர். (தொல்.சொல்., 421) 'Learned persons will say that uyarṭiṇei dvandvas belong to the plural number'. அப்பாவுக்குத் தெரிந்தால் கோபித்துக் கொள்வார். (ஐ., பூ., 24) 'If my father learns this, he will be very angry.'

§ 124. The suffix -ஆர்கள் -ārxaḷ, which consists of the suffixes -ஆர் -ār and -கள் -kaḷ, is used in forms of the present, future and past tenses.

The suffix -ஆர்கள் -ārxaḷ is used in forms, built by means of the suffixes -இற்- -iṭ- in the present tense, -வ்- -v-, -ப்- -p-, -ப்ப்- -pp- in the future tense and -த்- -t- -ந்த்- -nd-, -த்த்- -tt- or -இ- -i- in the past tense. The suffix -ஆர்கள் -ārxaḷ is added immediately to all these tense suffixes, except the past tense suffix -இ- -i-, to which it is added by the euphonic increment -ந்- -n-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறார்கள் seyxiṛāxaḷ 'they do', செய்வார்கள் seyvārxaḷ 'they will do', செய்தார்கள் seyōārxaḷ 'they did', நடத்தல் 'to walk', - நடக்கிறார்கள் naṛakkiṛāxaḷ 'they walk', நடப்பார்கள் naṛappārxaḷ 'they will walk', நடந்தார்கள் naṛan-dārxaḷ 'they walked', வாங்குதல் 'to receive' - வாங்கினார்கள் vāṅginārxaḷ 'they received', படித்தல் 'to read' - படித்தார்கள் paṛittārxaḷ 'they read', etc. For instance, எங்கேயிருந்தாலும் அவளைப் பற்றி நினைக்க யார் தடைசெய்யப் போகிறார்கள்? (பு., ப., 10) 'Wherever I be, who will (lit. is going to) prevent me from thinking about her?'

§ 125. The suffix -அ -a is used in Classical Tamil in forms of the future tense, built by means of the future tense suffixes -ப் -p- (in weak verbs) or -ப்ப- -pp- (in strong verbs); e.g., மொழிதல் 'to speak' - மொழிப moḻiṭṭa 'they will say', கேட்டல் 'to hear' - கேட்ப kēṭṭa 'they will hear', நடத்தல் 'to walk' - நடப்ப naṭappa 'they will walk', etc. For instance, தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்... (கு., 63) '(The wise) will say that their wealth is their children.', வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப (தொல், சொல்., 62) 'They say (lit. will say) that cases are seven in number.'

§ 126. In Colloquial Tamil the third person plural epicene is denoted by the suffixes -ஆங்க -āṅga (preceding vowels -ஆங்கள் -āṅgaḷ) and -ஆரு -ārū, forms in -ஆரு -ārū being generally used in the sense of singular honorific forms; e.g., இருத்தல் 'to be' - இருக்காங்க irukkāṅga, இருக்காரு irukkārū 'they are', இருக்காங்களா irukkāṅgaḷā 'are they' - இருப்பாங்க iruppāṅga, இருப்பாரு iruppārū 'they will be', இருந்தாங்க irundāṅga, இருந்தாரு irundārū 'they were', போதல் 'to go' - போராங்க pōrāṅga, போராரு pōrārū 'they go', போவாங்க pōvāṅga, போவாரு pōvārū 'they will go', போனாங்க pōnāṅga, போனாரு pōnārū 'they went', etc. For instance, பட்டணத்திலேயிருந்து அய்யமாரும் அம்மா மாரும் ஊரு பாக்க வந்திருந்தாங்க (பு., 125) 'Some ladies and gentlemen have come from the city to see our village.', அவரு வெளியிலே போயிருக்காரு. (ர., சே., 30) 'He is (gone) out'.

In the southern dialect the third person plural epicene is denoted by the suffixes -ஆக -āxa (preceding vowels -ஆகள் -āxaḷ), -ஆவ -āva (preceding vowels -ஆவள் -āvaḷ) or -ஆ -ā (preceding vowels -ஆள் -āḷ); e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லுதாக solluṭāxa, சொல்லுதாவ solluṭāva 'they speak', சொல்லுதாளே solluṭāḷē, சொல்லுதாவளே solluṭāvaḷē 'they say, you know', சொன்னாக sonnāxa, சொன்னாவ sonnāva, சொன்னா sonnā 'they said', etc. For instance, அவுஹாரும்... என்னமோ ரெண்டு ஆயிரத்துக்குச் செய்வாஹ இண்ணு சொல்லி இருந்தாஹ.. (பு., பு.,) 'They said, that they would give some two thousand rupees (for her dowry).?' எசமன் பெரிய டாக்குட்டரெக் கூப்பிட

டவுனுக்குப் போராவ (பு., அ., 92) 'The master is going to the town to fetch a doctor..' உன் மாமாவும் அப்பாவும் சண்டை பிடிச்சிக்கிறுளே. (பு., ஆண்., 16) 'Your uncle and father are not on good terms, you know.'

In the Ceylonese dialect there are epicene forms, built by means of the suffix -அவர் -avar added to the tense suffix, which are generally used in the sense of honorific singular forms. For instance, அப்பு, வாத்தியார் சம்பளக் காசு கொண்டுவரச் சொன்னவர். (பொ., மே., 113) 'Dad, the teacher asked to bring him his tuition fees.'

In the present tense the third person plural epicene is formed in the Ceylonese dialect by adding the suffix -இனம் -inam to the second stem of a verb; e.g., வருதல் 'to come' - வருகினம் varuxinam 'they come', சடித்தல் 'to bite' - கடிக்கினம் kaṭikkinam 'they bite', etc. For instance, சோறு குடுக்கப் போகினம்.. (பொ., மே., 35) 'They are going to give rice..', உடையாரிடம் பணமிருக்கு, ஆட்கள் இருக்கினம். (பொ., மே., 21) 'The master has money and men (lit. men are by the master).'

In the social dialect spoken by 'low caste' there are separate masculine and feminine forms in the third person plural. They are formed by adding the plural suffix -உவ -uva (prec ding vowels -உவள் -uval) to the corresponding singular forms (masculine and feminine respectively); e.g., இருத்தல் 'to be' - இருக்கானுவ irukkānuva 'they (masc.) are', இருக்கானுவளா irukkānuvalā 'are they (masc.)', இருக்காளுவ irukkāluva 'they (fem.) are', இருக்காளுவளா irukkāluvalā 'are they (fem.)', இருப்பானுவ iruppānuva 'they (masc.) will be', இருந்தாளுவ irundāluva 'they (fem.) were', etc. For instance, மலையாளத்திலே அந்தக் காலந் தொட்டே கொறளி வேலைக்காரனுவ இருக்கானுவளா? (பு., அ., 74) 'Then, sorcerers exist in Kerala from that time, don't they?' பட்டும் சரிகையுமாத்தான்.. வந்திருக்காளுவளே, கிளிங்கதான்! (பு., 125) 'They (fem.) have come dressed in silk and brocade - real parrots!'

Suffixes of the third person singular neuter

§ 127. In Literary Tamil the third person singular neuter is denoted by the suffixes -அது -aṭu, -து -tu, -உம் -um and -உந்து -undu,

§ 128. The suffix -அது -aṭu is used both in the modern and in classical language in forms of the present and past tenses.

In the present tense the suffix -அது -aṭu is used in forms built by means of the present tense suffixes -இற்- -i-, -இன்ற- -ind- or -இற்ப- -iṭp-, and is added immediately to the tense suffix; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கிறது seyxiṭaṭu, செய்கின்றது seyxiṇḍaṭu, செய்கிற்பது sey iṭpaṭu 'it does', இருத்தல் 'to be' - இருக்கிறது irukkiṭaṭu, இருக்கின்றது irukkiṇḍaṭu 'it is', etc.

In the past tense the suffix -அது -aṭu is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t- -ந்த- -nd-, -த்த- -tt- or -இ- -i- and is added to the first three suffixes immediately and to the last suffix by the euphonic increments -ṇ- or -y-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தது seyṭaṭu 'it did' இருத்தல் 'to be' - இருந்தது iruṇḍaṭu, கடித்தல் 'to bite' - கடித்தது kaṭittaṭu 'it bit', சொல்லுதல் 'to speak' - சொன்னது sonṇaṭu, சொல்லினது solliṇḍaṭu, சொல்லியது solliyaṭu 'it spoke', etc. For instance, “இரு, இரு, குதிரை வருகிற சத்தம் போல் கேட்கிறதே...” அந்த நதித் தீரத்தின் ஆழ்ந்த அமைதியைக் கலைத்துக்கொண்டு குதிரைக் குளம்படியின் சப்தம் கேட்டது. (க ,பா., 12) “Wait, wait! It is heard as if a horse were coming! ’ A clatter of hoofs was heard, which disturbed the calm of the river bank ’

§ 129. The suffix -து -tu is used in forms of the past tense both in the modern and classical language.

In the modern language the use of this suffix is restricted to verbs, which take the tense suffix -இ- -i- in the past. The suffix -து -tu is added to the tense suffix by means of the euphonic increment -ṇ-, the both changing by reciprocal assimilation into -ற்று -ṭṭu; e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லிற்று solliṭṭu 'it spoke', தோன்றுதல் 'to appear' - தோன்றிற்று iṇḍiṭṭu 'it appeared', etc. For instance, அவர் முகத்தில் புன்னகை தோன்றிற்று. (பா., க., 198) ‘A smile appeared on his face.’

In the classical language the suffix -து -tū is used also in verbs, which take the tense suffixes -த்- -t-, -ந்த்- -nd- or -த்த்- -tt-. In this case the suffix -து -tū is added to the tense suffix by means of the euphonic increment -aṇ- and is assimilated to the final consonant of the increment; e.g., செறுதல் 'to be angry' - செற்றன்று settandū 'it was angry', உயருதல் 'to rise' - உயர்ந்தன்று uyarndandū 'it rose', செயிர்த்தல் 'to insult' - செயிர்த்தன்று seyirttandū 'it insulted' etc. In verbs which take the tense suffix -இ- -i- in the past, the suffix -து -tū in the classical language is also added by means of the euphonic increment -n-. Here either the initial consonant of the suffix is assimilated to the increment, or the both change into -ற்று -ttū by reciprocal assimilation; e.g., பாடுதல் 'to sing' - பாடின்று pārindū or பாடிற்று pārittū 'it sang', etc. For instance, செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும் உற்றன் றுயினு முய்வின்று மாதோ...(புற., 226) 'And though it (thy victim) was angry with thee, insulted thee and faught with thee, there was no escape for it..' பைபயச் கடருஞ் சுருங்கின் றெளியே...(புற., 397) 'The stars were gradually losing their brightness..'

§ 130. The suffix -உம் -um is used in forms of the future tense both in the modern and classical language.

The suffix -உம் -um is added to the first or to the second stem, the future tense being denoted by a zero suffix. In this case strong verbs add this suffix to the second stem; weak verb generally add it to the first stem, though in the classical language they have parallel forms, built from the second stem; e.g., இருத்தல் 'to be' - இருக்கும் irukkum 'it will be', நிற்தல் 'to stop' - நிற்கும் nitkum 'it will stop', கேட்டல் 'to hear' - கேட்கும் kēṭkum 'it will hear', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ணும் unṇum, உண்கும் unḡum 'it will eat', வருதல் 'to come' - வரும் varum, வருதும் varuxum 'it will come', போதல் 'to go' - போகும் pōxum, போம் pōm (with the suffix vowel dropped) 'it will go', ஆதல் 'to become' - ஆகும் āxum, ஆம் ām 'it will become', etc. For instance, அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும். (பழ., 1) 'The beauty of the soul is seen in the face'. ஊரென்று இருந்தால் சேரியும்

இருக்கும். (பழ., 77) 'If there is a village, there will be an untouchables' cēri too.'

§ 131. Bes des their usual meaning, forms in -உம் -um occasionally denote the third singular masculine and feminine. For instance, அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும். (கு., 176) 'If he, who through desire of the virtue of kindness abides in the domestic state i.e., the path in which it may be obtained, covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it), he will perish' அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும் திறனறிந் தாங்கே திரு. (கு., 179) 'Lakshmi, knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who, knowing that it is virtue, covet not the property of others.'

§ 132. The suffix -உந்து -undü is optionally used in Classical Tamil in forms of the future tense. It is added either to the first, or to the second stem similarly to the suffix -உம் -um (cf. § 130); e.g., ஒலித்தல் 'to sound' - ஒலிக்குந்து olikkundü 'it will sound' - தூங்குதல் 'to sleep' - தூங்குந்து tūngundü 'it will sleep', etc. For instance, கானக்கோழி கவர்குரலொடு நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து... (புற., 395) 'A water fowl will join its cry to the song of forest birds...' கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுரைக்குந்து... (புற., 384) 'A flower will drop from black branches of a mahula...'

§ 133. In Colloquial Tamil the third person singular neuter is denoted by the suffixes -து -tü, -அது -aü, -ச்சு -ccü, -உம் -ü or a zero suffix

The suffix -து -tü is used in forms of the present tense, built from the first or the second stem by means of the zero tense suffix, and is added by the euphonic increment. -u-; e.g., வருதல் 'to come' - வருது varuü 'it comes', போதல் 'to go' - போகுது pōxuü 'it goes', கேட்டல் 'to hear' - கேக்குது kēkkuü 'it hears', இருத்தல் 'to be' - இருக்குது irukkuü 'it is', etc.

The suffix -அது -aḁu is used in forms of the past tense, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -த்த்- -tt-, -ச்ச்- -cc-, -ந்த்- -nd-, -ஞ்ச்- -ñj-; e.g., செய்தல் 'to do' - செஞ்சது señjaḁu 'it did', படித்தல் 'to read' - படிச்சது paṛiccaḁu 'it read', etc. The same suffix is used in forms of the present tense, built by means of any tense suffix, except zero; e.g., காண்பித்தல் 'to shew' - காமிக்கிறது kāmikkiraḁu 'it shews', etc.

The zero suffix is used optionally in forms of the present tense of strong verbs, built from the second stem by means of the zero tense suffix (in this case the whole form receives a euphonic vowel -u); e.g., இருத்தல் 'to be' - இருக்கு irukkū 'it is', கிடத்தல் 'to lie' - கிடக்கு kiṛakkū 'it lies', etc.

The suffix -ச்சு -ccu is used in forms of the past tense of weak verbs, which take the past tense suffix -இ- -i- in other forms, and is added immediately to the first stem; e.g., போதல் 'to go' - போச்சு pōccu 'it went', ஆதல் 'to become' - ஆச்சு āccu 'it became', etc.

The suffix -உம் -ū (preceding vowels -um) is used in forms of the future tense similarly to the analogous suffix -உம் -um of the literary language (cf. § 130); e.g., இருத்தல் 'to be' - இருக்கும் irukkū 'it will be', இருக்குமா irukkumā 'will it be', etc. For instance, நெனைச்சா ஆறத் தான் மாட்டேங்குது (ஜா., நா., 6) 'When I think about it, everything is boiling in my soul (lit. it says: I won't be appeased)...' வத்திப்பெட்டி இருக்குதா? (ர., சே., 50) 'Have you got matches?...' நீயும் நானும் என்ன செய்யக் கிடக்கு? (ர., சே., 92) 'What is (lit. lies) to be done by us?...' சரி சாப்பாடு ஆச்சா? (ர., சே., 23) 'Well, have you finished your dinner (lit. has your dinner taken place)?'

In the territorial dialects, as well as in the 'low-caste' social dialect, the third person singular neuter in the past tense is frequently denoted by the suffixes -(உ)ச்சு (u)ccu, -(உ)ச்சி -(u)cci, -இச்சி -icci, -இத்து -ittu, which are added

immediately to the past tense suffix (including zero); e.g., வருதல் 'to come' - வந்திச்சி vandiccī 'it came', அகப்படுதல் 'to be caught' - ஆப்டுச்சி āpṛuccī 'it was caught', விடுதல் 'to leave' - விடித்து vīḍittu 'it left', etc. Besides that, there are pleonastic forms of the type போச்சது pōccubū 'it went', in which the third person singular neuter is expressed twice. For instance, மொத்தம் பத்து மொசல் ஆப்டுச்சி (பு., உ., 167) 'In all ten hares were (lit. was) caught ..' அவ கண்ணு வெறி புடிச்ச மாதிரி இருந்துச்ச. (பு., உ., 167) 'Her eyes looked (lit. was) wild ..' குழந்தை உன்னை என்னடா பண்ணித்து? (ரா., ஜ., 225) 'What harm did this child caused to you?...' சொந்த ரிக்ஷாவா! எப்ப வாங்கித்து? (ஜா., கி., 16) 'Your own rikshaw! When was it purchased?'

Suffixes of the third person plural neuter

§ 134. In Literary Tamill the third person plural neuter is denoted by the suffix -அ -a. This suffix is used both in the modern and classical language in forms of the present, future and past tenses.

In the present tense the suffix -அ -a is used in forms, built by means of the present tense suffix -இன்ற- -ind-, and is added to the tense suffix by the euphonic increment -அ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கின்றன seyxindana 'they do', அடித்தல் 'to strike' - அடிக்கின்றன aṛikkindana 'they strike', etc.

In the future tense the suffix -அ -a is used in forms, built by means of the future tense suffix -வ்- -v-, -ப்- -p- or -ப்ப்- -pp-, and is added to the tense suffix either by the euphonic increment -அ- (commonly), or immediately (rarely, in Classical Tamil); e.g., சொரிதல் 'to fall, pour' - சொரிவன sorivana, சொரிவ soriva 'they will pour', நடத்தல் 'to walk' - நடப்பன naṛappaṇa, நடப்ப naṛappa 'they will walk', etc.

In the past tense the suffix -அ -a is used in forms, built by means of the past tense suffix -த்- -t-, -ந்த்- -nd-, -த்த்- -tt- or -இ- -i-, and is added to the first three suffixes

either by the euphonic increment -aṇ- (commonly), or immediately (rarely, in Classical Tamil), and to the last suffix by the increment -ṇ-: e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தன seyōṇa, செய்த seyōa 'they did', நடத்தல் 'to walk' - நடந்தன naṇṇaṇa, நடந்த naṇṇa 'they walked'. அடித்தல் 'to strike' - அடித்தன aṇṇaṇa 'they stroke', தொடங்குதல் 'to begin' - தொடங்கின toraṇṇiṇa 'they began', etc. For instance, செவ்வாய், புதன் முதலிய பெண்கள் ஞாபிற்றை வட்டமிடுகின்றன. (பா., 237) 'Mars, Mercury and other planets surround the sun like daughters...' உணவு தேடும்பொருட்டு வெளியே கிளம்பு வதற்கு அயத்தமான பறவைகள் தம் சிறகுகளை அடித்து ஆர்ப்பரித்தன. (க., பா., 12) 'Ready to set out in search of food, birds flapped their wings and made a noise ' புள்ளும் உயர்ச்சினைக் குடம்பைக் கிரற்றோற் றினவே பொய் கையும் போதுகண் விழித்தன... (புற., 297) 'Birds raised their voices from their nests on high branches, and lotuses in the lake opened their eyes...'

§ 135. In Colloquial Tamil there are no special suffixes for the third person plural neuter. and the suffixes of the third person singular neuter are generally used instead. Such usage is also characteristic of the modern literary language. For instance, இவ்வாறு மச்சை அடைகிறது குழந்தைகள். (பு., சிற., 80) 'In this way the children reach the upper floor..' அவனுடைய லாபங்கள் எல்லாம் குறைந்துகொண்டே போம். (பா., க., 230) 'All his incomes will be reducing..' சரித்திரம் படித்து வெகு நாட்களாகி விட்டது. (பு., பு., 114) 'Many days have passed since he studied history.'

Occasionally these forms take the plural suffixes -க(ள்) -ka(ḷ) or -ங்க(ள்) -ṇga(ḷ).

Some peculiarities in the usage of the indicative finite forms

§ 136. Finite forms of the present, future and past tenses usually denote actions which take place at present, will take place in the future or took place in the past, respectively. Forms of the future and past tenses may equally

denote both perfect and imperfect actions; e.g., நான் எழுதுவேன் 'I shall have written' or 'I shall be writing', நான் எழுதினேன் 'you (sg.) have written' or 'you (sg.) were writing', etc.

Forms of the future tense, besides expressing actions which relate to the future, are frequently used to denote habitual or reccurent actions in the present or in the past. For instance, ஒளகார இறுவாய் பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப (தொல், எழு., 8) 'Twelve letters (from a) to au they call vowels ', அவன் நன்றாக நீந்துவான். (ரா., த., 138) 'He could swim well...', நாங்கள் எப்பொழுதும் அங்கேதான் விளையாடுவோம். (ரா., ஐ., 155) 'It was there that we used to play always.' நான் வாரத்துக்கு மூன்று நான்கு தடவை ரெயில் பிரயாணம் செய்வேன். (ஐ., பூ., 37) 'Three or four times a week I used to travel by train '

Forms of the future tense are also used in the sense of the past to denote an indefinite, probable or approximate judgement; e.g., மணி பன்னிரண்டாவது இருக்கும். (பு., ஆண்., 36) 'It was about twelve o'clock'.

Forms of the present tense, besides expressing actions which relate to the present, are frequently used to denote actions which are to take place in the immediate future. For instance, வாராய், மானுட வாலிப, உனக்கு எங்கள் உலகத்தின் புதுமைகளை யெல்லாம் காட்டுகின்றேன். (பா., க., 18) 'Come, boy, I'll show you all the wonders of our world ..', வீங்குசிறை வியலருப்பம் இழந்துவைகுது மினி நாம் .. (புற., 17) 'We shall lose for ever our fortress surrounded by high walls...', நீ துண்ணிரியா? (ர., சே., 17) 'Will you take some food?'

Forms of the past tense, besides expressing actions which relate to the past, may occasionally denote actions relating to the future. In this case, it is stressed that the action in question is of a sudden or unexpected character, or that it is inevitably to be realized or to have consequences in the immediate future. For instance, இது என்ன,

இருந்தாற்போலிருந்து இன்று புறப்பட்டுவிட்டாய்? (ரா., த., 197) 'Why are you living to-day quite unexpectedly?' நான்கூட அப்படித்தான் : நாளைக்கே ஒரு சிகரெட் கம்பெனி வைத்து, சிகரெட் ராஜா ஆகிவிட்டேனான் உங்களைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கமாட்டேன் . (அ, நெ., 4) 'I am also like this: if I start a cigarette company to-morrow and become a cigarette king, I won't even look at you ! குடித்தாயோ, அடியோடு அழிந்துபோவாய். (ரா., க , 127) 'If you drink (whisky), you will be lost'.

§ 137. Forms of the second person plural and the third person plural epicene are widely used in the modern language, besides their principal meaning, in the sense of the corresponding honorific singular forms. The usage of the honorific forms is regulated by laws similar to those regulating the usage of the honorific personal pronouns (cf. § 52).

§ 138. Finite forms of the future and present tenses, besides their principal modality, are used occasionally in the imperative-optative sense. For instance, வருவாயோ மே நாளை (ஜ., 1-5-54, 8) 'Do come. the May Day !' நீ உன் பெருமை இழந்து தாழ்வுற்றிருப்பதின் காரணம் என்ன சொல்வாய். உன் மக்கள் படும் துன்பங்களைத் தெரிவிப்பாய். அவற்றைப் போக்க நான் செய்ய வேண்டுவதென்ன வென்று கட்டளையிடுவாய். (க., ஏ., 165) 'Tell me: why did you lose your glory and fall so low? Let me know, what sorrows are preying upon your people. Give orders: what shall I do to remove them'. வாழ்த்துதி நீ வாழ்தி, வாழ்தி .. (பா.. 74) 'Glory to you! Lo g live you! Long live you!' என்னைச் சொல்லுஞ் சொல் கேட்டே (கலி., 47) 'Hear you, what (he) said to me ' பாடுவல் விறவி... (புற., 152) 'Sing a song, a votares; of arts ' ஆதரிக்கத் திரண்டெழுவிர் (ஜ., 1 5. 54, 15) 'Rise together to support (our demands)!' படம் பாப்பமா? (பு., சிற்., 39) 'Let's see the pictures (in the book), eh?' கடவுள் உன்னைக் காப்பாற்றுவார். (க., சி., 370) 'May the God protect you !'

§ 139. In Classical Tamil a good number of finite forms could be declined through cases and used like

participial nouns. In certain cases forms of the third person may occasionally be used like this in Modern Tamil too (cf. § 181).

The imperative mood

§ 140. The imperative mood in Tamil distinguishes two numbers, singular and plural.

Singular

§ 141. In Literary Tamil the imperative singular is denoted by a zero suffix or by the suffixes -ஆய் -āy, -இ -i.

§ 142. The zero suffix of the imperative singular is added to the first stem of a verb; e.g., செய்தல் 'to do' - செய் sey 'do', படித்தல் 'to read' - படி paṭi 'read'.

In verbs with roots ending in consonants, the singular form of the imperative takes euphonic vowels -ü or -u (following noise consonants and following short monosyllables, ending in r, v, z, the euphonic vowels are added regularly, in other cases - optionally); e.g., கொடுத்தல் 'to give' - கொடு koṭu 'give', இருத்தல் 'to be' - இரு iru 'be', கொள்ளுதல் 'to take' - கொள் koḷ or கொள்ளு koḷḷü 'take', சொல்லுதல் 'to speak' - சொல் sol or சொல்லு sollü 'speak', etc. For instance, கிளம்பு, ஓடு ஆற்றில் விழுந்து சா! (ரா. க., 70) 'Get up! Run quickly to the river and drown your - self!' திற கதவை. ((ர., சே., 29) 'Open the door!' சிவகாமி, நீ உன் குழந்தைப் பிராயத்தைப் பற்றிச் சொல்லு... (க., சி., 381) 'Sivakami! Tell us about your childhood'. இரவலர்க் கீவோருண்டையுங் காணினி... (புற., 192) 'Now look: here are persons who give presents to those who seek them ..', செய்வன திருந்தச் செய். (ஆத்தி., 49) 'Do well what is to be done'.

The verbs வருதல் 'to come' and தருதல் 'to give' form the imperative in a peculiar way: வா vā 'come', தா tā 'give'. For instance, சரி, இரண்டு முழம் மல்லிகைப்பூத் தா. (ஜ., பூ., 12) 'Well, give me a two cubits string of jasmine flowers...'

The imperative singular with a zero suffix is used both in the modern and classical language.

§ 143. The suffix -ஆய் -āy is added to the first stem of a verb (to stems, ending in vowels, by means of the euphonic increments -v- or -y-); e.g., பார்த்தல் 'to see, look' - பாராய் pāray 'look', கேட்டல் 'to hear' - கேளாய் kēlāy 'hear', நடத்தல் 'to walk' - நடவாய் naṭavāy 'walk', படித்தல் 'to read' - படியாய் paḍiyāy 'read', etc. For instance, மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே' (உலக., 1) 'O my heart, extol great Viṣṇu riding on a peacock'. உட்காணாய் வாழ்தலின் ஊதியம் என்னுண்டாம்... (நால்., 12) 'Look into (things and tell) what is the use of living...' காவாய் கனகக் குன்றே .. (தி., 4, 98) 'O mountain of gold, save me ...'

The verbs வருதல் 'to come' and தருதல் 'to give' lengthen their root vowels in this form; e.g., வாராயே மே நாளை (ஐ., 1. 5. 54, 6) 'Do come, the May Day!'. தாராய் உடையாய் அடியேற்கு உன் தாள் இணைஅன்பு .. (தி., 5, 87) 'Send, o my Lord, to me, thy slave, love to thy feet...'

The imperative in -ஆய் -āy is used both in the classical (mainly) and modern (infrequently) language.

The suffix -இ -i is used optionally in Classical Tamil and is added to the first stem of a verb; e.g., வாழ்தல் 'to live' - வாழி vāzi 'live'. For instance, நன்னீரை வாழி அனிச்சமே... (கு., 1111) 'O lovely touch-me-not, remain alive...'

§ 144. In Colloquial Tamil the imperative singular is formed by means of a zero suffix - like in Literary Tamil.

Plural

§ 145. In Literary Tamil the imperative plural is denoted by the suffixes -உம் -um, -உங்கள் -uṅgaḷ -ஈர் -īr, -ஈர்கள் -īrkaḷ, -மின் -min, -மினீர் -minīr or -மின்கள் -mingaḷ.

§ 146. The suffixes -உம் -um, -உங்கள் -uṅgaḷ are added to the first stem of a verb (to stems ending in vowels, by means of the euphonic increments -v- or -y-, to other stems immediately); e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லும் sollum, சொல்லுங்கள் solluṅgaḷ 'speak', பார்த்தல் 'to see, look' - பாரும் pārūm, பாருங்கள் pārūṅgaḷ 'look', திறத்தல் 'to open' - திறவும் tiravum, திறவுங்கள் tiravuṅgaḷ 'open', படித்தல் 'to read' - படியும் paṇiyum, படியுங்கள் paṇiyuṅgaḷ 'read' etc. For instance, காப்பி சாப்பிடுமே. (பு., வி., 25) 'Take some coffee!' கோட்டைக் கதவைத் திறவுங்கள். (க., சி., 238) 'Open the fortress gates!' தொண்ணூற்று ஒன்பது ரூபாய்... சரியா? பார்த்துக்கொள்ளும் சாமியாரே... (பு., கா., 168) 'Nine hundred and nine rupees... - Is it correct? Check up, swami!'

In a number of verbs the imperative singular has some peculiarities: போதல் 'to go' - போகும் pōxum or போம் pōm, போகுங்கள் pōxuṅgaḷ or போங்கள் pōṅgaḷ 'go'; வருதல் 'to come' - வாரும் vārum or வாருங்கள் vāruṅgaḷ 'come'; தருதல் 'to give' - தாரும் tārum, தாருங்கள் tāruṅgaḷ 'give'; காத்தல் 'to protect' - காரும் kārum, காருங்கள் kāruṅgaḷ 'protect', etc. For instance, இனி இங்கு அரை நிமிஷமும் நிற்கக் கூடாது. போம். (பு., அ., 157) 'You should not stay here even for half a minute, go.' நீரும் என்கூட வாருமே. (பு., சி., 43) 'You also come with me.' லெனின்கிராடு, தாஸ்கண்டு ஆகிய நகர்களைக் காண்போம் வாருங்கள்... (பா., நான், 52) 'Let's go and see two cities - Leningrad and Tashkent..'

The imperative plural in -உம் -um, -உங்கள் -uṅgaḷ is used both in the modern and classical language.

§ 147. The imperative plural in -ஈர் -īr or (less frequently) -ஈர்கள் -īrxaḷ is formed similarly to the imperative singular in -ஆய் -āy (cf. § 243); e.g., கேட்டல் 'to hear' - கேளீர்(கள்) kēḷīr(xaḷ) 'hear', நடத்தல் 'to walk' - நடவீர்(கள்) naṇavīr(xaḷ) 'walk'. வருதல் 'to come' - வாரீர்(கள்) vārīr(xaḷ) 'come', etc. For instance, கேளீர், மக்களே...

(பா., க., 74) 'Hear, my children!' பாரதி நண்பருக்கு உதவ வாரீர்... (ஐ , 1. 5. 54, 6) 'Come to help to Bhara-thi's friend!' ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்... (தி., 46, 2) 'O great and mighty yogis, lead forward you great army!'

In verbs with long monosyllabic open roots the suffix -ஈர் -īr is added to the second stem. For instance, பத்தர் காள் சூழப்போகீர்... (தி., 42., 2) 'O devotees, come to surround (the Heavenly City)!...'

The imperative plural in -ஈர் -īr, -ஈர்கள் -īrkaḷ is used both in the classical (frequently) and modern (less frequently) language.

§ 148. The imperative plural in -மின் -min, -மினீர் -minīr, -மின்கள் -mingaḷ is formed by adding these suffixes to the first stem of a verb. To stems, ending in vowels or y, these suffixes are added immediately; to stems, ending in lateral sonants, they are added either immediately, or by means of the euphonic increment -u-; in other cases they are invariably added by means of the euphonic increment -u-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்மின் seymin, செய்மினீர் seyminīr, செய்மின்கள் seymingaḷ 'do', சொல்லுதல் 'to speak' - சொன்மின் sonmin, சொல்லுமின் sollumin 'speak', செல்லுதல் 'to go' - சென்மின் senmin. செல்லுமின் sellu-min 'go', கொடுத்தல் 'to give' - கொடுமின் koḍumin 'give', அறைதல் 'to strike' - அறைமின் areimin 'strike', etc. For instance, ஞானவாள் ஏந்தும் ஐயர் நாதப் பறை அறைமின்! மானமா ஏறும் ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்! ஆனநீற்றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்!... (தி., 46, 1) 'He's the Teacher handling Sword of Wisdom! Beat and blast His Nadam-Drum! He's the Teacher riding mighty Bull! Hold aloft His bright, Moon-Umbrella! Enter all inside the weighty Armour made of Holy ash!'

In verbs with long monosyllabic open roots these suffixes are added to the second stem; e.g., ஆதல் 'to become' - ஆகுமின் āxumin 'become'.

In the verbs வருதல் 'to come' and தருதல் 'to give' the final consonant of the stem is assimilated by the suffix; வம்மின் vammīn 'come', தம்மின் tammin 'give'.

The imperative plural in -மின் -min, -மினீர் -minīr, -மின்கள் -minṅaḷ is generally used in Classical Tamil.

§ 149. In Colloquial Tamil the imperative plural is formed by the suffix -ங்க -ṅga (preceding vowels -ங்கள் -ṅgaḷ) added to the first stem of a verb. To stems, ending in vowels, the suffix -ங்க -ṅga is added immediately; to other stems it is added by means of the euphonic increment -u-; e.g., திறத்தல் 'to open' - திறங்க tirāṅga 'open', திறங்களே tirāṅgaḷē 'aren't you going to open', 'open quickly', செய்தல் 'to do' - செய்யுங்க seyyuṅga 'do', etc. For instance, வக்கிலையாவைக் கேளுங்க... (ஜா., நா., 8) 'Ask a lawyer (about it)...'

In the verb வருதல் 'to come' the imperative plural வாங்க vāṅga 'come' is widely used, besides regular வாருங்க vāruṅga 'come'. For instance, வாங்க, அட வாங்களேன். (ஜா., நா., 10) 'Come here quickly, aren't you coming..'

§ 150. Forms of the imperative plural are frequently used in the sense of honorific forms of the imperative singular.

For particles used with forms of the imperative mood cf. § 226 For other forms of the verbs capable of expressing the imperative modality cf. § 138.

The optative mood

§ 151. In Literary Tamil the optative mood is denoted by the suffixes -அட்டும் -aṭṭum or -க -ka.

§ 152. The optative suffix -அட்டும் -aṭṭum is added either to the first, or to the second stem of a verb: in weak verbs it is added to the first stem and in strong verbs - to the second stem; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யட்டும் seyyaṭṭum

'let (him, her, them, etc.) do', காணுதல் 'to see' - காணட்டும் kāṇaṭṭum 'let (him, etc.) see', நிற்கல் 'to stop' - நிற்கட்டும் niṭkaṭṭum 'let (him, etc.) stop', இருத்தல் 'to be' - இருக்கட்டும் irukkaṭṭum 'let (him, etc.) be'.

In weak verbs with long monosyllabic open roots the suffix -அட்டும் -aṭṭum is also added to the second stem ; e.g., ஆதல் 'to become' - ஆகட்டும் ākaṭṭum 'let (him, etc.) become', போதல் 'to go' - போகட்டும் pōkaṭṭum 'let (him, etc.) go', சாதல் 'to did' - சாகட்டும் sākaṭṭum 'let (him, etc.) die', etc.

The optative mood distinguishes neither person, nor number, nor gender. For instance, எப்படியாவது எல்லாம் நன்றாக முடியட்டும்... (க., சி., 303) 'Only let it all end well anyhow...', ஒரு நாள் அவன் பூப் போட்டும் ; ஒரு நாள் நீ போடு. (ஜ., பூ., 14) 'One day let flowers be brought here by him, the other day - by you...', நான் இன்றைக்கு ஆடட்டுமா? (க., சி., 276) 'Shall I dance to-day?' இவன் கள்ளுக்கடையிலே சாகட்டும். (ரா., க., 14) 'Let him die in that pub!...', நான் சொன்னபடி நடக்கட்டும். (ஜ., பூ., 14) 'Let everything go as I said.'

The optative mood in -அட்டும் -aṭṭum is mostly used in the modern language, but it is also met with in the late classical language.

§ 153. The optative suffix -க -ka is added either to the first, or to the second stem of a verb : in weak verbs it is added to the first stem (by means of the euphonic increment-u-, if necessary) and in strong verbs - to the second (by means of the euphonic increment-u-); e.g., செய்தல் 'to do' - செய்க seyxa 'let (him, etc.) do', வருதல் 'to come' - வருக varuxa 'let (him, etc.) come', வெல்லுதல் 'to conquer' - வெல்க velxa, வெல்லுக velluxa 'let (him, etc.) conquer', என்னுதல் 'to say' - என்க enṅa 'let (him, etc.) say', நடத்தல் 'to walk' - நடக்குக naṭakkuxa 'let (him, etc.) walk', etc. For instance, சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய... (கு., 200) 'Say, if you say what is useful', இப்போது கதை நடக்குக... (பா., க., 115) 'Let this story

be told (lit. go) now...’, தமிழ் மக்கள்... குற்றுகர மொழி
களை உச்சரிக்கு மாற்றை உற்று நோக்குக... (சா., த., 71)
‘Let us examine how Tamilians pronounce words with
kuttuxaram...’, வாழ்க இந்திய-சோவியத் உறவு. ஒங்கு
உலக சமாதானம். (ஜ., 7.11.54) ‘Long live Indo-Soviet
friendship. May the world peace be strengthened.’

In weak verbs with long monosyllabic open roots the
suffix -க -ka is added to the second stem; e.g., போதல் ‘to
go’ - போகுக pōxuka ‘let (him, etc.) go’, ஆதல் ‘to become,-
ஆகுக āxuka ‘let (him, etc.) become’, etc. For instance,
உனக்கு எல்லா மங்களமும் உண்டாகுக .. (ரா., க., 15)
‘May all earthly blessings be with you!’

The optative mood in -க -ka is mostly used in Classical
Tamil, though it is widely used in Modern Tamil too.

§ 154. In Colloquial Tamil the optative mood is
denoted by the suffix -அட்டும் -attū (preceding vowels
-attum), which is used similarly to the analogous suffix
-அட்டும் -attum of Literary Tamil. For instance, வரட்டு
மாம்மா... (ஜ., நா., 13) ‘Well, good-bye (lit. let me go),
mother.’

§ 155. For other forms capable of expressing the
optative modality cf § 138.

Infinite forms

The participle

§ 156. In the affirmative form the Tamil verb distin-
guishes the participles of the present, future and past tenses.

§ 157. In Literary Tamil participles of the present and
past tenses are formed by means of the suffix -அ -a, which is
added to the respective tense suffix.

In present participles the suffix -அ -a is used in forms
built by means of the present tense suffixes -இன்ற்- -ind- or
-இந்- -in-, and is added immediately to the tense suffix; e.g.,
செய்தல் ‘to do’ - செய்கின்ற seyxinda, செய்கிற seyxira

'which does', 'doing', படித்தல் 'to read' - படிக்கின்ற paṛik-kindā, படிக்கிற paṛikkira 'which reads', 'reading', etc. Present participles with the tense suffix -இன்ற- -ind- are used both in Classical and Modern Tamil, though in the latter they look archaic; present participles with the tense suffix -இற்- iṛ- are mostly used in Modern Tamil.

In past participles the suffix -அ -a is used in forms, built by means of the past tense suffixes -த்- -t-, -ந்த்- -nd-, -த்த்- -tt-, -இ- -i- or -ஈ- -ī-, and is added to the first three suffixes immediately, to the suffix -இ- -i- - by the euphonic increments -y- or -n-, and to the suffix -ஈ- -ī- - by the euphonic increment -y-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்த seyōa 'which did', 'done', அறிதல் 'to know' - அறிந்த aṛinda 'which knew', 'known', படித்தல் 'read' - படித்த paṛitta 'which read', 'read', தொடங்குதல் 'to begin' - தொடங்கிய toṛaṅgiya, தொடங்கின toṛaṅgina 'which began', 'begun'. செல்லுதல் 'to go' - செலீஇய selīiya 'which went' 'gone', etc. The verbs, which deviate from the general rule in forming the past tense, retain their peculiarities in forming past participles too; e.g., ஆதல் 'to become' - ஆகிய āxiya, ஆன āna, ஆய āya 'which became', 'become', போதல் 'to go' - போன pōna 'which went', 'gone', சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லின sollina, சொன்ன sonna, சொல்லிய 'which spoke' 'spoken', etc.

§ 158. The future participle is formed by means of the suffixes -உம் -um or -உந்து -undü from the first or second stem (with the zero tense suffix), and does not differ in form from the future tense third person singular neuter (cf. §§ 130, 132); e.g., வருதல் 'to come' -வரும் varum, வருகும் varuxum, வருகுந்து varuxundü 'which will come', ஒலித்தல் 'to sound' - ஒலிக்கும் olikkum, ஒலிக்குந்து olikkundü 'which will sound', etc.

The future participles in -உம் -um are used both in the modern and classical language; the participles in -உந்து -undü are characteristic of the classical language and are optionally used there side by side with those in -உம் -um.

§ 159. In Colloquial Tamil present and past participles are formed, like in Literary Tamil, by means of the suffix -அ -a, added to the tense suffix; e.g., ஓடுதல் 'to run' - ஓடற ஓரara 'which runs', 'running', ஓடின ஓரிna 'which ran', 'run', பார்த்தல் 'to see' - பாக்கிற pākkira, பாக்க pākka 'which sees', 'seeing', பாத்த pātta 'which saw', 'seen', படித்தல் 'to read' - படிக்கற paṛikkara, படிக்க paṛikka 'which reads', 'reading', படிச்ச paṛicca 'which read', 'read', வருதல் 'to come' - வ(ர்)ர var(r)a 'which comes', 'coming', வந்த vanda 'which came', 'come', etc.

Future participles generally are not characteristic of Colloquial Tamil. In case they are used however, they do not differ in form from future participles, used in Literary Tamil.

§ 160. Participles in Tamil are always used as attributes to nominal forms. For instance, அந்த வர்த்தகன் அங்கே இருந்த மாடு மேய்க்கிற பையனை அழைத்தான்... (P., T., 27) 'The merchant called a boy, that grazed a cow, which was (also) there'. வாராயே வரவேற்போம் வருகும்ந்த மேநாளை...(ஜ., 1.5.54, 8) 'Come, let us greet the coming (lit. that will come) May Day!'

If the subject of an action, denoted by a participle, does not coincide with a word, which it qualifies, the former is generally used in the Nominative (except for subjects of participles, denoting physical possibility, which are frequently used also in the Instrumental or Dative cases; e.g., அது தன்னால் ஆனவரை குதித்துப் பார்த்தது. 'It (the fox) tried to jump as high as it could.').

In this case participles of transitive verbs have passive meaning; e.g., தாய் சொன்ன சொல்லைத் தட்டாதே... (பா., 174) 'Don't mock words said by your mother!'...நான் முதலில் நிச்சயம் பண்ணின பாதை வழியாகச் சென்றேன். (பு., சி., 39) 'I went by the way determined by me before.'

In the same case a participle of an intransitive verb denotes an action, which has for its oblique object a word,

qualified by the participle; e.g., விஷம் கலந்த பாலைத் தயாரித் துக் கொடுக்கிறாள்... (சி, 1955, 2, 44) 'She preprepared milk mixed with poison (or milk to which poison has mixed)..' ', தான் நின்று இடத்திலிருந்து கொண்டே அவளிடம் தகரக் குவளையை நீட்டினாள். (அம்பி., 8) 'Staying in the place where she stood, the beggar streched out her tinbox ', நீயே புனைமண் மரீஇய அம்பு தெரிதியே . (கவி, 7) 'You select the best arrow...'

In such constructions the subject of an action, denoted by the participle, is frequently omitted and can be identified from the context. For instance, அவளோடு பழகின ஒரு வருஷத்தில் இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது. (ஜ., ப., 6) 'This iucidnt took place a year after (I) got acquainted with her.' அவர்களை லா காலேஜில் பார்த்த ஞாபகம் இருக்கிறது. (க., பாங்., 6) 'I remember (lit there is a remembrance), that (I) have seen them in the law college '

In certain cases however the absent subject of an action denoted by the participle, is left unexpressed and cannot be identified with any specific person, object or notion whatever; e.g., தலைமயிர் வெட்டும் ஸலூன் 'a hair-cutting saloon' ('a saloon in which people have their hair cut', but not *'a saloon which cuts hair'), பிறந்த நாள் 'a birthday' ('a day on which someone was born', but not *'a born day'), etc. For instance, தாயன்பு என்பது காசு கொடுத்து வாங்க முடிந்த பொருளா? (வ., க., 166) 'Is the mother's love something that can be bought for money?' இந்தப் பொம்மையை இந்தோசீனாவின் அரசியல் வாழ்வில் புகுத்திய பெருமை அமெரிக்க சர்க்காருடையதாகும். (ஜ., 1.5.54, 6) 'The 'honour' of having introduced this puppet into the political life of Indo-China belongs to the American government.' இது விளையாடற சமயமில்லை. (ரா., ஜ., 61) 'It is not the time for playing.'

The verbal participle

§ 161. In Literary Tamil verbal participles are formed by means of a zero suffix or the suffixes -ஆ, -ā, -ஊ -ū.

§ 162. The zero suffix of the verbal participle is added to the past tense suffix, so that the whole form consists of the first stem of a verb and the past tense suffix: the form, which contains the past tense suffix -த்- -t-, -ந்த்- -nd- or -த்த்- -tt-, receives the enunciative vowel -ü; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்து seyðü 'doing, having done', கொள்ளுதல் 'to kill' - கொண்டு koṇḍü 'taking, having taken', கொல்லுதல் 'to kill' - கொன்று koṇḍü 'killing, having killed', விடுதல் 'to leave' - விட்டு viṭṭü 'leaving, having left', புகுதல் 'to enter' - புகு புகு 'entering, having entered', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்டு uṇḍü 'eating, having eaten', என்னுதல் 'to say' - என்று enḍü 'saying, having said', கேட்டல் 'to hear' - கேட்டு kēṭṭü 'hearing, having heard', கற்றல் 'to study' - கற்று kaṭṭü 'studying, having studied', அறிதல் 'to know' - அறிந்து aṛindü 'knowing, having known', படித்தல் 'to read' - படித்து paṛittü 'reading, having read', சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லி solli 'speaking, having spoken', ஒருவுதல் 'to abandon' - ஒரீஇ orī 'abandoning, having abandoned', உரைத்தல் 'to say' - உரைஇ ureii 'saying, having said', etc.

In the verbs போதல் 'to go', ஆதல் 'to become', தருதல் 'to give', கூவுதல் 'to shout' this form of the verbal participle is formed in the following way: போய் pōy, போகி pōxi 'going, having went' ஆய் āy, ஆகி āxi, ஆ ā 'becoming, having become', தந்து tandü, தாய் tāy 'giving, having given', கூவி kūvi, கூய் kūy 'shouting, having shouted'.

All these verbal participles, formed by means of the zero suffix, are widely used both in the modern and classical language.

In Classical Tamil the zero suffix of the verbal participle may be occasionally added (to all appearance, in weak verbs only) to the future tense suffix -ப்- -p-, the whole form receiving the enunciative vowel -ü; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்பு seyþü 'doing, having done', உண்ணுதல் 'to eat, - உண்பு uṇbū, உண்குபு uṇḡuþü 'eating, having eaten', தேடுதல் 'to seek' - தேடுபு tēṛuþü 'seeking, having sought' வருதல் 'to come' - வருபு varuþü 'coming, having come', etc.

Verbal participles of this kind are used in the classical language. For instance, ஒரு பெயர்ப் பொதுச்சொல் உள் பொருள் ஒழியத் தெரிபுவேறு கிளத்தல் தலைமையும் பன்மையும்...(தொல்.சொல்., 49) 'Exclude esoteric meanings of a polysemantic word and select those that denote pre-eminent or numerous persons or objects...'

§ 163. The suffixes -ஆ -ā, -ஊ -ū are added immediately to the first stem of a verb; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யா seyyā, செய்யு seyyū 'doing, having done', தேடுதல் 'to seek' - தேடா tēḍā, தேடு tēḍū 'seeking, having sought', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ணா unṇā, உண்ணு unṇū 'eating, having eaten', etc.

Verbal participles of this kind are used in the classical language. For instance, கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார் .. (நால்., 366) 'Prominent men spend (their time) studying (science) ..', ஆங்குநின்ற வெற்காணா (புற., 377) 'Having seen me standing there...'

§ 164, In Colloquial Tamil only verbal participles, formed by means of the zero suffix, are used; e.g., செய்தல் 'to do' - செஞ்சு seṇḷu 'doing, having done', பிடித்தல் 'to seize' - பிடிச்சு piḍiccu 'seizing, having seized', கிட்- kiṭ- 'to take' - கிட்டு kiṭṭu 'taking, having taken', போடுதல் 'to go' - போயி pōyi, போய் pōy 'going, having gone', ஆதல் 'to become' - ஆயி āyi, ஆய் āy, ஆகி āxi, ஆ ā 'becoming, having become', பார்த்தல் 'to see' - பாத்து pāttu 'seeing, having seen', மறத்தல் 'to forget' - மறந்து marandū 'forgetting, having forgotten', etc.

§ 165. Verbal participles are very widely used in Tamil. As a rule, only one verb in a sentence is put in a finite form, all other generally taking infinite forms (including the verbal participle).

The verbal participle may denote an action, simultaneous to another action or preceding it. For instance, வஜ்ராயுதங்கள் போலத் தோன்றிய தனது கிரணங்களால் அம்மேகங்களை உடைத்துச் சிதறி, எற்றி, அனத்துக் குழப்பிப் புரட்டி ஓட்டித் தொலைத்துவிட்டு, பாலகூரியன்,

மிகுந்த வெற்றிக்கோலத்துடன் கிரணங்களை உலக முழுவதிலும் பரப்பி, விடுதலை பெற்ற ஓர் பேருண்மை போல ஒளி வீசுவானாயினான். (பா., க, 33) 'The arising sun, like some great truth which became free, started radiating light, spreading victoriously its rays throughout the world, dispersing the clouds, dispelling dissipating, confusing, overthrowing and driving them away by its rays, resembling lightnings.' ஒரு நாள் அவன் நித்திரை செய்யும்போது எதிரிகள் அரண்மனை வேலைக்காரரிலே சிலரை வசமாக்கி உள்ளே நுழைந்து அவன் கால்களைக் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய் சமீபத்திலிருந்த மலைச்சாரலில் ஒரு குகைக்குள்ளே போட்டு வெளியே வர முடியாதபடி ஒரு பாறையால் மூடி வைத்துவிட்டார்கள். (பா., க., 254) 'One day, when he was sleeping, his enemies, having won over the palace servants, penetrated inside and, having tied up his feet, lifted him and took him away into a cave on a slope of a near-by mountain; then they left him there, having closed the entrance with a rock to prevent him from coming out.'

If it is necessary to stress prolonged, alternating or recurrent character of an action, the verbal participle may be repeated twice. For instance, அவள் தனிமையாக இருக்கும்பொழுது விம்மி விம்மி யழுதாள். (பு., உ., 101) 'Whenever she was left alone, she would weep sobbing again and again.' செங்கமலம் என்னையும் அவனையும் மாறிமாறிப் பார்த்தாள். (ஜ., பூ., 10) 'Sengamalam was looking now at me, now at him.' பாதை விளைந்து விளைந்து புதர்களுக்குள் மறைந்து சென்று பாறைகளை அடைந்தது. (பு., உ., 236) 'The path wound from one side to another, disappeared in the bushes and then led further to the very rocks.' கால் ஒன்றுசேர்ந்தால்கூட அது நொண்டி நொண்டித்தான் நடக்கும் (ரா., த., 74) 'Even if its leg knit well, it (the sheep) will hobble.'

Along with those cases when the subject of an action, denoted by a verbal participle, coincides with the subject of an action, denoted by a finite form of a verb, numerous cases of absolute constructions with verbal participles are

frequent in Tamil. Most regularly they are used in sentences, in which participle constructions denote a period of time that elapsed since an action, expressed by a finite form, has started, or point to a certain moment in the past in which that action began. For instance, நான் நடனம் ஆடி வெகுகாலம் ஆகிவிட்டதே... (க., கி., 276) 'It is a long time since I danced (for the last time) ...', அஸ்தமித்து ஒரு நாழிகைக்குப் பிறகு காஞ்சிக் கோட்டையின் தெற்கு வாசலை அடைந்தார்கள். (க., கி., 490) 'In half an hour's time after the sun set, they reached the southern gates of Kanchee.'

An absolute use of verbal participles is also frequently admitted, if close temporal or causal relationship between actions, denoted by a verbal participle and a finite verb, is to be stressed in a sentence. For instance, சுவர் இடிந்து, கற்கள் பொலபொலவென்று உதிர்ந்தன. (பு., உ., 152) 'The wall collapsed, and stones with a noise rained down in quick succession.' தெருவில் சென்ற மோட்டாரின் சக்கரம் ஏறி அது செத்தது. (வ., க.. 179) 'It (a kitten) was run over by a car in the street and died.' உனது கடிதம் கிடைத்து மகிழ்ந்தேன். (வை., 16) I was happy to receive your letter.' இந்த விவரம் எல்லாம் சின்னதுரையே சொல்லித்தான் நமக்குத் தெரியும். (கி., ம., 2) 'All the details are known to us from Chinnadurai.' பாஞ்சாலி சிரித்துத்தான் பாரதப்போர் வந்தது. (க., கி., 367) 'The Bhārata war started in consequence of Pāñjali's laughter.' சிங்கம் தூக்கம் கெட்டு விழித்தது. (மௌ., 8) 'Its sleep was broken, and the lion woke up.'

An absolute use of verbal participles is occasionally observed in some other cases, determined by the idiom (e.g., in describing mental emotions, prolonged actions, etc.). For instance, ஏன் இப்படி மனம் உடைந்து பேசுகிறீர்கள்... (ரா., 1942, 131) Why you speak so desperately (lit. your mind breaking)!' வாசு இவ்வளவு உணர்ச்சியுடன் பேசிப் புஷ்பா இதற்கு முன்பு கேட்டதில்லை. (அ., நெ., 186) 'Pushpa has never heard Vasu speak (lit. speaking) so fervently before.'

A special variety of such constructions is the use of absolute verbal participles in sentences with nominal predicates. For instance, அவர்களை நிறுத்தாமற்போனால் நீங்களும் நானும் கையில் வாள் பிடித்து என்ன பயன்? (க., கி. 426) 'What is the use of our holding swords, if we don't stop them?' 'நான் வழி தவறிவிடக் கூடியவனல்லன்; சிறு பிராயம் முதலே இப்பகுதிகளில் அலைந்து பழக்கம். (பு., 97) 'I am not a man who can lose his way: I got used to wander in these parts from my early childhood.' தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் (பார., 1, 89) 'Ambrosia is a real name for Tamil!' அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை. (கு., 182) 'To smile deceitfully (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.'

§ 166. For the uses of verbal participles in combination with particles cf. §§ 220, 254.

The infinitive

§ 167. In Literary Tamil the infinitive is formed by means of the suffix -அ -a. This suffix is added (to stems, ending in vowels, by the euphonic increments -v- or -y-, to other stems immediately) either to the first, or to the second stem: in weak verbs it is added to the first stem, in strong verbs - to the second; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்ய seyya, செய seya, அறிதல் 'to know' - அறிய ariya, காணுதல் 'to see' - காண kāṇa, என்னுதல் 'to say' - எ(ன்)ன e(n)nā, கேட்டல் 'to hear' - கேட்க kēṭka, நிறுதல் 'to stop' - நிற்க niṭka, இருத்தல் 'to be' - இருக்க irukka, etc.

In verbs சாதல் 'to die', நோதல் 'to ache', வேதல் 'to burn' the suffix of the infinitive is added both to the first and to the second stem: சாவ aāva or சாக sāxa, நோவ nōva or நோக nōxa வேவ vēva or வேக vēxa.

In verbs ஆதல் 'to become' and போதல் 'to go' the suffix of the infinitive is added to the second stem: ஆக āxa, போக pōxa.

In Classical Tamil the suffix of the infinitive is optionally added to the suffix of the future tense; e.g., நடத்தல் 'to walk' - நடப்ப naṟappa, மறத்தல் 'to forget' - மறப்ப maṟappa, பூத்தல் 'to blossom' - பூப்ப pūppa, செய்தல் 'to do' - செய்குப seyxiṟa, துணிதல் 'to decide' - துணிகுப tuṇixuṟa, etc.

§ 168. In Colloquial Tamil the suffix of the infinitive is similar to that found in Literary Tamil; e.g., பண்ணுதல் 'to make' - பண்ண- paṇṇa, தின்னுதல் 'to eat' - திங்க tiṅka, கேட்டல் 'to hear' - கேக்க kēkka, பார்த்தல் 'to see' - பாக்க pākka, etc.

§ 169. The range of grammatical meanings of the infinitive in Tamil is remarkably wide, and it may stand here for any part of the sentence. For instance,

a) The infinitive as a subject:

ஏமாற்றத்தோடு ராகவன் திருப்புவதைக் காண வாகவுக்குத் தர்மசங்கடமாக இருந்தது. (அ., நெ., 126) 'It was unbearable for Vasu to see Raghavan returning disappointed.'

b) The infinitive as a predicate

1) in interrogative sentences :

நான் இப்ப காகக்கு எங்கே போக? (பொ., மே., 18) 'Where am I to find money now?' சாமி, உங்களுக்குப் பரமசிவம் என்று பேர் கொடுக்கவா? அம்மையப்பப் பிள்ளை கூப்பிடவா? (பு., கா., 177) Swāmi, how (is it better) to call you - Paramasivam or Ammaiyappa Pillai.'

2) in exclamatory sentences with the imperative or optative modality :

மூன்றாம் பக்கம் பார்க்க... (ஜ., 12.10.56) 'Look page three', நீயும் உன் குரங்கும் நாசமாய்ப் போக... (ரா., க., 11) 'May you be lost together with your monkey!...'

The particle உம் added to the infinitive in the last case makes its imperative meaning milder: அம்மாவுக்கு என்

நமஸ்காரங்களைத் தெரிவிக்கவும். (ஜா.,சி.,52) 'Convey my best regards to your mother.'

c) The infinitive as a component of a complex verbal predicate:

குழந்தை அழ ஆரம்பித்தது...(ரா.,க.,189) 'The child began to weep'. நான் இன்றிரவு விரதமிருக்கப் போகிறேன். (பா.,க.,258) 'I am going to fast to-night.' அம்பியை எப்படியாவது தண்டனை பெறச் செய்ய வேண்டும். (பு.,கா.,27) 'It is necessary to make Ambi get penalty somehow...', கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த வருஷம் பி.ஏ. பரீட்சைக்குச் செல்ல இருக்கிறான். (பு.,கா.,20) 'This year Krishnamurthi is to go for his B.A. examinations.'

d) The infinitive as an object:

ஐயோ, எனக்கு நீந்தத் தெரியாதே. (வி.,கு.,8) 'Alas, I cannot swim!'

A special variety of this case is an absolute infinitive construction; e.g., ஓர் அழகிய பெண் அவனெதிரே நிற்கக் கண்டான். (வை.,116) 'He saw a beautiful girl stand before him.' படிப்பினால் மனிதர்கள் கெட்டுப் போகிறார்களென்று நீங்கள் சொல்லத்தான் கேட்கிறேன். (ஜ.,ப.,41) 'I hear you say that education spoils people.'

e) The infinitive as an attribute:

அவர்களுக்கு உணவும் தங்க இடமும் கொடுத்தாள். (வை.,105) 'She gave them some food and a room to stay.' கிழவிக்கு அவளுடைய நாட்டிலே வாழ உரிமை இல்லை. (அம்பி.,5) 'The old woman had no right to live even her own country.'

f) The infinitive (frequently in an absolute construction) as an adverbial modifier of purpose:

நான் ஒரு பெருமூச்சு விட்டபடி ஓடினேன் - என் லட்சியத்தை நோக்கி - அதாவது, கியூ வரிசையில் இடம் பெற; எழும்பூர் பார்க்குக்குச் சீக்கிரம் செல்ல. (அம்பி.,5) 'Sighing heavily, I ran towards my goal, that is to take a place in the queue in order to get quickly to the Ezumbūr park.' நீர் ஆடம்பரமாகத் தீபாவளி கொண்டாட என்னால் அட்வான்ஸ் கொடுக்க

முடியாது. (வி.,க.,28) 'I cannot give you any advance in order to let you magnificently celebrate the Dīpāvali festival.'

g) The infinitive (in an absolute construction) as an adverbial modifier of cause:

சிவகாமியின் பெயர் காதில் விழவே நான் சுவர் ஓரமாய் நின்று கேட்டேன். (க.,சி.,301) 'As my ears caught Sivakāmi's name, I stopped at the wall and listened., ஒன்று குலைக்கவே எல்லா நாய்களும் குலைக்கத் தொடங்கின. (ரா.,க.,25) 'One dog barked, and all the dogs started barking too.'

h) The infinitive (frequently in an absolute construction) as an adverbial modifier of manner:

ராவணன், வியப்பில் கண்ணை அகல விரித்துப் பார்த்தான். (ஜா.,சி.,190) 'With eyes widely opened in amazement, Raghavan looked (at them)'. செங்கோடன் அவருடைய வார்த்தைகளை மனதார நம்பினான். (ரா.,த.,23) 'With all his heart Sengōraṇ believed in his words.' வீடு அதிரக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு போய்விட்டார். (பு.,உ.,58) 'He went out slamming the door so heavily that the house trembled.'

A variety of this case is an absolute infinitive construction denoting a concomitant circumstance. For instance, கண்ணில் நீர் மல்க. ஆப்தா ஒரு நாற்காலியின் மீது அமர்ந்திருந்தான். (ரா.,த.,159) 'With eyes full of tears Āptā sat down on the chair.' இனிய உனவாக இன்னொரு கூறல் கனி இருப்பக் காய்கவர்ந்த அற்று. (கு.,100) 'To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.'

If it is necessary to denote a prolonged, recurrent or gradually increasing action, the infinitive may be repeated twice. For instance, அவள் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்க எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. (ஜ.,பூ.,12) 'My astonishment increased, as I listened to her words.' வீட்டை நெருங்க நெருங்க, பழைய நிகழ்ச்சி புத்துயிருடன் நினைவுக்கு வந்தது. (வ.,க.,112) 'The old incidents recurred to my memory, as I was approaching my house.'

i) The infinitive (in an absolute construction) as an adverbial modifier of time denoting a time limit:

குளத்தில் நீர் வற்ற இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதமாகும்.
(பு, 54) 'It will pass two or three months, before the pond dries up.' விடிய விடியப் படித்தாயா என்ன? (ரா. 1942, 46)
'Did you read till it dawned, eh?'

The supine

§ 170. In Literary Tamil the supine is formed by means of the suffixes -இயர் -iyar, -இய -iya, -ஆன் -ān or -ஆக்கு -ākkū.

§ 171. The suffixes -இயர் -iyar and -இய -iya are generally added to the first stem of a verb; e.g., உண்ணுதல் 'to eat' - உண்ணிய(ர்) uṇṇiya(r) 'in order to eat', கேட்டல் 'to hear' - கேளிய(ர்) kēḷiya(r) 'in order to hear', etc. Occasionally these suffixes are added to the past tense suffix -ஈ- -ī-, the initial vowel of the suffixes -இயர் -iyar, -இய -iya being elided; e.g., கொள்ளுதல் 'to take' - கொளீஇய(ர்) koḷīiya(r) 'in order to take', இருத்தல் 'to be' - இரீஇய(ர்) irīiya(r) 'in order to be', etc.

The supine in -இயர் -iyar, -இய -iya is used in the classical language. For instance, மாரி வண்கொடை காணிய நன்றும் சென்றது மண்ணெங் கண்ணுவளங் கடும்பே ..(புற., 153) 'Our merry company (of bards) has walked a long way in order to see an abundant rain of gifts...' எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய் (பத்து., 5, 57) 'O you, who go in order to conquer this world surrounded by sea...' மழை பெய்யியர் பலி கொடுத்தார். (தொல். சொல். சேன., 232) 'They made an offer (to gods) in order that it would rain.'

Frequently this form of the supine is used as a predicate in exclamatory sentence with the optative modality. For instance, இறீஇயரென் னுயிர்...(புற., 210) 'Let my life be destroyed...'. யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய. (புற., 173) 'May Paṇṇan live as long as I do...'

§ 172. The suffix -ஆன் -ān is added to the future tense suffixes -வ் -v-, -ப் -p-, -ப்ப் -pp-; e.g., கொள்ளுதல் 'to take' - கொள்வான் koḷvān 'in order to take', உண்ணுதல் 'to eat' - உண்பான் uṇbān 'in order to eat', இருத்தல் 'to be' - இருப்பான் iruppān 'in order to be', etc.

The suffix -ஆக்கு -ākkū is added to the future tense suffixes in a similar way, with the difference that in weak verbs (except those with roots, ending in ṛ or ḷ) it is added to the future tense suffix -ப் -p-; e.g., கொள் வாக்கு koḷvākkū 'in order to take', உண்பாக்கு uṇbākkū 'in order to eat', இருப்பாக்கு iruppākkū 'in order to be'; but தருதல் 'to give' - தருபாக்கு taruḍākkū 'in order to give', படுதல் 'to suffer' - படுபாக்கு paḍuḍākkū 'in order to suffer', etc.

The supine in -ஆக்கு -ākkū is used in the classical language; the supine in -ஆன் -ān is used both in the classical (for the most part) and in the modern language. For instance, வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்... (தி., 5, 11) 'I hurry up in order to enter the paradise' ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து. (கு., 1312) 'When I continued to be sulky he sneezed and thought I would (then) wish him a long life.'

The supine in -ஆன் -ān in combination with the adverb ஏன் 'why' is frequently used as a predicate in interrogative and exclamatory sentence. For instance, இதற்காக நீ சாப்பிடாமல் இருப்பானேன்? (வை., 32) 'Why should you sit for the sake of it without eating?' மத்தியானம் வெய்யிலில் வருவானேன் என்று நினைத்தேன். (பு., 57) 'Why should I walk there in this midday heat, thought I.'

§ 173. In Colloquial Tamil the supine is generally not used.

The conditional participle

§ 174. In Literary Tamil the conditional verbal participle is formed by means of the suffixes -ஆல் -āl, -இன் -in or -இல் -il. The first of them is mostly used in the modern language, and the other two - in the classical language.

The suffix -ஆல் -āl is added to the suffix of the past tense; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தால் seyōāl 'if (I, you, etc.) do', ஆதல் 'to become' - ஆனால் ānāl 'if (I, you, etc.) become', என்னுதல் 'to speak' - என்றால் eṇḍāl 'if (I, you, etc.) speak', கேட்டல் 'to hear' - கேட்டால் kēṭṭāl 'if (I, you, etc.) hear', பார்த்தல் 'to see' - பார்த்தால் pārttāl 'if (I, you, etc.) see', etc.

Besides, the verbs என்னுதல் 'to say' and ஆதல் 'to become' form, as well, the irregular conditional verbal participles ஏல் ēl and ஆல் āl (preceding vowels ஏன் ēṇ and ஆன் āṇ, respectively). For instance, வானம் வறக்குமேல் (கு., 18) 'if the sky is dry (lit. if they say: the sky will dry up)', செய்கின்றேனால் (Be., 62). 'if I do'.

The suffixes -இன் -in, -இல் -il are added either to the first, or to the second stem of a verb: in weak verbs they are added to the first, and in strong verbs - to the second stem: e.g., செ(ய்)யின் sey(y)in, செ(ய்)யில் sey(y)il 'if (I, you, etc.) do', எ(ன்)னின் eṇ(n)in, எ(ன்)னில் eṇ(n)il 'if (I, you, etc.) say', கேட்கின் kēṭkin, கேட்கில் kēṭkil 'if (I, you, etc.) hear', பார்க்கின் pārkkin, பார்க்கில் pārkkil 'if (I, you, etc.) see', etc. In weak verbs with long open monosyllabic roots these suffixes are added either to the first, or to the second stem; e.g., ஆதல் 'to become' - ஆயின் āyin, ஆகில் āxil 'if (I, you, etc.) become', etc.

Parallel forms of conditional verbal participles in -இன் -in are occasionally built by adding this suffix either to the future tense suffix -ப்ப- -pp-, or to the present tense suffix -இற்ப- -irp-; e.g., இருத்தல் 'to be' - இருப்பின் iruppin 'if (I, you, etc.) be', பார்த்தல் 'to see' - பார்ப்பின் pārppin 'if (I, you, etc.) see', வருதல் 'to come' - வருகிற்பின் varuxiṭpin 'if (I, you, etc.) come', etc.

§ 175. The conditional verbal participle distinguishes neither person, nor number, nor gender, and is generally used in absolute constructions. For instance, உனக்கு எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து வந்த சமயத்திலும் நீ இம் மந்திரத்தை உச்சரித்தால் விலகிப் போய்விடும்... (பா., க., 254)

'If in the moment of the greatest danger you pronounce this mantra, it (the danger) will be removed ..' பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் நாம் பயங்கொள்ளலாகாது... (பா., 174) 'We should not be afraid, if we meet evil-doers.' உணவின் அளவை எடுத்து நோக்கின் சாதாரணப் பிராமண னொருவனைக் காட்டிலும்... ஆங்கிலேயன் ஒன்பது மடங்கு அதிகமாக உண்கிறான். (பா., க., 175) 'As far as the quantity of food is concerned (lit. if the quantity of food is compared), an Englishman eats nine times more than an ordinary brāhman.' விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து உள்நின்று உடற்றும் பசி. (கு., 13) 'If the sky deceives (people and sends no rain), this great world, surrounded by the vast sea, will endure hunger.'

In certain cases the conditional verbal participle is used in sentences with nominal predicates too. For instance, ஐந்நாறு என்றால் அந்தக் காலத்தில் பெரிய தொகை. (ஜ., பூ., 99) 'In that time five hundred rupees (lit. if it is said : five hundred) made a big sum.'

In exclamatory sentences with the optative modality conditional verbal participles may be used as predicates. For instance, ஐபு வெளியே தலை நீட்டினால் தானே... (அம்பி., 14) 'If only Jabu would look out of the window!'

The conditional verbal participles of ஆதல் 'to become', என்னுதல் 'to say' are frequently used in the sense of the conjunction 'but'.

§ 176. In Colloquial Tamil the conditional verbal participle is formed by means of the suffix -ஆ -ā (preceding vowels -ஆல் -āl), added to the suffix of the past tense ; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்தா seyṟā, செஞ்சா seṇjā, சொல்லுதல் 'to speak' - சொன்னா sonṇā, படித்தல் 'to read' - படிச்சா paṛiccā பார்த்தல் 'to see' - பாத்தா pāttā, etc. For instance, நான் வந்தா யாரு அவுங்க கூட வெளை யாடுது? (பு., சிற்., 39) 'If I come (with you), who will play with them?'

§ 177. For conditional verbal participles used in combination with the particle உம் cf. §§ 220, 254. For conditional verbal participles used in combination with finite forms cf. § 239. For conditional verbal participles used as conjunctive words cf. §§ 274, 275.

The participial noun

§ 178. Participial nouns, most widely used both in the modern and classical language, are formed by the addition of the third personal pronouns அவன் 'he', அவள் 'she', அது 'it', அவர்(கள்) 'they (epic.)', அவை(கள்) 'they(n.)' to the tense suffixes -இற்- -ir-, -இன்ற- -ind-, -இற்ப- -itp- (for the present), -வ்- -v-, -ப்- -p- -ப்ப- -pp (for the future) and -த்- -t-, -ந்த்- -nd-, -த்த்- -tt-, -இ- -i- (for the past). In weak verbs, however, participial nouns of the future tense are formed by adding all the above personal pronouns, except அது 'it', to the future tense suffix -ப்- -p-. Thus, e.g., the verbs செய்தல் 'to do' and படித்தல் 'to read' generally form these participial nouns in the following way: செய்கிறவன் 'he who does', செய்கிறவள் 'she who does', செய்கிறது 'that which does', 'that which is done', 'the doing', செய்கிறவர்(கள்) 'they who do', செய்கிறவை(கள்) 'they which do', செய்பவன் 'he who will do', செய்பவள் 'she who will do', செய்வது 'that which will do', 'that which will be done', 'the doing', செய்பவர்(கள்) 'they who will do', செய்பவை(கள்) 'they which will do', செய்தவன் 'he who did', செய்தவள் 'she who did', செய்தது 'that which did', 'that which was done', 'the doing', செய்தவர்(கள்) 'they who did', செய்தவை(கள்) 'they which did', படிக்கிறவன் 'he who reads', படிக்கிறவள் 'she who reads', படிக்கிறது 'that which reads', 'that which is read', 'the reading', படிக்கிறவர்(கள்) 'they who read', படிக்கிறவை(கள்) 'they which read', படிப்பவன் 'he who will read', படிப்பவள் 'she who will read', படிப்பது 'that which will (be) read', 'the reading', படிப்பவர்(கள்) 'they who will read', படிப்பவை(கள்) 'they which will (be) read', படித்தவன் 'he who read', படித்தவள் 'she who read', படித்தது 'that which (was) read', 'the reading', படித்தவர்(கள்) 'they who read', படித்தவை(கள்) 'they which (were) read'.

Participial nouns of the masculine, feminine and epicene genders may also be formed by means of the suffix -ஓன் -ōṇ, -ஓன் -ōḷ, -ஓர்(கள்) -ōr(xaḷ). They are added to tense suffixes in a similar way with an exception of weak verbs, which in the future tense invariably add them to the tense suffix -வ் -v-; e.g., கொதித்தல் 'to boil -கொதிக்கின்றேன் koṭikkindōṇ 'he who is boiling (with wrath)', பெயர்தல் 'to move' - பெயர்ந்தோன் peyarndōḷ 'she who moved on', பெறுதல் 'to receive' - பெற்றோர்(கள்) peṭṭōr(xaḷ) 'they who received (a child)', 'parents', அறிதல் 'to know' - அறிவோன் arivōṇ 'he who will know', etc.

In Classical Tamil participial nouns of the masculine and epicene genders may occasionally be formed in the future tense by adding the suffixes -ஓன் -ōṇ, -அவர் -avar, -ஓர் -ōr or -ஆர் -ār to the suffix of the future participle -உம் -um; e.g., பெறுதல் 'to receive' - பெறுமோன் peru-mōṇ 'he who will receive', பெறுமவர் perumavar, பெறுமார் perumār 'they who will receive', etc.

All the above participial nouns distinguish gender, number and case (but do not distinguish person).

§ 179. The declension of participial nouns through cases is similar to that of the personal pronouns, which form a part of them (cf. § 54); e.g., செய்கிறவன் 'he who does', செய்பவனை 'her (Acc.) who will do', செய்ததினால் 'by that which did', 'by that which was done', 'by the doing', செய்வதோடு 'with that which will do', 'with that which will be done', 'with the doing', செய்தவருக்கு, செய்தவர்க்கு 'to them who did', 'in (from, out of) them which will do', 'in (from, out of) them which will be done', 'in (from, out of) the doing', etc.

Participial nouns may be qualified by verbal participles, infinitives, adverbs and adverbial modifiers; as well they may have a subject of their own in the Nominative and govern other declinable forms in a certain case. For instance, ...அவர் சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்து ரயிலை நிறுத்திக் கலாட்டா பண்ணினதாலே, அவன் இந்த இருட்

டிவே இறங்கி ஓடிப் போய்விட்டான். (ர., சே., 72) 'Owing to the fact that he pulled the chain and, having stopped the train, produced confusion, that man jumped down in the darkness and disappeared' ஸினிமாப் பார்க்க வந்தவர்கள் எல்லாரும் டிக்கட் வாங்கத் தொடங்கினார்கள். (க., பொ., 38) 'All those who came to see a film, started buying tickets'. அவனை எனக்குத் தெரியும் என்று தனக்கு முன்னே செல்லுபவரிடம் சொன்னார். (பு., அ., 69) 'I know that man', told he to those who were going before him.'

Participial nouns distinguish no voice and may denote both persons (or things) which perform an action, denoted by the participial noun, and persons (or things) which are its object. Consequently, the participial noun may denote -

(a) A person or an object which performs an action, denoted by the participial noun. For instance, பக்கத்தில் நின்றவர் பேசாது இருந்தனர்... (ரா., 1942, 11) 'Those who stood near by kept silence...', சென்றதை எப்படிக் கொண்டுவர முடியும்? (பு., ப., 9) 'How can that, which is past, be brought back again?'

(b) A person or an object affected by an action, denoted by the participial noun. For instance, அந்தனர் என்போர் அறவோர்... (கு., 30) 'The virtuous are those who are called.' சூதாடி இழந்ததைப் பெறலாம்... (பு., ப., 7) 'One may return what was lost in the game...'

c) A person or an object affected by an action, denoted by the participial noun and performed by its subject. For instance, இடி விழுந்தவள் போல் சுரைதா ஒரு நிமிஷம் ஒன்றும் தோன்றாமல் விழித்தாள். (வை., 68) 'As thunderstruck (lit. as she on whom a lightning has fallen), Suraida stared for a moment without understanding anything'... அவர்கள் என்னிடம் சொன்னவற்றை யெல்லாம் உன்னிடம் சொல்லிப் பயனில்லை (ஜ., பூ., 121) 'There is no use repeating to you everything that they told me.'

Besides, participial nouns of the neuter gender singular may also denote -

(a) An action, denoted by the participial noun and performed by its subject. For instance, வெள்ளத்திலிருந்து சந்திரன் மேலே கிளம்பியது, அந்தப் பாற்கடலிலிருந்து அமுதம் நிறைந்த தங்கக் கலசம் எழுந்தது போலிருந்தது. (க., சி., 405) 'The arising of the moon from the sea resembled the appearance of a gold vessel, filled with ambrosia, from the milk ocean.'

(b) A noun of action (nomen actionis), denoted by the participial noun. For instance, குற்றம் சாட்டுவது ஆதாரத் துடன் இருக்க வேண்டும். (ரா., 1942, 11) 'The incriminating of crimes should be well grounded.'

The future tense participial 'noun of the neuter gender singular of the verb ஆதல் 'to become' is frequently used in the sense of a word denoting -

(a) Concession. For instance, இந்த ஆசையாவது நிறைவேற்று. (ப., உ., 200) 'Grant at least this wish.'

(b) Indetermination (by interrogative words). For instance, நீர் எப்பொழுதாவது யாரையாவது காதலித்திருக்கிறீரா? (ப., உ., 134) 'Did you ever love anybody?' பொங்கியண்ணன் யாராவது ஆட்களை அனுப்பி இருக்கலாம். (ரா., த., 63) 'Pongiyannan could have sent anybody.'

(c) Disjunction. For instance, ஆயனராவது சிவகாமி யாவது கவனிக்கவில்லை. (க., சி., 261) 'Neither Sivakāmi, nor her father took notice of it.' விமானமாவது கத்திரிக் காயாவது, நான் ஒன்றும் பார்க்கவில்லை. (ப., சி., 86) 'A plane? Nothing of the sort (lit. neither a plane, nor a brinjal)! I haven't seen anything!'

d) Order (by numerals). For instance, அவள் இருபத்தைந்தாவது வயதில் தகப்பனரை இழந்தாள். (ப., உ., 115) 'In her twenty-fifth year she lost her father.' அதை முதலாவது சொல்லு. (பா., க., 149) 'First, tell us about it...' ஆயிரத்து ஓராவது நாள்... (ப., உ., 104) 'On the thousand first day...'

§ 180. Both in the classical and modern literary language there are participial nouns of the present and past tenses, formed by means of the suffix -மை -mei added to respective participles; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்கின்றமை seykindamei, செய்தமை seyðamei 'the doing'. Participial nouns of this kind can be declined, and most regularly they are used in the Nominative, Instrumental or Dative cases. These participial nouns denote nouns of action, expressed by the participial noun; they can be used with a separate subject of their own and can govern other declinable forms in a certain case. For instance, தமது விருப்பம் நிறைவேறி விட்டமை கண்டு அவருக்கு அத்தனை பூரிப்புண்டாயிற்று... (பா.,க.,213) 'He was happy to see that his wish was fulfilled (lit. seeing the fulfilment of his wish).' அவள் பன்மையாகச் சொன்னமையால் அவருக்குக் கூட்டாளி யாரோ இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன். (ஜ.,பூ.,34) 'Since she was speaking in plural, I thought that she out to have a companion.' அவர் கண்ணின் காந்த சக்தியிலிருந்து விடுபட்டுப் புத்தகத்தை நோக்கினமையால் தப்பிப்பிழைத்தேன். (க.,ஏ.,32) 'I escaped his hypnotizing glance by looking into a book.' சென்னை நகருக்குச் கிருஷ்ணாநதித் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் இணங்கியமைக்கு நன்றி தெரிவித்தார். (ஜ.,15,6,63) 'He expressed his thanks to the Government of India for their consent to supply water from the Krishna river to the city of Madras.'

§ 181. In Classical Tamil participial nouns, distinguishing the first, second and third person, are frequently used in the present, future and past tenses. Participial nouns of this kind are formed by means of the same suffixes as respective forms of the indicative mood (cf. § 90 ff.) and do not differ from them formally, with an exception of the second person singular, which has, besides usual, a suffix -ஓய் -ōy. Participial nouns of this kind are declined and used like other participial nouns. For instance, அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனே .. முனைவனே கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய்...(தி.,5,17) 'O, Primal One, Thou helped me to the shore, when I was floating on the waves, seizing the Raft of Five Mystic Letters ..' தொழுதே

உன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடும் தொடராதே பழுதே பிறந்தேன் என்கொண்டு உன்னைப் பணிகேனே... (தி., 5., 88) 'Myself of useless birth did not follow them, who worshipped and followed Thee. By what means can I offer Thee worship?' வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே... (தி., 5., 15) 'With what words shall I hail Thee who art the sky?...' ஞான நாடகம் ஆடு வித்துவா.. (தி., 5, 95) 'Thou who hast caused my soul move in the dance of wisdom! ..' துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இவ்வாழ்வான் என்பான் துணை. (கு., 42) 'He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.'

In Modern Tamil participial nouns of this kind are rarely used (for the most part in the third person). For instance, நான் ஏதேதோ, தொடர்ப்பற்ற மொழிகள் பேசுவேனாயினேன். (பா., க., 32) 'I started speaking (lit. I became him who spoke) something incoherent...' உடன் பிறந்தாளுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டுவிட்டதே... (ரா., த., 100) 'The sister (lit. she who was born together) grieved...' இவ்வாறு பேசுவதைத் தடுப்பார் யாரும் இல்லை. (ரா., க., 66) 'There was nobody who would stop them talking like this.' அப்பால் ஆவன செய்வோம்.. (ரா., த., 205) 'Afterwards we did what should be done...'

§ 182. In Colloquial Tamil participial nouns are formed, like in Literary Tamil, by the addition of the third personal pronouns to the tense suffix; e.g., படித்தல் 'to read' - படிக்கறவன் paṭikkaravā 'he who reads', படிப்பவ paṭippava 'she who will read', படிச்சவங்க paṭiccavaṅga 'they who read', 'educated people', படிக்கறது paṭikkarab̥ 'that which (someone) reads', 'the reading', etc. Similarly participial nouns are formed in the dialects; சிரித்தல் 'to laugh' - சிரிக்கிறவக sirikkirav̥xa 'they who laugh' (the southern dialect), etc. For instance, மனிசனைக் கட்டிப் போட்டு அடிக்கதுன்னா நாய அநியாயமில்லையா, இண்ணக்கி சிரிக்கிரவுற நாளைக்கி வாரதையும் நினைச்சப் பார்க்கணும்? (பு., அ., 96) 'Is it good to tie up a man and beat him! They who laugh to-day - let them think that tomorrow will come...'

The verbal noun

§ 183. In Literary Tamil the verbal noun - an infinitive form denoting a noun of action (nomen actionis) - is formed by means of the suffixes -(த்)தல் -(t)tal, -அல் -al or -ஐ -ei.'

The suffix -(த்)தல் -(t)tal is added to the first stem of a verb, weak verbs taking -தல் -tal and strong verbs taking -த்தல் -ttal.

In weak and strong verbs with roots, ending in vowels or y, in weak verbs with roots, ending in r or z (except short monosyllables), and in strong verbs with roots, ending in r, z, l or l̥ (except short monosyllables), the suffix -(த்)தல் -(t)tal is added immediately to the stem; in other verbs it is added by means of the euphonic increment -u-; e.g., அறிதல் aṛiṭal 'to know', 'knowing', அடித்தல் aḍittal 'to beat', 'beating', செய்தல் seyṭal 'to do', 'doing', சாய்த்தல் sāyttal 'to incline', 'inclining', சேர்தல் sēṛal 'to join (intr.)', 'joining', பார்த்தல் pārttal 'to see', 'seeing', வாழ்தல் vāḻal 'to live', 'living', வீழ்த்தல் vīḻttal 'to fell', 'felling', வருதல் varuṭal 'to come', 'coming', இருத்தல் iruttal 'to be', 'being', அழுதல் aḻuṭal 'to weep', 'weeping', பழுத்தல் paḻuttal 'to ripen', 'ripening', கேட்டல் kēṭṭal 'to hear', 'hearing', சொல்லுதல் solluṭal 'to speak', 'speaking', கொள்ளுதல் 'to take', 'taking', மாறுதல் māṛuṭal 'to change (intr.)', 'changing', படுதல் paḍuṭal 'to suffer', 'suffering', கட்டுதல் kaṭṭuṭal 'to tie', 'tying', என்னுதல் ennuṭal 'to say', 'saying', உண்ணுதல் unnuṭal 'to eat', 'eating', வகுத்தல் vaḻuttal 'to divide', 'dividing', etc.

The verbs கட்டல் kaṭṭal 'to weed', கற்றல் kaṭṭal 'to study', கிற்றல் kiṭṭal 'to be able', தட்டல் taṭṭal 'to hinder', தெட்டல் teṭṭal 'to clear up', தொட்டல் toṭṭal 'to perforate', நடட்டல் naṭṭal 'to approach', நிற்தல் niṭṭal 'to stop', பெட்டல் peṭṭal 'to want' and விற்தல் viṭṭal, 'to sell' make an exception and add the suffix -த்தல் -ttal immediately to the stem.

Besides, irregular cases of immediate addition of the suffix -தல் -tal to stems, ending in nasal and lateral sonants,

is occasionally observed in Classical Tamil; e.g., என்றல் enṇal (also என்னுதல் ennuṭal) 'to say', சேறல் sēral (also செல்லுதல் selluṭal) 'to go', etc.

The suffix -அல் -al is added to the first stem of weak verbs and to the second stem of strong verbs; e.g., செ(ய்)யல் sey(y)al 'doing', எ(ன்)னல் en(n)al 'saying' கேட்கல் kēṭkal 'hearing', படிக்கல் paṭikkal 'reading', etc.

In weak verbs with long open monosyllabic roots this suffix is also added to the second stem; e.g., ஆகல் āxal 'becoming', போகல் pōxal 'going', etc.

The suffix -ஐ -ei is added to the second stem of a verb; e.g., செய்கை seyxei 'doing', கேட்கை kēṭkei 'hearing', படிக்கை paṭikkei 'reading', etc.

§ 184. Verbal nouns denote a noun of action (nomen actionis). They can be used with a separate subject of their own (in an absolute construction), can govern other declinable forms in direct and oblique cases and be qualified by verbal participles, infinitives, adverbs, etc. Verbal nouns are capable of being declined (similarly to nouns of corresponding types) and being used as subjects, objects, attributes, adverbial modifiers and other parts of a sentence. For instance, மக்கள் மெய் திண்டல் உடற்கு இன்பம் மற்று அவர் சொல் கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு. (கு., 65) 'The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear.' தீயவர் சிலர் தூண்டுதலினால் இக் கடிதத்தை வரையும்படிக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டானோ? (ரா., த., 200) 'Perhaps, he might be compelled to write this letter by the pressure on the part of some villains?' அவள் ஆறுதலோடு பெருமூச்சு விட்டாள்.. (ஐ., பூ., 162) 'She breathed with relief.' தமிழ் நாட்டில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் கல்வி கற்றல் வேண்டும். (சே, 44) 'In Tamilnad women should be educated (lit. receiving education by women is necessary) on equal terms with men...'

In Classical Tamil verbal nouns in -அல் -al are not infrequently used in the sense of an imperative singular. For instance, நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல். (கு., 113) 'Forsake in the very moment (of acquisition) that gain which, though it should bring advantage, is without equity.'

Verbal nouns in -ஐ -ei are most frequently used in the Locative and Instrumental cases, denoting the space of time, in which another action is taking place, or its cause, respectively. For instance, நீயும் காத்திருக்கையில் கயிற்றை அவிழ்த்து விட்டு ஏறிக்கொள்.. (பு., ப., 11), 'And you, while waiting, untie the rope and get into (the boat)...' டாக்டர் தெரிந்தவராகையால் மருந்துக்கு உடனே பணம் கேட்கவில்லை. (வி., ச., 64) 'As the doctor was a good acquaintance, he did not ask money for the medicine immediately.'

§ 185. In Colloquial Tamil only verbal nouns in -அல் -al are regularly used in permissive constructions with the verb ஆதல் 'to become' (cf. § 239). Other verbal nouns occasionally penetrate into it from Literary Tamil, but, on the whole, their use is not characteristic of Colloquial Tamil.

§ 186. In the brahman social dialect there is a peculiar form of the verbal noun, not found in Literary Tamil. It is formed by means of the suffix -ச்சே -ccē, added to the infinitive of a verb; e.g., வருதல் 'to come' - வரச்சே varaccē, போதல் 'to go' - போகச்சே pōxaccē, இருத்தல் 'to be' - இருக்கச்சே irukkaccē, etc.

Like the verbal noun in ஐ -ei, used in the Locative case, this form denotes a space of time, in which another action is taking place. For instance, அடுத்து வாட்டி எங்கள் அகத்துக்கு வரச்சே சம்சர சகிதமாய் வரவேண்டும். (கு., க., 77) 'When you will be going to visit us next time, please, come together with your wife.' பேசின்டே யிருக்கச்சே, குனிஞ்சு குல்லாயைக் கையில் எடுத்தார் சாயபு. (ஜா., கொ., 98) 'While speaking, Sāyab bowed and held his hat in hands.'

§ 187. Some verbal nouns occasionally lose their verbal nature and turn into nouns; e.g., பாடுதல் 'to sing' - பாடல் 'singing' (a verbal noun) and 'song' (a noun), செய்தல் 'to do' - செய்கை 'doing' (a verbal noun) and 'act' (a noun), etc. In the latter case, such words are connected with verbs only by derivation and do not belong to the system of verbal forms.

The negative form

§ 188. Three moods - the indicative, the imperative and the optative - are distinguished in the negative form of the Tamil verb. Unlike the affirmative form, the negative makes no formal distinction of tense.

The negative finite forms distinguish the categories of person, number and (in the third person) gender.

The negative infinite forms include a participle, a verbal participle and participial nouns.

Suffixes of the Negative form

§ 189: In Literary Tamil the negative form of the verb is denoted by the suffixes -ஆ- -ā-, -ஆத்- -āṭ- or by a zero suffix.

Each of them is generally added to the first stem of a verb. To stems, ending in consonants, they are added immediately, to stems, ending in vowels, the suffixes -ஆ- -ā-, -ஆத்- -āṭ- are added by means of the euphonic increments -v- or -y-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யா - seyyā-, செய்யாத் seyyāṭ-, செய்- sey-; படித்தல் 'to read' - படியா- paṛiyā-, படியாத்- paṛiyāṭ-, படி - paṛi-; நடத்தல் 'to walk' - நடவா- naṛavā-, நடவாத்- naṛavāṭ-, நட- naṛa-.

In weak verbs with long open monosyllabic roots the negative suffixes are added to the second stem; e.g., போதல் 'to go' - போகா- pōkā-, போகாத்- pōkāṭ-, போக்- pōk-, etc.

In the verbs வருதல் 'to come' and தருதல் 'to give' the root vowels are lengthened (in the modern language optionally) in taking the suffixes of the negative form: வாரா-

vārā- (also வரா- varā), வாராத்- vārāḁ- (also வராத்- varāḁ-), வார்- vār- (also வர்- var-), தாரா- tārā- (also தரா- tarā-), தாராத்- tārāḁ- (also தராத்- tarāḁ-), தார்- tār- (also தர்- tar-).

§ 190 In Colloquial Tamil the negative form of the verb is denoted by the same suffixes as in Literary Tamil, but in strong verbs they are added to the second stem; e.g., படித்தல் 'to read' -படிக்கா- paṭikkā-, படிக்காத்- paṭikkāḁ-, படிக்க- paṭikk-; நடத்தல் 'to walk' - நடக்கா- naṭakkā-, நடக்காத்- naṭakkāḁ-, நடக்க- naṭakk-, etc.

Finite forms

The indicative mood

§ 191 In Literary Tamil the indicative mood of the negative form is denoted by the suffixes -

- ஏன் -ēn In the first person singular;
- ஓம் -ōm, -ஆம் -ām, -ஏம் -ēm, -ஏங்கள் -ēngaḷ in the first person plural;
- ஆய் -āy in the second person singular;
- ஈர்(கள்) -īr(xaḷ) in the second person plural;
- ஆன் -ān in the third person singular masculine;
- ஆள் -āl in the third person singular feminine;
- ஆர்(கள்) -ār(xaḷ) in the third person plural epicene;
- ஆது -āḁu in the third person singular neuter;
- ஆ -ā in the third person plural neuter.

Each of these suffixes is added to the verbal stem, bearing a zero suffix of the negative form (to stems in vowels they are added by means of the euphonic increments -v- or -y-); e.g., கொடுத்தல் 'to give'—கொடேன் koṭēn 'I don't give', நடத்தல் 'to walk' - நடவோம் naṭavōm, நடவாம் naṭavām, நடவேம் naṭavēm 'we don't walk', தருதல் 'to give' - தாராய் tāray 'you (sg.) don't give', கேட்டல் 'to hear' - கேளீர்(கள்) kēlīr(xaḷ) 'you don't hear', போதல் 'to go' - போகான் pōxān 'he doesn't go', படித்தல் 'to read' - படியாள் paṭiyāl 'she doesn't read', அறிதல் 'to know' -

அறியார்(கள்) aṛiyār(xa|) 'they (epic.) don't know', வருதல் 'to come' - வாராது vārāṭu, வராது varāṭu 'it doesn't come' ஆதல் 'to become' - ஆகா āxā 'they (n.) don't become', etc.

In the verb வேண்டுதல் 'to demand, to be necessary' the negative form of the third person singular neuter has the suffix -ஆம் -ām : வேண்டாம் vēṇḍām 'it is not necessary.'

In Classical Tamil negative forms of the second person singular, built by means of the suffix -இ -i added to the negative suffix -ஆத் -āṭ-, are occasionally used too; e.g., செல்லுதல் 'to go' - செல்லாதி sellāḍi 'you (sg.) don't go', காணுதல் 'to see' - காணாதி kāṇāḍi 'you don't see', etc.

§ 192. Negative forms of the indicative mood do not distinguish tenses formally and can correlate to any of them:

In the sense of the present tense -

சூரங்காட்டில் கொடிய மிருகங்கள் கிடையா விஷக்கிருமிகள் கிடையா. (பு., 108) 'There are neither beasts of prey, nor poisonous insects in Sūraṅḍāṭṭu.'... தான்எனைச் செய்தது தெரியேன்... அடியேற்கு அருளியது அறியேன் பருகியும் ஆரேன்... (தி., 3, 164-165) 'I don't know what he did (for me)!... I don't know how he favoured me, his miserable slave. I have no peace, though I drink (the godly ambrosia).'

In the sense of the future tense -

வினையாட்டுப் பொம்மையாக எந்த ஆணும் மனமாறச் சம்மதியான். (ரா., ஜ, 90) 'No man will voluntarily consent to become a plaything'. வணங்கி யாம்விடேங்கள் என்ன வந்துநின்று அருளுதற்கு இணங்கு. (தி., 5, 75) "We pray and say: 'We shan't abandon you.' Then come and concede to favour us..."

In the sense of the past tense -

இதைத் தவிர அவர்கள் வேறொன்றும் அறியார்கள்... (வி., ச., 85) 'The didn't know anything, except this'.

இத்தனைநாள் இந்த இரகசியம் நியறியாய்...(பார., 1, 37)
 'You didn't know about this secret for so many days!'

§ 193. In Classical Tamil negative forms of the second person singular and plural, besides their direct meaning, may be used occasionally in the imperative or prohibitive sense. E g., விடுதல் 'to leave' - விடாய் viṭāy 'do not leave', நீங்குதல் 'to abandon' - நீங்காய் nīngāy 'do not abandon', அயருதல் 'to grieve' - அயரீர் ayaṛīr 'do not grieve', etc. For instance, பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்ப்பல பாராட்டி நீங்காய்... (கவி., 3, 79) 'Don't abandon your lotus-eyed son, having deceived him with lies...' ஒன்றுந் தளர்வுற் றயரீர்.. (கம்., 2, 4, 87) 'Don't grieve with anything...'

§ 194. In Colloquial Tamil and in the dialects personal suffixes of the negative form do not differ from those found in the affirmative form (cf. § 90 ff.). However, it is only the form of the third person singular neuter that is regularly used in the colloquial language and in the dialects. E g., எனக்கு இந்தக் காட்டெலி எப்பவுமே பிடிக்காடீத. (பு., உ., 166) 'I never liked these rats.'

The use of negative forms in other persons is generally restricted to the verb மாட்டுதல் 'to be inclined, to intend' (in combination with infinitives of other verbs). E.g., நீங்க ரெண்டாந் தடவை கல்யாணம் பண்ணிக்க மாட்டேளே? (ரா., ஜ., 48) 'You will not marry for the second time, won't you?'

(For the verbs in phrases of this type cf. § 239).

The imperative mood

Singular

§ 195. In Literary Tamil the negative form of the imperative singular is denoted by the suffixes -ஏ -ē (both in the modern and classical language), -இ -i, -அல் -al, -ஏல் -ēl or -ஆல் -āl (in the classical language).

The suffixes -ஏ -ē and -இ -i are added to the negative form suffix -ஆத் -āṭ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யாதே

seyyābē 'do not do' நின்றல் 'to stop' - நில்லாதி nillābi 'do not stop', etc. For instance, ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா... (பா., 174) 'Don't offend small children, my dear!' நெடுங்கடை நில்லாதி .. (கலி., 3, 79) 'Don't stop at high gates...'

The suffixes -அல் -al, -ஏல்-ēl, -ஆல் -āl are added to stems with a zero suffix of the negative form (to stems, ending in consonants, these suffixes are added immediately, and to stems, ending in vowels, they are added by means of the euphonic increments -v- or -y-); e.g., என்னுதல் 'to say' - எனல் enal 'do not say' (cf. the verbal noun எனல் used in the imperative sense: 'say'), அஞ்சுதல் 'to fear' - அஞ்சேல் añjēl 'do not fear', அழுதல் 'to weep' - அழால் aḻāl 'do not weep', ஒழித்தல் 'to stop' - ஒழியேல் oḻiyēl 'do not stop' கரத்தல் 'to hide' - கரவேல் karavēl 'do not hide', etc. For instance, பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகனெனல் மக்கட் பதடி எனல். (கு., 196) 'Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.' நன்றி மறவேல் (ஆத்தி., 21) 'Don't forget good (that was done to you).'

§ 196. In Colloquial Tamil the negative form of the imperative singular is denoted by the suffix -ஏ -ē, added to the negative form suffix -ஆத்- -āṭ-; அஞ்சுதல் 'to fear' அஞ்சாதே añjāḍē 'don't fear', கிழித்தல் 'to tear' - கிழிக்காதே kiḻikkāḍē 'don't tear', etc. For instance, என்னை "அம்மா"ங்காதேடி... (ரா., ஜ., 17) 'Don't call me 'mamma'!' முஞ்சியைத் திருபிச்சாத்தேயேன். (ரா., ஜ., 59) 'Don't turn your face off.'

In the dialect of Ceylon the suffix -ஏ -ē is usually substituted by the suffix -ஐ -ei. For instance, அடியாதை அப்பு... (பொன்., மே., 120) 'Don't beat (me), dad!'

Plural

§ 197. In Literary Tamil the negative form of the imperative plural is denoted by the suffixes -உம் -um, உங்கள் -uṅgaḷ (mostly in the modern language), -ஈர் -īr, -ஈர்கள்

-irxaḷ (both in the classical and modern language) and -மின் -min, -அன்மின் -anmin (in the classical language).

The suffixes -உம் -um and -உங்கள் -uṅgaḷ are added (by means of the euphonic increment -y-) to the negative imperative singular in -ஏ -ē; e.g., பேசுதல் 'to speak' - பேசாதேயும் pēsāḍēyum, பேசாதேயுங்கள் pēsāḍēyuṅgaḷ 'do not speak', மறத்தல் 'to forget' - மறவாதேயும் maṛavāḍēyum, மறவாதேயுங்கள் maṛavāḍēyuṅgaḷ 'do not forget', etc. For instance, எனக்கு எதிர் பேசாதேயுங்கள்... (ரா., ஜ., 222) 'Don't contradict me!'

The suffix -ஈர் -īr and -ஈர்கள் -īrxaḷ are added to the negative form suffix -ஆத் -āḍ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யாதீர் (கள்) seyāḍīr(xaḷ) 'don't do', etc. For instance, அப்படியெல்லாம் பேசாதீரையா... (ஜா., கொ., 136) 'Don't say like this, aiya!' பிரசங்கம் செய்வதுடன் வேலை முடிந்து விட்டதென்று நினையாதீர்கள்... (க., ஏ., 124) 'Don't think that my job was only to make speeches.'

In certain cases forms in -ஈர் -īr may receive another suffix -உம் -um. For instance, பொன்போற் புதல்வர் பெருஅ தீரும் (புற., 9) 'Have not children (which will be dear to your heart) like gold...'

The suffix -மின் -min is added to the negative form suffix -ஆ- -ā-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யாமின் seyyāmin 'do not do', இருத்தல் 'to be' - இராமின் irāmin 'be not', etc.

The suffix -அன்மின் -anmin is added to the stem with a zero suffix of the negative form (to stems, ending in vowels, it is added by means of the euphonic increments -y- or -v-); e.g., பாடுதல் 'to sing' - பாடன்மின் pāṇanmin 'do not sing', சுளிதல் 'to be angry' - சுளியன்மின் suḷiyanmin 'be not angry', etc. For instance, தூதன்னி வனைச்சுளி யன்மி னெனா வேதம் முதல் நாதன் விலக்கினானால்... (கம்., 5, 17, 46) 'The first protector of the Vedas told them: Be not angry with this envoy.' ஐயங் கொள்ளன்மி னொறிவாளர்... (புற. (புற., 216) 'O you, who are wise, have no doubts (in this)...'

§ 198. In Colloquial Tamil the negative form of the imperative plural is denoted by the suffixes -ஈங்க -īnga (preceding vowels -ஈங்கள் -īngaḷ) or (less frequently) -(உ)ங்க -(u)nga (preceding vowels -(உ)ங்கள் -(u)ngaḷ).

The suffix -ஈங்க -īnga is added to the negative form suffix -ஆத்- -āṭ-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யாதீங்க seyyāṭīnga 'don't do', செய்யாதீங்களேன் seyyāṭīngaḷē 'don't do, please', etc. For instance, ரத்ன தேசிகர் கிட்ட வாய் விட்டுடாதீங்க... (ஜா., சி., 18) 'Don't tell anything about it to Ratna Dēsiṅār...'

The suffix -உங்க -uṅga is added (by means of the euphonic increment -y-) to the negative imperative singular in -ஏ -ē; e.g., பேசுதல் 'to speak' - பேசாதேயுங்க pēsāṭēyunga 'don't speak', etc. For instance, இனி அடிக் காதேயுங்களடா... (ரா., க., 26) 'Don't beat (him) any more...'

The suffix -ங்க -nga (in the brahman social dialect also -ங்கோ -ngō) is added immediately to the negative imperative singular in -ஏ -ē. For instance, நீங்க ரெண்டுபேரும் என் மனக்கஷ்டத்தை ஜாஸ்தியாக்காதேங்கோடா... (பூ., கு., 4, 1) 'At least you two, don't aggravate my mental sufferings...'

In the southern dialect the negative imperative suffix -ஈங்க -īnga is substituted by the suffixes -ஈக -īka or -இய -iya. For instance, நேரத்தைக் களிக்காதிய... (பு., சி., 25) 'Don't waste your time...'

§ 199. In the modern literary language hybrid forms of the imperative plural of strong verbs are not infrequently built by adding suffixes of the literary language to stems of the colloquial language; e.g., வைத்தல் 'to lay' - வைக்காதேயும் vaikkāṭēyum, வைக்காதீர்(கள்) vaikkāṭīr(xaḷ) 'don't lay', etc. For instance, ஓய், என் வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்துகொண்டு பிலாக்கணம் வைக்காதேயும். (பு., வி., 80) 'Don't wail at my house.'

The optative mood

§ 200. The negative form of the optative mood is denoted by the suffix -அற்க -aṭka, added to stems with a zero suffix of the negative form (to stems, ending in vowels, it is added by means of the euphonic increments -y- or -v-); e.g., சொல்லுதல் 'to speak' - சொல்லற்க sollaṭka 'let (him, etc.) not speak', வேண்டுதல் 'to demand' - வேண்டற்க vēṇḍaṭka 'let (him, etc.) not demand', மறத்தல் 'to forget' - மறவற்க maṟavaṭka 'let (him, etc.) not forget', etc. For instance, சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். (கு., 200) 'Let him speak, if he says something useful; let him not speak, if he says useless words.'

The negative form of the optative mood is used in Classical Tamil.

Infinite forms

The Participle

§ 201. In Literary Tamil the negative participle is formed either by the suffix -அ -a, or by a zero suffix.

The suffix -அ -a is added to the negative form suffix -ஆத் -āṭ-; the zero suffix is used in forms, built by the negative form suffix -ஆ -ā-; e.g., செய்தல் 'to do' - செய்யாத seyyāḍa. செய்யா seyyā 'which does not do', கேட்டல் 'to hear' - கேளாத kēḷāḍa, கேளா kēḷā 'which does not hear', மறத்தல் 'to forget' - மறவாத maṟavāḍa, மறவா maṟavā 'which does not forget', etc.

§ 202. The negative participle distinguishes no tense, and the action, which it denotes, can correlate with any tense. In other respects the use of negative participles does not differ from that of affirmative participles (cf. § 160). For instance, சாஸ்திரி ஆரூத் துயரத்தில் மூழ்கினார். (ரா., க., 43) 'Sāstri plunged into inconsolable grief.' அவள்...அழையா விருந்தினளாய் வீட்டிற்குள் புகுந்தாள். (ரா., த., 212) 'She entered the house as an unbidden guest.' நான் பாராத சமயத்தில் எனக்குப்பின் இருண்ட சாயை போல் அவர்கள் முனைத்தார்கள். (பு., உ., 20) 'In those

moments when I didn't look at them, they grew up behind me as dark shadows.' பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறனொன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு. (கு., 148) 'That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.' விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று. (கு., 82) 'It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.'

§ 203. In Colloquial Tamil the negative participle is formed by the suffix -அ -a, added to the negative form suffix -ஆத் -āṭ-. For instance, நடக்காத காரியம் நடக்கிறதே..(க., சி., 368) 'An impossible (lit. which doesn't occur) thing is taking place!', நிற்காத தலைவலி அது. (ஜா., சி., 37) 'That was an unceasing headache.'

The verbal participle

§ 204. In Literary Tamil the negative verbal participle is formed by a zero suffix or by the suffixes -மல் -mal, (both in the modern and classical language), -மை -mei, -மே -mē (in the classical language).

The zero suffix is used in negative verbal participles, formed by means of the negative form suffixes -ஆத் -āṭ- (the whole word receives an enunciative vowel -ū.) or -ஆ- -ā-; e.g., செய்தல் 'to do' -செய்யாது seyyāṭū, செய்யா seyyā 'not doing, without doing, without having done,' நிறுத்தல் 'to stop' -நில்லாது nillāṭū, நில்லா nillā 'not stopping, without stopping, without having stopped', நடத்தல் 'to walk' -நடவாது naṭavāṭū, நடவா naṭavā 'not walking, without walking, without having walked', etc.

The suffixes -மல் -mal, -மை -mei, -மே -mē -are added to the negative form suffix -ஆ- -ā-; e.g., அறிதல் 'to know' -அறியாமல் aṟiyāmal, அறியாமை aṟiyāmei, அறியாமே aṟiyāmē 'not knowing, without knowing, without having known', பிறத்தல் 'to be born' -பிறவாமல் piṭavāmal, பிறவாமை piṭavāmei, பிறவாமே piṭavāmē 'not being born, without being born, without having been born', etc.

§ 205. Negative verbal participles generally denote actions, either simultaneous with another action, or preceding it. For instance, ஒரு விநாடி வாசு செய்வதறியாது திகைத்தான். (அ., நெ., 148) 'For a moment Vāsu was at a loss, not knowing what to do.' நான் அவனைக் கவனியாது எனது நண்பன் அறைக்கு ஓடினேன். (பு., பு., 93) 'Taking no notice of him, I ran to my friend's room.' அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னஞ்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம். (கு., 35) 'That conduct is virtue which is free from (lit. does not involve) these four things, viz. 'malice, desire, anger and bitter speech!' தப்பாமே தாள் அடைந்தார் நெஞ்சுஉருக்கும் தன்மையினன்...(தி., 8, 11) 'He is capable of melting the hearts of those who, without making mistakes, reached his feet...!'

In a number of cases, determined by the idiom, negative verbal participles can be used absolutely. For instance, நான் கொஞ்சமும் எதிர்பாராமல் அவருடைய முதல் கடிதம் வந்தது. (அ., வ., 101) 'Her first letter came without my expecting it at all.'

In such cases negative verbal participles may denote actions, which are either a cause or an aim of another action. For instance, மூன்று வருஷமாக மழை பெய்யாமல் சுற்று வட்டாரக் கேணிகளில் எல்லாம் தண்ணீர் வற்றி (விட்டது)...(க., பொ., 18) As there was no rain for three years, all the wells in the vicinity dried up...' உயிருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் வராது காத்தருள்வாயாக. (ரா., த., 132) 'Be his protector, so that no danger to his life may arise...' வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுற்றின் அஃதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். (கு., 138) 'If no day passing idly, good to do each day you toil, a stone 't will be to block the way of future days of toil.'

Like affirmative verbal participles, negative verbal participles in the absolute construction may occasionally be used in sentences with nominal predicates. For instance, - நாலு பேர் பேசுவது உனக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறதே! - தெரியாமல் என்ன? (க. பொ., 25). It seems that you know what they say in the village? - How can't I know it?'

§ 206. In Colloquial Tamil the negative verbal participle is formed by a zero suffix or by the suffixes -மே -mē, -மெ -me, -ம -ma.

The zero suffix is added to the negative form suffixes -ஆத்- -āṭ- or -ஆ- -ā-; all the other suffixes are added to the negative form suffix -ஆ- -ā-; e.g., கொடுத்தல் 'to give' - கொடுக்காது koṟukkāṭṭu, கொடுக்கா koṟukkā, கொடுக்காமே koṟukkāmē, கொடுக்காமெ koṟukkāme, கொடுக்காம koṟukkāma 'not giving, without giving, without having given', etc. For instance, பாக்காமெ எந்தக் காரியமும் செய்யப்படாதுங்க. (ஜா., சி., 29) 'Nothing should be done without thinking (lit. without seeing).' இதை இவ்வளவு அவசரமாச் சோறுகூடத் திங்காமக் கொண்டுவந்து குடுத்தீங்களே! (ஜ., பூ., 28) 'You have brought it (money) so quickly, even without eating your supper!'

In the dialect spoken in Ceylon the negative verbal participle in -மை -mei is widely used. For instance, சத்தம் போடாமை இருங்கோடா. (பொன்., மே., 40) 'Don't make noise (lit. be without making noise).'

Participial nouns

§ 207. In Literary Tamil negative participial nouns are formed by the suffixes -அவன் -avan, -ஆன் -āṇ (in the masculine), -அவள் -aval, -ஆள் -āl (in the feminine) -அவர்(கள்) -avar(xaḷ) -ஆர்(கள்) -ār(xaḷ) (in the epicene), -அது -aṭṭu (in the neuter singular), -அவை(கள்) -avei(xaḷ), -அ -a, -ஆ -ā (in the neuter plural).

The suffixes -அவன் -avan, -அவள் -aval, -அவர்(கள்) -avar(xaḷ), -அது -aṭṭu, -அவை(கள்) -avei(xaḷ) are added to the negative form suffix -ஆத்- -āṭ-; e.g., செய்யாதல் 'to do' - செய்யாதவன் seyyāṭavan 'he who does not do', செய்யாதவள் seyyāṭaval 'she who does not do', செய்யாதவர்(கள்) seyyāṭavar(xaḷ) 'they who do not do', செய்யாதது seyyāṭaṭṭu 'that which does not do,' செய்யாதவை(கள்) seyyāṭavei(xaḷ) 'those which do not do,' etc.

Negative participial nouns of this type are used both in the modern and classical language.

The suffixes -ஆன் -āṇ, -ஆள் -āl, -ஆர்(கள்) -ār(xaḷ) are added either to the negative form suffix -ஆத் -āṭ-, or to the stem with a zero suffix of the negative form (in the latter case negative participial nouns do not differ in form from negative finite forms of the indicative mood); e.g., அறிதல் 'to know' - அறியாதான் aṟiyāṭān, அறியான் aṟiyāṇ 'he who does not know', அறியாதாள் aṟiyāṭāl, அறியாள் aṟiyāl 'she who does not know', அறியாதார்(கள்) aṟiyāṭār(xaḷ), அறியார்(கள்) aṟiyār(xaḷ) 'they who do not know', etc.

The suffix -அ -a is added to the negative form suffixes -ஆத் -āṭ- (either immediately, or by means of the euphonic increment -an-) or -ஆ- -ā- (by means of the euphonic increments -v- and -an-); e.g., கேட்டல் 'to hear' கேளாத kēḷāṭā, கேளாதன kēḷāṭāṇa 'those which do not hear', 'those which are not heard', செய்தல் 'to do' - செய்யாவன seyyāvaṇa 'those which do not do', etc.

The suffix -ஆ -ā is added to the stem with a zero suffix of the negative form; e.g., ஆதல் 'to become' - ஆகா āxā 'those which do not become', போதல் 'to go' - போகா pōxā 'those which do not go', etc.

Negative participial nouns of these types are mostly used in the classical language.

§ 208. Negative participial nouns are void of tense distinctions, and actions, which they denote, may correlate with any tense. In other respects the use of negative participial nouns does not differ from that of affirmative participial nouns (cf. § 179). For instance, இருபது தாண்டாதவன் கொண்டவனை விழுங்கிவிட்டு நின்றால் எதற்காக அநுதாபப் படவேண்டும்? (ஜா., சி., 41) 'If a woman, who is not yet twenty, has sent her husband to his grave, why should anybody feel sorry for her?' நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்று ஒன்று அறியாதார்.. (தி., 5, 86) 'Thy servants are men who don't know anything else...' அறங்கூறான் அல்ல செய்யினும் ஒருவன் புறங்கூறான் என்றல் இனிது. (கு., 181) 'Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him 'he does not backbite'.

மறுகணம் எதிர்பாராதது நடந்துவிட்டது. (அம்பி.,10)

Next moment something unexpected has taken place.' காட்டா தனஎல்லாம் காட்டிப் பின்னும் கேளா தனஎல்லாம் கேட்பித்து என்னை மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்தாட் கொண் டான்...(தி.,5,28) 'All that was not shown before He showed! All that was unheard before He made me hear as well! He made me His and saved from future births!'

பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல..... (கு.,379)

'Unless destined, things won't prevail, however hard you guard (them)...

§ 209. In Colloquial Tamil negative participial nouns are formed by means of the suffixes -அவன் -avā, -அவ(ள்) -ava(l), -அவங்க(ள்) -avaṅga(l), -அவரு -avarū -அது -aṭṭu, -அவை(கள்) -avei(xaḷ), added to the negative form suffix -ஆத் -āṭ- ; e.g.; படித்தல் 'to read' - படிக்காதவன் paṛik-kāṭavā 'he who does not read', படிக்காதவ paṛikkāṭava 'she who does not read', படிக்காதவங்க paṛikkāṭavaṅga, படிக்காதவரு paṛikkāṭavarū 'they who do not read', படிக்காதது paṛikkāṭaṭṭu 'that which does not read', படிக்காதவை(கள்) paṛikkāṭavei(xaḷ) 'those which do not read', etc.

Besides, hybrid forms of strong verbs, in which suffixes of the literary language are added to stems of the colloquial language, are widely used in modern Tamil. For instance, அதைக் கேட்காதவர் போல் முதலில் சென்றுவிடப் பார்த்தார். (ரா.,த.,194) 'At first he tried to go away, pretending that he did not hear it.'

§ 210. In Literary Tamil, besides negative participial nouns described above (cf. § 207), there is a negative participial noun in -மை-meī, which coincides in form with the negative verbal participle in -மை -meī (cf. 204); e.g., அறிதல் 'to know' - அறியாமை ariyāmeī 'not knowing', 'ignorance', etc. This negative participial noun is used similarly to the affirmative participial noun in -மை -meī (cf. § 180). For instance, என் மனவேதனைக்கெல்லாம் காரணம் தங்களை மறக்க முடியாமைதான். (க.,சி., 380) 'The reason of all

my mental pain lies in my incapability to forget you !' என் மனம் பெங்களுருக்கு டிக்கட் வாங்கிய அறியாமையை எண்ணி வருந்தியது. (வ.,க.,141) 'My mind suffered from the folly (lit. thinking of the folly) of having taken the ticket to Bangalore.' பல வருஷங்களாக ஊரையே எட்டிப் பாராமையினால் ஊர் விவகாரங்களையெல்லாம் ஆவலோடு கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். (ஜ.,பூ.,99) 'Since I did not visit my village (lit. through not having seen) for many years, I was eager to know all the village news.'

§ 211. Principal types of conjugating verbs in

Literary Tamil

1. செய்தல் 'to do'

(stems : செய்- sey- , செய்க்- seyx-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

singular

Plural

1. செய்கி(ன்)றேன்
செய்கின்றனென்	செய்கி(ன்)றோம், செய்கின்றாம்,
செய்கின்றனம், செய்கின்றேம்,
செய்கின்றனெம்
2. செய்கி(ன்)றாய்,
செய்கின்றனை, செய்தி	செய்கி(ன்)றீர்(கள்),
செய்கின்றனர், செய்திர்
3. செய்கி(ன்)றான்,
செய்கின்றனன்
செய்கி(ன்)றாள்,
செய்கின்றனள்
செய்கி(ன்)றது,
செய்கிற்பது	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> } செய்கி(ன்)றார்(கள்),
} செய்கின்றனர் </div>
செய்கின்றன

Future tense

1. செய்வேன், செய்குவென், செய்வோம், செய்(கு)வாம்,
செய்கேன், செய்வன், செய்(கு)வம், செய்காம்,
செய்கம்

செய்வல், செய்கு	செய்வேம், செய்வெம், செய்கும்
2. செய்(கு)வாய்,
செய்குவை, செய்காய்	செய்(கு)வீர்(கள்),
செய்(கு)வீர்
3. செய்(கு)வான்.
செய்(கு)வன்
செய்(கு)வாள்,
செய்(கு)வள்
செய்யும், செய்கும்	செய்(கு)வார்(கள்),
செய்(கு)வர், செய்ப
செய்வ(ன)

Past tense

1. செய்தேன்,
செய்தனென்,
செய்தனன்	செய்தோம், செய்தாம்,
செய்தனம்,
செய்தேம், செய்தனெம்
2. செய்தாய், செய்தனை	செய்தீர்(கள்), செய்தனீர்
3. செய்தான், செய்தனன்
செய்தாள், செய்தனள்
செய்தது, செய்தன்று	செய்தார்(கள்), செய்தனர்
செய்த(ன)

Imperative mood

செல்	செய்யும், செய்யுங்கள், செய்மின்(கள்)
------	---

Optative mood

செய்யட்டும், செய்க

Infinite forms

Present participle:	செய்கி(ன்)ற
Future participle:	செய்யும், செய்கும்
Past participle:	செய்த
Verbal participle:	செய்து,செய்பு,செய்யா,செய்யூ
Infinitive :	செய்ய, செய, செய்குப
Supine:	செய்வான், செய்பாக்கு, செ(ய்)யிய(ர்)
Conditional verbal participle:	செய்தால், செ(ய்)யில், செ(ய்)யின், செய்கிற்பின்
Participial nouns:	செய்கி(ன்)றவன், செய்கி(ன்)றவள்,

செய்கி(ன்)றவர்(கள்), செய்கி(ன்)றது, செய்கி(ன்)றவை (கள்), செய்பவன், செய்பவள், செய்பவர்(கள்), செய்வது, செய்பவை(கள்), செய்தவன், செய்தவள், செய்தவர்(கள்), செய்தது, செய்தவை(கள்), செய்கின்றோன், செய்கின்றோள், செய்கின்றோர்(கள்), செய்வோன், செய்வோள், செய்வோர் (கள்), செய்கின்றமை, செய்தமை

Verbal nouns:

செய்தல், செய்யல், செய்கை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. செய்யேன்	செய்யோம்
2. செய்யாய்	செய்யீர்
3. செய்யான்	} செய்யார்
செய்யாள்	
செய்யாது	

Imperative mood

செய்யாதே, செய்யல், செய்யாதேயும்,
செய்யாதேயுங்கள்,
செய்யேல், செய்யால் செய்யாதீர்(கள்),
செய்யன்மின்

Optative mood

செய்யற்க

Infinite forms

Participle :

செய்யாத, செய்யா

Verbal participle :

செய்யாது, செய்யா, செய்யாமல்,
செய்யாமை, செய்யாமே

Participial nouns : செய்யாதவன், செய்யாதவள், செய்யாதவர்(கள்), செய்யாதது, செய்யாதவை(கள்), செய்யாதான், செய்யாதாள், செய்யாதார்(கள்), செய்யான், செய்யாள், செய்யார்(கள்), செய்யாத(ன), செய்யாவன், செய்யா, செய்யாமை

2. விடுதல் 'to leave'

(stems : விட்-viṭ-, விடுக்-viṭux-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. விடுகி(ன்)றேன்,
விடுகின் றனென்,
விடுகின் றனன்	விடுகி(ன்)றேம், விடுகின்றும்,
விடுகின்றேம்,
விடுகின்றனம், விடுகின்றனெம்
2. விடுகி(ன்)றாய்,
விடுகின்றனை	விடுகி(ன்)றீர்(கள்),
விடுகின்றனர்
3. விடுகி(ன்)றான்,
விடுகின்றனன்
விடுகி(ன்)றாள்,
விடுகின்றனள்
விடுகி(ன்)றது,
விடுகிற்பது | விடுகி(ன்)றார்(கள்),
விடுகின்றனர்

விடுகின்றன |

Future tense

1. விடுவேன், விடுவென்,
விடுகேன்,
விடுவன், விடுவல்	விடுவோம், விடு(கு)வாம்,
விடு(கு)வம்,
விடுவேம், விடுவெம், விடுகாம்,
விடுகம்
2. விடுவாய், விடுவை	விடுவீர்(கள்), விடுவீர்
3. விடுவான், விடுவன்
விடுவாள், விடுவள்
விடும்	விடுவார்(கள்), விடுவர்
விடுவ(ன)

Past tense

1. விட்டேன், விட்டனென்,
விட்டனன்	விட்டோம், விட்டாம்,
விட்டனம், விட்டேம்,
விட்டனெம்
2. விட்டாய், விட்டனை	விட்டீர்(கள்), விட்டனர்
3. விட்டான், விட்டனன்
விட்டாள், விட்டனள்
விட்டது	விட்டார்(கள்), விட்டனர்
விட்டன

Imperative mood

விடு

விடும், விடுங்கள், விடுமின்(கள்)

Optative mood

விட்டும், விடுக

Infinite forms

Present participle :	விடுகி(ன்)ற
Future participle :	விடும்
Past participle :	விட்ட
Verbal participle :	விட்டு, விடுபு, விடா, விடு
Infinitive :	விட
Supine :	விடுவான், விடுபாக்கு, விடிய(ர்), விடஇய(ர்)
Conditional verbal participle:	விட்டால், விடில், விடின், விடுகிற்பின்

Participial nouns : விடுகி(ன்)றவன், விடு(கி)ன்றவன், விடுகி(ன்)றவர்(கள்), விடுகி(ன்)றது, விடுகி(ன்)றவை(கள்), விடுபவன், விடுபவள், விடுபவர்(கள்), விடுவது, விடுபவை(கள்), விட்டவன், விட்டவள், விட்டவர்(கள்), விட்டது, விட்டவை(கள்), விடுகின்றோன், விடுகின்றோள், விடுகின்றோர்(கள்) விடுவோன், விடுவோள், விடுவோர்(கள்), விடுகின்றமை, விட்டமை

Verbal nouns : விடுதல், விடல், விடுகை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. விடேன்	விடோம்
2. விடாய்	விடீர்
3. விடான்	விடார்
விடாள்	
விடாது	விடா

Imperative mood

விடாதே, விடல், விடேல், விடாதேயும், விடாதேயுங்கள்,
விடால், விடாதீர்(கள்), விடன்மின்

Optative mood

விடற்க

Infinite forms

Participle : விடாத, விடா

Verbal participle :

விடாது, விடா, விடாமல்,
விடாமை, விடாமே

Participial nouns : விடாதவன், விடாதவள், விடா
தவர்(கள்), விடாதது, விடாதவை(கள்), விடாதான், விடா
தாள், விடாதார்(கள்), விடான், விடாள், விடார்(கள்),
விடாத(ன), விடாவன, விடா, விடாமை

3. கொள்ளுதல்

'to take '

(stems : கொள்- koḷ- , கொள்(ளு)க்- koḷ(ḷu)x-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. கொள்(ளு)கி(ன்)தேன், கொள்(ளு)கி(ன்)தேம்,
கொள்(ளு)கின்றும்,
கொள்(ளு)கி(ன்)றனென் கொள்(ளு)கின்றனம்,
கொள்(ளு)கின்றேம்,
கொள்(ளு)கின்றனெம்
2. கொள்(ளு)கி(ன்)றாய், கொள்(ளு)கி(ன்)றீர்(கள்),
கொள்(ளு)கின்றனே கொள்(ளு)கின்றனீர்
3. கொள்(ளு)கி(ன்)றான், கொள்(ளு)கி(ன்)றார்(கள்),
கொள்(ளு)கின்றனன் கொள்(ளு)கின்றனர்
கொள்(ளு)கின்றாய், கொள்(ளு)கின்றனர்
கொள்(ளு)கின்றது, கொள்(ளு)கின்றன
கொள்(ளு)கிற்பது

Future tense

1. கொள்(ளு)வேன், கொள்(ளு)வோம்,
கொள்(ளு)வென், கொள்(ளு)வாம்,
கொள்ளென், கொள்(ளு)வ(ன)ம்,
கொள்(ளு)வன், கொள்(ளு)வேம்,
கொள்(ளு)வல் கொள்(ளு)வெம்
2. கொள்(ளு)வாய், கொள்(ளு)வீர்(கள்),
கொள்(ளு)வை, கொள்(ளு)வீர்
கொள்வனே

3. கொள்(ளு)வான்,
கொள்(ளு)வன்
கொள்(ளு)வாள்,
கொள்(ளு)வள்
கொள்ளும்

கொள்(ளு)வார்(கள்),
கொள்(ளு)வர்
கொள்(ளு)வன

Past tense

1. கொண்டேன்,
கொண்டனென்,
கொண்டனன்
2. கொண்டாய்,
கொண்டனை
3. கொண்டான்,
கொண்டனன்
கொண்டாள்,
கொண்டனள்
கொண்டது

கொண்டோம், கொண்டாம்,
கொண்டனம், கொண்டீடம்,
கொண்டனெம்
கொண்டீர்(கள்), கொண்டனீர்
கொண்டார்(கள்),
கொண்டனர்
கொண்டன

Imperative mood

கொள்(ளு)

கொள்ளும், கொள்ளுங்கள்,
கொண்மின்(கள்),
கொள்ளுமின்(கள்),

Optative mood

கொள்ளட்டும், கொள்(ளு)க

Infinite forms

Present participle :
Future participle :
Past participle :
Verbal participle :

கொள்(ளு)கி(ன்)ற
கொள்ளும்
கொண்ட, கொளீஇய
கொண்டு, கொள்ளுபு,
கொள்ளா, கொள்ளு,
கொளீஇ

Infinitive :
Supine :

கொள்ள
கொள்(ளு)வான்,
கொள்வாக்கு, கொள்ளிய(ர்),
கொளீஇய(ர்)

Conditional verbal participle : கொண்டால், கொள்
ளில், கொள்ளின்

Participial nouns : கொள்(ளு)கி(ன்)றவன், கொள்(ளு)கி(ன்)றவள், கொள்(ளு)கி(ன்)றவர்(கள்), கொள்(ளு)கி(ன்)றது, கொள்(ளு)கி(ன்)றவை(கள்), கொள்(ளு)பவன், கொள்(ளு)பவள், கொள்(ளு)பவர்(கள்), கொள்வது, கொள்(ளு)பவை(கள்), கொண்டவன், கொண்டவள், கொண்டவர்(கள்), கொண்டது, கொண்டவை(கள்), கொள்(ளு)கின்றோன், கொள்(ளு)கின்றோள், கொள்(ளு)கின்றோர்(கள்), கொள்(ளு)வோன், கொள்(ளு)வோள், கொள்(ளு)வோர்(கள்), கொண்டோன், கொண்டோள், கொண்டோர்(கள்), கொள்(ளு)கின்றமை, கொண்டமை

Verbal nouns : கொள்ளுதல், கொள்ளல், கொள்கை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. கொள்ளேன்	கொள்ளோம்
2. கொள்ளாய்	கொள்ளீர்
3. கொள்ளான்	கொள்ளார்
கொள்ளாள்	
கொள்ளாது	கொள்ளா

Imperative mood

கொள்ளாதே, கொள்ளல்,	கொள்ளாதேயும்,
	கொள்ளாதேயுங்கள்,
கொள்ளேல்	கொள்ளாதீர்(கள்),
	கொள்ளன்மின்

Optative mood

கொள்ளற்க

Infinite forms

Participle :

Verbal participle :

கொள்ளாத, கொள்ளா
கொள்ளாது, கொள்ளா,
கொள்ளாமல்,
கொள்ளாமை, கொள்ளாமே

Participial nouns : கொள்ளாதவன், கொள்ளாதவள், கொள்ளாதவர்(கள்), கொள்ளாதது, கொள்ளாதவை(கள்), கொள்ளாதான், கொள்ளாதாள், கொள்ளாதார்(கள்) :

கொள்ளான், கொள்ளாள், கொள்ளார்(கள்), கொள்ளா
த(ன), கொள்ளாவன, கொள்ளா, கொள்ளாமை

4. செல்லுதல் 'to go'

(stems : செல்- sel-, செல்(லு)க்- sel(lu)x-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. செல்(லு)கி(ன்)றேன்,	செல்(லு)கி(ன்)றேம்,
	செல்(லு)கி(ன்)றேம்,
செல்(லு)கி(ன்)றனென்,	செல்(லு)கி(ன்)றனம்,
	செல்(லு)கி(ன்)றேம்,
சேறு	செல்(லு)கி(ன்)றனம், சேறும்
2. செல்(லு)கி(ன்)றாய்,	செல்(லு)கி(ன்)றீர்(கள்),
செல்(லு)கி(ன்)றனை	செல்(லு)கி(ன்)றனர்
3. செல்(லு)கி(ன்)றான்,	
செல்(லு)கி(ன்)றனன்	செல்(லு)கி(ன்)றார்(கள்),
செல்(லு)கி(ன்)றாள்,	செல்(லு)கி(ன்)றனர்
செல்(லு)கி(ன்)றனள்	
செல்(லு)கி(ன்)றது,	செல்(லு)கி(ன்)றன
செல்(லு)கி(ன்)றபது	

Future tense

1. செல்(லு)வேன்,	செல்(லு)வேமாம்,
செல்(லு)வென்,	செல்(லு)வாம்,
செல்வனென்	செல்வனம், செல்(லு)வேம்,
	செல்(லு)வெம்
2. செல்(லு)வாய்,	செல்(லு)வீர்(கள்),
செல்(லு)வை,	செல்(லு)வீர்
செல்வனென்	
3. செல்(லு)வான்,	
செல்(லு)வன்	செல்(லு)வார்(கள்),
செல்(லு)வாள்,	செல்(லு)வர்
செல்(லு)வள்	
செல்லும்	செல்(லு)வன

Past tense

1. சென்றேன்,	சென்றோம், சென்றும்,
சென்றனென்,	சென்றனம்,
சென்றனன்	சென்றேம், சென்றனெம்
2. சென்றாய், சென்றனை	சென்றீர்(கள்), சென்றனார்
3. சென்றான், சென்றனன்	சென்றார்(கள்), சென்றனர்
சென்றாள், சென்றனள்	
சென்றது, சென்றன்று	சென்ற(ன)

Imperative mood

செல்(லு)	செல்லும், செல்லுங்கள்,
	சென்மின்(கள்),
	செல்லுமின்(கள்)

Optative mood

செல்லட்டும், செல்(லு)க

Infinite forms

Present participle :	செல்(லு)கி(ன்)ற
Future participle :	செல்லும்
Past participle :	சென்ற, செலீஇய
Verbal participle :	சென்று, செல்லுபூ, செல்லா,
	செல்லா, செலீஇ
Infinitive :	செல்ல
Supine :	செல்(லு)வான், செல்(லு)
	பாக்கு, செல்லிய(ர்),
	செலீஇயர்
Conditional verbal participle:	சென்றால், செல்லில்.
	செல்லின்

Participial nouns : செல்(லு)கி(ன்)றவன், செல்(லு)கி(ன்)றவள், செல்(லு)கி(ன்)றவர்(கள்), செல்(லு)கி(ன்)றது, செல்(லு)கி(ன்)றவை(கள்), செல்(லு)பவன், செல்(லு)பவள், செல்(லு)பவர்(கள்), செல்வது, செல்(லு)பவை(கள்), சென்றவன், சென்றவர்(கள்), சென்றவள், சென்றது, சென்றவை(கள்), செல்(லு)கின்றோன், செல்(லு)கின்றோள், செல்(லு)கின்றோர்(கள்), செல்(லு)வோன், செல்(லு)வோள், செல்(லு)வோர்கள், சென்றோன், சென்றோள், சென்றோர்(கள்), செல்(லு)கின்றமை, சென்றமை

Verbal nouns :	செல்லுதல், சேறல், செல்லல்,
	செல்கை

Negative form
Finite forms
Indicative mood

1. செல்லேன்	செல்லோம்
2. செல்லாய்	செல்லீர்
3. செல்லான்	செல்லார்
செல்லாள்	
செல்லாது	செல்லா

Imperative mood

செல்லாதே, செல்லல்,	செல்லாதேயும், செல்லாதேயுங்கள்,
செல்லேல், செல்லால்	செல்லன் மின், செல்லாதீர் (கள்)

Optative mood

செல்லற்க

Infinite forms

Participle :	செல்லாத, செல்லா
Verbal participle :	செல்லாது, செல்லா, செல்லாமல், செல்லாமை, செல்லாமே

Participial nouns : செல்லாதவன், செல்லாதவள், செல்லாதவர்(கள்), செல்லாதது, செல்லாதவை(கள்), செல்லாதான், செல்லாதாள், செல்லாதார்(கள்), செல்லாத(ன), செல்லாவன, செல்லான், செல்லாள், செல்லாரீ(கள்), செல்லா, செல்லாமை

5. என்னுதல் 'to say'

(stems : என்- en-, என்னுக்- ennux-, என்க்- eng-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. என்(னு)கி(ன்)றேன்,	என்(னு)கி(ன்)றேமும், என்(னு)கின்றும், என்(னு)கின்றனம், என்(னு)கின்றேம் என்(னு)கின்றனம்
-----------------------	--

2. என்(னு)கி(ன்)றாய், என்(னு)கி(ன்)றீர்(கள்),
என்(னு)கின் றனை என்(னு)கின் றனீர்
3. என்(னு)கி(ன்)றான், என்(னு)கி(ன்)றார்(கள்),
என்(னு)கின் றன்ன என்(னு)கின் றனர்
என்(னு)கின் றுள், என்(னு)கின் றனள்
என்(னு)கின் றனள் என்(னு)கின் றது
என்(னு)கி(ன்)றது என்(னு)கின் றன
என்(னு)கிற்பது

Future tense

1. என்னுவேன், என்பேன், என்னுவோம், என்போம்,
என்னுவென், என்பென், என்குவாம், என்குவேம்,
என்குவேன், என்குவென், என்பனம், என்குவெம்,
என்கு, என்குவன், என்கும், என்பாம், என்பேம்
என்பன், என்பல்
2. என்னுவாய், என்பாய், என்னுவீர்(கள்), என்பீர்(கள்),
என்காய், என்பை, என்னுவிர், என்குவிர்,
என்குவை என்குவீர்
3. என்னுவான், என்பான், என்னுவார்(கள்),
என்னுவன், என்பன், என்பார்(கள்), என்னுவர்,
என்குவான், என்குவன், என்பர் என்குவார்,
என்னுவான், என்பான், என்குவர், என்ப, என்மார்,
என்னுவன், என்பன், என்மனார், என்ப(ன),
என்குவான், என்குவன், என்னுவ(ன)
என்னும், என்கும்

Past tense

1. என்றேன், என்றனென் என்றோம், என்றும், என்றனம்,
என்றேம், என்றனெம்
2. என்றாய், என்றனை என்றீர்(கள்), என்றனீர்
3. என்றான், என்றனன் என்றார்(கள்), என்றனர்
என்றாள், என்றனள் என்றாது என்றன

Imperative mood

என்(னு) என்னும், என்னுங்கள்,
என்மின்(கள்)

Optative mood

என்னட்டும், என்(னு)க

Infinite forms

Present participle :	என்(னு)கி(ன்)ற
Future participle :	எ(ன்)னும்
Past participle :	என்ற
Verbal participle :	என்று, என்(னு)டி, எ(ன்)னா, எ(ன்)னா, எனீஇ
Infinitive :	எ(ன்)ன
Supine :	என்பான், என்பாக்கு, என்னிய(ர்), எனீஇய(ர்)

Conditional verbal participle : என்றால், எனில், எனின்

Participial nouns: என்(னு)கி(ன்)றவன், என்(னு)கி(ன்)றவள், என்(னு)கி(ன்)றது, என்(னு)கி(ன்)றவர்(கள்), என்(னு)கி(ன்)றவை(கள்), என்பவன், என்பவள், என்பவர்(கள்), என்பது, என்பவை(கள்), என்றவன், என்றவள், என்றவர்(கள்), என்றது, என்றவை(கள்), என்(னு)கின்றேன், என்(னு)கின்றோள், என்(னு)கின்றோர்(கள்), என்போன், என்போள், என்போர்(கள்), என்றேன், என்றோள், என்றோர்(கள்), என்(னு)கின்றமை, என்றமை

Verbal nouns : என்னுதல், என்றல், எனல்,
என்(னு)கை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. என்னேன்	என்றோம்
2. என்னாய்	என்னீர்
3. என்னான் என்னாள் என்னாது	என்றார் என்றாள் என்னா

Imperative mood

என்னுதே, எனல் என்னுதேயும், என்னுதேயுங்கள்,
என்னுதீர்(கள்)
எ(ன்)னன்மின்

Optative mood

எ(ன்)னற்கு

Infinite forms

Participle :

என்னுத, என்னு, என்னு

Verbal participle :

என்னுது, எ(ன்)னு, என்னுமல்,
என்னுமை, என்னுமே

Participial nouns : என்னுதவன், என்னுதவள், என்னுதவர்(கள்), என்னுதது, என்னுதவை(கள்), என்னுதான், என்னுதாள், என்னுதார்(கள்), என்னுத(ன்), என்னுவன், என்னுன், என்னுள், என்னுர்(கள்), என்னு, என்னுமை

6. அறிதல் 'to know'

(stems : அறி- ari-, அறிக்- ariḱ-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. அறிகி(ன்)றேன்,
அறிகி(ன்)றனென்	அறிகி(ன்)றேம், அறிகின்றும்,
அறிகின்றனம்,
அறிகின்றேம்,
அறிகின்றனெம்
2. அறிகி(ன்)றாய்,
அறிகின்றனை, அறிதி	அறிகி(ன்)றீர்(கள்),
அறிகின்றனீர், அறிதிர்
3. அறிகி(ன்)றான்,
அறிகின்றனன்
அறிகி(ன்)றாள்,
அறிகின்றனள்
அறிகி(ன்)றது,
அறிகிற்பது | அறிகி(ன்)றார்(கள்),
அறிகின்றனர்

அறிகின்றன |

Future tense

1. அறி(கு)வேன்,
அறி(கு)வென்,
அறிகேன், அறிகு,
அறிவன், அறிவல் | அறிவோம், அறி(கு)வாம்,
அறி(கு)வம், அறி(கு)வேம்,
அறி(கு)வெம், அறிகாம்,
அறிகும் |
|--|---|

2. அறி(கு)வாய்,
அறி(கு)வை, அறிகாய்	அறி(கு)வீர்(கள்), அறி(கு)வீர்
3. அறி(கு)வான்,
அறி(கு)வன்,
அறி(கு)வாள்,
அறி(கு)வள்
அறியும், அறிகும் | அறி(கு)வார்(கள்),
அறி(கு)வர், அறிப

அறிவ(ன) |

Past tense

1. அறிந்தேன், அறிந்த
னென், அறிந்தனன்	அறிந்தோம், அறிந்தாம்,
அறிந்தனம், அறிந்தனெம்,
அறிந்தேம்
2. அறிந்தாய், அறிந்தனை	அறிந்தீர்(கள்), அறிந்தனார்
3. அறிந்தான் அறிந்தனை
அறிந்தாள், அறிந்தனள்
அறிந்தது, அறிந்தன்று	அறிந்தனர், அறிந்தார்(கள்)
அறிந்த(ன)

Imperative mood

அறி	அறியும், அறியுங்கள், அறிமின்(கள்)
-----	--------------------------------------

Optative mood

அறியட்டும், அறிக

Infinite forms

Present participle :	அறிகி(ன்)ற
Future participle :	அறியும், அறிகும்
Past participle :	அறிந்த, அறீஇய
Verbal participle :	அறிந்து, அறிபு, அறியா, அறியூ, அறீஇ
Infinitive :	அறிய, அறிகுப
Supine :	அறிவான், அறிபாக்கு, அறியிய(ர்), அறீஇய(ர்)
Conditional verbal participle :	அறிந்தால், அறியில், அறியின், அறிகிற்பின்
Participial nouns :	அறிகி(ன்)றவன், அறிகி(ன்)றவள்,

அறிகி(ன்)றவர்(கள்), அறிகி(ன்)றது, அறிகி(ன்)றவை(கள்),
 அறிபவன், அறிபவள், அறிபவர்(கள்), அறிவது, அறிப
 வை(கள்), அறிந்தவன், அறிந்தவள், அறிந்தவர்(கள்),
 அறிந்தது, அறிந்தவை(கள்), அறிகின்றேன், அறிகின்றேள்,
 அறிகின்றோர்(கள்), அறிகின்றமை, அறிந்தமை

Verbal nouns :

அறிதல், அறியல், அறிகை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. அறியேன்	அறியோம்
2. அறியாய்	அறியீர்
3. அறியான்	அறியார்
அறியாள்	
அறியாது	அறியா

Imperative mood

அறியாதே, அறியல், அறியேல், அறியாதேயும், அறியாதே

அறியால்

யுங்கள், அறியாதீர்(கள்),
 அறியன்மின்

Optative mood

அறியற்க

Infinite forms

Participle :

அறியாத, அறியா

Verbal participle :

அறியாது, அறியா, அறியா
 மல், அறியாமை, அறியாமே

Participial nouns :

அறியாதவன், அறியாதவள்,
 அறியாதவர்(கள்), அறியாதது, அறியாதவை(கள்), அறியா
 தான், அறியாதாள், அறியாதார்(கள்), அறியாத(ன),
 அறியாவன, அறியான், அறியாள், அறியார்(கள்), அறியா,
 அறியாமை

7. வாங்குதல் 'to buy'

(stems: வாங்க்- vāṅg-, வாங்குக்- vāṅgux-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. வாங்குகி(ன்)றேன், வாங்குகி(ன்)றேம், வாங்குகின்றனென், வாங்குகின்றனம், வாங்குகின்றேம், வாங்குகின்றனெம்
2. வாங்குகி(ன்)றாய், வாங்குகி(ன்)றீர்(கள்), வாங்குகின்றனே, வாங்குகின்றனர்
3. வாங்குகி(ன்)றான், வாங்குகின்றான், வாங்குகி(ன்)றாள், வாங்குகின்றாள், வாங்குகின்றனன், வாங்குகின்றனள், வாங்குகி(ன்)றது, வாங்குகின்றது, வாங்குகிற்பது, வாங்குகின்றன

Future tense

1. வாங்குவேன், வாங்குவென், வாங்குவோம், வாங்குவோம், வாங்குவேம், வாங்குவனம், வாங்குவனம்
2. வாங்குவாய், வாங்குவை, வாங்குவீர்(கள்), வாங்குவீர்
3. வாங்குவான், வாங்குவன், வாங்குவார்(கள்), வாங்குவார், வாங்குவாள், வாங்குவள், வாங்குவா, வாங்குவா, வாங்குவ(ன)

Past tense

1. வாங்கினேன், வாங்கினேன் வாங்கினோம், வாங்கினோம், வாங்கினம், வாங்கினேம், வாங்கினம்
2. வாங்கினாய், வாங்கினே வாங்கினீர்(கள்), வாங்கினீர்
3. வாங்கினான், வாங்கினான் வாங்கினார்(கள்), வாங்கினார் வாங்கினாள், வாங்கினாள் வாங்கினாள், வாங்கினாள் வாங்கினது, வாங்கியது, வாங்கிற்று வாங்கின

Imperative mood

வாங்கு வாங்கும், வாங்குங்கள், வாங்குமின்(கள்)

Optative mood

வாங்கட்டும், வாங்குக

Infinite forms

Present participle : வாங்குகி(ன்)ற
Future participle : வாங்கும்
Past participle : வாங்கின, வாங்கிய
Verbal participle : வாங்கி, வாங்கா
Infinitive : வாங்க
Supine : வாங்குவான், வாங்குபாக்கு, வாங்கிய(ர்)

Conditional verbal participle: வாங்கினால், வாங்கில், வாங்கின்

Participial nouns : வாங்குகி(ன்)றவன்,

வாங்குகி(ன்)றவள், வாங்குகி(ன்)றவர்(கள்), வாங்குகி(ன்)றது, வாங்குகி(ன்)றவை(கள்), வாங்குபவன், வாங்குபவள், வாங்குபவர்(கள்), வாங்குவது, வாங்குபவை(கள்), வாங்கினவன், வாங்கினவள், வாங்கினவர்க(ள்), வாங்கினது, வாங்கினவை(கள்), வாங்கியவன், வாங்கியவள், வாங்கியவர்(கள்), வாங்கியது, வாங்கியவை(கள்), வாங்குகின்றேன், வாங்குகின்றேன், வாங்குகின்றேன்(கள்), வாங்குவோன், வாங்குவோள், வாங்குவோர்(கள்), வாங்கினோன், வாங்கினோள், வாங்கினோர்(கள்) வாங்கின்றமை, வாங்கினமை

Verbal nouns :

வாங்குதல், வாங்கல், வாங்குகை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. வாங்கேன்	வாங்கோம்
2. வாங்காய்	வாங்கீர்
3. வாங்கான்	வாங்கார்
வாங்காள்	வாங்கா
வாங்காது	

Imperative mood

வாங்காதே, வாங்கல், வாங்காதேயும், வாங்காதே
யுங்கள்,
வாங்கேல் வாங்காதீர்(கள்), வாங்கின்மின்

Optative mood

வாங்கற்க

Infinite forms

Participle :

வாங்காத, வாங்கா

Verbal participle :

வாங்காது, வாங்கா, வாங்கா
மல், வாங்காமை, வாங்காமே

Participial nouns: வாங்காதவன், வாங்காதவள், வாங்காதவர்(கள்), வாங்காதது, வாங்காதவை(கள்), வாங்காதான், வாங்காதாள், வாங்காதார்(கள்), வாங்காத(ன), வாங்காவன, வாங்கான், வாங்காள், வாங்கார்(கள்), வாங்கா, வாங்காமை

8. பார்த்தல் 'to see'

(stems : பார்- pār-, பார்க்க் pārkk-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. பார்க்கி(ன்)றேன்,	பார்க்கி(ன்)றோம், பார்க்கி
பார்க்கின்றனென்	கின்றும், பார்க்கின்றனம்,
	பார்க்கின்றேம்,
	பார்க்கின்றனெம்

2. பார்க்கி(ன்)ரூய்,
பார்க்கின்றனை	பார்க்கி(ன்)றீர்(கள்),
பார்க்கின்றனர்
3. பார்க்கி(ன்)ரூன்,
பார்க்கின்றனன்
பார்க்கி(ன்)ரூள்,
பார்க்கின்றனள்
பார்க்கி(ன்)றது	பார்க்கி(ன்)ரூர்(கள்),
பார்க்கின்றனர்
பார்க்கின்றன

Future tense

1. பார்ப்பேன், பார்ப்பென், பார்ப்போம், பார்ப்பாம்,
பார்ப்பெனன்	பார்ப்பனம், பார்ப்பேம்,
பார்ப்பெனம்
2. பார்ப்பாய், பார்ப்பனை	பார்ப்பீர்(கள்), பார்ப்பனர்
3. பார்ப்பான், பார்ப்பன்
பார்ப்பாள், பார்ப்பள்
பார்க்கும்	பார்ப்பார்(கள்), பார்ப்பர்
பார்ப்ப(ன)

Past tense

1. பார்த்தேன்,
பார்த்தெனன்	பார்த்தோம், பார்த்தாம்,
பார்த்தனம், பார்த்தேம்,
பார்த்தெனம்
2. பார்த்தாய், பார்த்தனை	பார்த்தீர்(கள்), பார்த்தனர்
3. பார்த்தான், பார்த்தனன்
பார்த்தாள், பார்த்தனள்
பார்த்தது	பார்த்தார்கள், பார்த்தனர்
பார்த்தன

Imperative mood

பார்	பாரும், பாருங்கள்
------	-------------------

Optative mood

பார்க்கட்டும், பார்க்குக

Infinite forms

Present participle :	பார்க்கி(ன்)ற
Future participle :	பார்க்கும்
Past participle :	பார்த்த
Verbal participle :	பார்த்து, பாரா
Infinitive :	பார்க்க
Supine :	பார்ப்பான், பார்ப்பாக்கு

Conditional verbal participle : பார்த்தால், பார்க்கில்,
பார்க்கின், பார்ப்பின்,
பார்க்கிற்பின்

Participial nouns : பார்க்கி(ன்)றவன்,
பார்க்கி(ன்)றவள், பார்க்

கி(ன்)றவர்(கள்), பார்க்கி(ன்)றது, பார்க்கி(ன்)றவை
(கள்), பார்ப்பவன், பார்ப்பவள், பார்ப்பவர்(கள்),
பார்ப்பது, பார்ப்பவை(கள்), பார்த்தவன், பார்த்தவள்,
பார்த்தவர்(கள்), பார்த்தது, பார்த்தவை(கள்), பார்க்
கி(ன்)றோன், பார்க்கி(ன்)றோள், பார்க்கி(ன்)றோர்
(கள்), பார்ப்போன், பார்ப்போள், பார்ப்போர்(கள்),
பார்க்கின்றமை, பார்த்தமை

Verbal nouns : பார்த்தல், பார்க்கல்,
பார்க்கை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. பாரேன்	பாரோம்
2. பாராய்	பாரீர்
3. பாரான்	பாரார்
பாராள்	
பாராது	பாரா

Imperative mood

பாராதே பாராதேயும், பாராதேயுங்கள்,
பாராதீர்(கள்)

Optative mood

பாரற்க

Infinite forms

Participle : பாராத, பாரா

Verbal participle: பாராது, பாரா, பாராமல், பாராமை,
பாராமே

Participial nouns: பாராதவன், பாராதவள், பாராதவர்
(கள்), பாராதது, பாராதவை(கள்), பாராதான், பாரா
தாள், பாராதார்(கள்), பாரான், பாராள், பாரார்
(கள்), பாராத(ன), பாராவன, பாரா, பாராமை

9. நடத்தல் 'to walk'

(stems : நட- naṭa-, நடக்க- naṭakk-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. நடக்கி(ன்)றேன்,	நடக்கி(ன்)றேம், நடக்
கின்றும், நடக்கின்றனம்,
நடக்கின்றனென்	நடக்கின்றேம், நடக்
கின்றனெம்
2. நடக்கி(ன்)றாய்,	நடக்கி(ன்)றீர்(கள்),
நடக்கின்றனை	நடக்கின்றனர்
3. நடக்கி(ன்)றான், நடக்கின்றனன்	நடக்கி(ன்)றார்(கள்),
நடக்கி(ன்)றாள், நடக்கின்றனள்	நடக்கின்றனர்
நடக்கி(ன்)றது, நடக்கிற்பது	நடக்கின்றன

Future tense

1. நடப்பேன், நடப்பென்	நடப்போம், நடப்பாம்,
நடப்பனம், நடப்பேம்,
நடப்பனெம்
2. நடப்பாய், நடப்பை	நடப்பீர்(கள்), நடப்பிர்
3. நடப்பான், நடப்பன்	நடப்பார்(கள்),
நடப்பாள், நடப்பள்	நடப்பர்
நடக்கும்	நடப்ப(ன)

Past tense

1. நடந்தேன், நடந்தனென்,	நடந்தோம், நடந்தாம்,
நடந்தனம்,
நடந்தனன்	நடந்தேம், நடந்தனெம்
2. நடந்தாய், நடந்தனை	நடந்தீர்(கள்), நடந்தனர்
3. நடந்தான், நடந்தனன்	நடந்தார்(கள்),
நடந்தாள், நடந்தனள்	நடந்தனர்
நடந்தது, நடந்தன்று	நடந்த(ன)

Imperative mood

நட	நடவும், நடவுங்கள்,
நடமின்(கள்) |
|----|-----------------------------------|

Optative mood

நடக்கட்டும், நடக்குக

Infinite forms

Present participle :	நடக்கி(ன்)ற
Future participle :	நடக்கும்
Past participle :	நடந்த
Verbal participle :	நடந்து, நடபு, நடவா, நடலு
Infinitive :	நடக்க, நடப்ப
Supine :	நடப்பான், நடப்பாக்கு, நடவிய(ர்)
Conditional verbal participle :	நடந்தால், நடக்கில், நடக்கின், நடப்பின், நடக்கிற்பின்

Participial nouns : நடக்கி(ன்)றவன், நடக்கி(ன்)றவள், நடக்கி(ன்)றவர்(கள்), நடக்கி(ன்)றது, நடக்கி(ன்)றவை(கள்), நடப்பவன், நடப்பவள், நடப்பவர்(கள்), நடப்பது, நடப்பவை(கள்), நடந்தவன், நடந்தவள், நடந்தவர்(கள்), நடந்தது, நடந்தவை(கள்), நடக்கின்றேன், நடக்கின்றேள், நடக்கின்றோர்(கள்), நடப்போன், நடப்போள், நடப்போர்(கள்), நடந்தோன், நடந்தோள், நடந்தோர்(கள்), நடக்கின்றமை, நடந்தமை

Verbal nouns : நடத்தல், நடக்கல்,
நடக்கை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. நடவேன்	நடவோம்
2. நடவாய்	நடவீர்
நடவான்	நடவார்
நடவாள்	நடவா
நடவாது	

Imperative mood

நடவாதே நடவாதேயும், நடவாதே
யுங்கள், நடவாதீர்(கள்)

Optative mood

நடவற்க

Infinite forms

Participle :

நடவாத, நடவா

Verbal participle :

நடவாது, நடவா,
நடவாமல், நடவாமை,
நடவாமே

Participial nouns :

நடவாதவன், நடவாதவள்

நடவாதவர்(கள்), நடவாதது, நடவாதவை(கள்),
நடவாதான், நடவாதாள், நடவாதார்(கள்), நடவான்,
நடவாள், நடவார்(கள்), நடவாத(ன்), நடவா,
நடவாமை

10. கேட்டல் 'to hear'

(stems : கேள்- kēḷ-, கேட்க்- kēṭk-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. கேட்கி(ன்)றேன்,	கேட்கி(ன்)றோம், கேட்கி
கேட்கின்றனென்	கின்றும், கேட்கின்றனம்,
	கேட்கின்றேம், கேட்கி
	கின்றனெம்
2. கேட்கி(ன்)றாய்,	கேட்கி(ன்)றீர்(கள்),
கேட்கின்றனே	கேட்கின்றனர்
3. கேட்கி(ன்)றான்,	கேட்கி(ன்)றார்(கள்),
கேட்கின்றனன்	கேட்கின்றனர்
கேட்கி(ன்)றாள்,	கேட்கின்றனள்
கேட்கி(ன்)றது, கேட்கிற்பது	கேட்கின்றன

Future tense

1. கேட்பேன், கேட்பென்	கேட்போம், கேட்பாம்,
	கேட்ப(ன)ம், கேட்பேம்,
	கேட்பனெம், கேட்பெம்
2. கேட்பாய், கேட்பை	கேட்பீர்(கள்), கேட்பிர்
3. கேட்பான், கேட்பன்	கேட்பார்(கள்), கேட்பர்
கேட்பாள், கேட்பள்	

கேட்கும்

கேட்ப(ன)

Past tense

1. கேட்டேன், கேட்டனென்	கேட்டோம், கேட்டாம்,
கேட்டனம், கேட்டேம்,
கேட்டனம்
2. கேட்டாய், கேட்டனை	கேட்டார்(கள்), கேட்டனர்
3. கேட்டான், கேட்டனன்
கேட்டாள், கேட்டனள்
கேட்டது	கேட்டார்(கள்), கேட்டனர்
கேட்ட(ன)

Imperative mood

கேள்

கேளும், கேளுங்கள்,
கேண்மின்(கள்)

Optative mood

கேட்கட்டும், கேட்குக

Infinite forms

Present participle :

கேட்கி(ன்)ற

Future participle :

கேட்கும்

Past participle :

கேட்ட, கேள்இய

Verbal participle :

கேட்டு, கேட்பு, கேளா,
கேளு, கேளீஇ

Infinitive :

கேட்க, கேட்ப

Supine :

கேட்பான், கேட்பாக்கு,
கேளிய(ர்), கேளீஇய(ர்)

Conditional verbal participle :

கேட்டால், கேட்கில்,
கேட்பின், கேட்கின்,
கேட்கிற்பின்

Participial nouns :

கேட்கி(ன்)றவன்,
கேட்கி(ன்)றவள்,
கேட்கி(ன்)றவர்(கள்),

கேட்கி(ன்)றது, கேட்கி(ன்)றவை(கள்), கேட்பவன், கேட்பவள், கேட்பது, கேட்பவர்(கள்), கேட்பவை(கள்), கேட்டவன், கேட்டவள், கேட்டவர்(கள்), கேட்டது, கேட்டவை(கள்), கேட்கின்றோன், கேட்கின்றோள், கேட்கின்றோர்(கள்), கேட்போன், கேட்போள், கேட்போர்(கள்), கேட்டோன், கேட்டோள், கேட்டோர்(கள்), கேட்கின்றமை, கேட்டமை

Verbal nouns :

கேட்டல், கேட்கல், கேட்டை

Negative form

Finite forms

Indicative mood

1. கேளேன்	கேளோம்
2. கேளாய்	கேளீர்
3. கேளான், கேளாள்	கேளார்
கேளாது	கேளா

Imperative mood

கேளாதே, கேளல்,	கேளாதேயும், கேளாதே
கேளேல்	யுங்கள், கேளாதீர்(கள்),
	கேளன் மின்

Optative mood

கேளற்க

Infinite forms

Participle : கேளாத, கேளா

Verbal participle : கேளாது, கேளா,
கேளாமை, கேளாமல்,
கேளாமே

Participial nouns : கேளாதவன், கேளாதவள்,

கேளாதவர்(கள்), கேளாதது, கேளாதவை(கள்), கேளாதான்,
கேளாதாள், கேளாதார்(கள்), கேளாத(ன), கேளான்,
கேளாள், கேளார்(கள்), கேளா, கேளாமை

§ 212. Principal types of conjugating verbs in Colloquial Tamil (including dialect forms)

1 வருதல் 'to come'

(stems : வர் - var-, வருக்- varux-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. வரேன், வாரேன், வாரன், வாரோம், வாரம்,	
வருதேன், வர்றேன்	வருதோம்

2. வாரே, வாரெ, வருதே வ(ர்)ரீங்க, வாரிய, வாரேள்
3. வாரூன், வருதான், வர்ரூன் வாராங்க, வாராஹ, வருதாஹ, வருகினம், வருது வருதுக, வருதுங்க

Future tense

1. வருவேன் வருவோம்
2. வருவே வருவீங்க, வருவீஹ
3. வருவான் வருவாங்க, வருவாஹ
வருவா வரும்

Past tense

1. வந்தேன், வந்தான் வந்தோம், வந்தனம்
2. வந்தே, வந்தனி, வந்தனீ வந்தீங்க, வந்தீஹ
3. வந்தான், வந்தவன் வந்தாங்க, வந்தாஹ
வந்தா, வந்தவ வந்தது, வந்துது வந்திச்சு வந்ததுங்க

Imperative mood

வா வாருங்க, வாங்க, வாங்கோ

Optative mood

வரட்டும்

Infinite forms

Present participle : வர்ர, வார
Future participle : வரும்
Past participle : வந்த
Verbal participle : வந்து
Infinitive : வர
Conditional verbal

participle : வந்தா

Participial nouns : வர்ரவன், வர்ரவ, வர்ரவங்க,
வருது, வந்தவன், வந்தவ, வந்தவங்க, வந்தது, வந்துது
Verbal nouns : வரல்-, வரச்சே

Negative form

Finite forms

Indicative mood

(3d pers. sg. n.): வராது

Imperative mood : வராதே, வராதிங்க

Infinite forms

Participle :	வராத
Verbal participle :	வராதது, வராமே
Participial nouns :	வராதவன், வராதவ, வராதவங்க, வராதது

2. இருத்தல் 'to be'

(stems : இர்- ir-, இருக்க- irukk-)

Affirmative form

Finite forms

Indicative mood

Present tense

1. இருக்கேன், இருக்கிறான்	இருக்கோம்
2. இருக்கே, இருக்கிறனி	இருக்கீங்க, இருக்கிய,
இருக்கேள்
3. இருக்கான்
இருக்கா	இருக்காங்க, இருக்காரு.
இருக்கா, இருக்காஹ,
இருக்கினம், இருக்கானுவ,
இருக்காளுவ

இருக்கு, இருக்குது, கீது

Future tense

1. இருப்பேன்	இருப்போம்
2. இருப்பே	இருப்பீங்க, இருப்பீஹ,
இருப்பேள்
3. இருப்பான்
இருப்பா
இருக்கும்	இருப்பாங்க, இருப்பாஹ
இருக்கும்

Past tense

1. இருந்தேன், இருந்தான்	இருந்தோம்
2. இருந்தே, இருந்தனி	இருந்தீங்க, இருந்தீஹ,
இருந்தேள்

3. இருந்தான் இருந்தாங்க, இருந்தாஹ,
 இருந்தா இருந்தா
 இருந்தது, இருந்திச்சு

Imperative mood

இரு. இரி இருங்க, இரிங்க, இரியும்

Optative mood

இருக்கட்டும், இரியட்டும்

Infinite forms

Present participle: இருக்க(ற)
 Future participle: இருக்கும்
 Past participle: இருந்த
 Verbal participle: இருந்து
 Infinitive: இருக்க
 Conditional verbal participle: இருந்தா
 Participial nouns: இருக்கறவன்,
 இருக்கறவ, இருக்கறவங்க, இருக்கறது, இருந்தவன்,
 இருந்தவ, இருந்தவங்க, இருந்தது.

Verbal nouns: இருக்கல்-, இருக்கச்சே

Negative form

Finite forms

Indicative mood

(3d pers. sg. n.): இருக்காது

Imperative mood: இருக்காதே, இருக்காதீங்க

Infinite forms

Participle: இருக்காத
 Verbal participle: இருக்காது, இருக்காமே
 Participial nouns: இருக்காதவன், இருக்காதவ,
 இருக்காதவரு,
 இருக்காதவங்க, இருக்காதது

**The verbs உள் - uḷ- 'to be available',
இல்- il- 'to be not available', 'not to have',
அல்- al- 'not to be (something)'**

§ 213. The verbs உள் - uḷ- 'to be available', இல் - il- 'to be not available' and அல் - al- 'not to be (something)' differ from other verbs by their incomplete paradigm: the first of them has only affirmative forms, the other two only negative forms. Besides, there is a number of peculiarities in the structure of their forms.

§ 214. The verb உள் - uḷ- 'to be available' has finite forms of the present tense, a present participle and present participial nouns. All these forms are built by adding respective suffixes to the first stem with a zero suffix of the present tense. The following forms are generally used: உள்ளேன் uḷḷēn, உள்ளே uḷḷē 'I am', உள்ளாய் uḷḷāy 'thou art', உள்ளான் uḷḷān, உள்ளன் uḷḷan, உள்ள uḷan 'he is', உள்ளாள் uḷḷāl 'she is', உண்டு uḷḷu 'it is', 'they (n.) are', உள்ளது uḷḷaḷu 'it is', உள்ளோம் uḷḷōm, உள்ளேம் uḷḷēm 'we are', உள்ளீர்(கள்) uḷḷīr(xaḷ) 'you are', உள்ளார்(கள்) uḷḷār(xaḷ). உள்ளனர் uḷḷanar, உளர் uḷar 'they (epic) are', உள்ளன uḷḷana, உள uḷa 'they (n.) are', உள்ள uḷḷa 'that is (available)', 'which is (available)'; உள்ளவன் uḷḷavan, உள்ளான் uḷḷān 'he who is', உள்ளவள் uḷḷaval, உள்ளாள் uḷḷāl 'she who is', உள்ளது uḷḷaḷu, உளது uḷaḷu 'that which is', உள்ளவர்(கள்) uḷḷavar(xaḷ), உள்ளோர் uḷḷōr, உள்ளார் uḷḷār 'they who are', உள்ளவை uḷḷavai 'they (n.) which are', உளமை uḷamei 'being, presence, availability'. For instance, அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்... (கு., 71) 'Is there a lock which can stop the love...' உத்தரவு பெற்றுள்ளீர்கள்... (ரா., 1942, 74) 'You have received (lit. having received you are) an order...' அது எல்லாக் குழந்தைக்கும் உள்ளது தானே? (ஐ., பூ., 158) 'Each child has (lit. there is by each child) it, hasn't it?' கேளுங்கள் நாட்டில் உள்ளீர்! (பார., 1, 105) 'Hear you that live (lit. are) in our country!'

§ 215. The verbs இல்- il- 'to be not available', 'not to have' and அல் - al- 'not to be (something)' have negative

finite forms of the indicative mood, a negative participle, a negative verbal participle, a negative conditional verbal participle and negative participial nouns. Besides, an affirmative form of the infinitive is occasionally used in certain phrases.

In the modern language இல்லை illei and அல்ல alla 'I am not', 'we, you, they are not', 'he, she, it is not' - the unchangeable finite forms, which distinguish neither person, nor number, nor gender, - are most regularly used. For instance, அடியேன் அவருக்கு நேர்த் தம்பி அல்ல. (ஜா..சி., 86) 'I am not his brother.' நான் இல்லாட்டா நீ இல்லை. (ரா., ஜ., 55) 'You will be lost without me (lit. if I am not, you are not).' ஆனால் நான் வெட்கத்தையும் மானத்தையும் விட்டவன் அல்ல. (க., பொ., 60) 'But I have not yet lost (lit. I am not she who abandoned) my modesty and honour.' மகேந்திர சக்கரவர்த்தி கோழை அல்ல; போருக்குப் பயந்தவர் அல்ல. (க., சி., 472) Mahendra is not a coward; he is not (a man who is) afraid of war.' ஒரு நோயும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார் (ஜ., பூ., 54) 'There is no disease', said he...' மகாசக்தியுள்ள இந்த அதிர்ச்சியை எதிர்த்து நிற்கும் கட்டிடங்களே இல்லை. (ஜ., 1.5.54, 9) 'There are no buildings which can withstand that mighty concussion.'

In the classical language the both verbs distinguish person, number and gender. These forms are built from the first stem by adding usual suffixes, i.e. -ஏன் -ēn, -என் -en, -அன் -an for the first person singular, -ஓம் -ōm, -ஏம் -ēm, -அம் -am for the first person plural, -ஆய் -āy, -ஐ -ei for the second person singular, -ஈர் -īr, -இர் -ir for the second person plural, -ஆன் -ān, -அன் -an for the third person singular masculine, -ஆள் -āl, -அள் -al for the third person singular feminine, -ஆர் -ār, -அர் -ar for the third person plural epicene, -து -tū for the third person singular neuter, -அ -a, -ஐ -ei for the third person plural neuter. For instance,

Singular	Plural
1. இ(ல்)லேன், அ(ல்)லேன், இல்லோம், அல்லோம்,	
இ(ல்)லென், அ(ல்)லென், இல்லேம், அல்லேம்,	
இலன் அலன் இலம் அலம்	

2. இல்லாய், அல்லாய், இல்லீர் அல்லீர்,
இல்லலை அல்லலை இல்லிர் அல்லிர்
3. இ(ல்)லான், அ(ல்)லான்,
இ(ல்)லன் அ(ல்)லன் இ(ல்)லார், அ(ல்)லார்,
இ(ல்)லாள், அ(ல்)லாள், இ(ல்)லர் அ(ல்)லர்
இ(ல்)லள் அ(ல்)லள்
இன்று அன்று இல், இல்லை அல்ல

The doubling of the stem final consonant in adding personal suffixes, beginning in vowels, is, as a rule, optional. For instance, இலனென்று தீயவை செய்யற்க... (கு., 205) 'Don't perform evil actions only because you are poor (lit. saying I have not)', வல்லேம் அல்லேம் ஆயினும்... (புற., 126) 'Though we are not strong (lit. we are not they who are strong)...' ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய்... (தி., 1, 41) 'Thou hast neither beginning, nor measure, nor end...' இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை புரவலரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்... (புற., 162) 'You are not a man who grants gifts to beggars; but they won't remain without a benefactor...' ஆனால் இது குறித்து அதிக நேரம் சிந்திப் பதற்குத் தருணம் அதுவன்று. (க., ஏ., 86) 'But this is not a proper moment to meditate long about it.' ஈசனே நீ அல்லது இல்லை... (தி., 5, 78) 'O Lord, there is nothing except Thee...'

§ 216. Infinite forms of the verbs இல்- il- and அல்- al- (verbal participles, participles, conditional participles) are mostly built similarly to negative infinite forms of other verbs. For instance, இல்லாமல், இல்லாது, இல்லா 'not being, having no, in the absence of, without,' அல்லாமல், அல்லாது, அல்லா 'not being, besides,' இல்லாத, இல்லா 'unavailable, which is not, which has not,' அல்லாத, அல்லா 'which is not', இல்லாதவர், இ(ல்)லாதார், இல்லோர், இல்லார் 'they who are not', 'they who have not', etc.

However some archaic forms make an exception and show irregularities in their structure. These are the verbal participles இன்றி 'not being', 'having no', 'in the absence of',

'without', அன்றி 'not being', 'besides', 'or', the conditional verbal participles இன்றியில் 'if there is no', 'unless there is' அ(ல்)லால் 'if it is not', the participial nouns இல்லது 'that which is not available', அல்லது 'that which is not (something)' 'or', 'except'. For instance, உலகில் ஆணையினும் பெண்ணையினும் கல்வியின்றி இருக்கக் கூடாது. (அம்பி., 36) 'Neither men, nor women can live in this world without (lit. having no) education...' காதல் பெரிதா? அன்றி கடமை பெரிதா? (ரா., த., 109) 'What is more important - love or duty?' நின் அலால் ஓர் தேவர் உண்மை சிந்தியாது.. (தி., 5, 77) '(My mind) won't think of any god, except Thee..' சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம்.. (கு., 119) 'The absence of crookedness in words is honesty...' அவர் அவனைப் பார்க்கவில்லை; அல்லது பார்க்காதது போல் இருந்து விட்டார்...(அம்பி., 7) 'He hasn't noticed her of pretended not to have noticed'.

The only affirmative form of these two verbs - the infinitive - is used in the phrases இல்லவே இல்லை and அல்லவே அல்ல 'there is no trace of', '(there is) not at all', 'by no means'. For instance, மக்கள் அபேட்சகரை ஆதரிக் கிறார்கள் என்பதையா இந்த முடிவு காட்டுகிறது?...இல்லவே இல்லை! (ஜ., 19. 9. 54, 1) 'Does this resolution prove that the people support these candidates? Not at all!' உள் நாட்டுத்துறையில் மக்களைத் தாக்கும் ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிப்பதும், அதே சமயம் சுதந்திரத்தையும், அரசரிமையையும் வலியுறுத்தும் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதும் முதலாளிக்கு அசாத்யமானது அல்லவே அல்ல... (ஜ., 25. 9. 55, 5) There is nothing impossible (lit. it is by no means impossible) for the capitalist in pursuing simultaneously an antidemocratic internal policy and a policy of strengthening independence and sovereignty...'

The adverb

§ 217. Adverbs, that is unchangeable words with adverbial meaning, are not numerous in Tamil. For the most part these are adverbs of place, adverbs of manner and (less frequently) adverbs of time.

Most adverbs of place distinguish three positions in space with regard to that of the speaker : first, a position proximate to the speaker, secondly, a position remote from the speaker or out of his vision, thirdly, a position intermediate between the first and the second or proximate to the person addressed by the speaker. Besides, there are corresponding interrogative adverbs. Similar spatial characteristics are found in some analogous adverbs of manner. Cf., for instance.

இங்கு 'here', 'hither'. அங்கு 'there', 'thither', உங்கு 'there (where the person addressed is)', 'thither', எங்கு 'where', 'whither';

ஈங்கு 'here, hither', 'thus (like this)', ஆங்கு 'there, thither', 'thus (like that)', ஊங்கு 'there (where the person addressed is)', 'thither', 'thus', யாங்கு 'where, whither', 'how';

இங்கண், ஈங்கண் 'here', அங்கண், ஆங்கண் 'there', உங்கண் 'there (where the person addressed is)', ஊங்கண் 'there (where the person addressed is)', 'long ago, formerly', எங்கண், யாங்கண் 'where';

இங்ஙன், இங்ஙனம், ஈங்ஙன், ஈங்ஙனம் 'here', 'thus (like this)', அங்ஙன், அங்ஙனம் 'there', 'thus (like that)', ஆங்க, ஆங்கனம் 'thus (like that)', உங்ஙன், உங்ஙனம் 'there (where the person addressed is)', 'thus (like the person addressed does)', எங்ஙன், எங்ஙனம், யாங்ஙனம், யாங்கனம் 'where; how';

அவண் 'there', thus', உவண் 'above', எவண் 'where', 'how', யாவண் 'where'.

The rest of adverbs have no spatial characteristics : ஆன் 'there', இனி 'immediately', 'henceforth', 'hence', இன்னினி 'immediately, at once', இன்னே 'immediately', 'here', 'thus', இன்னும், இன்னம் 'still, more', உடன் 'together', 'immediately, at once', எந்து 'how', ஏன் 'why', 'what for', சுமமா 'leisurely', நனி 'very', பின்னம், பின்னர் 'afterwards', 'behind', முன்னம், முன்னர் 'earlier', 'before, in front', வாளா 'calmly', 'indifferently', 'in vain'.

§ 218. In Colloquial Tamil and in the dialects there are used some more adverbs, derived from nominal forms: அப்ப, அப்பொ, அப்போ 'then', இப்ப, இப்பொ, இப்போ 'now', எப்ப, எப்பொ, எப்போ 'when', இம்பிட்டு, அம்பிட்டு 'so many, thus much', எம்பிட்டு 'how many, how much', etc.

The particle

§ 219. In Tamil there is a good number of enclitic particles, i. e. auxiliary words which imply various shades of meaning to other words and whole sentences. The particles include also four demonstrative and interrogative proclitics, a number of expletive words which are generally employed in poetry in order to fill the metre.

§ 220. The particle உம் um

The particle உம் is used -

1. As a connective particle (attached to each of connected words); e. g., துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இவ்வாழ்வான் என்பான் துணை. (கு., 42) 'He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.' தன்னைப்பற்றியும் இரவில் நடந்ததையும் மறந்துவிட்டான். (பு., உ., 97) 'She forgot about herself and about the night incident.'

2. As an intensifying particle (meaning 'even', 'also', 'too', 'and'); e. g., குறவரும் மருளுங் குன்றத்துப் படின... (பத்து., 10, 275) 'If you find yourself in mountains, feared even by mountaineers..' அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார் மறத்திற்கே அஃதே துணை. (கு., 76) 'The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a help to get out of vice.'

3. As a concessive particle by verbal participles or conditional verbal participles.

When உம் is used with a verbal participle, the fact of concession is regarded as actually realized; e. g., நீ படித்தும் பயன் இல்லை (வ., க., 154) 'Though you studied, there

was no use of it.' உணவு இருந்தும் உண்ண முடியாது... (பு., ஆண்., 35) 'Though there was some food there, she could not eat...' என்ன செய்தும் கால் சரியாகவில்லை. (ரா., க., 20) 'Whatever he did (lit. though he did what he could), the leg would not heal up.' எவ்வளவு சொல்லியும் பயன் இல்லை. (பு., 35) 'However much they told it to her (lit. though they told it to her many times), there was no use of it.'

When உம் is used with a conditional verbal participle, the fact of concession may be regarded either as actually realized, or as contrary to reality; e. g., இறந்தாலும் இறக்கா விட்டாலும் அது இன்னும் எதிரிதான். (பு., உ., 137) 'Whether he is dead or not, still he is an enemy.' இந்த மாலையின் அடுத்த பக்கத்தில் நமது வீடு இருந்தாலும் என்னால் ஒரு அடி எடுத்துவைக்க முடியாது. (பு., உ., 200) 'Even if our house were situated on the other slope of the hill I would not be able to make a step further.'

The conditional verbal participles of the verbs என்னுதல் 'to say' and ஆதல் 'to become' are especially frequently used in this sense in combination with the particle உம்; e. g., ஒரு முறையேனும் கண்டிருக்க மாட்டீர்களா? (பா.,க.,18) 'Would you look here for at least one time?' ஏதேனும் அவசரமான வேலையை நினைத்துக் கொண்டு...(வ., க., 127) 'Thinking about some (lit. whatever it be) urgent work...' ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட் பயன் உண்டாயின் நன்றாகா தாகி விடும். (கு.,128) 'A wicked word (even if only one) will not result in good, if it has any result whatever.'

If a conditional verbal participle of any verb with the particle உம் attached is followed by a future tense finite form, the verbal participle or the verbal noun in -அல் -al of the same verb, the whole construction is used to denote probability, supposition or approximation. For instance, திரும்பி வருவதற்கு இரண்டு மூன்று நாள் ஆனாலும் ஆகலாம். (க., சி., 339) 'It will probably take two or three days to return here.' ஒருவேளை நீ நினைக்கிறபடி நடந்தாலும் நடக்கலாம். (க., சி., 372) 'May be, everything will happen

as you think.’ தானே வெள்ளத்தில் குதித்து மிதந்தாலும் மிதந்து விடுவாள். (அ.,நெ.,238) ‘Perhaps, she could even plunge into the water.’

Note. - In certain cases, however, the particle உம் is added to verbal participles in the sense of a connective or an intensifying particle (and not in the sense of a concessive particle); cf., e. g., வாலைக் குழைத்தும் பல விதமான சப்தங்கள் செய்தும் தனது உள்ள உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தியது. (தூ.,உ., 95) ‘It (the dog) expressed its feelings by wagging its tail and by uttering various sounds.’ லாபத்திற்கு வரம்பு கட்டப்படாதென்றும் லாபத்தின் எந்தப் பகுதியும் வெளி நாட்டிற்குச் செல்லக் கூடாதென்ற நிபந்தனையும் கிடையாதென்றும் அவர் மேலும் கூறினார். (ஜ.,20 .11.55) ‘He said further that profits will not be limited and that there will be no restrictions for transferring any portion of them abroad.’ மறந்தும் பிறன் கேடு சுழற்க... (கு.,203) ‘Don’t plan another one’s ruin, even in forgetfulness (lit. even forgetting oneself)...’ என்னை மீறித் தேமொழி தேமொழி என்று இரு முறை வாய்திறந்தும் சொல்லிவிட்டேன். (வ.,க.,149) ‘Having overcome myself, I even called her twice aloud (lit. opening the mouth): Tēmoṣi, Tēmoṣi !’

4. As a temporal particle, attached to neuter singular participial nouns of the past tense; e. g., தோணித்துறை வந்ததும் குதிரை நிற்கிறது. (க.,பா.,12) ‘As soon as the ferry came, the horse stopped.’ தங்களின் நண்பர்களைக் கண்டதும் அவரவருடைய உற்றார் உறவினர் கண்ணீர் வடித்தனர். (ரா.,1942,32) ‘As soon as they saw their friends and relatives, they started weeping.’

5. As a particle, imparting a generalizing meaning to interrogative words and to words, denoting measure or degree; e. g., எங்கு ‘where’ - எங்கும் eṅgum ‘everywhere’, எப்பொழுது ‘(in) which time’ - எப்பொழுதும் eppozuṭum ‘(in) any time’, நான்கு ‘four (things)’ - நான்கும் nāṅgum ‘all four (things)’, அவ்வளவு ‘that quantity’ - அவ்வளவும் avvaḷavum ‘the whole quantity’, யார் ‘who’ - யாரும் yārum ‘everybody, all’, யாராயினும் yārāyinuṁ ‘whoever it be’, ‘anybody’, etc. For instance, எங்கும் போய் கரைகணுது...

(திவ்..பெருமாள்.,5,5) 'Finding no end of it, wherever (he) went...' யாரும் அறிவர் புகை நுட்பம்...(நால்.,282) 'Everybody knows the percolating nature of smoke.' அவர் இறந்த பதினாறு நாட்களும்...(பு.,ஆண்.,35) 'All the sixteen days since he died..' அவளுடைய கேள்விக்கு அவனால் எவ்விதமான விடையையும் கூற முடியவில்லை (ரா.,த.,59) 'He could not give any answer to her question' அத்தனை வீடுகளும் சிதறிப்போயின. அத்தனை ஜனங்களும் மடிந்து போயினர். (பா.,க.,153) 'All the houses were ruined, all the people were dead.' அவளைக் கண்ட உடனே அவ்வளவும் மறந்துவிட்டேன். (வ.,க.,241) 'As soon as I saw her, I forgot everything.' அத்தனையையும் சகித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். (பு.,76) 'They will endure everything.' நாட்டு வழக்கமெல்லாம் மறந்து எல்லோர் எதிரிலும் அவளைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டான். (ரா.,க.,164) 'He forgot all the rules of propriety and embraced her before everybody's eyes.'

6. As a particle, emphasizing the lesser degree of a quality for which two objects are compared (usually added to the Locative case, less frequently - to the Dative case). For instance, நீ மிருகத்திலும் கேவலம். (சி.ம.,53) 'You are worse than an animal!', அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ். (கு.,64) 'The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.' சின்ன மீன் அதற்கும் சின்ன மீனைத் தின்றால்...(பு.,126) 'If a small fish swallows a fish, which is still smaller than itself...'

7. As an imperative particle (by the infinitive). For instance, அம்மாவுக்கு என் நமஸ்காரங்களைத் தெரிவிக்கவும். (ஜா.,சி.,52) 'Convey my best regards to your mother.'

8. As a particle, emphasizing an adverbial meaning of a nominal form. For instance, நான் பெரிதும் போற்றும் ஒரு வாரப்பத்திரிகை... 'A weekly journal, which I used to praise much...'

9. As an expletive particle. For instance, காமக் கடல் மன்னும் உண்டே...(கு.,1164) 'Yes, there is an ocean of love...'

§ 221. The particle ஆ ā

The particle ஆ is used -

1. As an interrogative particle, denoting a neutral question. It is attached to the word, to which the question relates (to any part of the sentence, except attributes). For instance, நீ குசவனா? (A., 54) 'Are you a potter?' நீயா குசவன்? (A., 54) 'Is it you who is a potter (here)?' ஒரு தடவையாவது பயந்தேனா? (பு.,பு.,83) 'Have I ever (lit. at least once) been afraid?' பூவைத் தந்த இந்த மரத்துக்கு இந்த கதியா வரவேண்டும்! (ஜ.,ப.,10) 'Is it such a fate that was deserved by this tree, which would give flowers (to people)?' பள்ளிக்கூட மாணவனுக்கா தகப்பனாிடம் இருந்து பணம் தருவிக்க வழி தெரியாது? (பு.,ஆண்.,12) 'Is it to a schoolboy that the way of wheedling money out of his father is not known? எனக்குக் கலியாணம் செய்த போது என்னைக் கேட்டா செய்தார்கள்? (தூ.,உ.,14) 'Have they asked me, when they gave me for marriage (to my present husband)?' - அந்தநாள் வருமா? - வருமர்வா? (அ.,நெ.,37) 'But will that day ever come? - What! And you can doubt it?'

2. As an interrogative-adversative particle, attached to each of contrasting words. For instance நான் என்ன அடித்தேனா, வைத்தேனா? (பு.,சிற்.,25) 'Did I beat or scold him?' தேவரா அசுரரா வந்து கேட்டில்லர்...(திரு., 8, 26) 'Neither gods, nor demons (lit. gods or demons) did come and ask...' நான் சொல்லுறது சரியா தப்பா? (பு.,அ.,124) 'Is it correct or not what I say...' ஏ கர்ணா, சண்டை நல்லதா? சமாதானம் நல்லதா? (பா.,க.,265) 'O Kārṇā, what is better (lit. a good thing) - war or peace?' சத்தியம் பெரிதா, அஹிம்சை பெரிதா?... (க.,ஏ.,21) 'Is the truth more important or ahimsa'

3. For the use of the particle ஆ as a connective word in complex sentences cf. § 267.

§ 222. The particle ஏ ē

The particle ஏ is used -

1. As an interrogative-affirmative particle, denoting the speaker's positive attitude to the contents of a question. For instance, பொன்னு இப்போது முக்கிய மந்திரி நீதானே? (க.,பா.,21) 'Ponnan! You are the chief minister now, aren't you?' நீ ஒன்றும் தவறு செய்துவிடவில்லையே! (தூ.,அ., 93) 'But you did not admit any mistake, did you?'

2. As an emphatic particle, setting off a certain notion against other congenerous notions (= 'only', 'alone', 'even', etc.). For instance, அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்... (கு., 76). 'The ignorant people say that the love is a support only for the virtue...' யாமத்தும் யானே உளேன்... (கு., 1167) 'And in the midnight I alone swim (across the ocean love)..' குணமென்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி கண்மேயும் காத்தல் அரிது. (கு., 29) 'The anger of those who have ascended the mountain of goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.'

3. As an intensifying particle, imparting particular emphasis (= 'itself', 'yourself', 'oneself', 'indeed', 'very', etc.) to the word to which it is attached. For instance, நீயே எழுது... (ரா.,க.,40) 'Write it yourself...' மறுநாளே சென்று அவளைக் காணவேண்டும்...(அ.,நெ.,79) 'It will be necessary to visit her on the very next day...' எனக்கே அவர் ஞாபகம் சரியாகவில்லை! (ஜ.,ப.,118) 'I don't remember him well myself! அது மெய்யே. (T.C., 551) 'This is true indeed.'

4. As a particle, emphasizing an adverbial meaning of a nominal form. For instance, அந்த எமப்பிடியினின்று வீணே விடுவித்துக்கொள்ள முயன்றாள். (ரா.,ஜ.,6) 'In vain (cf. வீண் 'vainness') she tried to escape from Yama's hands,' ராமராயருக்கு சாயங்காலமே கொஞ்சம் ஜலதோஷம். (பா.,க.,278) 'In the evening (cf. சாயங்காலம் 'evening') Rāmarāyar was slightly unwell.'

Note.- In Modern Tamil the particle, ஏ when attached to the words அது 'it, that', இது 'it, this, ஒரு 'one', imparts an attributive meaning to them. For instance, உனக்கு சதா

இதே பேச்சுதான். (தூ.,ஆ.,80) 'You always harp on the same string.' அதே மாதத்தில் (தூ.,பி.,101) 'In the same month..' அவள் ஒரே பெண்...(தூ.,பி.,49) 'She was (his) only daughter...'

5. As a vocative particle. For instance, ஈசனே! (தி., 5,78) 'O Siva!' அட கடவுளே! (ரா.,ஜ.,5) 'O my Lord!' குயிற் பெண்ணே! (பா.,க.,76) 'O cuckoo-girl' நீ போ, அப்பனே! (ரா.,க.,172) 'Go away, old boy!'

6. As an intonation particle in enumeration. For instance, சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும் வந்தார். (ஆறு., 151) 'Sattan and Kottan - the both have come.'

7. For the use of the particle ஏ as as connective word in complex sentences cf. §§ 265, 266, 268, 271, 276.

8. As an expletive particle. For instance, எங்கே (cf. எங்கு) 'where', 'whither', முதலிலே (cf. முதலில்) 'in the beginning', 'at first', etc.

§ 223. The particle ஒ ஓ

The particle ஒ is used -

1. As an interrogative-negative particle, denoting the speaker's negative attitude to the contents of a question. For instance, அன்பிற்கு உண்டோ அடைக்குந்தாழ்... (கு.,71) 'There is no such lock that can restrain love, is there?' இந்தப் பெண் அவரை மணம்புரிந்துகொள்ள உடன் படுவாளோ? (பா.,க.,16) 'This girl would not consent to marry him, would she?' 'It is doubtful that this girl would consent to marry him, isn't it?'

2. As a particle, implying the speaker's uncertainty or doubt in the contents of a statement, or denoting its suppositional nature. For instance, என் வேதனையின் நிழல் பின் தொடர்க்க விடுமோ என்று அவன் பயப்படுகிறானே! (பு., அ., 163) 'He seems to fear that the shade of my pain may follow him.'

3. As a particle, imparting an indefinite meaning to interrogative words. For instance, எங்கு 'where' - எங்கோ eṅgō 'somewhere', யார் 'who' - யாரோ yārō 'somebody', எப்படி 'how' - எப்படியோ eppaṇiyō 'somehow', ஏன் 'why', ஏனோ eṇō 'for some reason', எப்பொழுது 'when' - எப்பொழுதோ eppoṇṇṇō 'some time', etc. For instance, சிறப்புள்ளும் செல்வமும்ஈனும் அறத்தினூ உங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு? (கு., 31) 'Virtue will confer heaven and wealth; what greater source of happiness can man possess?' என்றோ ஒரு நாள், எவனோ ஒருவன் எவ்வெவரையோ கூட அழைத்துக்கொண்டு அங்கு வந்தான். (ரா., ஐ., 40) 'One day (lit. some time) someone came there and brought with him some (unknown) people.' என்ன காரணத்தாலோ இவனது பெண்டாட்டியும் தாய் வீடு நோக்கிக் கம்பி நீட்டிவிட்டாள். (பு., ஆண்., 40) 'On some reason his wife also has fled to her mother.' அந்த அறையிலே எந்த இருட்டு மூலையி லிருந்தோ கடிகாரச் சப்தம்.. அறையின் மௌனத்தின் கனத்தை அதிகமாகக் (காண்பித்தது)... (பு., உ., 133) 'The ticking of a clock, which was heard from some of the dark corners, aggravated the heavy silence of the room.'

4. As an intonation particle, sharply setting off a word or a group of words against the rest of the sentence. For instance எனக்கோ, அங்கு, இங்கு அசைய முடியாதபடி சில்வாதம். (பு., உ., 116) 'As for me, rheumatism did not let me to move,' ஆனால் பலருக்கோ இது மல்லிகை மனத்தைக் காட்டிலும் மனோரம்யமானது. (அ., நெ., 3) 'But for many it (the tobacco smoke) is sweeter than the jasmine fragrance.' அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைத்து வந்த சம்பளமோ மாசம் பதினைந்து ரூபாய். (ர., சே., 103) 'As concerns those workers' wages, they were fifteen rupees per mensum.'

5. As an interrogative-adversative particle, attached to each of contrasting words. For instance, அது ஆல மரமோ, மாமரமோ? (A., 55) 'Is it a banian or a mango tree?' இயந்திரம் இயங்குவதற்கு நெருப்போ, நிலக்கரியோ, நீரோ வேண்டியிருக்கிறது. (அ., வ., 164) 'Either fire, or coal, or water is necessary for the engine to work.' யானை மிகவும் பலம் வாய்ந்ததுதான். ஆனால் புலியின் தந்திரமோ

குருரமோ அதற்கு வராது. (தூ., உ., 25) 'The elephant is very strong. But he has neither cunning, nor cruelty of the tiger.'

6. For the use of the particle ஓ as a connective word in complex sentences cf. §§ 265, 267, 268, 269, 270, 271, 274, 276.

§§ 224. The particle கொல் kol

The particle கொல் is used -

1. As a particle, implying doubts in the feasibility of what is stated in the sentence. For instance, நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா தின்றும் வருங்கொல் பானரது கடும்பே... (புற., 264) 'The company of bards will hardly come to-day too, since they don't know about their lord's death.'

2. As an expletive particle. For instance, கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் . (கு., 2) 'What is the use of studying (the science)...'

§ 225. The particle தோறும் tōrum (also தொறும் torum).

The particle தோறும் (or தொறும்) is used as a disjunctive or distributive particle (= 'each', 'every'). For instance, நினைத்தோறும் காண்தோறும் பேசும்தோறும் அனைத்து எலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொறியும்... (தி., 10, 3) 'Whenever (I) think or speak of him, whenever (I) see him, all (my) bones grow softer inside and fill with the honey of bliss...' தினந்தோறும் பயிற்சிகள் நடந்தன. (அ., நெ., 84) 'Every day there was training...'

§ 226. The particle ஏன் ēn

The euphemistic particle ஏன் is used in order to soften the categorical character of the imperative. For instance, சொல்லு 'tell me' - சொல்லேன் sollēn, சொல்லுமேன் sollumēn, சொல்லுங்களேன் solluṅgaḷēn 'just tell me.'

§ 227. The particles include three demonstrative proclitics and one interrogative proclitic: இ i 'this' (proxi-

mate to the speaker), அ a 'that' (remote from the speaker or out of his vision), உ u 'that' (proximate to the person addressed or intermediate in space between இ i and அ a) எ e 'which', 'what'; e.g., யானை 'elephant' - இவ்யானை 'this elephant', நோய் 'disease' - அந்நோய் 'that disease', பக்கம் 'side' - உப்பக்கம் 'that side', இடம் 'place' - எவ்விடம் 'which place', ஞான்று 'time', எஞ்ஞான்றும் 'any time' (cf. §§ 18, 220(5)).

§ 228. In Classical Tamil there are many expletive (empty) particles, which have no meaning of their own and are generally used in poetry for filling up the metre. These are: அத்தை attei, அரோ arō, ஆர் ār, ஆல் āl, இக ixa, இகா ixā, இகும் ixum, இசின் isin, இத்தை ittei, ஈ ī, ஓரும் ōrum, கா kā, குரை kurei, சின் sin, தில் til, தில்ல tilla, தில்லை tillei, தெய்ய teyya, தெய்யோ teyyō, மதி maṭi, மன் man, மாது māṭu, மியா miyā, மோ mō, யாழ yāḷa. For instance, பெயரினாகிய தொகையுமா ருளவே...(தொல்., சொல்., 67) There are also composite words formed of nouns... செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு உயற்பால தோரும் பழி. (கு.. 40) 'That is virtue which each ought to do, and that is vice which each should shun.' ஊரன்மீ தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமன்...(நால்., 389) 'I felt pain when a fly alighted upon the ruler of our town...'

Some meaningful words (noun, pronouns, adverbs, verbal forms, etc.) occasionally are also used in Classical Tamil as expletives. They include அங்க்தில், அம்ம, ஆங்கு, பிற, பிறக்கு, போ, போல், மன்ற, மா, மாள, யா, வாழிய, etc.

§ 229. The particle (உ)ங்க (u)nga.

In Colloquial Tamil (as well as in some of the dialects) the pejorative particle (உ)ங்க (u)nga (preceding vowel) (உ)ங்கள் (u)ngaḷ is widely used to denote a particulars degree of respect to the person addressed (or rather the speaker's self-humiliation). This particle can be attached both to nominal and verbal forms. For instance, என்னங்க இது? (ஜ., பூ., 24) 'What is this?' சரிங்க...(ஜ., கொ., 171)

‘Well...’ அது முறையில்லீங்க. (ஜா., கி., 29) ‘This is not fair.’ பேசட்டுங்களா? (நா., ம., 13) ‘Shall I speak?’ எனக்குத் தூக்கம் வருதுங்கே... (பு., 213) ‘I am sleepy...’ ஸ்டேஷன் வந்திருச்சுங்களா? (அ., வ., 14) ‘Is it a station, eh?’ அடுத்த ஸ்டேஷனிலே இறங்கிட்டுறனுங்க... (அ., வ., 25) ‘I am getting out at the next station...’

The imitative word

§ 230. Words, which imitate natural phenomena or mental emotions by means of language resources, form in Tamil separate part of speech, known as imitative words. Imitative words embrace onomatopoeic words, i.e. imitations of noises and various inarticulate sounds, and imaginative words, which imitate things, actions, etc., according to their properties on the base of visual, tactile, olfactory or muscular perceptions, as well as according to their emotional evaluation by the speaker. Thus, for instance the imitative word

சரசர *sarasara* denotes rustling (as of dry leaves);

கணீர் *gaṇīr* denotes tinkling or ringing (as of bells);

மியாவ் *miyāv* denotes mewling (as of a cat);

ஜில் *jil* denotes a sensation of touching anything cold or chilly;

கம் *gam* denotes a sensation of some strong and agreeable smell;

பளிச்சு *paḷiccū* denotes a sensation of a sudden sharp flash or outbreak;

கிறுகிறு *kiṟuxiṟu* denotes a sensation of giddiness;

சுருக்கு *surukkū* denotes a sensation of a sudden sharp prick, cut or sting;

சோ *sō* denotes an impression of a heavy unceasing rain;

ஆசு *āsu* denotes a feeling of alleviation;

திடீர் *tīṟīr* denotes suddenness or unexpectedness, etc.

Imitative words are not inflected or changed anyhow.

The range of their functions in a sentence is considerably wide. Thus, occasionally they may be used in the subject-predicate function or used independently. For instance, பளீர் ! சோமுவின் கன்னத்தில் ஒரு அறை ! (பொன்.,மே.,99) 'Bang! The blow hit Sōmu in the face!' அது போடுகிற 'குக்குச்'சும் கை சுழற்றலும் வண்டிமெயில் மாதிரி வருவதாகப் பாவனை. (பு.,சிற்.,36) 'His puff-puff and swinging the arms imitated the movement of a train.'

More frequently imitative words are used in the attributive or adverbial functions and qualify nouns or verbs. For instance, கலகல கூஉந்துணை ..(நால்.,140) 'A store of empty high-sounding words ..' கோடைப்புயல் மின்னலும் இடியும் கிடுகிடு பாய்கின்றன. (பு.,சிற்.,76) 'The summer thunderstorm was pealing around.' திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். (அ.,நெ.,196) 'They decided to make a sudden attack.' அபாயச் சங்குடன் நாயின் ஊனையும், ஜனங்களின் அமைதியும் குசுகுசுப் பேச்சும் விபரீதக் கலவிகளாயின. (பு.,சி.,82) 'The howling of dogs, the signals of aircraft alarm, the silence of people and their talk in a whisper left a strange impression' அந்தக் கும்மிருட்டில் படகை இழுத்துக்கொண்டு போவது இலேசான காரியமில்லை...(க.,பா.,167) 'It was not an easy job to pull the boat in that pitch darkness.' பட்சிகளின் கலகல த்வனி பரவி ஒலித்தது. (க.,பா.,316) 'The twitter (lit. the 'kalahala' sound) of birds spread everywhere.' பொன்னனும் அந்தக் கிடுகிடு பள்ளமான குளத்தில் இறங்கினான். (க.,பா.,322) 'Ponnan also came down to that bubbling torrent.'

Most regularly imitative words are used in combination with the verbs என்னுதல் 'to say' or இடுதல் 'to give', being their objects. For instance, பூட்டு கிளிக் என்றது. (பு.,158) 'The lock clicked (lit. said 'click').' ரயில் விசில் கிரீச்சிட்டது. (பு.,158) 'The train whistle screeched (lit. uttered 'kīrīccū').' அவள் எதிரில் சுன்னங்கரே லென்று ஒரு சிறுவன் நின்று கொண்டிருந்தான். (ரா.,க.,154)

A jet-black (lit. saying 'kannaṅgarēl') boy was standing, before her.'

The echo-word

§ 231. Echo-words are independent words (unbound forms), which are freely formed in speech as echoes (rhymed repetitions) of some other words. Echo-words borrow their grammatical form from that of words, which they echo, and are capable of taking case and number suffixes or suffixes of verbal forms, etc.

As a rule, an echo-word is formed by changing an initial syllable of another word into கி- ki- or கீ- kī- (depending on the length of that syllable), or (infrequently) into some other syllable; e. g., மேசை 'table' - மேசை கிசை mēsei kīsei, ஆறு 'river' - ஆறு கீறு ārū kīrū, புத்தி 'intellect' - புத்தி கித்தி buddi kiddi, விஷம் 'poison' - விஷம் கிஷம் viśam kiśam, சாப்பிட 'to eat' - சாப்பிடக் கிப்பிட sāppiṛa kippiṛa, நல்லது 'good (thing)' - நல்லது கில்லது nallaṭṭu killaṭṭu, வேலை 'work' - வேலை வெட்டி vēlei vēṭṭi, கொஞ்சம் 'a small quantity' - கொஞ்சம் நஞ்சம் koṇjam naṇjam, நகை 'ornament' - நகை நட்டு naxeī nattu, etc.

Echo-words do not possess a lexical meaning of their own and are not used without words, which they echo. To the latter they impart various emotional shades of meaning, among which those of uncertainty and contempt prevail. For instance, தங்களுக்கும் ஒருவேளை பைத்தியம் கிய்த்தியம்... (க., பா., 141) 'It seems that you have also got something like insanity...' போலீஸுக்குக் கீலீஸுக்கு எட்டுச்சுன்னா... (பு., அ., 98) 'If this becomes known to somebody connected with the police...' ராத்திரி சாப்பிடக் கிப்பிட வேண்டாமா? (பு., சிற்., 73) 'Shan't (we) take some food for the night?' எனக்கு இப்பொ கிப்பொ மறதி ஜாஸ்தி கியாகுது. (பு., சிற்., 74) 'At present I perpetually forget something (lit. forgetfulness now and then increases in me).' தீண்டாமை கீண்டாமை எல்லாம் போய்விட்டது. (ரா., க., 217) 'All that fuss about untouchability ceased...'

உடம்புக்கு நல்வது கில்வது என்பது வெறும் பேச்சு (ரா.,க.,60) 'All these questions about (my) health are mere words', -அவரை முன்னாடியே தெரியுமோ? - தெரியவாவது கிரியவாவது? (ஜா.,சி.,58) 'Have you known him before? - How could I (know him)?' - ஹோப் ஏதாவது? - ஹோப்பாவது, ஹீப்பாவது.. (ஜா.,நா.,91) 'Is there any hope? - What a hope can be here?' பசிக்கிறது கிசிக்கிறதுன்னு நாமாக் கேட்கிறவரையில் வாயைத் திறந்ததோ? (ஜா.,கொ.,199) 'Had it (the child) opened its mouth before we ourselves started asking whether it was hungry or or not?' கோமா சோமா என்று ஏதோ வைத்திய பாஷையில் பேசிக்கொண்டார்கள். (ஜா.,சி.,9) 'They were speaking some medical language, using incomprehensible words like 'coma'. கேட்டா.. ஹாய் ஹீய்ன்னு கத்துரு... (நா.,ம.,9) 'If you ask her (about her debt), she mumbles something inarticulate!'

Echo-words are most widely used in the colloquial language.

Interjections

§ 232. Primary interjections are not numerous in Tamil. They include, before all, such interjection as ஓகோ, ஒஹோ Oho! Oh! O! (expressing wonder, surprise, concern, pity, regret), ஆகா Aha! (expressing wonder, assent), ஏ, ஏஏ Eh! (expressing pity, contempt or inviting attention), அடா (masc.), அடி (fem.), ஏளா, டேய் 'Hallo! (inviting attention and expressing contempt). For instance, ஓகோ வுணைப்பிரிந்தார்... (தா.,பரா.,30) 'Alas! He has abandoned you...' ஏயெம்பெருமான்... (தே.,746,7) 'O my Lord...' அடா பித்த... (கம்.,6,27) 'Look here, you madman...'

Besides, there is a number of interjections, derived from other words - nouns, pronouns, personal nouns, adverbs, etc. These are, e. g., இதோ 'Look, here it is!' அதோ 'Look, there it is!' இந்தா, இந்தாரும், இந்தாருங்கள் 'Look here! Come along!' ஐயோ, ஐயையோ, பாவம் 'Alas! What a pity!' சீ 'Fie!' அப்பா, அம்மா 'Good gracious!' etc.

Syntax

§ 233. There are simple, compound and complex sentences in Tamil. Simple sentences generally include a grammatically connected pair of a subject and a predicate (occasionally one subject by two or more predicates or two or more subjects by one predicate), or only one principal part of the sentence. Compound and complex sentences consist of two or more simple sentences and differ in the type of connection between them.

The simple sentence

§ 234. A simple sentence may be unextended and consist only of a subject and a predicate or of only principal part of a sentence; an extended simple sentence includes, besides the principal parts of a sentence, one or more secondary ones: attributes, objects or adverbial modifiers.

The Subject

§ 235. The Subject may be expressed by -

1) A noun in the Nominative case:

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும். (பழ., 1) 'The beauty of the soul is visible in the face.'

2) A numeral in the Nominative case:

பதினேழு பன்னிரண்டு இருநூற்று நாலு. (பு., கா., 171) 'Twelve times seventeen is two hundred and four'.
திடீரென்று ஏதோ ஒன்று சுவரருகில் நிற்பதாகத் தோன்றிற்று. (பு., பு., 89) 'Suddenly (he) felt that something (lit. one) was standing at the wall.'

3) A personal, reflexive, interrogative, determinative or indefinite pronoun in the Nominative case:

அவன் யார்? (பு., வி., 59) 'Who is he?' தான் தான் குற்றவாளி.. (பு., ஆண்., 19) 'She herself is to blame...' மற்றவர்கள் தத்தம் குதிரையை நிறுத்திலார்கள்... (க., பா.,

231) 'All others stopped their horses (too)...' சீஷா, எல்லாம் நுழைந்ததா? (C., T. R., 18) 'O my disciple! Has everything entered (your head)?'

4) A personal noun in the Nominative case :

நின்பெருஞ்சீர் பொல்லாவினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்... (தி., 1, 25) 'Wallowed in wicked deeds, I know not a single way for praising Thy grandeur...'

5) A participial noun in the Nominative case (with related words, if any):

பேசினது அவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். (ஜா., கொ., 66) 'It must be he that spoke.' அச்சம் மிகுந்தவன் என்றும் அடிமையாகத்தான் வாழ்வான். (ரா., த., 189) 'He who is full of fear will live all his life as a slave.' நான் இங்கே வந்தது உங்களைப் பார்ப்பதற்காக அல்ல. (க., சி., 441) 'I have come here (lit. my coming here is) not for the sake of seeing you.' என் மனமானது தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. (வை., 88) 'My soul (lit. that which was my soul) suffered greatly.' வாழ்க்கை என்பது ஒரு பெரிய அலை மோதும் ஏரி... (க., பொ., 78) 'That which is called life is a great stormy lake...'

6) A verbal noun in the Nominative case:

ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயான் சொல்ல. (கு., 139) 'Those who study propriety of conduct will not speak evil, even forgetfully.' அவசரம் அவசர மாகக் கேள்வி கேட்டல், குறுக்கு விசாரணை களெல்லாம் நடந்தன. (பு., பு., 121) 'The questioning and cross examination were conducted hastily.'

7) An infinitive :

ஐயோ, எனக்கு நீந்தத் தெரியாதே... (வி., கு., 8) 'Alas, I cannot swim!'

8) An imitative word :

அது போடுகிற "குசுக்குசு"சும் கை சுழற்றலும் வண்டி மெயில் மாதிரி வருவதாகப் பாவனை. (பு., சிற்., 36) 'It's (the child's) puff-puff and waving arms imitated a coming train.'

9) An echo-word, which echoes another subject:

இங்கே குச்சியும் இல்லை. கிச்சியும் இல்லை. (பு. 73) 'There is neither a stick, nor something of that kind here !'

The predicate

§ 236. There are simple predicates, i.e. predicates expressed by one word, and complex predicates, i.e. predicates expressed by two or more words, in Tamil. A simple predicate, expressed by a predicative form of a verb, is a simple verbal predicate; a simple predicate, expressed by a predicative form of a noun, a numeral, a pronoun or a personal noun, is a simple nominal, predicate. A complex predicate, which consists of two or more verbal forms, is a complex verbal predicate; a complex predicate, which consists both of verbal and nominal forms, is a complex verbal-nominal predicate.

§ 237. The **simple verbal predicate** may be expressed by -

1) An affirmative or negative form of a verb in the indicative, imperative or optative mood :

சிறிது நேரம் அமைதி நிலவியது. (வ., கய., 213) 'There was silence for some time.' நீ திருடாதே, பொய் சொல்லாதே... (வ., கய., 212) 'Don't steal, don't tell lies.' உனக்கு எல்லா மங்களமும் உண்டாகுக! (ரா. க., 51) 'May God's blessing be with you !'

2) An infinitive :

நான் என்ன செய்ய? (ஜா., சி., 164) 'What shall I do?' 'What am I to do?' நீ நாசமாய்ப் போக! (ர., சே., 80) 'May you be lost !' நாளை சாயங்காலம் கட்டாயம் வந்து என்னைச் சந்திக்கவும். (க., பொ., 89) 'To-morrow evening come to meet me without fail.'

3) A conditional participle :

ஐபு வெளியே தலை நீட்டினால்தானே! (அம்பி., 14) 'If only Jabu would look out !'

4) A participial noun in the Nominative case :

நீ ஒருத்திதான் எனக்குப் பயப்படாதவன். (வ., கய., 37) 'You alone are not afraid of me.' இவன்கூட நாம் எப்படியடா உட்காருகிறது? (ரா., க., 167) 'How can we sit with this man?'

5) A verbal noun in the Nominative case :

நன்றே தரினும் நடவிகந்தாம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல். (கு., 113) 'Forsake in the very moment (of acquisition) that gain which, though it should bring advantage, is without equity.'

6) A supine in -இய(ர்) -iya(r) :

யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய... (புற., 173) 'May Ppnan live as long as I do...', இறியியரென் னுயிர்... (புற., 210) 'Let my life be destroyed...'

§ 238. The **simple nominal predicate** may be expressed by-

1) A noun in the Nominative case :

நீ என்ன ஊமையா? (வ., கய., 66) 'Are you dumb, eh?'

2) A numeral in the Nominative case :

பதினேழு பன்னிரண்டு இருநூற்று நாலு. (பு., வி., 171) 'Twelve times seventeen is two hundred and four.'

3) A personal, reflexive, interrogative, determinative or indefinite pronoun in the Nominative case :

என்னைப் புகழ அவன் யார்? (பு., வி., 59) 'What is he to praise me? திரும்பிக் காஞ்சிக்குப் போனால் என்ன? (க., சி., 342) 'What if (I) return to Kanchee?'

4) A personal noun in the Nominative case :

இகழும் சின்னும் ஏனை இடத்தொடும் தகுநிலையுடைய... (தொல். சொல்., 277) '(The particles) ixam, siṇ can be used with forms of other persons too...' பொருத்தம் இன்மையேன் பொய்ம்மை உண்மையேன்... (தி., 5, 93) 'I am destitute of merits, I am full of mendacity...'

§ 239. The **complex verbal predicate** may be expressed by-

1) A combination of an infinitive with a finite or some other predicative form of a verb, meaning 'to begin', 'to

cease', 'to be going', 'to intend', 'to want', 'to compel', etc.: குழந்தை பலக்க அழ ஆரம்பித்தது. (ரா., க., 189) 'The child started crying loudly.' இவனை ஒரு பெரிய நாகசர்ப்பம் கடிக்க இருந்தது. (க., சி., 68) 'A big cobra was ready to bite him.'

2) A combination of an infinitive with affirmative or negative forms of the third person singular neuter of the verbs வேண்டுதல் 'must, to demand, to be necessary', முடிதல் 'can, may, to be possible', கூடுதல் 'can, may, to be possible or permitted': நீங்கள் இன்னும் சிறிது விவரம் தெரிவிக்க வேண்டும். (ரா., த., 264) 'You must tell (us) some more details.' இந்த மாதிரி இவன் செய்யக் கூடும்... (அ., நெ., 198) 'He can do like this...' நம்ம ரெண்டு பேருமா இதை ஓட்டிக் கொண்டு போக முடியுமா? (பு., ப., 12) 'Shall we two be able to sail this (boat)?' நீங்கள் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். (வி., பா., 137) 'You shouldn't say anything.'

Note. — In those cases when an actual performer of an action is denoted by a word in the Instrumental or Dative case, the predicate consists only of a finite form, and the infinitive is a subject; e.g., உங்களை எங்களால் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது. (அ., நெ., 33) 'We cannot give any employment to you.' ருக்குவுக்கு எதையும் சமாளிக்க முடியும். (ஜா., சி., 15) 'Rukku may do any thing.'

3) A combination of an infinitive with finite or any other predicative forms of the verbs படுதல் 'to suffer', பெறுதல் 'to receive', which is generally used (by infinitives of transitive verbs) for expressing the passive meaning by syntactic means: நீ காணப்படுகிறாய். (ரா., க., 55) 'You are seen.' (அந்தக் கதைகளில்) சில இந்த நூலில் காணப்பெறுகின்றன. (பு., ப., 3) 'Several of those stories are included into this book.' பேசப் பட்டேன் நினை யாரில் திருநீறே பூசப்பட்ட டேன் பூதல ரால்உன் அடியான் என்று ஏசப் பட்டேன்... (தி., 5, 58) 'I was called one of Thy servants; I was

besmeared with sacred ashes ; and I was branded by laymen as Thy slave...'

Note. — A combination of an infinitive with a negative form of the third person singular neuter of the verb படுதல் is constantly used to express a ban; e.g., நீ ரோட்டிலே இறங்கி விடவேபடாது... (பு., கா., 51) 'You should not come down to the road...' முசலுங்களைக் கொல்லப்படாது. (பு., உ., 166) 'One should not kill hares...'

4) A combination of an infinitive with negative finite forms of the verb மாட்டுதல், which expresses in this case unwillingness or absence of any intention to perform in future an action, denoted by the infinitive: நான் உங்களை ஒன்றும் பண்ண மாட்டேன். (ர., சே., 88) 'I won't do any harm to you.' என்ன விசேஷம் சொல்ல மாட்டாயா? (அம்பி., 37) 'Won't you tell me what's the matter?' சொன்னால் நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள். (பு., ப., 8) 'You won't believe, if I tell it to you'. இந்தப் பாட்டின் பொருள் மற்றவர்கட்குத் தெரியமாட்டாது. (தென்., 2, 8-9) 'The meaning of this song will not be clear to strangers'. ஒரு தீங்கு வரமாட்டாது பாப்பா! (பா., 174) 'No harm will come to you, dear!'

5) A combination of an infinitive with the negative word இல்லை 'no', which denotes that an action, denoted by the infinitive, was not (is not, will not be) performed: அவர் அவனைப் பார்க்கவில்லை; அல்லது பார்க்காதது போல் இருந்து விட்டார். (அம்பி., 7) 'He did not notice or pretended to have not noticed her.' சொல்லேன் சும்மா நிக்கிறியே! - நான் நிக்கலே; இதோ போறேன் உள்ளார. (ஜா., சி., 73) 'Why are you standing idly, speak! - I'm not standing look, I'm going inside.' ஒரு நோயும் இல்லை.. வளர்ச்சி இல்லாததற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. (ஜ., ப., 54) 'There is no particular disease (in this child) .. I don't understand why it does not grow.; சத்தியமாய் நாங்கள் ஓடவில்லை. (க., பொ., 121) 'Honestly, we shalln't run away.'

6) A combination of an affirmative singular neuter participial noun with the negative word இல்லை 'no', which denotes that an action, denoted by the participial noun, is was or will not be performed (the tense being indicated by the participial noun): நேற்றுவரை நீ இப்படியெல்லாம் பேசினதே இல்லையே (க., சி., 302) 'Until yesterday you did not speak like this...' பாரத நாடு வேறு எந்த நாட்டையும் படைக்காண்டு தாக்கியதில்லை, தாக்கப்போவதுமில்லை. (பா., நான், 123) 'India has never attacked other countries, and it will not attack them in future.' நீங்கள் வராத நாளில் அதுவும் கிடைக்கிறதில்லை (ஐ. ப., 37) 'On those days when you don't come, I (i.e. a beggar) don't collect even that sum.'

7) A combination of an affirmative singular neuter participial noun with the word உண்டு 'there is', which denotes repetition or reiteration of an action: இந்தக் கீதா சுலோகத்தை இதற்கு முன் பலதரம் அவன் படித்ததுண்டு. (ரா., க., 35) 'He has read that place of Gītā many times before.' பசுபதியின் படிப்பை அவர் வாசவிடம் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டுவது உண்டு. (அ., நெ., 8) 'He would frequently point out to Vasu at Pasuṭābi's studies.'

8) A combination of an affirmative participial noun with finite forms of the verb ஆதல் 'to become': நான் பொய் சொன்னவன் ஆவேன். (ரா., க., 108) 'I shall become a liar.' நான் ஏதேதோ, தொடர்ப்பற்ற மொழிகள் பேசுவேனாயினேன். (பா., க., 32) 'I started uttering some incoherent words.' பால சூரியன் ஒளி வீசுவானாயினான்... (பா., க., 33) 'The rising sun began to spread its rays...'

9) A combination of a future participial noun (in any person number or gender) with the infinitive of the verb ஆதல் 'to become', which expresses desirability of an action, denoted by the participial noun :

நீ நீடுழி வாழ்வாயாக! (ரா., 1942, 80) 'May you live long!' உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. (பு., கா., 146) 'May your reign come soon.'

10) A combination of a verbal noun in -அல் -al with finite forms of the past tense of the verb ஆதல் 'to become' (less frequently உறுதல் 'to suffer'), which expresses an inceptive character of an action, denoted by the verbal noun: அதைக் கேட்டு அவன் கடகடவென்று குலுங்கக் குலுங்க நகைக்கலாயினன். (பா., க, 13) 'On hearing this, he started laughing incessantly! கால்கள் பதறலாயின. (பா., க, 225) 'His legs began to tremble.' (கடிதத்தை) வாசிக் கலுற்றான் வேலன். (பா., 1, 80) 'Vēlan began to read the letter.'

11) A combination of a verbal noun in -அல் -al with the forms ஆ(கு)ம் or ஆகாது of the verb ஆதல் 'to become', which denotes permission or banning respectively: எந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாம் எதைச் செய்யலாகாது? (கு., ச., 66) 'What may be done, and what should not be done?...' பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம் பயங் கொள்ள லாகாது பாப்பா! (பா., 174) 'If we meet evil-doers, we should not be afraid, dear.' வினையேன் உன்னைப் பெறல் ஆமே?... (தி., 5, 90) 'Am I, a man of foul acts, allowed to join Thee...?'

12) A combination of a verbal noun in -(த்)தல் -(t)tal with the affirmative or negative form of the third person singular neuter of the verbs வேண்டுதல் 'to demand, to be necessary, must', கூடுதல் 'can, may, to be possible, to be permitted': தமிழ் நாட்டில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் கல்வி கற்றல் வேண்டும். (சே., 44) 'In Tamilnad women must study like men.' சினந்திருந்தார் வாசல் வழிச் சேறல் வேண்டாம். (உலக., 3, 6) 'Go not by the doors of those angered against you.' நாம் அவர்களுடைய அனுபவங்களிலிருந்து பயன் பெறுதல் கூடும்... (ரா., க., 28) 'We can derive benefit from their experience...'

13) A combination of a finite (or any other predicative) form of a verb with the future third person singular

neuter of the verbs ஆதல் 'to become', ஆக்குதல் 'to make', which denotes an alleged, presumable or admissible character of an action: (அவர்) அடிக்கடி பாட்டுக் கேட்பாராம். (பா., நான், 17) 'They say that he would frequently listen to singing.' கண்ணனும் ராதையும் சேர்ந்து கொண்டார்கள்! (ஜ., பூ., 31) 'It looked as if Kṛiṣṇa and Rādhā met again!'

14) A combination of an affirmative verbal participle with the past tense third person singular neuter of the verb ஆதல் 'to become', which denotes completion of an action or its passive character: சரி நீங்க சாப்பிட்டாச்சா? (ர., சே., 27) 'Well, have you finished your dinner?' துரை வந்தாச்சுரா. (பு., பு., 100) 'Look here! The master has come.' கடிதம் எழுதியாயிற்று (கு., ச., 69) 'The letter was written.'

15) A combination of a negative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb இருத்தல் 'to be' which denotes negation of an action, indicated by the verbal participle: பக்கத்தில் நின்றவர் இந்தப் பரிதாபக் காட்சியை பார்த்தும் பேசாது இருந்தனர். (ரா., 1942, 11) 'Those who stood near by, saw this disgraceful scene but kept silence (lit. did not speak).' ஏன் பேசாதிருக்கிறாள்? (ரா., க., 36) 'Why doesn't she speak?' உன் புருஷனைக் கேளாமலா இருப்போம்? (ரா., க., 142) 'Won't we ask your husband (about this)?'

16) A combination of an affirmative verbal participle with finite forms of the verb உள்- 'to be available', which denotes completion of an action: (நீங்கள்) உத்தரவு பெற்றுள்ளீர்கள். (ரா., 1942, 74) 'You have received (lit. having received you are) an order.'

17) A combination of an affirmative verbal participle in -ஆ -ā with the past tense finite (or other predicative)

forms of the verb நிற்கல் 'to stop', which correlates a action of the verbal participle to the present tense : தமிழ் மொழியின் போக்கோ, பின்வருமாறு காலப் பாகுபாடுகள் வேண்டா நின்றது. (சா., த., 75) 'As for the nature of the Tamil language, it demands the following division of tenses.'

18) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb இருத்தல் 'to be', which denotes completion of an action, or its continuous or passive character, as well as (with forms of the future tense only) probability, supposition or approximation : பழக்கமில்லாததால், தாம்புக்கயிறு உள்ளங்கைகளை வீறு வீறும் அறுத்திருந்தது. (ரா., ஜ., 104) 'For want of practice the rope had torn his hands.' எதற்காக இவ்வளவு ஜனக்கூட்டம் இங்கே கூடியிருக்கிறது? (க., பா., 132) 'Why has such a crowd gathered here?' மாலை வரட்டும். 'அதற்குள் அவருடைய சினத்தீயும் ஆறி இருக்கும். (ரா. த., 235) 'Let the evening come. By that time his wrath will also have been appeased.' இவ்வளவு நேரமும் வாசலில் கூட்டம் நின்றிருந்தது. (ஜ., ப., 61) 'All that time the crowd stayed (lit. was standing) at the doors.' இறங்குகரையில் படகு கட்டியிருந்தது. (பு., ப., 11) 'A boat was tied at the ferry.' கிழக்குக் கோபுர வாசல் கதவு எப்பொழுதும் சாத்தித்தான் இருக்கும். (பு., சி., 27) 'The gates of the eastern tower are always closed.' இந்தச் சம்பவம் நடந்து ஏறக்குறைய ஒரு மாதம் ஆகியிருக்கும். (வி., ச., 179) 'About a month has passed since that incident.'

19) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb கொள்ளுதல் 'to take', which denotes a reflexive, reciprocal or continuous character of an action : எனது இருதயம்... அடித்துக்கொண்டது. (பு., உ., 161) 'My heart was beating..' நாம் இந்தப் பண்ப்பையைப்

பத்திரமாய் எங்கே வைக்கலாம் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். (C., T. R., 20) 'But where can we keep this bag of money', said they to each other.'

Note. - Occasionally a predicate, expressed by such a combination, implies no subsidiary meaning.

20) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb வருதல் 'to come', which denotes a direction of an action (by verbs of motion) or its continuance or reiteration: அவன் திரும்பி வந்தான். (A., 58) 'He has returned (here)' இந்தியா விலும் இப்பொழுதும் அந்தச் சங்கம் இருந்து வருகிறது. (பு., உ., 224) 'This society continues to exist in India till now.' நானும் அடிக்கடி எழுதி வந்தேன். (பா., நான், 2) 'I used to write (to him) often too'

21) A combination of an affirmative verbal participle with the verbal participle கொண்டு 'taking, having taken' and with finite (or other predicative) forms of the verbs இருத்தல் 'to be', வருதல் 'to come', which denotes a continuous character of an action: ஒரு பக்கம் ஒரு யந்திரம் தக்காளி நாற்றுக்களை நட்டிக் கொண்டிருந்தது. (ஐ., 7.11.54) 'Aside a machine was planting out tomato seedlings.' சாவின் நேரம் நெருங்கிக்கொண்டு வருகிறது. (அ., நெ., 137) 'The time of death is coming.'

22) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb விடுதல் 'to abandon', which denotes a perfective character of an action: ஜ்வரம் வந்துவிட்டது. (பா., க., 256) 'He has got fever.' பூனை மீனைத் தின்று விட்டது. (A., 58) 'The cat ate the fish.'

23) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb போடுதல் 'to throw', which denotes completion of an action coupled with particular intensity and resoluteness in performing it, that exclude any possibility of re-doing it or leaving it half-done: அவளுக்கு ஒரு கடிதாசி எழுதிப் போட்டேன்!

(வி., க., 149) 'I have (resolved and) sent her a letter!' கடைக்காரன் நாயை அடித்துக் கொன்று போட்டான். (A., 59) 'The tradesman hit the dog and killed it.'

24) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb வைத்தல் 'to put', which denotes completion of an action coupled with a performer's particular interest in retention of its result: என்னை இந்தப் பாரையின்மீது உட்கார்ந்திருக்கும் படியாகத் தூக்கிவை. (பு., உ., 202) 'Lift me and put to sit on this rock.'

25) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb போதல் 'to go', which denotes a direction of an action (by verbs of motion), or its completion, or full transition into a new அவன் திரும்பிப் போனான். (A., 59) 'He returned (there).' 'நாங்க நுழஞ்ச உடனேயே கலகலப்பு, சத்தம், எல்லாம் ஓஞ்சு போச்சு. (ஜா., கொ., 176) 'As soon as we came in, the noise and shouting ceased.'

26) A combination of a finite form of a verb or a participial noun with finite (or other predicative) forms of the verbs இல்- 'not to be available', அல்- 'not to be': இதுவரை நேரில் (உன்னைத்) தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேனில்லை. (க., ஏ., 165) 'I had no occasion to see you with my own eyes before.' சேவையில் கூடியவன் யார் குறைந்தவன் யார் என்று கூட பார்க்கிறானில்லை. (மூ., ப., 26) 'He even does not take into consideration who is a good employee and who is not.' நான் வழி தவறிவிடக் கூடியவனல்லன். (பு., 97) 'I am not a man who can lose one's way.' பொதுவாக நான் கதை எழுதுவதன் நோக்கம் கலை வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு செய்யும் நினைப்பில் பிறந்ததல்ல. (பு., கா., 3) 'Generally speaking, an idea that I shall write short stories came not from the desire to serve the progress of fine arts.'

27) A combination of an infinitive with affirmative of negative finite forms of the same verb, which denotes res-

pectively an emphatic assertion or negation of the performance of an action: (நீ) உடனே அந்தப் பொம்மை வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாய்; வாங்கவும் வாங்கினாய். (ரா., ஜ., 90) 'At once you wanted to receive that doll; and you have got it after all.' இது காலரா வரவேண்டிய காலம். ஆயினும் அதைக் காணவே காணோம். (க., ஏ., 38) 'Now it is a season when the cholera must appear. But there is no sign of it.'

28) A combination of an affirmative verbal participle with finite (or other predicative) forms of the verb இல்-'not to be available', 'not to have', which denotes negation of an action indicated by the verbal participle: தவமே புரிந்திலன்... (தி., 5, 5) 'Naught of penance have I wrought...', உடையான் கழல் பணிந்திலே (தி., 5, 35) 'Bowed'st thou not before the Master's Feet...'

§ 240. The complex verbal-nominal predicate may be expressed by -

1) A combination of a noun, numeral, pronoun or personal noun in the Nominative case with a finite (or any other predicative) form of a verb (most frequently the verbs பண்ணுதல், செய்தல், ஆக்குதல், ஆற்றுதல் 'to do', ஆதல் 'to become', உறுதல் 'to suffer', அல்-'not to be', etc., are used): முப்பது வருஷங்களாக வேலை செய்தேன். (தூ., உ., 54) 'I have been working for thirty years!' பொய் மான் எட்டிப்பார்த்து என்னைக் கேலி செய்தது. (க., பொ., 16) 'The phantom of a deer peeped out (of the cave) and laughed at me...' நானும் சென்னைக்குப் பிராயாணமானேன். (கு., ச., 130) 'I also travelled to Madras.' அவருடைய, மகிழ்ச்சிக்கான காரணம் நன்கு புலனாகியது. (ரா., த., 172) 'The cause of his joy has become absolutely clear' மகேந்திர சக்கரவர்த்தி கோழை அலல்... (க., கி., 472) 'Mahendra is not a coward...' அதன் கதை வெகு ஆச்சரியமானது. (பு., பு., 91) 'Its story is astonishing.' நான் ஒரு புதிய நட்சத்திரத்தை வானத்தில் கண்டேன். அது அழகானது, ஜீவனுள்ளது... (பு., உ., 100) 'I saw a new star in the sky. It looked beautiful and full of life...'

Note. — In the modern language the predicate of this type is frequently expressed by a combination a nominal form in the Nominative case with ஆயிற்று, the past tense third person singular neuter of the verb ஆதல் 'to become', which is used with the subject of any person, number or gender; e.g., நான் தான் அரசாங்கக் கட்சியாயிற்றே ! (க., பா., 9) 'But I belong to the government party!' நீங்கள் தான் போலீஸ்காரர் ஆச்சே. (க., பொ., 161) 'But you are a policeman.' Occasionally a participial noun may be used instead of the noun : நீங்கள் கதைகளை எழுதுகிறவர் ஆச்சே... (க., கபா., 14) 'You are a short story writer'...

2) A combination of a noun, numeral, pronoun or personal noun in the Nominative case with the verbal participle or the infinitive of the verb ஆதல் 'to become' and with a finite (or any other predicative) form of the verb இருந்தல் 'to be' or with the negative form இல்லை '(there is) no': அவரைத் தொடர்ந்து போவது கஷ்டமாய் இல்லை. (க., சி., 353) 'It was not difficult to follow him.' அவன் விமானியாக இருப்பான். (A., 61) 'He will be a pilot.' நான் புலியாக இருப்பேனாக! (ரா., கற்., 123) 'Let me be a tiger (in the next birth)!'

3) A combination of an infinitive with the personal nouns கடவேன் 'I who am obliged', கடவாய் 'you (sg.) who are obliged', etc., which denotes desirability of performing an action, indicated by the infinitive :

உமக்கு நான் அடிமையாகக் கடவேன் (சி. ம., 152) 'Let me be your servant ..' நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு நீ தவறாமல் உண்மை சொல்லக்கடவாய். (பா., க., 113) 'When answering my questions, you must tell only the truth'. நீங்கள்... நெடுங்காலம் இன்புற்று வாழ்க் கடவீர். (பா., க., 160) 'May you live long and happily.'

4) A combination of a supine (with related words) and the adverb ஏன் 'why': இதற்காக நீ சாப்பிடாமல் இருப்பானேன் ? (வை., 23) 'Why should you stay hungry because of this ?'

5) A combination of a participle with the noun பாடு 'state, condition' and the negative form இல்லை '(there is) no', which denotes a continuous character of an action coupled with the absence of any perspective for its near completion in future: சந்தேகம் தீர்ந்தபாடில்லை. (பு., உ., 119) 'My suspicion was not going to dissipate.' 'My suspicion showed no sign of dissipation.' நான் பட்டணம் வந்து பத்து வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இன்னமும் சமுத்திரம் பார்த்த ஆச்சரியம் எனக்குத் தணிந்த பாடில்லை. (ரா., ஜ., 122) 'Ten years have passed, since I first came to Madras. Still my amazement at the sight of the sea was not going to abate.'

§ 241. A special case of the complex verbal predicate is presented by combinations of verbal participles, infinitives or verbal nouns of the above mentioned verbs இருத்தல் 'to be,' கொள்ளுதல் 'to take', வருதல் 'to come', விடுதல் 'to abandon', போடுதல் 'to throw', வைத்தல் 'to put' போதல் 'to go' (cf. § 239, 18—25) with finite (or other predicative) forms of the verbs வேண்டுதல் 'must, to demand, to be necessary', முடிதல், கூடுதல் 'can may' to be possible' (cf. § 239, 2, 12), படுதல் 'to suffer', பெறுதல் 'to receive' (cf. § 239, 3), மாட்டுதல் 'not to intend, (cf. § 239, 4), இல்லை '(there is) no' (cf. § 239, 5), ஆதல் 'to become' (cf. § 239, 11) with respective semantic shades, as well as of verbs meaning 'to begin', 'to finish', 'to intend', 'to compel', etc. (cf. § 239, 1). For instance, இந்த விஷயம் எனக்கு முதலிலேயே தெரிந்திருந்தால் உம்மை வேலையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன், (வி., க., 45) 'If I had known this from the very beginning, I would not have employed you!' நமக்கு யார் இவ்விதமான தீமை செய்திருக்கக் கூடும்? (பா., க., 254) 'Who may have caused this harm to us?'

When forming a part of the complex verbal predicates, வேண்டுதல் 'must, to demand, to be necessary' and other verbs (cf. § 239, 1—4, 11, 12), can also be used in the form of the verbal participle, combined with finite (or other predicative) forms of the verbs இருத்தல்

to be', கொள்ளுதல் 'to take', வருதல் 'to come' விடுதல் 'to abandon', போடுதல் 'to throw', வைத்தல் 'to put' or போதல் 'to go' (cf. § 239, 18—25) with respective semantic shades. For instance, கலாசாலைகள் திறக்கப்பட்டு விட்டன. (வி., ச., 40) 'Colleges have been opened.' படம் ஆரம்பித்தாகி விட்டது. (க., பொ., 43) 'The film has begun.'

There are also in constant use various types of the complex verbal-nominal predicate of the similar structure which include nouns or (less frequently) other nominal forms. E.g., சோலையனைத் திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்பினாள். (ரா., த., 159) 'She wanted to marry Sōleiyān.' நீர்ப்பாம்புகள் தவளைகளை வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தன. (ரா., த., 57) 'Water snakes were hunting for frogs.' நான் இன்றிரவு விரதமிருக்கப் போகிறேன். (பா., க., 258) 'I am going to be on fast to-night.' துர்ஸ்வப் பனங்கள் அன்று இரவு முழுவதும் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தன. (கு., ச., 26) 'Bad dreams were torturing him throughout the night.'

The agreement between the subject and the predicate

§ 242. The predicate agrees with the subject in number' gender and (or) person (depending on the character of a subject and a predicate) or does not agree with it at all.

§ 243. The agreement in number, gender and person is observed in those cases when the subject distinguishes all the three categories and is expressed by a form of the third person (e.g., by a personal pronoun, a personal noun or a participial noun discerning person), while the predicate is expressed by a finite form of a verb, a personal pronoun, a personal noun or a participial noun, discerning person. For instance, அவன் நன்றாக நீந்துவான். (ரா., த., 138) 'He would swim well.'

The agreement in number and person is observed in those cases when both the subject and the predicate are expressed by forms, which distinguish number and person, but distinguish no gender (e.g., by personal pronouns personal nouns, participial nouns or verbal finite forms of the first or second person). E.g. மெய்யன்பு பெறவே வல்லேன் அல்லாவண்ணம் பெற்றேன் யான். (தி., 5,86) 'I took the way, on which I cannot find the true love.)

The agreement in number and gender is observed in those cases when the subject is expressed by a word, discerning these two categories (e. g., by a noun, a numeral, pronoun (unless personal) or a participial noun, discerning no person), while the predicate is expressed by a participial noun, a noun, a numeral or a pronoun. If the predicate is expressed by a finite form of a verb, it is the form of the third person that agree in number and gender, forms of the first and second persons agreeing only in number. For instance, நாற்றிசைப் பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்... (புற., 121) 'Many persons, looking for gifts, will come here from everywhere.' இந்தப் படகிலே பலர் இருக்கிறோம். (க., சி., 373) 'We are many in this boat; ஏன் எல்லாரும் மறுமொழி சொல்லாமலிருக்கிறீர்கள்? (க., சி., 472) 'Why doesn't anybody (lit. all) answer?'

§ 244. In sentences which have two (or more) subjects by one predicate the latter is put in the plural number and agrees in gender (epicene or neuter) with the subjects. For instance, அந்த குடிசையைப் பார்த்து இந்தப் பட்டணத்துச் சீமானும் சீமாட்டியும் என்னவென்று நினைத்துக்கொள்வார்கள்? (க., பொ., 69) 'What will these lady and gentleman think, when they see that hut?' அதன் முன்னால் மீன்கள் மிகுந்த ஒரு குளமும் சுற்றிலும் அடர்ந்த பெரிய காடும் காணப்பட்டன. (வை., 119) 'There were seen a lake teeming with fish in front of it (the house) and a dense forest around.'

In sentences, which have two (or more) subjects, discerning person, by one predicate, the latter is put in the

plural number and agrees in person with that subject, whose person is higher. For instance, நீயு மவனும் போயினீர். (ஆறு., 181) 'You and he went away.' No agreement in gender is observed in this case: ஆலயத்துக் குள்ளே நானும் குமாரியும் பிரவேசித்தோம். (பா., க., 35) 'I (the poet) and the woman entered the building.' புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும்... (தி., 5, 86) 'Both I and falsehood went astray...'

§ 245. Inobservance of the agreement between the subject and predicate is not infrequent both in the literary and colloquial language. Most frequently it is the agreement in number that is not observed. Thus, a subject in the singular number may be used with a predicate in the plural number, if a high degree of respect to the subject or its plurality are to be emphasized. For instance, புள்ளும் உயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றேற்றினவே பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன... (புற., 397) 'Birds raised their voice from their nests on high branches, and lotuses in the lake opened their eyes ..' அம்மா தூங்குங்க... (பு. சிற., 12) 'The mother is sleeping ..'

A subject in the plural number may be used with a predicate in the singular number, if the subject implies a single person (object) or is regarded as a single whole. For instance, அப்போது சுப்புவின் தாயாரும் வந்தாள். (ரா., க., 198) 'At that moment Suppu's mother has also come'. சரித்திரம் படித்து வெகு நாட்களாகி விட்டது. (பு., பு., 114) 'Many days have passed, since he studied history.'

The agreement in gender is most frequently not observed, if the subject, expressed by a word in the masculine, feminine or epicene gender, is implied to be indefinite or highly respected; the predicate is expressed in this case by a neuter participial noun of the singular number. For instance, நான் இங்கே இருக்கிறது உமக்கு யார் சொன்னது? (R, T., 25) 'Who told you that I am here?'

There are many other cases of non-observance of the agreement between the subject and the predicate, which are sanctioned by the idiom.

§ 246. No agreement is observed, if the predicate is expressed by an infinitive (cf. § 237, 2), a conditional verbal participle (cf. § 237, 3), a combination of an infinitive or a verbal noun with the third person singular neuter of the verb வேண்டுதல் 'must', etc. (cf. § 239, 2, 12), a combination of an infinitive with the negative form இல்லை 'no' (cf. § 239, 5), a combination of a singular neuter participial noun with the word இல்லை 'there is no' or உண்டு 'there is' (cf. § 239, 6-7), a combination of a verbal noun with the third person singular neuter of the verb ஆதல் 'to become' (cf. § 239, 11), a combination of a supine with the adverb ஏன் 'why' (cf. § 240, 4), a combination of a verbal participle or any declinable form with the past tense third person singular neuter of the verb ஆதல் 'to become' (cf. § 239, 14) and in some other particular cases in which the predicate makes no distinction of number, gender and person.

The attribute

§ 247. The attribute may be expressed by —

1) An adjective :

சுப்பா நாயுடு பெரிய குடிகாரன். (ரா., க., 168) 'Subba Naidu is a sot.'

2) A participle (frequently with related words - cf. § 160):

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி சிருஷ்டித்த மாகாணங்களிலும் சமஸ்தானங்களிலும் பல்வேறு மொழிகள் பேசும் இந்திய மக்கள் ஒரே மாகாண நிர்வாகத்திற்குட்படுத்தப்பட்டு ஆங்கில மொழிக்கே அரசாங்க மொழியாக முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. (ஜ., 2. 10. 55) 'In provinces and principalities created by the British government, Indian peoples speaking different languages, were consolidated within one administrative unit, and the first place was given to

English as an official language.' தாயன்பு என்பது காசு கொடுத்து வாங்க முடிந்த பொருளா? (வ., க., 166) 'Is the mother's love something which can be bought for money?' என்னுலான உதவியை இதோ செய்கிறேன்' (வி., கு., 8) 'I shall help you as much as I can.' அவருடைய அன்றைய மகிழ்ச்சிக்கான காரணம் நன்கு புலனாகியது. (ரா., த., 172) 'The cause of his joy has become absolutely clear.' இந்த இருநாடுகளிடையிலான நட்புறவை நம்மால் நினைவு கூறப்படும். (ஜ., 27 5. 63) 'We shall remind of the friendship, which exists between these two countries...' ஒண்ணும் நம்பர் பஸ் வந்து நின்றது. (வி., க., 37) 'A bus number one has come.' போலீஸ்காரருடைய சந்தேகத்தை அதிகப்படுத்தும்படியான சம்பவம் ஒன்று ஒரு நாள் நேரிட்டது. (க., பொ., 132) 'One day an incident took place, which could but strengthen the policeman's suspicion.'

3) An infinitive (frequently with related words):

அவர்களுக்கு உணவும் தங்க இடமும் அவள் கொடுத்தாள். (வை. 105) 'She gave them some food and a room to stay.' இந்த நிலைக்கு நான் வரக் காரணம் என்ன? (ஜா., சி., 173) 'What is the cause of my having degraded to this condition?', உள்ளே செல்லப் பயம். (பு., சி., 32) '(There was some) fear to come in.' அந்தக் கிழவிக்கு அவளுடைய நாட்டிலே வாழ உரிமை இல்லை. (அம்பி., 5) 'The old woman had no right to live in her own country.'

4) The demonstrative pronouns இந்த 'this' அந்த, உந்த 'that', the interrogative pronouns எந்த 'which', என்ன 'what', the determinative pronouns இன்ன, அன்ன 'such (as)', எல்லா 'all, whole', etc. (for examples cf. §§ 61-69).

5) A possessive pronoun :

மற்றவர்களது உணர்ச்சியை மதித்து நடக்கவேண்டும்... (அ., நெ., 128) 'It is necessary to regard others' feelings...' என்ன காரணத்தாலோ இவனது பெண்டாட்டியும் தாய் வீடு நோக்கிக் கம்பி நீட்டி விட்டாள். (பு., ஆண்., 40) 'For some reason his wife too has fled to her mother's house.'

6) A noun, a numeral, a pronoun, a personal noun or a verbal noun -

a) in the Genitive case :

உதய சூரியனின் செம்பொற் கிரணங்களால் நதியின் செந்நீர்ப் பிரவாகம் பொன்னிறம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. (க., பா., 11) 'In golden rays of the rising sun the clear waters of the river looked gold.' (அவர்) கண்கள் தனது செய்கையின் விளைவின்மீது விழுந்தது. (பு., உ., 137) 'His eyes turned to the result of his own deed.'

b) in the Nominative case :

நதி ஓரத்தில் ஆலம் விழுதுகளில் கட்டிப்போட்டிருந்த தெப்பங்களைத் தண்ணீர்ப் பிரவாகம் அடித்துக்கொண்டு போவதற்கு எவ்வளவோ முயன்றது .. (க., பா., 12) 'The stream of water tried to take away rafts, which were tied up at roots of a banian-tree on the river bank'. சொன்னது எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக ஞாபகம் வந்தன... (க., பா., 184) 'Everything he said has gradually come to (his) mind.' சற்றுத் தூரத்தில் சிறுவன் ஒருவன் குஷலாகப் பாட ஆரம்பித்தான். (க., பொ., 12) 'At some distance some (lit. one) boy started singing a gay song.' ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு நடந்த சாதாரணச் சம்பவம் ஒன்று அவனுக்கு நினைவு வந்தது... (அ., நெ., 85) 'He has recalled one ordinary incident that took place a week ago.' என்னோடு வேலை பார்க்கும் குமாஸ்தாக்களெல்லாரும் வீட்டுக்குப் போகத் துடிதுடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். (வை., 83) 'All the officers that worked together with me seemed to be eager to go home.' நாங்கள் எல்லோரும் ஏமாந்து போய்விட்டோம். (க., பா., 113) 'All of us were deceived' கண்டதெல்லாம் கனவென்று தெரிகிறது. (க., பா., 104) 'Everything seen (there) seems to be a dream.' இவ்வாறு பேசுவதைத் தடுப்பார் யாரும் இல்லை. (ரா., க., 66) 'There was nobody there who would not allow them to speak like this.' ராஜகுமாரிகள் தினந்தோறும் பின்னல் ஊசிகள், நூல், துணி, கத்தரிக்கோல், தையல் ஊசி, எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு அவளிடம் போவார்கள். (பாரத., 8) 'Every day the princesses would bring her knitting needles, threads, cloths, needles...'

c) in combinations with the pronouns அது 'it, that', அன்ன 'such' or the adjective உடைய 'which belong(s)':

இறந்தவரது உடலைப் பரிசோதித்துவிட்டு “ஏதோ விஷத் தினால் இறந்திருக்கிறார்” என்றார்... (பு., பு., 118) ‘Having examined the body of the deceased person, he said that the man died of some poison...’ அவனது மனப்புண்ணுக்குத் தன்னுடைய இன்சொல்லால் மருந்து போடப் பார்த்தான். (அ., நெ., 86) ‘With his sweet words he tried to heal that man’s mental wound.’ மாரி யன்ன வன்மையிற் சொரிந்து வேனிலன்ன வென்வெப்பு நீங்க அருங்கல நல்கி யோனே... (புற., 397) ‘Oh you, who bestrew me with precious gifts, showering like a heavy rain in order to soothe my anguish, burning like summer heat...’

7) A combination of a participle with the pronoun அன்ன ‘such’:

கொன்றன்ன இன்றை செயினும்... (கு., 109) ‘Even if an evildoer equal to murder is committed...’

8) An imitative word:

திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள்... (அ., நெ., 196) ‘They decided to make an unexpected attack...’

9) An echo-word:

அதுங்களே எங்கேயாச்சும் கூலி வேலை கீலி வேலை சேஞ்சி வயித்தைக் கழுவிக்கும்... (வி., க., 185) ‘They will do some coolie work somewhere and earn their living ..’

10) Combinations of certain pronouns with particles, verbal participles or participial nouns (e.g., அதே, இதே ‘the same’, ஏதோ ‘some’, ஏதேனும், ஏதாவது ‘any’, etc.):

அதே கடிதத்தின் நகல்களைப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிட்டுள்ளார். (ஜ., 9.1.64) ‘He has published copies of the same letter in newspapers’ ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து... (ரா., க., 45) ‘Taking some book ..’

11) A combination of a numeral with a future tense neuter singular participial noun of the verb ஆதல் ‘to become’:

அவளது இருபத்தைந்தாவது வயதில் தகப்பனரை இழந்தாள். (பு., உ., 115) 'She lost her father in her twenty-fifth year.'

The object

§ 248. **The direct object** may be expressed by a noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun or a verbal noun in the Accusative or Nominative case, as well as by an imitative word or an echo-word. For instance, நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன்... (தி., 5. 51) 'I won't think of Thee that cherished me who am so low...' சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும். (கு., 98) "Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.' பாட்டி என்ன என்னவோ ஆறுதல் கூறினாள். (ஜ., பூ., 61) 'The old woman said some words of consolation.' காமிரா "க்ளிக்" என்றது (வி., க., 23) 'The camera clicked (lit. said 'click').' வாயைக் கீயை எக்கச் சக்கமாத் தொறந்து வைக்காதீங்க.. (ஜா., நா., 91) 'Don't talk nonsense (lit. don't open your mouth without sense) !'

Direct objects, expressed by words in the Nominative case, prevail in the early classical language. In the late classical and in the modern language direct objects, expressed by words of the masculine, feminine or epicene gender, are generally put in the Accusative case. A direct object, expressed by a neuter word, is generally used in the Accusative case, if it indicates a definite thing and in the Nominative case, if the thing it indicates is indefinite.

§ 249. The direct object by verbs of perception is frequently expressed by an absolute infinitive construction with its own subject in the Nominative case. For instance : ஓர் அழகிய பெண் அவனெதிரே நிற்கக் கண்டான். (வை., 116) 'He saw a beautiful woman stand before him.' சிற்றில சமயங்களில் நீதிபதிகளைக்கூடப் பணம் திருப்பியிருப்பதாக மக்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். (ரா., 1942, 73)

‘I’ve heard people say that in some cases money change ‘judges decrees.’ எங்கே போனாலும், எனக்கு முன்னால் சிவகாமியின் புகழ் போயிருக்கக் கண்டேன். (க., சி., 279) ‘Wherever I went, I found that Sivakami’s fame had left me behind.’

In a similar way, the direct object by verbs of perception or communication may be expressed by a neuter singular participial noun (with related words) combined with the infinitive or a verbal participle of the verb ஆதல் ‘to become’. For instance, நினு தன்னுடைய புருஷனுடன் தெற்கே எங்கோ போனதாகவும், அதன் பிறகு இறந்து விட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். (பு., ப., 7) ‘I have heard that Nina went with her husband somewhere to the south and after that died’

§ 250. Very frequent in Tamil are the cases when two direct objects are used by the same verbal form. For instance, அதற்கு முந்தியதினந்தான் அவனை எல்லாரும் மாசூதியில் தொழுகை செய்வதைப் பார்த்தார்கள். (பு., உ., 82) ‘On the previous day everybody saw him praying in the mosque.’ பசுவனைப் பாலைக் கறந்தான். (ப., ஹ., 64) ‘He milked a cow.’ நீயே நேரில் எல்லாவற்றையும் அவனைக் கேள். (அம்பி., 44) ‘You ask him about everything yourself.’

Often in such cases one direct object is used in the Accusative and the other in the Nominative case. For instance, பாண்டிய ராஜகுமாரியை மாமல்லனுக்குக் கலியாணம் செய்துகொள்ளுமாறு தூது அனுப்பினார்கள். (க., சி., 460) ‘An envoy was sent in order to marry the Pāṇḍiya princess to Māmallan.’

§ 251. The oblique object may be expressed by —

1) A noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun, a verbal noun or an echo-word in the Instrumental, Comitative or Dative case (for examples cf. §§ 36 ff.).

2) An infinitive (except when it forms a part of a complex verbal predicate): பல்வேறு தேசிய இனங்களுக்குள் விரோத குரோதங்களை வளர்க்கவும் மொழி வழி மாகாணக் கோரிக்கையை மறுக்கவும் இந்த வாதம் உதவும். (ஐ., 2., 10. 55) 'This argument will help to increase discord among various nations and to reject the demand of linguistic provinces'

3) Combinations of a noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun, a verbal noun or an echo-word with certain infinite verbal forms, nominal forms or adverbs, e.g., —

a) A combination of the infinitives ஆக 'to become' என 'to say' or the verbal participle என்று 'saying, having said' with a word in the Dative case may denote an object for the sake of which an action is performed: தாயார் தன் மகளுக்காக அச்சேலையை வாங்கினாள். (Ar., 189) 'The mother bought that piece of cloth for her daughter.' எங்களுக்கு என்று விசாலமான ஓர் அறை. (வை., 7) 'A spacious room (was reserved) for us...'

A combination of the personal noun பொருட்டு 'that which has meaning or sense' (also the Instrumental case பொருட்டால்) or the noun நிமித்தம் 'aim' (also நிமித்தமாக, நிமித்தமாய்) with words in the Genitive or Nominative case is used in a similar way: இதன் பொருட்டே ரகுராமனுடன் அதிகமாக அவர் இழைய நேரிட்டது. (கு., ச., 164) 'He had to become Raghuraman's friend for the sake of this.' வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார் கன்றிக் கருத்தெழுந்து காவோரோ டொன்றி... (நாட்., 315) 'Having associated themselves with the assembly of those who rage and burn and fume with anger, like beasts, for the mere sake of victory!'

b) A combination of the adverb உடன் 'immediately' with words in the Nominative case (with personal pronouns of the first and second persons in the Genitive case, with neuter nouns in -am and with neuter personal pronouns of the third person in the form of the oblique base) and a

combination of the infinitive கூட 'to be joined' with words in the Comitative case (with personal pronouns of the first and second person in the Genitive case) may denote an object which accompanies the performance of an action: வள்ளி புன்னகையுடன் பொன்னனை அண்ணாந்து பார்த்தாள்... (க., பா., 14) 'Valli looked at Ponnan with a smile.' அவன் தாயார் அவனோடுகூட வரவில்லை. (Ar., 243) 'His mother did not come together with him.' நீ என்கூட வரவேண்டும். (பு., 191) 'You must come together with me.'

c) A combination of the infinitive போக 'to go' with a word in the Nominative case or a combination of the infinitives ஒழிய 'to be excluded', தவிர 'to avoid' with a word in the Accusative or Nominative case may denote an object, which is excluded from a series of objects affected by an action: சாப்பாட்டுச் செலவு, குடிசை வாடகை முதலியவை போக, மிச்சமானது இம்மாதிரிப் பல விதத்தில் செலவாயிற்று... (ரா., க., 182) 'Expenses for lodging and boarding excepted, the rest was thus spent in various ways.' அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை... (திரும., 1,6) 'Without Him (Siva) no (other) gods could exist...' அவனே யொழிய வேறொருவனும் அதுக்கானவன் அல்ல, (D., 163) Nobody except him is fit for this...' அந்த ஒரு சப்தத்தைத் தவிர வேறு கேட்காததினால் உத்தேசமாக அத் திசையையே நோக்கி நடந்தாள். (பு., உ., 207) 'As nothing was heard, except that one shot, she walked approximately in the same direction.' அது ஒன்று தவிர எல்லாம் உண்டு. (T. L., 1795) 'There is everything, except that one.'

d) A combination of the infinitive உட்பட 'to be included' with a word in the Nominative case may denote an object, which is included in a series of objects affected by an action: இந்த வழியைத்தான் இந்தியா உட்பட சகல நாடுகளும் பின்பற்ற வேண்டும்... (ஐ., 7. 11. 54) 'It is this course that all the countries, including India must follow...'

e) A combination of the verbal participles குறித்து 'aiming at, having aimed at', தொட்டு, பற்றி 'touching', 'having touched' with a word in the Accusative (less frequently in the Nominative) case may denote an object, concerning or about which one of speakers speaks or thinks : என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. (T.L., 2557) 'Don't, worry about me!.

A combination of the noun விஷயம் 'subject, matter, question' with a word in the Nominative case is used in a similar way: இது விஷயம்தெரிவிக்க... (க., சி.. 473) 'In order to inform (him) about this...'

The adverbial modifier

§ 252. In Tamil there are adverbial modifiers of manner, adverbial modifiers of degree, adverbial modifiers of place, time, cause, purpose and condition.

The adverbial modifier of manner

§ 253. The adverbial modifier of manner may be expressed by-

1) An adverb: (அவன்) ஒரு மரத்தடியில் நன்கு மறைந்து கொண்டான் (க., பா., 231) 'He hid well behind a tree.'

2) A verbal participle (a reduplicated verbal participle implying continuance or recurrence): கடைக்காரன் அவனைக் கூர்ந்து கவனித்தான். (ப., உ., 134) 'The tradesman watched him carefully.' ஆனால், அவள் தனிமையாக இருக்கும் பொழுது விம்மி விம்மி யழுதாள். (ப., உ., 101) 'But when she was left alone, she wept sobbing again and again.'

3) An infinitive: நாங்கள் இருப்பதை நீ அறவே மறந்துவிட்டாய். (அ., நெ.; 191) 'You have quite forgotten that we exist.' ராவணன், வியப்பில் கண்ணை அகல விரித்துப் பார்த்தான் (ஜா., சி.. 190) 'Rāvaṇan stared with eyes opened wide from amazement.'

In such cases infinitives are not infrequently used in absolute constructions: அவன் சண்டையில் செத்துப் போனதைக் கண்ணூரக் கண்டதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். (அ., நெ., 211) 'Some persons asserted that they had seen with their own eyes how he had died in the battle.' வாயில் போட்ட கறி உள்ளே செல்லாமல் அந்தரத்தில் நிற்க, எச்சிலான கை இலையில் இருக்க, அவரை மௌனமாகப் பார்த்தான் (ஜா., சி., 91) 'With unclean hands and food stuck in his throat he stared at him in silence.' அகல்யா... "நான் போனால் போகிறேன்; நீங்களாவது தப்பிப் பிழையுங்கள்" என்று துக்கம் தொண்டையை அடைக்கச் சொன்னான். (வி., பா., 140) 'In a voice constrained with grief Akalyā said: Let me die, but you must survive!...'

A reduplicated infinitive implies continuance, recurrence or gradual intensification of an action: சிங்கப்பூர் மெல்ல மெல்ல மறைந்தது. (ஜா., கொ., 179) 'Singapore has gradually vanished from (his) sight.' காலம் செல்லச் செல்ல, அவர் ஜில்லாக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் அங்கத் தினரானார். (ர., சே., 122) 'In the course of time he became a member of the district Congress committee.'

4) An imitative word: கோடைப்புயல் மின்னலும் இடியும் கிடுகிடு பாய்கின்றன. (பு., சிற்., 76) 'Lingtnings and thunders of a summer storm fell and roared in quick succession.'

5) Nouns and other declinable forms in the Nominative, Instrumental, Comitative or Dative case (for examples cf. §§ 34, 35-38).

6) Combinations of a noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun, a verbal noun or an echo-word with certain nominal or infinite verbal forms or particles, e.g.,-

a) A combination of the infinitive ஆக 'to become' or the verbal participles ஆகி, ஆய், ஆயி, ஆ 'becoming',

‘having become’ with a word in the Nominative case may imply a general adverbial meaning: இம்மையில் அடுக்க ஒடுக்கமாகவும் பொறுமையாகவும் வாழ்ந்தால் மறுமையில் உங்களுக்கு சொர்க்கபோகம் கிடைப்பது (ஐ., 7., 11, 54) ‘If you live modestly and patiently in this world, you will be admitted to the paradise after your death...’ (நரி) சீக்கிரமாய்த் தூரத்திலே ஓடி ஒரு முட்செடியின் கீழ் உட்கார்ந்தது. (C., T.R., 34) ‘The fox quickly ran aside and hid under a prickly bush.’

b) A combination of the infinitive போல (or its imperative போல்) ‘to be similar, to resemble’ (as well as of infinitives of other synonymous verbs) with a word in the Accusative or Nominative case may denote an adverbial modifier of manner by means of comparing one object or action with another: சமன் செய்துசீர்த் தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (கு., 118) ‘To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.’

A combination of the noun ஆட்டம் ‘motion’ (also ஆட்டமாய்) with a word in the Genitive or Nominative case is used in a similar way: உன்னாட்டம் எனக்கு ஒரு தங்கை இல்லையே... (கு., ச., 71) Unlike you, I have no sister...’ குதிரையாட்டமாய் ஓடினான். (T. L., 216) ‘He ran like a horse.’

In the modern language the infinitive போல is widely used also in combinations with verbs in the third person singular masculine of the past or present tense, which distinguish in that case neither person nor gender, nor number: செய்தாற்போல ‘as (I, we, you, he, she, it or they) did’, செய்கிறாற்போல ‘as (I, we, or they) do’, ‘as (he, she or it) does’. In the future tense this phrase looks like செய்யுமாப்போல ‘as (I, we, you, he, she, it or they) will do’. For instance, அவன்கேட்டாப்போலவே, சாத்தியமாச் செய்யறேன்னு சொல்லச் சொல்லி, அதைக் கேட்டு வாங்கிண்டுவா. (ஐ., சி., 106) ‘Ask him, just as he asked you, to promise to fulfil your desire, and take it (the calendar)

back.' நாம் வாங்குநாப்யே காமிச்சுக்கப்படாது... (பு. அ., 86) We should make no sign that (lit. as if we are buying (this land).'

c) A combination of the noun மூலம் 'means' (also மூலமாய், மூலமாக) or the noun வழி 'way' (also வழியாக) with a word in the Genitive or Nominative case, as well as a combination of the verbal participle கொண்டு 'taking, having taken' with a word in the Accusative case may denote a circumstance by means of which an action is performed: இது அவன் மூலமாகக் கிடைத்தது. (T. L., 3328) 'This was obtained through him (with his help).'

d) A combination of the nouns படி 'mode, way' (also படியே), பெயரில், பேரில் (the Locative of பெயர், பேர் 'name') with words in the Genitive or Nominative case, as well as a combination of the verbal participle ஒட்டி 'sticking, having stuck' with words in the Accusative case may denote a circumstance according to or in connection with which an action is performed: மாமல்லரின் விருப்பத்தின் படி தான் அரண்ய வீட்டில் இல்லாமற்போனது பற்றி அவருடைய கோபம் எத்தகையதாய் இருக்குமோ... (க., சி., 340) 'How great will Māmallar's anger be because she has not stayed, as he wished (lit. according to his desire) in (their) forest hut ' நேதாஜியின் உத்தரவின் பேரில் முதற் குண்டு எதிரிப்படையின் மீது பாய்ந்தது, (அ., நெ., 184) 'Following Nēṭāji's order the first shell fell on the enemy.' ஒரு நாள் ஏதோ சந்தர்ப்பம் நேரிட்டதையொட்டி அழ ஆரம்பித்தாள். (ரா., க., 106) 'One day she started weeping in connection with some incident...'

e) A combination of the particles ஏ, உம், அ, இ, எ with a word in the Nominative case may imply a general adverbial meaning: அந்த எமப் பிடியினின்று வீணே விடு வித்துக்கொள்ள முயன்றாள். (ரா., ஜ., 6) 'In vain she tried to escape from Yama's hands'. அதுவும் வரவர அவள் இல்லாமல் வாழ்க்கையே அசாத்தியம் என்ற நிலைக்குப் பாசம் முற்றிவிட்டது. (சி., ம., 3) 'Moreover his affection increased to such an extent that the life without her

gradually became impossible.' இவ்வாறு நாலா பக்கமும் பார்த்துக்கொண்டே (நின்றேன்)... (க., ஏ., 163) 'Thus (lit. this way) I stood looking around...'

7) A combination of a participle with certain nominal forms or adverbs, e.g., -

a) A combination of the noun ஆறு 'way', படி 'mode' with a past participle may denote a mode of performing an action or a concomitant circumstance: விம்மியவாறே கிழவன் சிறுமியை அணைத்துக்கொண்டான். (தூ., உ., 69) 'Weeping the old man embraced the girl.' சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபடி சுவரோரத்தில் இருந்த பெஞ்சியின் மேல் உட்கார்ந்தார். (பு., வி., 58) 'Looking around he sat down on a bench which stood by the wall.'

b) A combination of the noun படி 'mode' (also in the Dative படிக்கு) with a past or (less frequently) present participle may denote a circumstance in accordance with which an action is performed: அவன் சொன்னபடி செய்வேன். (Ar., 211) I shall do as he said.'

c) A combination of the adverb ஆங்கு 'there', 'thus', with a past participle may express an adverbial modifier of manner by means of comparing one object or action with another: கொண்மூ... மாக விசும்பி னடுவுனின் ருங்கு கண்பொர விளங்குநின் விண்பொருவியன்குடை... (புற., 35) 'Thy dazzling umbrella, huge like the sky itself, (screens the sun) as a cloud that stopped in the middle of the firmament...'

§ 254. A special case of the adverbial modifier of manner is presented by ccessive constructions which denote facts in spite of which an action is performed (or not performed). Such constructions include :

1) A combination of a verbal participle (frequently with related words) with the particle உம், which denotes a fact that actually took place in reality: நீ படித்தும் பயன் இல்லை. (வ., க., 154) 'Though you studied, there was no use of it.'

2) A combination of a conditional verbal participle (frequently with related words) with the particle உம், which denotes a fact either conforming or contrary to reality: கதையை எவ்வளவு அற்புதமாகப் பின்னினாலும் சுல்தானின் முகக்குறி மாறுவதேயில்லை... (பு., உ., 105) 'However wonderful she made her story, the sultan's expression did not change.' குதிரைப் பந்தயத்துக்குப் போகத் தொடங்கினால் பிறகு குதிரை குதிராகப் பணம் இருந்தாலும் போதுமா? (ஜ., பூ., 120) 'If one starts visiting the races, will his money be sufficient, even if there were bins of it?'

3) A combination of a negative verbal participle (frequently with related words) with a conditional verbal participle of the verbs இருத்தல் 'to be', விடுதல் 'to leave' or போதல் 'to go' and the particle உம், or a combination of a negative verbal participle with a verbal participle of the verb இருத்தல் 'to be' and the particle உம்: அடுத்த நாள் எனக்கு வேலை இல்லாவிட்டாலும் காத்தாயிக்குப் பணம் தருவதற்காகவே ரெயிலேறினேன். (ஜ., பூ., 39) 'Though I had no work on the next day, I took the train in order to give some money to Kāttāyi.' நாலு வருஷமாக மழை பெய்யாமல் இருந்தும் அவருடைய கேணியில் நிறையத் தண்ணீர் இருக்கிறது. (க., பொ., 169) 'Though there was no rain for several years, his well is full of water.'

4) A combination of a past or present participle (frequently with related words) with the noun போது 'time' in the Locative case and the particle உம்: நான் சொன்ன போதிலும் அவள் வரவில்லை. (J., 156) 'Though ordered, she didn't come,' அந்தத் தேசத்தில் மழை பெய்யாமல் இருக்கிறபோதிலும் அத்தேசத்தாருக்குக் கஷ்டமில்லை. (Ar., 213) 'Though there is no rain in that country, its population suffers no difficulties.'

The adverbial modifier of degree

§ 255. The adverbial modifier of degree may may describe some quality as expressed in a greater or lesser degree, irrespective of the degree in which it is expressed

in other cases; it may also describe that quality as expressed in a greater or lesser degree, than in some other case or in all other cases.

§ 256. A greater or lesser degree of some quality, irrespective of its degree in other cases, is expressed by nominal or verbal forms with corresponding lexical meaning and used in an adverbial function. Adverbial modifiers of this type are most regularly expressed by the following words (frequently combined with the particle உம், the verbal participle ஆய் 'becoming, having become' or the infinitive ஆக 'to become'): வெகு, வெகுவாய் 'much, very', பெரிது, பெரிதும் பெரிதாய், பெரிதாக 'much, very'-மிகுதியும், மிகுதியாய், மிகுதியாக 'much, very, considerably', மிகவும் 'very much', அதிகமாய், அதிகமாக, அதிக 'very much', நிறைய, நிரம்ப, ரொம்ப 'plenty, much, many, very', சிறிது, சிறிதும், சிறிதாய் சிறிதாக 'a little, slightly, (not) a bit', சற்று, சற்றும் 'a little, slightly (not) a bit, கொஞ்சமாய், கொஞ்சமாக, கொஞ்சமும் 'a little', slightly, (not) a bit, little by little', எவ்வளவோ, எத்தனையோ 'how much, how many', etc. For instance, கற்பாறைகளை வெகு லாகவமாகத் காண்டிக் கொண்டு சிவனடியார் சென்றார். (க., பா., 320) 'Sivaṇḍiyār very easily passed the rocks and went away.'... நான் பெரிதும் போற்றும் ஒரு வாரபத்திரிகை எழுதிற்று. (க., எ., 28) 'A weekly journal that I used to praise much wrote...' தனது கணவன் வீர புருஷன் என்பதில் மிகுதியும் களித்தாள். (பு., ஆண்., 10) 'She was very happy that her husband was a hero.'

§ 257. When describing some quality as expressed in a greater or lesser degree than in some other case or in all other cases, the adverbial modifier of degree is expressed in the following way -

1) When two or several qualities are compared according to degrees in which they are expressed, the word, regarded as a basis of comparison, is put in the Locative (Ablative) or Dative case occasionally combined with the

particle உம் . For instance, தம்மின்தம் மக்கள் அறிவு டைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது. (கு., 68) 'It is bleasing to all men on this great earth their children are wiser than themselves'. அவன் குரல் கானத்தினும் இனிமையாக இருந்தது. (பு., உ., 90) 'Her voice was sweeter than singing.' இவளுக்கு அந்தக் காட்டில் வசித்த மிருகங்களனைத்திலும் அதிக அந்தரங்கமான சினேகம் விருத்திமதி என்ற எருமைச்சியினிடத்திலேயாம். (பா., க., 146) 'Among all the animals that lived in the forest she liked best the cow Vriddhimati...' காலையிலே ஆபீஸுக்குப் பஸ்ஸில் போறதற்குப் பஸ்ஸுக்காகக் காத்திருக்கும் வேளையில் நடந்து சென்றுவிடுதல் நல்லது. (மூ., ப., 24) 'In the morning it is better to go to the office on foot, than to spend as much time in waiting and to go their by bus.' சின்ன மீன் அதற்கும் சின்ன மீனைத் தின்றால், பெரிய மீன் .. தண்டிக்க வருகிறது. (பு., 126) 'If a small fish eats still smaller one, a big fish comes to punish it...' வெண்மலைத் தொடர்களில் எல்லாவற்றிலும் உயரமாக நின்ற ஒரு சிகரத்தின்மீது என் பார்வை சென்றது. (க., ஏ., 163) 'My eyes turned to a peak that was higher than all other in the range of glaucious mountains.'

2) When two or several qualities are compared according to degrees in which they are expressed, the word, regarded as a basis of comparison, is put in the Accusative case and combined with the infinitives விட 'to abandon', பார்க்க 'to see' or with conditional verbal participles (frequently with the particle உம்) of the verbs காட்டுதல் 'to show', பார்த்தல் 'to see'. For instance, முன் பார்த்த குரங்கைவிட இது மூன்று மடங்கு பெரிதாயிருந்தது. (க., ஏ., 84) 'This monkey was three times bigger than that seen before.' தன் உறவினர்களின் குழந்தைகளைவிடத் தன் குழந்தை அழகு என்றுதான் தாயார் நினைத்தாள். (ரா., க., 48) 'The mother thought that her child was more beautiful than her relatives' 'children.' பிஷுவின் நடை முன்னைக் காட்டிலும் வேகத்தை யடைந்தது. (க., சி., 336) 'The bhiksu's steps became even faster than before.' விசாலாட்சியோ முன்னிருந்த அழகைக் காட்டிலும் முந்நாறு பங்கு அதிக அழகு படைத்துவிட்டாள். (பா., கா., 214)

‘As for Visālāṭci, her beauty became many (lit. three hundred) times better than it had been before.’ இந்த ஊர்ப்பித்தம் காதலைப் பார்க்கினும் மிகக் கடுரமானது... (பு., 209) ‘This nostalgia is much more cruel than love...’ சென்னையை நோக்கத் திருவனந்தபுரம் ஒரு சிற்றூராகவே தோன்றிற்று. (வை., 3) ‘In comparison with Madras Trivandrum looked like a small village.’

Similarly, the adverbial modifier of degree may be expressed by means of combining a corresponding case-form with the words போல் ‘like, as’, முன் ‘before’, உள் ‘in, among’, etc. For instance, மயூரசன்மனுடைய சைனியத் தைப் போல் பல்லவ சைனியம் மூன்று மடங்கு பெரியது. (க., சி., 153) ‘The Pallava army was three times stronger than that of Mayūrasanman.’ அந்தப் பார்வையின் முன்னே என் அத்தையின் பார்வை எவ்வளவோ அன்பான பார்வை... (வ., க., 77) ‘How much kinder my aunt’s look was than this one...’

Whenever the adverbial modifier of degree relates to a verb, it is expressed in the same way. For instance, நாங்கள் இருந்த அறை அதன் வெளிச்சத்தில் ஜ்வலித்து மறுபடியும் முன்னிலும் இருண்டது. (ரா., ஜ., 138) ‘The room, where we were, was lit up by its (of the lightning) light, and then it became even darker than before.’ பார்வதிкуமாரி முன்னிலும் இருமடங்கு நகைத்தாள். (பா., க., 36) ‘Pārvatikumāri laughed twice (louder) than before.’ நான் சொல்லுகிறது புரிகிறதா? அல்லது இதைவிடப் புரியப் பண்ணவேண்டுமா? (ரா., ஜ., 204) ‘Do you understand what I say? Or shall I say it more clearly?’

3) A greater (or a lesser) degree of a quality than in some other case (or in all other cases) may be expressed by means of the words இன்னும், பின்னும் ‘still’, அதிகம், மிகுதி (யாக) ‘more’, மிக (வும்) ‘the most’, தாவளை, தாவிளை, தேவளை ‘something better.’ For instance, நான் முன்பு கேட்ட பேரலைச் சப்தம் இன்னும் ஆக்ரோஷமாகக் கேட்டது. (பு., சி., 39) ‘The thundering of the breakers, that I heard before, became still more terrible.’ பின்னும் வேகமாக

ஓடினான். (ஜ., ப., 100) 'He ran still faster.' ஹென்றி போர்டு உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய கோடசுவரர் ஆனார்... (அ., நெ., 8) 'Henry Ford became the richest millionaire in the world ..' அண்ணா என் மன்னிக்கு அதிகம் பயப்படுகிறானு அல்லது அப்பாவுக்கு அதிகம் பயப்படுகிறானு என்று திட்ட மாய்ச் சொல்ல முடியாது. (வை , 37) 'It is difficult to say whether my brother was more afraid of his wife or of his father.' நண்பன் பேச்சு எனக்கு நன்மையும் செய்தது; தீமையும் செய்தது. தீமை மிகுதியாகச் செய்தது... (வ., க., 51) 'My friend's talk made me both happy and unhappy, but more unhappy ..' - கால் வலி எப்படி இருக் கிறது? - என்று விசாரித்தான். - எவ்வளவோ தேவனே. (அ., நெ., 108) 'How is your leg, asked he. - Much better.'

The adverbial modifier of place

§ 258. The adverbial modifier of place may be expressed by .

1) An adverb: இங்கே அவ்வளவு ஜனக்கூட்டம் இல்லை. (கா., பா., 290) 'There is no such crowd here.' மனித நாற்றமே இல்லாத அங்குத் தனக்கு நியாயம் கிடைக்கும் என்று நினைத்தான். (பு., உ., 143) 'He believed that there - where there was no trace of men - he would find justice.'

2) A noun (or some other declinable word) in the Locative case: மரங்களில் பழைய இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து புதிதாய்த் தளிர் விட்டிருந்த காலம். (க., பா., 11) 'It was that season when old leaves fell and new sprouts appeared on trees'

3) A noun (or some other declinable word) in the Dative case: அந் நகருக்கு...நரசிம்ம வர்மச் சக்கரவர்த்தி விஜயம் செய்வதாகத் (தெரிந்தது). (க., பா., 75) 'It became known that Emperor Narasimha Varma was to arrive into the town ..' ஆஸ்பத்திரிக்கும் வீட்டுக்கும் மூன்று மைல்தான். (ரா., ஜ., 142) 'There were three miles between the hospital and his house.'

4) A noun in the Nominative case : இரண்டு மூன்று மணிநேரத்தைத் தொலைத்துவிட்டு வீடு திரும்பினேன். (தூ., உ., 73) 'After two or three hours I have returned home.'

5) A combination of a noun with the particles இ, அ, எ, ஏ: அப்பாலே போ. (D., 24) 'Go away.' தம்பி, வா உள்ளே வா. (J., 36) 'Come, my boy, come inside...'

6) A combination of a noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a verbal noun or an echo-word with certain nominal or infinite verbal forms, e. g. -

a) A combination of the nouns வரை (Dat. வரைக்கும், Loc. வரையில், வரையிலும்), மட்டு (Loc. மட்டில்), காறு, அளவு, பரியந்தம் 'limit, boundary, measure' (frequently with the particle உம்) with a word in the Nominative case may denote a space limit or a boundary, till which an action is taking effect: அதுவரை வாசியுங்கள். (J., 88) 'Read till that (place).' கொஞ்சதூரம் சென்றால் சுவர் சுழுத்தளவாவது இருக்கும். (பு., உ., 152) 'If one goes a bit further, the wall reaches only up to the neck'.

b) A combination of the noun முதல் 'beginning' (also முதலாய், முதலாக, முதற்கொண்டு) or the verbal participle தொட்டு 'touching, having touched' with a word in the Nominative case may denote an initial limit or a starting point of an action: ஒன்று முதல் பத்துவரைக்கும் எண்ணுங்கள். J., 88) 'Count from one to ten.' அடிதொட்டு நுனிவரைக்கும் (D., 567) 'From the bottom to the top...'

c) A combination of the nouns இடம் 'place' (also Loc. இடத்தில்), பக்கம் 'side' (also பக்கமாக), பால் 'side', அண்டை (also Loc. அண்டையில், Dat. அண்டைக்கு), அருகு (also அருகே, Loc. அருகில்) 'proximity', அருகாமையில் (Loc. of அருகாமை 'proximity'), மாடு 'place, side', வசம் 'side', பெயரில், பேரில் (Loc. of பெயர், பேர் 'name') with a word in the Genitive or Nominative case, a combination of the infinitive கிட்ட 'to approach' with a word in the

Dative or Genitive case, or a combination of the verbal participles பார்த்து, நோக்கி 'looking at' with a word in the Accusative case may denote a place by which an action is performed or to which it is directed: மரகதம் பூனையைக் குழந்தையின் முகத்தினிடம் கொண்டு வருகிறான். (பு., சிற்., 23) 'Maraxāḁam brings the cat to the child's face.' வாசுதன் தாயினிடம் நடந்த விஷயங்களைச் சொல்லவில்லை. (அ., நெ., 25) 'Vāsu did not tell anything to his mother about what had happened.' ஆற்றங்கரைப் பக்கம் போவோம். (பு., ஆண்., 16) 'We shall go to the river.' முன் அறையில் மேஜையருகில் நான் அமர்ந்திருந்தேன். (தூ., உ., 71) 'I sat down at a table in the front room.' நான் அந்த ஸலூன் கதவண்டையில் நின்று காத்திருந்தேன். (பு., உ., 160) 'I stood at the doors of the salloon and waited.' புதல்வன் பேரிலும் மனைவியின் பேரிலும் அடிக்கடி ஞாபகம் சென்றது. (ரா., க., 81) 'His thoughts frequently turned to his son and to his wife.' மறுநாள் காலையில் டாக்டரைக் கூப்பிட்டனுப்பிக் கைலாசத்தை அவர் வசம் ஒப்புவிட்டேன். (சி., ம., 64) 'On the next day I sent for a doctor and handed Kailāsam over to him.' உலக் கையை மனைவியைப் பார்த்துப் போட்டான். (ரா., க., 173) 'He threw a rolling-pin into his wife.'

d) A combination of the noun கண் 'place' (in Classical Tamil also உழி, உழை, உளி, கடை, கால், சார், தேம், பாடு, புடை, வலம், வயின், வாய் 'place', etc.) with a word in the Genitive or Nominative case or a combination of the nouns உள் 'inside' (also உள்ளே), இடை (also இடையே Loc. இடையில்) 'middle', மத்தியில் (Loc. of மத்தி 'middle') with a word in the Dative (less frequently the Genitive or Nominative) case may denote objects in, at or among which an action is performed or into which it is directed: பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம் நயனுடையான்கண் படிந் (கு., 216) 'The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.' அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின் குற்றம் மறையா வழி. (கு., 846) 'Even to cover one's nakedness would be folly, if (one's) faults were not covered (by forsaking them).' வாசு

சுந்தரத்தின் கைக்குள் அகப்பட்டிருந்தான்... (அ., நெ., 1:51) 'Vāsu has got into Sundaram's hands...' இவர்கள் நகரத்தினுள் சென்றதும், அங்குள்ள பெரிய பெரிய வியாபார ஸ்தலங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர் .. (பு., உ., 89) 'As soon as they entered the town, they were astonished by its big shops...' நான் வந்தவர்களுள் ஒருவன்... (வை., 102) 'I am one of those who have come...' அவனுடைய பரந்த கைகளினிடையில், குழந்தை சின்ன மாவுப் பொம்மை போல் தான் இருந்தது. (ரா., ஜ., 104) 'In his big hands the child looked like a small doll.' பாண்டிய நாட்டுக்கும் சோழ நாட்டுக்கும் மத்தியில் இருநூறு வருஷத்துக்கு முன் தனி அரசு செலுத்திய அச்சுதக் களப்பாளனைப் பற்றி நீ கேட்டதில்லையா? (க., சி., 233) 'Haven't you heard about Accuḍa Kaḷappāḷan who two centuries ago reigned a separate state between the Pāṇḍiya and Sōḷa empires?'

e) A combination of the nouns முன் 'front' (also முன்னே, முன்பு, முன்பே, முன்னதாக, முன்னாலே), பின் 'back, a place behind' (also பின்னே, பின்பு, பின்பே, பிற்பாடு, பிறகு, பின்னாலே), அப்பால், அப்புறம் 'that side, the other side', மேல் (also மேலே), மீது 'top, a place on the top', கீழ் (also கீழே), அடி (also Loc. அடியில்) 'bottom' with words in the Dative (less frequently the Genitive or Nominative) case may respectively denote a place in front of, behind, on, over or under which an action is performed : எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னே ஒரு மரம் நிற்கிறது. எங்கள் வீட்டுக்குப் பின்னே ஒரு வழி போகிறது. (J., 82) 'There is a tree in front of our house. There is a road behind our house.' கூட்டத்தில் எல்லோருக்கும் முன்னதாகத் தளபதி பரஞ்சோதி விரைந்து வந்து மாமல்லருக்கு வணக்கம் செலுத்தினார்...(க., சி., 420) 'General Parañjōḍi came briskly into the hall and in everybody's presence (lit. in front of all) bowed to Māmallar...' வாசுதேவனின் வீடு இரண்டு தெருக்களுக்கு அப்பால் இருந்தது .. (அ., நெ., 3) 'Vāsudēvan's house was in the third street (lit. behind two streets from there)...' நாய் மேசைக்குக் கீழே படுக்கிறது. (J., 68) 'The dog lies under the table.' தலையணைக்கடியில் வைத்திருந்த முள்வாங்கி முனை விரர் என்று மார்பில் நுழைந்து

விட்டது. (பு., ஆண்., 38) 'A blade of pruning-shears' that were kept under the pillow, went into her breast.' நீ வாலிபன், உன் முன்பு வாழ்க்கை காத்திருக்கிறது. (பு., உ., 201) 'You are a young man, the whole life is before you.' பாவத்தாள்...அவன் பின்னால் நடக்கிறாள். (தூ., உ., 119) 'Pāvattāḷ was walking behind him...'

Note:— Combinations of மேல் and மீது with forms of the Dative case denote a place over which an action is performed ; those with forms of the Genitive or Nominative case denote a place on which it takes place. For instance, உன் தலைக்கு மேலே ஒரு பூ இருக்கிறது. (J., 38) 'There is a flower over your head.' என்னுடைய மேஜை மேலே பேனா மைக்கூடு வைத்திருக்கிறேன். (பா., க., 160) 'I have put a pen and an ink-stand on my table.' என்னை இந்தப் பாதையின்மீது சாய்ந்து உட்கார்ந்திருக்கும்படியாகத் தூக்கிவை. (பு., உ., 202) 'Lift me and put to sit on this rock.'

f) A combination of the verbal participles இருந்து 'being, having been' or நின்று 'standing, having stopped' with words in the Locative (Ablative) case may denote a place where an action is directed or originates from: எங்கள் நாய் வீட்டிலிருந்து வருகிறது. (J., 68) 'Our dog is coming from the house.' இந்த வாலிபன் திடீரென்று மாண்டுபோனான். குதிரையிலிருந்து விழுந்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். (பு., உ., 82) 'This youth suddenly died. They told that he had fallen from horse back.' கட்டிலினின்று எழுந்து ஜன்னலண்டை போய் நின்றாள். (ரா., ஜ., 26) 'She rose from her bed and came up to the window.'

Similar adverbial modifiers of place may also be expressed by combinations of the verbal participles இருந்து, நின்று with other adverbial phrases, indicating place (cf. c, d, e), or with adverbs of place. For instance, மகனிடமிருந்து வந்த கடிதத்தைப் படித்தார்... (தூ., உ., 105) 'He was reading a letter received from his son...' விலாசம் திடீரென்று கடிதங்களிடையினின்று தாவிக்க...

குதித்தது. (ரா., ஜ., 179) 'Suddenly an address has shown up in the heap of letters (lit. has sprung from among the letters) எங்கேயிருந்து வருகிறீர்கள்? (J., 86) 'Where are you coming from?'

Note. :— Occasionally adverbial phrases of this type denote a place in which an action is performed. For instance, நான் வீட்டிலிருந்து கவலைப்படுவதைவிட வெளியே ஓடிச் சென்று கவலைப்பட்டுச் சாகலாமே. (வ., க., 137) 'I shall rather go somewhere than to die of anxiety (staying) at home!' நான் இங்கிருந்தே சாகிறேன். (பு., உ., 200) 'I shall die (staying) here.'

The adverbial modifier of time

§ 259. The adverbial modifier of time may be expressed by -

1) An adverb: புல்நுனிமேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி இன்னினியே செய்க அறவினை... (நால்., 29) 'Considering that all things are transient as the dew-drop on the top of a blade of grass, now, now at once, do virtuous deeds ..'

2) A noun in the Locative case: மாலையில் அவரிடம் போங்கள். (J., 52) 'Go to him in the evening.'

3) A noun in the Dative case: இந்த ஊரிலே இரண்டு வருஷத்துக்கு இருப்பேன். (Ar., 189) 'I shall stay in this village (for) two years.' சில நாளைக்கெல்லாம் சிவனடியார் வந்துசேர்ந்தார். (க., பா., 258) 'Sivanaṣiṣyār has arrived after a few days.'

4) A noun in the Comitative case: இன்றோடு அந்த அவமானம் தீர்ந்துவிடும். (க., பா., 338) 'From to-day this disgrace will end.'

5) A noun in the Nominative case (frequently with related words): ராத்திரி என்ன மழை கொட்டித்து... (கு., சா., 75) 'What a rain was pouring in the night!' நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் பசி அதிகரித்தது. (அ., நெ., 25)

‘His hunger was increasing every minute.’ இரவும் பகலும் அது என் மனத்தை ஒருங்கே கவ்வியது. (பு., உ., 158) ‘Day and night my mind was completely absorbed by it...’

6) A combination of a noun with the particles அ, இ, எ, ஏ or ஓ : தவிரவும் அச்சமயம் வெளியான சரித்திரப் புத்தகங்கள் சில எனக்குப் பயன்பட்டிருக்கின்றன. (அ., நெ., 5) ‘Besides, some books on history published in that time have been helpful for me.’ ராமராயருக்கு சாயங் காலமே கொஞ்சம் ஜலதோஷம்... (பா., க., 278) ‘In the evening Rāmarāyar got a slight fever...’

7) A verbal noun in -ஐ -ei in the Locative case or a verbal noun in -ச்சே ccē (generally with related words) அவர் அங்கே சென்று பார்க்கையில் கிணற்றங்கரைக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஜாதிச் செடியில் பூப் பறித்துக் கொண்டிருந் தான் எதிர் வீட்டு ராமசாமி. (ஜா., சி., 42) ‘When he went there and saw, the neighbour Rāmasāmi was plucking flowers from jasmine bushes near the well.’ ஒரு நாள் தினசரிப் பத்திரிகை ஒன்றைப் புரட்டிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு விளம்பரம் கண்ணில் பட்டது. (க., ஏ., 42) ‘One day when I was looking through a newspaper, one notice caught my eye.’ அடுத்த வாட்டி எங்கள் அகத்துக்கு வரச்சே, சம்சர சகிதமாய் வர வேண்டும். (கு., ச., 77) ‘When you come to our house next time, come together with your wife.’

8) A neuter singular participial noun of the past tense with the particle உம் attached and with related words : குடிசைக்குள்ளே போய்ப் பார்த்ததும் பங்காருசாமி கீழே கிடந்தது தெரிந்தது. (க., பொ., 146) ‘As soon as they looked into the hut, they saw Paṅgārusāmi lying on the floor.’ அவன் உள்ளே சென்றதும் வணிகன் வந்தான். (தென்., 2, 3) ‘He had no sooner entered the house than the tradesman came.’

9) A combination of a neuter singular participial noun of the past tense, with the particle உம் attached, a negative neuter singular participial noun of the same verb, with the particle உம் attached, and the infinitive ஆக ‘to become’ or

the verbal participle ஆய் 'becoming, having become': கனகலிங்கமும் ... வந்தான். வந்ததும் வராததுமாகப் புத்தகங்களை யெல்லாம் சேர்த்து ஒரு கட்டாகக் கட்டிப் பழையபடிச் சென்னைக்கு அனுப்பி விட்டுத் திரும்பினான். (வி., பா., 99) 'Kanaxallinḡam returned... He had no sooner entered (the room) than he packed all his books and sent them back to Madras.'

10) A verbal participle in an absolute construction (generally with related words): பொழுது மங்கி வெகு நேரமாகி விட்டது. (பு., உ., 209) 'Much time has passed since it got dark.'

11) An infinitive in an absolute construction (generally with related words): எல்லோரும் சாப்பிட்டு எழுந்திருக்க மணி பத்து அடித்தது. (கு., ச., 73) 'It was ten o'clock when all rose from the table.' திருமணம் முடிய இன்னும் ஒரு மணிநேரம் இருந்தது. (ரா., த., 159) 'One hour remained till the wedding ceremony would end.' நேரம் செல்லச் செல்ல அவன் மனம் வெளுத்தது. (அ., நெ., 229) 'In course of time (lit. as time went on and on, his mind brightened up.'

12) A combination of a noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun, a verbal noun or an echo-word with certain nominal or infinitive verbal forms, e. g., -

a) A combination of the nouns (frequently with the particle உம்) மட்டு, வரை (also Loc. வரையில், Dat. வரைக்கும்), காறு, அளவு, பரியந்தம் 'limit, measure', முதல் 'beginning' (also முதலாக, முதலாய், முதற்கொண்டு) or the verbal participle தொட்டு 'touching, having touched' with a word in the Nominative case may denote a point of time till or from which an action is performed: சிவகாமிக்கு அன்றிரவு வெகுநேரம் வரையில் தூக்கம் வரவில்லை. (க., சி., 340) 'That night Sivakāmi could not get asleep for a long time (lit. the sleep did not come till late in the night).' நாங்கள் இருவரும் சிறுவயது முதற்கொண்டு ஒன்றாய் ஓடி விளையாடினவர்கள். (கு., ச., 145) 'Both of

us. used to play together from our early childhood.’
 உலகத்தில் இதுகாறும் யாரும் கண்டும் கேட்டு மறியாத
 அதிசயக்காதற் செல்வம் தனக்குக் கிட்டி யிருப்பதாக எண்
 ணிய சிவகாமி எல்லையற்ற இன்பத்தை அடைந்துவந்தாள்.
 (க., சி., 251) ‘Sivakāmi was extremely happy and thought
 that she had got an unusual treasure of love which nobody
 in the world had known before that.’

b) A combination of the nouns உள் ‘inside’ (also
 உள்ளே), முன் (also முன்னே, முன்னாலே), முன்பு (also
 முன்பே), முன்னம், முன்னர் (also முன்னமே, முன்னரே)
 ‘front, place in front or before,’ பின் (also பின், பின்னாலே),
 பின்பு (also பின்பே), பிறகு, பிற்பாடு ‘back, place behind,’
 அப்புறம் ‘that side, the other side’ with a word in the Dative
 (occasionally Genitive) case may respectively denote the
 moment of time before or after which an action is performed:
 திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் வாசு சுந்தரத்தின் கைக்குள் அகப்
 பட்டிருந்தான். (அ., நெ., 151) ‘Before Vāsu turned, he
 had got in Sundaram’s hands.’ நான் பிறப்பதற்கு முன்னா
 லேயே என் தந்தை கீழைச் சோழ நாட்டைப் பல்லவ
 ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டார். (க., சி., 481)
 ‘Still before I was born, my father had joined the eastern
 part of the Sōḷa country to the Pallava kingdom.’ உணர்ச்சி
 யற்ற நிலைக்குப் பிற்பாடு சிவகாமிக்கு ஏதோ உணர்ச்சி
 உண்டாவது போலிருந்தது. (க., சி., 374) ‘Having
 regained consciousness (lit. after her unconsciousness),
 Sivakāmi had a strange feeling...’ பன்னிரண்டு நாள் பிரயா
 ணத்தின் பிறகு, பால்தஸார் ரோஜா புஷ்பங்களின்
 வாசனை காற்றுடன் வருவதை உணர்ந்தான். (பு., உ., 88)
 ‘After ten days of journey Bāltasār felt that the wind
 brought the fragrance of roses.’

c) A combination of the verbal participle இருந்து
 ‘being, having been’ with a word in the Locative (less
 frequently the Nominative) case may denote a point of
 time, which an action starts from: இன்றிலிருந்து பகபதி
 தான் உன் புருஷன். (அ., நெ., 221) ‘From to-day your
 husband is Pasuḍaṭi.’ சரி, இப்பொழுதிருந்தே சிக்கனத்தை
 ஆரம்பிப்போம். (மு., ப., 24) ‘Well, let us economize
 from now.’

13) A combination of a participle with certain nominal forms and adverbs, e.g.,—

a) A combination of the nouns பொழுது (also போழ்து, போது, போ), சமயம், கால் 'time,' இடம் (also இடத்து) 'place', etc., with a participle may denote a period of time, which an action is being performed in: மறுபடி தலையை உள்ளே வாங்குகிறபோது, வாசற்படி தலையில் இடித்தது. (Ar., 213) 'When he was drawing in his head again, the door-way struck his head.' அவன் பேசத் தொடங்குங்கால், உண்மையிலே பண்டைக் காலத்து இராஜ சபை ஒன்றில் நாம் வீற்றிருப்பதாக எண்ணுகிறோம். (க., ஏ., 135) 'When he starts speaking, we think that in fact we are present at the court of some ancient king.' விசாலாட்சியை நோக்குமிடத்தே கோபாலயங்காருக்கு இவள் அதிக அழகா, அவள் அதிக அழகா என்ற சமுசய மேற்பட்டது. (பா., க., 179) 'When Gōpālayyāṅgār was looking at Visālāṭṭsi, he could not decide whether she or that other woman was more beautiful.'

b) A combination of the particle தோறும் 'every, each' with a participle may indicate that an action, expressed by the predicate, takes place whenever an action, expressed by the participle, occurs: அவள் தன் மருண்ட கண்களை நிமிர்த்துப் பார்க்குந்தோறும் அவனுடைய உள்ளம் கலக்கமடைந்தது. (வை., 20) 'Whenever she raised her frightened eyes, his mind confused.'

c) A combination of the nouns வரை 'limit' (also வரைக்கும், வரையில், வரையிலும்), அளவு 'measure', மட்டும், மட்டுக்கும் (from மட்டு 'limit, boundary'), பரியந்தம் 'limit' (generally with the particle உம்) with a participle may denote a time limit of an action: நீ என் சொத்தாகும் வரையில் உன்னிடம் நான் எதையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. (அ., நெ., 37) 'I cannot accept from you anything until you become my husband.' எனக்கும் பதினெட்டு வயது ஆகிற வரைக்கும், அந்தப் பென்ஷன் கொடுத்தார். (Ar., 215) 'He gave (me) the pension, until I am eighteen years old.' அவன் சிறை செல்லுமட்டும் ஊர் அல்லோலகல்லோலம் தான். (பு., 11) 'The village was constanly disturbed, until he was put into jail.'

d) A combination of the noun முன் (also முன்னே,) முன்பு (also முன்பே) 'front, a place in front' with a future participle and a combination of the noun பின் (also பின்னே), பின்பு (also பின்பே), பிறகு, பிற்பாடு 'back, a place behind', அப்புறம் 'that side, the other side' with a future or past participle may respectively denote point of time before or after which an action is performed : நீங்கள் இங்கே வரும் முன், எங்கே இருந்தீர்கள்? (J., 136) 'Where had you lived, before you came here?' நான் செத்துப்போன பிற்பாடு எனக்கு வேலை இருந்து என்ன, போய் என்ன? (பு., வி., 83) 'What difference does it make, whether there is work after I die, or not?' இருட்டு வந்தப்புறந்தான் எல்லாம் உயிர் பெற்று வாழ ஆரம்பித்தது .. (பு., உ., 165) 'Everything starts living only after it gets dark.'

e) A combination of the adverb உடன் (also உடனே) 'immediately' or the nouns அளவில், மாத்திரத்தில், (Loc. of அளவு, மாத்திரம் measure, limit') with a past participle may denote a period of time immediately preceding the moment of action : எங்கள் வீட்டுக்கு நேரே வந்தவுடன் அவளைக் கூப்பிட்டேன். (ஐ., பூ., 2) 'As soon as she came up with our house. I called her.' அவ்வைந்து பேரையும் விசாரிக்கும் அளவில் இராயர் ஆச்சரியப்பட்டார். (Ar., 210) 'As soon as the king questioned those five persons, he was amazed.'

The adverbial modifier of cause

§ 260. The adverbial modifier of cause may be expressed by —

1) An adverb : என்னடே பெரமநாயகம், ஏன் இத்தினி நாளிய (பு., கா., 89) Hallo Piramanāyaxam, why are you so late?'

2) A noun, a numeral, a pronoun, a personal noun, a participial noun, a verbal noun or an echo-word in the Instrumental (less frequently the Ablative) case : தன்னாலே தான் ராஜகுமாரன் கடுத்தண்டனை அடையப் போகிறான்... (க., பா., 106) 'It is because of her that the

prince is going to be punished...' அவர் சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்து ரயிலை நிறுத்திக் கலாட்டா பண்ணினதாலே, அவன் இந்த இருட்டிலே இறங்கி ஓடிப் போய்ட்டான். (ர., சே , 92) 'Owing to the fact that he pulled the chain and, having stopped the train, produced confusion, that man jumped down in the darkness and disappeared.' குடிவெறியில் இருந்தமையால் அவனை என்னால் ஒருவாறு சமாளிக்க முடிந்தது. (தூ., 2., 97) 'As he was drunk, I could somehow overcome him.' ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும். (கு., 131), 'Propriety of conduct leads to eminence; therefore should it be preserved more carefully than life.' ஆகையால் அவருடைய உயிரைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. (க., பொ., 112) 'Therefore don't worry (lit. there is no worry) about his life.' ஆதலின் தேவாரத்தில் இப்படிச் சில இடங்கள் வரும்போது அவர் உருகுவார் (ஜா , ப., 12) 'Therefore whenever such places were met with in Tēvāram, he was moved.'

3) A verbal participle in an absolute construction : பாஞ்சாலி சிரித்துத்தான் பாரதப்போர் வந்தது. (க., சி., 367) 'The Bhārata war started in consequence of Pāñjālī's laughter.'

4) An infinitive in an absolute construction : சிவகாமியின் பெயர் காதில் விழவே நான் சுவர் ஓரமாய் நின்று கேட்டேன். (க , சி., :01) 'As my ears caught Sivakāmi's name, I stopped at the wall and listened.'

5) A combination of a present, past or negative participle with the noun படி 'condition, state' in the Instrumental case or a combination of either of the above participles with the noun ஆறு 'way, method' in the Nominative case : சம்பாதித்த பொருளை வட்டிக்கு விட்டு விருத்தி செய்து வந்தபடியால் நாளடைவில் பணக்கார ரானார். (ரா., க., 77) 'As he lent money on interest, in course of time he became a rich man.' பள்ளிக்கூடத்தில் மறுநாள் ஒரு விசேஷம் நடக்கப் போகிற படியால் அதில் சுகிலை ஏதாவது ஒரு பாட்டுப் பாட வேண்டுமென்று

ஏற்பாடு செய்வதற்கு வந்தாள். (வை., 28) 'As a festival was going to be conducted at the school next day she came in order to ask Susilei to sing a song there.' உங்களில் ஒருவரும் ஆட்சேபியாதபடியினால், என்னுடைய யோசனையை ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள் என்று ஏற்படுகிறது. (க., சி., 472) 'As nobody objects, it means that you accept my proposal.' யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார் யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. (கு., 1140) 'The foolish make a mock of us before our own eyes, because they have not suffered what we have.'

The adverbial modifier of purpose

§ 26I. The adverbial modifier of purpose may be expressed by —

1) An adverb: உங்களுடைய கடமையைச் செய்வதற்கு நான் ஏன் குறுக்கே நிற்க வேண்டும்? (க., பா., 344) 'Why should I Prevent you from fulfilling your duty? எங்கே வந்தாய்? (கா., பா., 13) 'What did you come here for'?

2) A neuter singular participial noun of the future or present tense or a verbal noun in the Dative case: எனக்குத் தைக்கிறதற்குக் கையில் பலம் இருக்கிறவரை என்னோடேயே இருப்பாய். (பு., உ., 48) 'You shall stay with me till my hands are strong enough in order to sew.' அதில் என்ன இருக்கிறது பயப்படுவதற்கு... (பு., உ., 137) 'What is there in it to be afraid of!' கோபு எழாமவனாகப் பேசுதற்கு அழைக்கப்பட்டான். (வை., 77) 'Kōpu was invited to speak the seventh...'

3) An infinitive (frequently in an absolute construction): நீர் ஆடம்பரமாக தீபாவளி கொண்டாட என்னால் அட்வான்ஸ் கொடுக்க முடியாது. (வி., க., 28) 'I cannot give you any advance in order to let you magnificently celebrate the Dīpāvali festival.'

4) A supine (generally with related words): வீடகத்தே புருந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்... (தி., 5, 11) 'I hurry up in order to enter the paradise...'

5) A negative verbal participle in an absolute construction: உயிருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் வராது காத்தருள்வாயாக... (ரா., த., 232) 'Guard him, lest any thing should endanger his life...'

6) A combination of a future participle with the nouns ஆறு 'way', படி 'mode' way, method' (also படியாக, படியாய், Dat. படிக்கு) or the personal noun பொருட்டு 'that which has meaning' (also பொருட்டாக): அதை எங்களுக்குச் சொல்லுமாறு நாங்கள் அவனை வேண்டிக்கொண்டோம். (பு., உ., 157) 'We asked him to tell us about that.' அதைச் சொல்லும்படி கேளுங்கள். (க., சி., 333) 'Ask him to tell us about that!' ஒரு கள்ளனைக் கூப்பிட்டுத் தன் எதிரி வீட்டில் போய்க் கொள்ளையிடும் படிக்கும் சாஸ்திரியின் குடுமியை நறுக்கிக் கொண்டுவரும் படிக்கும் சொல்லிக் கைக்கூலியாக நூறுபொன் கொடுத்தான். (பா., க., 270) 'He called a robber and gave him one hundred ducats, in order that he should rob his enemy's house and bring him the hair, cut off from the sāstri's head.' அந்த நன்றியைக் காட்டும்பொருட்டு அவர் என்ன காரியம் செய்யச் சொன்னாலும் செய்திருப்பேன். (க., ஏ., 144) 'To prove my gratitude I would do anything he asked.' நேற்று சாயங்காலம் என்னைப் பார்க்கும் பொருட்டாக ஒரு சாலியார் வந்தார்... (பா., க., 283) 'Yesterday evening one swāmi came to see me...'

7) A combination of a neuter singular participial noun of the future or present tense in the Dative case or a verbal noun in the Dative case with the infinitives ஆக 'to become', என 'to say' or the verbal participle என்று 'saying, having said', as well as a combination of a neuter singular participial noun of the future or present tense or a verbal noun in the Genitive (less frequently the Nominative) case with the nouns படி 'way, method, mode' (also படியாக, படியாய், Dat. படிக்கு), நிமித்தம் 'aim' (also நிமித்தமாக) or the personal noun பொருட்டு 'that which has meaning' (also பொருட்டாக): இந்த வேலையைச் செய்வதற்காக (செய்கிறதற்காக) அந்த ஆட்களைக் கூப்பிடு. (Ar., 273) 'Call those men in order to do this work.'

உன்னைப் பார்ப்பதற்கென்றே வந்தேன்... (வை., 13) 'I have come in order to see you...' இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொ ருட்டு. (கு., 81) 'All household cares and course of daily life have this in view, guests to receive with courtesy, and kindly acts to do.'

The adverbial modifier of condition

§ 262. The adverbial modifier of condition may be expressed by -

1) A conditional verbal participle (with related words): பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் நாம் பயங் கொள்ளலாகாது பாப்பா. (பா., 174) 'We should not be afraid, my dear, if we meet evil-doers.' உணவின் அளவை எடுத்து நோக்கின் சாதாரண பிராமணனொருவனைக் காட்டிலும் ஆங்கிலேயன் ஒன்பது மடங்கு அதிகமாக உண்கிறான். (பா., க., 176) 'As far as the quantity of food is concerned (lit. if the quantity of food is compared), an Englishman eats nine times more than an ordinary brāhman.' உண்மையைச் சொல்லப் போனால் எனக்குக் கண்ணனிடத்தில் பிரமாத பக்தி ஒன்றும் இல்லை. (ஐ., ப., 6) 'To be frank (lit. if one is going to say the truth), I have no pious feelings towards Krishna.' அவர்களை நிறுத்தாமற் போனால் நீங்களும் நானும் கையில் வாள் பிடித்து என்ன பயன்? (க., சி., 426) 'What' is the use of our holding swords, if we don't stop them? அவன் வராவிட்டால் அவனுக்கு உதவி செய்ய மாட்டேன். (Ar. 249) 'I shan't help him, if he doesn't come.' அதைப் பற்றிப் புலிகேசிக்குச் சந்தேகம் தோன்றாதிருந்தால் காஞ்சியைத் தப்புவிக்கலாம். (க., சி., 232) 'If this provokes no suspicion in Pulikēsi, it will be possible to save Kanchee.'

2) A combination of an affirmative verbal participle with a conditional verbal participle of the verb இருத்தல் 'to be', which indicates that condition is contrary to reality: அன்றைக்கு நீங்கள் என்னைக் கூப்பிட்டிருந்தால் நான் உங்களோடு வந்திருப்பேன். (J., 128) 'If you had invited me then, I should have come together with you.'

3) A combination of a participle with the nouns பொழுது, கால் 'time', இடம், கடை, வயின் 'place', etc. (cf. §§ 258-259): இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென் இல்லவள் மாணுக்கடை. (கு., 53) 'If his wife be eminent (in virtue), what dose (that man) not possess. If she be without excellence, what does (he) possess.'

Homogeneous parts of the sentence

§ 263. Homogeneous parts of the sentence may be conjoined by -

1) Intonation (without any connective words being used): உனக்குத் தாய் தந்தையர் இருக்கிறார்களா? (பா., க., 162) 'Have you mother and father?' எனக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. (பு., சி., 17) 'I cannot read or write.' தந்தை திகைத்தார்; தலையைச் சொரிந்தார். (வ., கய., 118) 'His father was confused and hung his head., மகேந்திர சக்கரவர்த்தி கோழை அல்ல; போருக்குப் பயந்தவர் அல்ல. (க., சி., 472) 'Emperor Mahendra is no coward, he is not afraid of war.' க்யூவிலிருந்த தெரிந்த, தெரியாத முகங்களெல்லாம் என் பக்கம் திரும்பின. (ரா., சே., 10) 'All the faces in the queue - whether known or unknown - have turned to me.' ஒரு தீனமான, பரிதாபமான, இதயத்தைப் பிளக்கும் துன்ப ஒளியும் கேட்டது. (க., பொ., 117) 'A plaintive, sorrowful, heart-breaking sound was heard.' அவள்... மிகவும் சன்னமான அற்புதமான குரலில் பாடினாள். (பா., க., 166) 'She was singing with a very thin, wonderful voice.' அவள் தோற்றத்தை, அவள் சௌந்தர்யத்தை வர்ணிக்கச் சொல்கிறீர்களா? (க., ஏ., 164) 'Do you ask me to describe her appearance, her beauty?'

2) The particles உம் 'and', ஆ, ஓ 'or', "nor", the participial noun ஆவது 'or', 'nor', which are attached to each of the homogeneous parts of the sentence, or the negative word அல்லது 'or': மத்தியானத்திற்காகத் தயாரித்த சாப்பாட்டை அவளோ சங்கரனோ இன்னும் தொடவில்லை. (அ., நெ., 142) Neither she, nor Sangaran have touched

their dinner.' சாலையில் சென்றவர்கள் மழைக்குப் பயந்து ஓடவும் இல்லை; ஒதுங்க இடம் தேடவும் இல்லை. (க., பொ., 12) 'Those who walked in the street were not afraid of the rain, they did not run and did not seek any shelter.' ஆனால், ஆயனராவது சிவகாமியாவது (அதைக்) கவனிக்கவில்லை. (க., சி., 261) 'But neither Sivakāmi, nor her father took notice (of it).' சாமான் வாங்க வேண்டுமானால் வாங்கு, அல்லது கடையைவிட்டு இறங்கு... (பு., உ., 135) 'If you need buy something, buy it, otherwise leave the shop!' அவர் மீதாவது அல்லது என் மீதாவது அவனுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். (ரா., த., 113) 'He had to distrust either him, or me.' தமிழ் மொழியினுடையவும், நமது கலாச்சாரத்தினுடையவும் தொன்மையையும், வன்மையையும் பாராட்டிப் பேசுகையில், தென்னிந்திய மக்கள் குறுகிய மனப்பான்மையால் கட்டுண்டவர்களல்ல. (ஜ., 5.1, 63) 'The southerners are not narrow-minded when they praise antiquity and viability of the Tamil language and our culture.'

3) Plural participial nouns of the verbs ஆதல் 'to become', என்னுதல் 'to say', the pronouns எல்லாம் 'all,' இவர்(கள்), இவை(கள்) 'they'; the personal noun முதலிய 'et cetera' or numerals and some other forms employed as summarizing words by homogeneous parts of the sentence (which are always put, in this case, in the Nominative case): எண்ண இயலாத குதிரைகள், ஓட்டங்கள், ரிஷபங்கள், ரதங்கள், வண்டிகள் ஆகியவை எங்கெங்கும் காணப்பட்டன. (க., சி., 208) 'Innumerable horses, camels, asses, vans and carts were seen everywhere.' சாத்தன், கொற்றன் என்பவர்களை அழைத்தான். (Ar. 260) 'He called Sāttan and Kottan.' என்னுடைய பத்து ஏக்கரா காட்டிற்கு நான் தான் ராஜா, மகாராஜா, ஏகசக்ராதிபதி,— எல்லாம்! (க., பொ., 33) 'On my plot of ten acres I am a raja, a maharaja, an emperor—all!' அது நெருங்க நெருங்க, குதிரை, ஓட்டகம், யானை இவற்றின் கூட்டம் என்று அறிந்தான். (பு., உ., 101) 'As it was drawing nearer, he saw that it was a gathering of horses, camels and elephants.' ஒவ்வொரு கேணியைச் சுற்றிலும் ஐந்தாறு தென்னை, ஒரு வேம்பு, இரண்டு வாழை, அப்பால் சிறிது

தூரம் பசுமையான பயிர், - இவற்றைக் காணலாம். (கா., பொ., 12) 'Round each of the wells one can see five or six palms, a margosa, two plantains and a little aside - green crops? அவனுடைய மனைவிமரகதம் அப்பொழுது தான் கோயிலுக்குப் போவதற்காக வெற்றிலை, பாக்கு, பூ, பழம், தேங்காய் முதலியவற்றை யெல்லாம் எடுத்துப் பூக் கூடையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். (வி., ச., 53) 'At that very time his wife Maraxadā was putting betel, areca-nuts, flowers, fruit, coco-nuts, etc. into her basket in order to go to the temple.' வெயில், மழை, குளிர், பனி, பருவமாற்றங்கள் ஒன்றும் அவளைப்பாதிப்பதில்லை. (பொ., மே., 90) 'Neither heat, nor rain, nor cold, nor season changes—nothing could affect her.' பத்மா என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாளே யொழிய, பிஸ்கட் சாப்பிடவில்லை (வை., 44) 'Padmā did not touch the biscuit and only stared at me.'

The word order

§ 264. The word order in an extended simple sentence is generally defined by the following features :

- a) The subject precedes the predicate.
- b) The predicate is put in the end of a sentence.
- c) The object immediately precedes the predicate (if there are direct and oblique objects, the direct object is put nearer the predicate.)
- d) The attribute immediately precedes the word it qualifies.
- e) The adverbial modifiers of time and place are put in the beginning of a sentence, preceding or (less frequently) following the subject. Other adverbial modifiers precede the words they qualify.

Deviations from the above order (frequently considerable) are permissible in an emphatic speech, especially in the colloquial language and in poetry.

The compound sentence

§ 265. A compound sentence consists of two or several simple sentences, conjoined in one.

Compound sentences in Tamil are frequently constructed without any connective words whatever. For instance, ஆயிரக்கணக்கான போர் யானைகள் கருங்குன்றுகளைப் போல் வரிசை வரிசையாக அங்கு நின்றன, அந்தக் கருங்குன்றுகளுக்கு இடையிடையே அடித்திருந்த கூடாரங்கள் வெண்ணிற மணற் குன்றுகளைப் போலத் தோன்றின, (க., சி., 208) 'Thousands of war elephants stood there in rows like black hills, marquees, set up here and there among them, resembled heaps of white sand.' நான் உனக்கு ஒரு பெண் பார்த்திருக்கிறேன்; இந்த வாரத்தில் கலியாணம் முடிந்தவிடலாம். (வை., 124) 'I have found a bride for you; the wedding may be celebrated this week.' வீட்டில் மனைவி காத்திருப்பாள், நேரமாகிறது, போவோம் வா! (பு., உ., 226) 'Let's go, it's getting late, my wife will be awaiting me at home!'

As connective words in compound sentences the particles ஏ, ஓ or verbal participles of the verbs ஆதல் 'to become', என்னுதல் 'to say' (frequently with the particle உம் attached) are usually employed. For instance, நேற்றுத்தான் வாத்தியார் சௌக்கியமாயிருந்தாரே, இன்று அவருடைய சௌக்கியத்திற்கு என்ன ஆபத்து! வந்துவிட்டிருக்கப் போகிறது! (வி., ச., 175) 'Only yesterday the teacher was quite well, and now some danger is going to arise for his health!' சிலை பேசாது; நீயா ஓயாமல் பேசுவாய். (க., சி., 385) 'A statue won't speak, but you talk without a stop' குழந்தாய், உன்னுடைய வீரத்தை மெச்சுகிறேன்: ஆனால் கொஞ்சம் நான் சொல்லுவதைக் கேள்! (ப., சி., 481) 'My child! I praise your valour, but hear what I am going to say!' காரில் செல்லும் பொழுது அவர் மனம் சிறிது கலக்கமடைந்திருந்தது, எனினும் துணைக்குக் கணக்குப்பிள்ளையும், கார் ஓட்டியும் இருந்ததால் கலவரப்பட்ட நெஞ்சைத் தேற்றிக்கொண்டே சென்றார். (ர., த., 202) 'During their car trip slight anxiety arose in his mind, but he set it easy by thinking that the accountant and the driver accompanied him and could help.'

The complex sentence

The complex sentence with an attributive clause

§ 266. An attributive clause is generally introduced by means of the particle ஏ, used as a connective word. For instance, அவள் முகம், கல்லறைகளின்மீது செதுக்கப் பட்டிருக்குமே. அந்தத் தெய்வப் பெண்கள், அவர்களுடைய முகத்தை என் நினைவிற்குக் கொண்டுவந்தது. (பு., உ., 17) 'Her face reminded me of goddesses, whose images were usually cut in cave temples, and of their faces.' அதோ, விலகி உட்கார்ந்திருக்கிறானே, அந்தப் பையன் யார்? (பா., க., 23) 'Who is that youth, who is sitting there aloof?' அன்னிக்கிச்சொன்னேயே, அந்தக் கதை செல்லுப் பாட்டி.. (பு., பு., 154) 'Granny, tell me the story you told me the other day.' அன்று ஒரு நாள் வாய்க்கால் பாலத்தில் வழி மறித்தேனே அதேபெண், அதே லக்ஷ்மி!... (ர., சே., 84) 'That was the same girl, that very Lakshmi, whom I had stopped one day on the bridge over the canal! ...'

Attributive clauses are also introduced by means of the particle இ, as well as by interrogative pronouns and particles with correlating demonstrative pronouns and particles in principal clauses. For instance, எந்த நாட்டில் மக்கள் வறுமையற்று வாழுகிறார்களோ, அந்த நாட்டின் சர்க்காரே நல்ல சர்க்கார். (ரா., 1942, 29) 'A good government is in that country, where people are well-to-do' நான் முக்கியமாக எதற்காக வந்தேனோ, அந்தக் காரியத்தை இன்னும் சொல்லவில்லை. (க., சி., 261) 'I have not yet spoken of the affair, which I mainly came here for.'

Attributive clauses (including the direct speech) are frequently introduced by means of participles of the verb என்னுதல் 'to say'. For instance, உபசாந்தி லோகத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பலாமென்ற எண்ணத்துடன் வந்தேன். (பா., க., 13) 'I have come here with an idea to see the Upasānti world and to return back (lit. with a thought that said: one may see the Upasānti world and return).'

அவன் எங்கே போயிருந்தான், புத்த பிஷ்ணுவைக் கண்டு பிடித்தானு. குதிரை திரும்பக் கிடைத்ததா என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி ஆயனரும் சிவகாமியும் ஆவலுடன் அவனை விசாரித்தார்கள். (க., சி., 347) 'Sivakāmi and her father asked him with eagerness, where he had been whether he had found the Buddhist monk and whether he had got his horse back (lit about subjects that say...)'

In Colloquial Tamil there are attributive clauses, that are introduced by imperative forms of verbs. For instance, பாத்தியா வெறும் மசிரு; ஒந்தலைவே இருக்கு பாரு, அது மாதிரி. (பு., சிற்., 34) 'You see, this is an ordinary hair, like that on your head, look.'

The complex sentence with an object clause

§ 267. Object clauses (including the direct speech) are very frequently introduced in Tamil by means of a verbal participle, an infinitive or a neuter singular participial noun of the verb என்னுதல் 'to say'. For instance, விடிவதற்கு எவ்வளவு நேரம் என்று பார்க்க உள்ளே வந்து கெடிகாரத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். (பு., சி., 85) 'I went inside and took my watch in order to see, how much time it was till the dawn.' நானும் ஒங்கூட வாறேன் அப்பா எனக் கெஞ்சுகிறது குழந்தை. (பு., சிற்., 28) 'I'll go with you too, daddy, entreats the child.' அது எவ்வாறு நடந்தது என்பதை இந்தக் கதை விவரிக்கிறது. (கு., ச., 140) 'This story describes, how it happened.'

Object clauses can also be introduced by means of the particles ஏ, ஓ. For instance, நதிக்கரையில் அந்தப் பயங்கரமான சர்ப்பக்குகையைப் பார்த்தோமே, ஞாபகமிருக்கிறதா. (க., சி., 437) 'Do you remember, that we saw that dreadful snake-cave on the river bank?' அவன் திரும்பி வரும்போது நான் எங்கே இருப்பேனோ, தெரியாது. (க., சி., 179) 'Nobody knows, where I'll be, when he comes back.'

Besides, there are complex sentences with object clauses, constructed without any connective words whatever

(parataxis). For instance, என்னதான் ஊரில் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள், சொல்லிவிடேன். (க., பொ., 25) 'Just tell me, what they say in the village!' உமது மண்டையில் மூளையிருக்கிறதா, சொல்லும். (பு., உ., 134) 'Tell me, whether there are brains in your head?' நாம செய்பலே அவரு செய்யறாரு. (ஐ., நா., 22) 'He is doing what we haven't done.'

Parataxis may also be found in sentences with the direct speech, when the latter is a long period, embracing several simple sentences. For instance, தூதன் மேலும் சொன்னான் : “ஆயனருடன் குண்டோதரன் என்ற பெயருடன் வாதாபி ஒற்றன் ஒருவன் இருந்து வந்தான். அவன் நேற்று ஆயனருடைய செய்தியுடன் வாதாபி சைனியத்தைச் சந்திப்பதற்காகச் சென்றான். அவனைத் தடுப்பதற்காகச் சக்கரவர்த்தியும் நானும் தொடர்ந்து போனபோது எதிர் பாராத விதமாகச் சளுக்க வீரர்கள் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். கடவுள் அருளால் நான் தப்பி வந்தேன்.” (க., சி., 477) 'The envoy has said further: Āyannar was accompanied by a Vātāpi spy, called Guṇḍōdaran. Yesterday he went with Āyannar's message to the Vātāpi army. When the emperor and I followed him in order to stop him, Chaḷukya soldiers suddenly encircled us. Thank God' I have escaped...'

The complex sentence with an adverbial clause of manner

§ 268. An adverbial clause of manner is generally introduced by means of the particle ஒ and various interrogative words, functioning as adverbial modifiers of manner with correlating demonstrative words in the principal clause. For instance, தாங்கள் எப்படிக் கட்டளை யிருகிறீர்களோ, அப்படியே நடத்தி வைப்போம். (க., சி., 470) 'We shall do, as you command.' எது எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அது அப்படித் தான் நடக்கும். (ர., த., 50) 'Everything will be, as it should.'

Adverbial clauses of manner can also be introduced by means of the particle ஏ, which corresponds to an adverbial modifier of manner in the principal clause. For instance,

கனகம் இப்போது, முன்னொரு நாள், வாசுவின் கடிதத்தோடு ஜன்னலருகில் நின்றாளே அந்த மாதிரி நின்றாள். (அ., நெ., 146) 'Now Kanaxam was standing, just as one day before she had been standing by the window with Vāsu's letter in hand.'

The complex sentence with an adverbial clause of degree

§ 269. An adverbial clause of degree is introduced by means of the particle ஓ and various interrogative words, functioning as adverbial modifiers of degree, with correlating demonstrative words in the principal clause. For instance, ஒருவனுக்கு எத்தனைக்கெத்தனை பொறுமை மிகுதி படுகிறதோ, அத்தனைக்கத்தனை அவனுக்கு உலக விவகாரங்களில் வெற்றியுண்டாகிறது. (பா., க., 229) 'The greater one's patience is, the greater success he achieves in secular matters.' இந்தப் பிறவியில் எவ்வளவு துன்பத்தைப் பொறுக்கிறோமோ, அதற்கேற்ப மறு பிறவியில் இன்பத்தை நுகரலாம் (ர., 1942, 29) 'How much sorrow we endure in this birth, thus much pleasure we may experience in the next birth.' வீடு பூட்டிக்கிடந்ததைக் கண்டதும் எனக்கு எவ்வளவு கோபம் வந்ததோ அதைவிட மூன்று மடங்கு கோபம் நமது குமார சக்கரவர்த்திக்கு வந்துவிட்டது. (க., சி., 330) 'On seeing that the house was locked, the prince got even more (lit. three times more) angry than I was.'

The Complex sentence with an adverbial clause of time.

§ 270. An adverbial clause of place is introduced by means of the particle ஓ and various interrogative words, functioning as adverbial modifiers of place, with correlating demonstrative words in the principal clause. For instance, அவர்கள் எவ்விடங்களுக்கெல்லாம் வந்தார்களோ, அவ்விடங்களிலெல்லாம் ஒரே கேள்விதான் கேட்டார்கள். (A., 67) 'In each place, where they came, they asked the same question.' எங்கே இஷ்டமோ அங்கே உட்காரலாம். (க., பொ., 73) '(In the hall) one may sit down, where he likes.'

The complex sentence with an adverbial clause of time

§ 271. An adverbial clause of time is generally introduced by means of the particle **ஒ** and various interrogative words, functioning as adverbial modifiers of time, with correlating demonstrative words in the principal clause. For instance, நாணத்தை ஒருவன் என்று துறந்துவிடுகிறானே அன்றே அவன் நீதியையும், நல்ல நெறியையும் துறந்து விடுகிறான்... (ரா., த., 106) 'When a person renounces modesty, he renounces simultaneously morality and virtue...' மறுபடியும் எப்போது சந்திரகிரகணம் வருகிறதோ அப்போது உன் அரசாட்சியின் காலம் முடிவடையும். (கு., ச., 4) 'When the next lunar eclipse occurs, the time of your reign will end.'

Adverbial clauses of time can also be introduced by the particle **ஏ** with a corresponding adverbial modifier of time in the principal clause. For instance, நீ சொல்வது முன்பு பிரான்சிற்கும் பிரஷ்யாவிற்கும் சண்டை நடந்ததே, அப்பொழுது நடந்த பயங்கரமான சம்பவத்தை என் நினைவிற்குக் கொண்டுவருகிறது. (பு., உ., 115) 'Your words remind me of a dreadful incident, that took place when there was a war between France and Prussia.' இரவு படுத்துக்கொள்ள வருகிறாயோ, அப்பொழுது சொல்கிறேன். (வி., பா., 128) 'I shall tell you (about it), when you go to bed this evening.'

The complex sentence with an adverbial clause of Purpose

§ 272. An adverbial clause of purpose is introduced by a verbal participle, an infinitive or a neuter singular participial noun of the future tense in the Dative case (occasionally with the infinitive ஆக 'to become' attached) of the verb என்னுதல் 'to say'. For instance, அதைப் பற்றி விசாரித்துக்கொண்டு போகலாம் என்று வந்தேன்.. (பு., வி., 32) 'I have come in order to ask you about it.' என்

தங்கையின் வாழ்வு பழுதின்றி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் எவ்வளவு பாடுபட்டேன்...(ரா., த., 144) 'I have done much in order that my sister may live well...'

The complex sentence with an adverbial clause of cause

§ 273. An adverbial clause of cause is introduced by means of the verbal nouns ஆகை, ஆதல் 'to become' in the Instrumental case or a neuter singular participial noun (commonly in the future tense) of the verb என்னுதல் 'to say' in the Instrumental case, as well as by a verbal participle or an infinitive of the verb என்னுதல் 'to say.' For instance, நீ அறிவாளியாகையால் தெரிந்துகொள்வாய்... (க., சி., 454) 'You will understand me, because you are a clever man...' பிரவாகத்தில் வேகம் மட்டும் குறையவில்லை யாதலால் சிவகாமியை உருட்டித் தள்ளப் பார்த்தது. (க., சி., 375) 'But as the strength of the current did not decrease, Sivakāmi was nearly carried away.' தந்தையிடம் அனுமதி பெறாமல் போனோமே என்று மாமல்லர் ஏக்கமடைந்தார். (க., சி., 171) 'Māmallar felt uneasy, because he went away without his father's permission ..' அவன் இங்கே வந்தான் ஆகையால் (ஆதலால், எனவே, என்பதினால்) நான் படிக்கவில்லை. (A., 67) 'I did not read, because he came here.'

The complex sentence with a conditional clause

§ 274. A conditional clause is generally introduced by a conditional verbal participle of the verb ஆதல் 'to become' or என்னுதல் 'to say.' For instance, அப்படிச் செய்வாயானால் நீ இஷ்டப்படி அலைந்து திரியலாம். (வை., 122) 'If you do this, you may go wherever you want.' சற்று நேரம் தாமதித்து வந்திருந்தேனனால் காரியம் அடியோடு கெட்டுப் போயிருக்குமே...(க., சி., 480) 'If I had come a little later, the whole cause would have been completely spoilt.' நான் சொல்லும் நிபந்தனையை நீர் செய்துமுடிப்பீராயின் உமக்கு

நான் அடிமையாகக் கடவேன். (சி., ம., 152) 'If you fulfil my condition, I will become your true servant.' அவன் இந்த லோகத்தில் வாழ்ந்திருப்பானாகில், அவனை ஒருவரும் மதிக்க மாட்டார்கள். (சி., ம., 96) 'If he had remained alive in this world, nobody would have respected him.' சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. (கு. 18) 'If the heaven dry up neither yearly festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the Celestials.' பொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாமேல் வருந்துவன்நல் தமிழேனே... (தி., 5, 13) 'If thou who had'st bent the Golden Mount should'st grant me not Thy Gracious Nectar, I will grieve forlorn!' எனது தலையை வெட்டவேண்டும் என்றால் வெட்டி விடுங்கள். (வை., 98) 'If it is necessary to execute (lit. to cut off my head) me do it.'

Occasionally conditional clauses are also introduced by means of the particle ஓ. In clauses of this type predicate are always expressed by finite verbal forms of the past tense but denote actions, which may or will be performed in future. For instance, ஏ, பெண்பிள்ளை இதோ பார் உண்மையைச் சொன்னாயோ விட்டுவிடுவோம். (ரா., க., 143) 'Look here, girlie, we shall let you go, if you tell us the truth,' அப்படி ஏதாவது உன் தம்பிகள் செய்தார்களோ அவர்களுடைய முதுகுத்தோலை உரித்துப்போடுவேன்... (க., பொ., 137) 'If your brothers do something like this, I shall strip the skin from their backs...' டவுன்லே பேசற மாதிரி பேசினியோ போச்சு. (ஜா., நா., 56) 'If you speak as they speak in towns, everything will be lost.'

The complex sentence with a concessive clause

§ 275. A concessive clause is introduced by conditional verbal participles of the verbs ஆதல் 'to become', என்னுதல் 'to say', with the particle உம் attached. For instance, கோடிக்கணக்கான தம் ஏழைச் சகோதரர்களின் துன்பங்களை எண்ணி அவர் கண்ணீர் பெருக்குகிறார் ஆயினும் அவர் நம்பிக்கை யிழந்துவிடவில்லை. (க., ஏ., 176) 'Though he weeps thinking about sufferings of millions of his poor brothers, he does not lose hope.'

The complex sentence with a subject clause

§ 276. A subject clause is introduced by means of a neuter singular participial noun (generally in the future tense) of the verb என்னுதல் 'to say'. For instance, விடுமுறைக் காலத்தில் டில்லி முதலான இடங்களுக்குப் போய்வர வேண்டும் என்பது எனது ஆசை. (வை., 1) 'My desire is to visit Delhi and other places during my leave.' உங்கள் வீட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பது அவருடைய கடுமையான உத்தரவு. (வை., 13) 'His strict order is not to come to your house.'

A subject clause can also be introduced by means of the particles ஓ, ஏ, which correlate with a corresponding demonstrative pronoun in the principle clause. For instance, கிராமவாசிகள் சொன்னார்களே, அது உண்மை தான்...(க., சி., 404) 'All that the villagers said is quite true!'

Subordinate clauses of this type occasionally include interrogative pronouns and particles, which correlate to corresponding demonstrative pronouns and particles in the principal clause. For instance, அங்கே ஓடி எவன் முதலில் சேருகிறானோ அவனை சேணத்தைப் பெறவேண்டும். (வை., 119) 'Who runs there first, he will receive the saddle'. எந்தத் தலைவர்கள் அவனை வாயாரப் புகழ்ந்தார்களோ அவர்களே இன்று அவனைத் துரோகி என்று புறக்கணித்தார்கள். (அ., நெ., 195) 'Those leaders, who praised him much before, now despised him as a traitor.'

The complex sentence with a predicate clause

§ 277. A predicate clause usually is the direct speech introduced by the participial noun என்பது (from என்னுதல் 'to say') with its correlate ஆவது (from ஆதல் 'to become') in the principal clause. For instance, அவன் அந்தக் கடிதத்தில் எழுதினதாவது: "நானாக்கு வீட்டுக்கு வருவேன்" என்பதே. (Ar., 286) 'He wrote in his letter that to-morrow he would come home.'

Appendix

Composite words

§ 278. A composite word (in contrast to a simple one) has a composite base, which is formed of two or several simple bases.

§ 279. A composite noun has a composite base, which may be formed of -

1) Two (or several) semantically co-ordinated nominal bases; e. g., வீரதீரசாகசங்கள் vīra-ōira-sāxasa-ñ-gaḷ 'courage, bravery and valour'.

2) Two nominal bases, the foregoing base semantically qualifying or depending on the succeeding one; e. g., மரத்துக்கிளைகள் mara-tt-u-k-kīlei-xaḷ 'the branches of a tree', மரப்பொம்மை mara-p-pommei 'a wooden doll', முன்னகால் mun-ñ-añ-gāl 'a foreleg', பிடிவாதக்காரப்பெண் piḍivāōakkāra-p-peṇ, 'a stubborn woman', எழுப்பிறப்பும் eḻu-p-pirapp-um 'all the seven births', இருதலை iru-ōalei, 'two ends', பெருவிலை peru-vilei 'a high price', பெருமகிழ்வு peru-maxiḻv-u 'great joy', பெரும்பொய் peru-m-boy 'a great lie', பெருந்துன்பம் peru-n-duṇba-m 'great sorrow', பெருஞ்சுமை peru-ñ.jumei 'a heavy burden', பெருங்குன்று peru-ñ-guṇḍ-ū 'a big hill', பேருண்மை pēr-uṇmei 'the great truth'.

3) A verbal stem and a nominal base, the former semantically qualifying the latter; e. g., குடிதண்ணீர் kuḍi-ōaṇṇīr 'drinking water', செல்விருந்து sel-virund-ū 'a going guest', வருவிருந்து 'var-u-virund-ū 'a coming guest', செய்தநன்றி sey-n-nanḍi 'the good that was done'.

4) A nominal base and a verbal stem, the former semantically depending on the latter; e.g., மரந்தின்னி mara-n-diṇ-ñ-i 'an arboreal pest', பயங்கொள்ளி baya-ñ-gol-ḷ-i 'a coward', உடல்-உருக்கி uḷal-urukk-i 'a wasting disease', பலக்குத்துக்கி palakk-u-t-tūkk-i 'a bearer of a palanquin', தொடைநடுங்கி toḻei-naṇṅ-i 'a man with shaking legs'.

Other composite substantives (numerals, pronouns, personal nouns and adjectives) are generally formed in a similar way.

§ 280. A composite verb has a composite stem, which may be formed of —

1) A nominal base and a verbal stem, the former semantically depending on the latter; e.g., பலப்படுத்தல் *bala-p-par-u-ttal* 'to strengthen.'

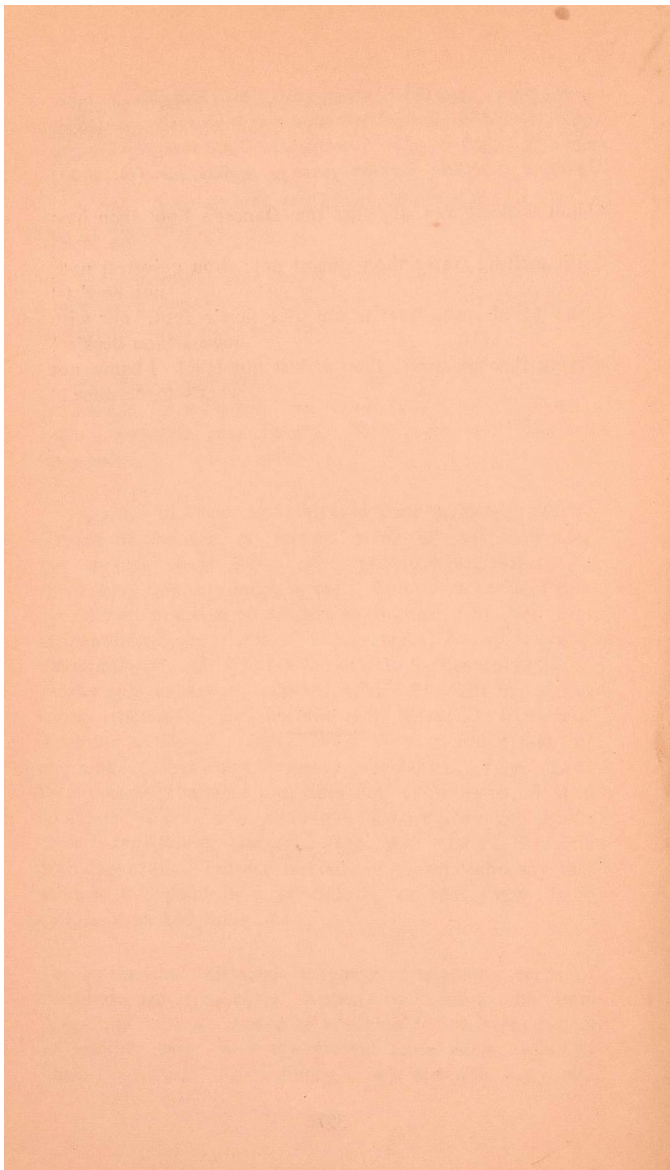
2) Two semantically connected verbal stems; e.g., ஏற்படுதல் *ēṭ-par-u-ṭal* 'to arise', தொள்ளாடுதல் *toḷ-ḷ-āṭ-u-ṭal* 'to grow weak', போதருதல் *pō-ṭar-u-ṭal* 'to pass'.

§ 281. In Classical Tamil composite verbs with stems, formed of the first or second stem of any verb and the negative stems இல்-, அல்- 'not to have, not to be (available)', are very much in use. Composite verbs of this type denote negation of an action, indicated by the first element of a composite stem. For instance, போகம் வேண்டி வேண்டிலேன்... (தி., 5 72) 'I do not want the heavenly bliss ...' நின்னை ஐம்புலங்கள் காண்கிலா... (தி., 5 76) 'The five senses cannot perceive (lit. do not see) Thee...' என்னென்றஞ்சலம் யாமே... (புற., 397) 'We are not afraid of anything ...' பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையேம்... (புற., 126) 'We possess character that does not allow us to float in strangers' ship ...' நல்லதனலனுந் தீயதன் றீமையும் இல்லை யென்போர்க்கினனா கிலியர்... (புற., 29) 'Don't associate with those (lit. become not one of those) who say that there is no good in a good thing or that there is no evil in a wicked thing...'

In the late classical language composite verbs of this type are frequently formed by adding the stem இல்- 'not to have, not to be available' to the second stem of another verb, with the present tense suffix -இன்றி- *-ind-* attached. For instance, ஆடு கின்றிலை கூத்துடை

யான்கழற்கு அன்பிலை என்பருகிப் பாடு கின்றிலை பதைப்
பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர் சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்
றதும் இலை துணை இலி பிணநெஞ்சே தேடு கின்றிலை தெருவு
தோறும் அலறிலை செய்வதொன்று அறியேனே. (தி., 5, 31)

‘Thou dancest not and for the Dancer’s Foot thou hast
no love !
With melting frame thou singest not; thou quiverest not ,
nor bow’st !
Dead Mind, thou wear’st not His flow’r foot, nor with
flowers thou deck’st !
Crying thro’ all streets thou seek’st not Him! I know not
what’s to be done !’

Index

(figures refer to paragraphs)

a	227	-avaḷ	207
-a-	18	-avar	126; 207
-a	43; 72; 109; 122, 125, 70, 134, 215; 157, 159, 201, 203; 168, 167; 207	-avarū	209
-aōū	127, 128, 133, 178; 207, 209	-avarxaḷ	207
-ai-	18	-avā	209
al-	213, 215, 216, 280, 281	-avei(xal)	207, 209
-al	90, 91; 183, 185; 195	-ā	221
-aḷ	24; 70, 119, 215	-ā-	189, 190
-am-	18	-ā	121, 126; 161, 163, 176; 191; 207
-am-	70, 97, 100, 104, 215	-āδ-	189, 190
amma	228	-āōū	191
-an	96; 118	-ākkū	170, 172
andil	228	āl	228
-aṅgaḷ	97, 102	-āl	35, 174, 176; 195
-aṅ-	18, 49, 53, 92, 93, 96, 100, 101, 107, 109 112, 116, 123, 128, 134, 207	-ālē	43
-aṅ	49; 90, 93, 215; 70, 116	āl-	24; 70, 119, 121, 126 191, 215; 207
-aṅmin	197	-ām-	18
-ar-	80	-ām	70, 97, 99, 191
-ar	70, 122, 123, 215	-ān	96
arō	228	-āṅga(l)	126
-att-	18	āṅgū	228
-attum	151, 152	-āṅ	35; 70, 116, 191, 215; 170, 172; 207
attū	154	ār	228
-atka	200	-ār	23; 70, 122, 123, 191, 215; 207
-att-	18, 53, 63, 70	-ārū	126
-ava	121; 209	-ārxaḷ	122, 123, 191 ; 207
		-āva(l)	126
		-āxa(l)	126
		-āy	70, 105, 106, 191, 215; 141, 143

-ā	118	-ind-	79
-cc-	88	-ir	23; 70, 110,
-ccē	186		112
-ccū	133		
-ō-	81	-ir-	79, 80, 215
		isiṇ	228
-ōal	74, 183	-itt-	18
e	227	-iṭp-	79
-e	43	ixa	228
-ei	35; 215; 70, 105, 107; 196; 183	ixā	228
-em	70, 97, 101	ixum	228
-en	96	-ixa(l)	115
-en	70, 90, 92, 215		
ē	222	-iya	170, 171; 115; 198
-ē-	18, 44	-iyaḷ	115
-ē	109; 195, 196	iyar	170, 171
-ēl	195	ī	228
-ēm	70, 97, 101, 191, 215	-ī	105, 108, 109
-ēṅgaḷ	97, 102, 091	-īi-	84, 87
ēṇ	226	-īṅga(l)	114; 198
ēṇ	70, 90, 91, 191, 215	-īṅgō	115
-ēr	115	-ir	70, 110, 111, 191, 215; 145, 147, 197
-ēḷ	115	-irxaḷ	110, 113, 191; 145, 147, 197
-ē	96		
i	227	-īxa	198
-i-	84, 85	-k-	76
-i	105, 108, 109, 191; 141 143; 195	-ka	151, 153
-iccī	134	-kaḷ	23, 113, 102, 124, 135
il-	213, 215, 216, 280, 281	kā	228
-(i) lai	43	ki-	231
-(i)lāē	43	kī-	231
inam	126	kol	224
iṅga(l)	114		
-iṇ-	18, 27, 28, 30, 44, 49, kurei 53. 70	-kū	38
-iṇ	39; 40, 43, 49; 175,	-kk-	76

-li	43	-ōrū	37
-m-	18; 82	-ōy	70; 181
-m	33	-ō	104
-ma	206	φ	33; 53, 54, 70, 90, 95; 133; 141, 142, 144; 161, 162, 164; 201; 204
-maði	228	-φ-	82; 189, 190
-mal	224	-p-	82
maṇ	228	piṛa	228
-maṇḍa	228	piṛakkū	228
mā	228	pō	228
māḍū	228	pōl	228
māḷa	228	-pp-	82
-mār	23	-r	23
-me	206	-r-	80
-mei	180; 204. 206; 210	-r-	80
-mē	204, 206	sin	228
mīyā	228	-t-	79; 84, 85
-min	145, 148, 197	-tal	74, 183
-mingaḷ	145, 148	teyya	228
-minīr	145, 148	teyyō	228
mō	228	til(la)	228
-nd-	84, 85, 86	tillei	228
-nga(l)	24, 135; 149, 198	torum	225
-ngō	24; 198	tōrum	225
-n-	18, 91, 92, 93, 98 106, 107, 109, 111, 112, 114,	-tt-	18, 27, 28, 31, 34, 44, 49, 63; 84, 86, 88
-n	23, 27	-ttal	74, 183
-orū	27	-ttū	70
ō	223	-tū	70, 127, 129, 133, 215
ōḷ	70; 178	u	227
ōm	70, 97, 98, 104, 191, 215	-u-	18, 27, 28, 30, 44, 49 53, 70, 76, 79, 81, 82, 85, 86, 133, 148 149, 153, 183
-ōn	70; 178		
-ōr	70; 178		
ōrum	228		
-ōrxaḷ	178		
-ōṛa	43		

-(u)ccĩ	134	-(u)xa(l)	24
-(u)ccũ	134	-v-	18, 19, 27, 28, 63, 70,
-(u)āē	43		143, 146, 167, 191
ul-	213, 214		195,
um	63, 64, 65, 66, 220		207; 82
	263	vāziyā	228
-um	97, 103; 127, 130,	-y-	18, 19, 27, 28, 143, 146,
	131,		167, 191, 195, 197
	133; 145, 146, 197;	-ya(l)	24
	158	yā	228
-undũ	127, 132; 158	yāza	228
-uṅga(l)	145, 146, 197, 198,		
-uva(l)	24, 126		

Abbreviations

அ., நெ.	- அகிலன், நெஞ்சின் அலைகள், சென்னை, 1953
அ., வ.	- அகிலன், வழி பிறந்தது, சென்னை 1954
அக.	- அகநானூறு, சென்னை, 1955-1957
அம்பி.	- அம்பிகை (சிறுகதைத் தொகுதி), சென்னை, 1946
ஆத்தி.	- ஆத்திசூடி, சென்னை, 1957
ஆறு.	- ஆறுமுகநாவலர், இலக்கணச் சுருக்கம், சென்னை, 1957
இர.	- இரகுவமிசம், யாழ்ப்பாணம், 1887
உலக.	- உலகநீதி, சென்னை, 1957
ஐங்.	- ஐங்குறுநூறு, சென்னை, 1949
க., ஏ.	- கல்கி, ஏட்டிக்குப் போட்டி, சென்னை, 1953
க., சி.	- கல்கி, சிவகாமியின் சபதம், சென்னை, 1955
க., ந.	- கணேசலிங்கன், நல்லவன், சென்னை, 1956
க., பா.	- கல்கி, பார்த்திபன் களவு, சென்னை, 1957
க., பாங்	- கல்கி, பாங்கர் விநாயகராவ், சென்னை, 1955
க., பொ.	- கல்கி, பொய்மான் கரடு, சென்னை, 1955
கந்.	- கந்தபுராணம், சென்னை, 1952-1954
கம்.	- கம்பராமாயணம், சென்னை, 1956-1958
கலி.	- கலித்தொகை, சென்னை, 1958
கலை.	- கலைமதி, Alaveddi, 1959, நம். 3
கு.	- திருக்குறள், சென்னை, 1958
கு., ச.	- த. நா. குமாரசாமி, சந்திரகிரகணம் சென்னை, 1946
சா., த.	- கு. சாஸ்திரியார், தமிழ் மொழியின் வரலாறு, மதுரை, 1953
சி.	- சித்ரா, சென்னை
சி. ம.	- சிறுகதை மஞ்சரி, மதராஸ், 1957
சீவ.	- சீவகசிந்தாமணி, சென்னை, 1949
சு.	- சுதந்திரத் தமிழ் இலக்கணம், சென்னை, 1955-1958
சே.	- ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, கிறிஸ்துவத் தமிழ்த் தொண்டர், திருநெல்வேலி, 1957

- தா. - தாயுமானசுவாமிகள் பாடல், சென்னை, 1906
- தி. - திருவாசகம், சென்னை, 1958
- திரு. - திருவிளையாடல் புராணம், சென்னை, 1937
- திரும. - திருமந்திரம், ஸ்ரீவைகுண்டம், 1956
- திவ். - திவ்வியப் பிரபந்தம், மதராஸ், 1912
- தூ., அ. - பெ. தூரன், அழகு மயக்கம், சென்னை, 1955
- தூ., உ. - பெ. தூரன், உரிமைப் பெண், சென்னை, 1952
- தூ., பி. - பெ. தூரன், பிள்ளைவரம், சென்னை, 1957-1958
- தென். - தென்னாட்டுப் பழங்கதைகள், சென்னை, 1957-1958
- தே. - தேவாரம், சென்னை, 1949-1950; ஸ்ரீவைகுண்டம், 1957
- தொல். எழு. - தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணம், சென்னை, 1955
- தொல். சொல். - தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம், சென்னை, 1956
- தொல். பொ. - தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் 1-2, நச்சினுர்க்கினியம், சென்னை, 1955-1958; பொருளதிகாரம் 3, சென்னை, போராசிரியம், சென்னை, 1951
- நற். - நற்றிணை, சென்னை, 1956
- நன். - நன்னூல், சென்னை, 1955
- நா., ம. - ஏ. பி. நாகராஜன், மக்களைப் பெற்ற மகராசி, மதுரை, 1957
- நால். - நாலடியார், சென்னை, 1958
- ப. - பதிற்றுப்பத்து, சென்னை, 1958
- பத்து. - பத்துப்பாட்டு, சென்னை, 1956
- பழ. - கழகப் பழமொழி அகரவரிசை சென்னை, 1952
- பா. - பாரதியார் கவிதைகள், சென்னை, 1958
- பா., க. - பாரதியார் கதைகள், சென்னை, 1957
- பா., கட். - பாரதியார் கட்டுரைகள், மதுரை, 1956
- பா., நான். - சுத்தானந்த பாரதியார், நான் கண்ட ரஷ்யா, புதுக்கோட்டை, 1955

- பார. - பாரதிதாசன், கவிதைகள், சென்னை, 1955-1958
- பாரத. - பாரத நாட்டுக் கிராமியக் கதைகள், டில்லி 1957
- பு. - புதுமைப்பித்தன், கதைகள், சென்னை, 1955
- பு., அ. - புதுமைப்பித்தன், அன்று இரவு, சென்னை, 1958
- பு., ஆண். - புதுமைப்பித்தன், ஆண்மை, சென்னை 1956
- பு., உ. - புதுமைப்பித்தன், உலகத்துச் சிறுகதைகள் சென்னை, 1956
- பு., கா. - புதுமைப்பித்தன், காஞ்சனை, சென்னை, 1955
- பு., சி. - புதுமைப்பித்தன், சித்தி, சென்னை, 1955
- பு., சிற். - புதுமைப்பித்தன், சிற்றன்னை, சென்னை 1956
- பு., ப. - புதுமைப்பித்தன், பளிங்குச் சிலை, சென்னை, 1955
- பு., பு. - புதுமைப்பித்தன், புதிய ஒளி, சென்னை, 1956
- பு., வி. - புதுமைப்பித்தன், விபரீத ஆசை, சென்னை, 1955
- புற. - புறநானூறு, சென்னை, 1956
- பூ., கு. - பூர்ணம், கும்பல் வாழ்க்கை, "சுதேசமித்திரன்", சென்னை, 1956-1957
- பெருங். - பெருங்கதை, சென்னை, 1953
- பொ., மே. - நீ. பொன்னையன், மேடும் பள்ளமும், கொழும்பு, 1961
- மகா. - வில்லிபுத்தூராழ்வார், மகாபாரதம், மதுரை, 1907
- மணி. - மணிமேகலை, சென்னை, 1956
- மூ., ப. - ம. கே. ரி. மூர்த்தி, பதவி உயர்ச்சி, "கலைமதி", 1959, நம். 6
- மௌ. - மௌன வாசிப்புக் கதைகள், சென்னை, 1956
- ர., சே. - ரகுநாதன், சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை, சென்னை, 1958

- ரா., க. - ராஜாஜி, கதைகள், சென்னை, 1955
- ரா., கற். - ராஜாஜி, கற்பனைக் காடு, சென்னை, 1957
- ரா., த. - ராஜவேலு, தங்கச் சுரங்கம், சென்னை, 1959
- ரா., ம. - ராஜாஜி, மரம் பேசுகிறது, “கல்கி”, சென்னை, நவம்பர் 1, 1959
- ரா., ஜ. - லா. ச. ராமாமிருதம், ஜனனி, சென்னை, 1952
- ரா., 1942 - ராஜவேலு, 1942, சென்னை, 1956
- வ., எ. - மு. வரதராசன், எழுத்தின் கதை, சென்னை, 1957
- வ., க. - மு. வரதராசன், கள்ளோ காவியமோ, சென்னை, 1956
- வ., கய. - மு. வரதராசன். கயமை, சென்னை, 1956
- வ., கு. - மு. வரதராசன், குறிப்புவினை, ‘Tamil Culture’, Madras, 1959, No. 2
- வி., க. - விந்தன், கதைகள், பெண்ணாடம், 1956
- வி., கு. - விந்தன், குட்டிக் கதைகள், பெண்ணாடம், 1956
- வி., ச. - விந்தன், சமுதாய விரோதி, சென்னை, 1956
- வி., பா. - விந்தன், பாலும் பாவையும், சென்னை, 1956
- வை. - எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, சிறுகதை மஞ்சரி, சென்னை, 1958
- ஜ. - ஜனசக்தி, சென்னை
- ஜ., ப. - கி. வா. ஜகந்நாதன், பவள மல்லிகை, சென்னை, 1954
- ஜ., பூ. - கி. வா. ஜகந்நாதன், பூக்காரி, சென்னை, 1954
- ஜா., கொ. - தி. ஜானகிராமன், கொட்டு மேளம், சென்னை, 1954
- ஜா., சி. - தி. ஜானகிராமன், சிவப்பு ரிக்ஷா, சென்னை, 1956
- ஜா., நா. - தி. ஜானகிராமன், நாலு வேலி நிலம், சென்னை, 1958
- A. - M. Andronov, The Tamil language, Moscow, 1960

- Ar. - A. H. Arden, A progressive grammar of common Tamil, Madras, 1954
- B. - H. Beythan, Praktische Grammatik der Tamilsprache, Leipzig, 1943
- Be. - C. J. Beschi, A grammar of the high dialect of the Tamil language, Madras, 1828
- C., I. - A. C. Clayton, Introduction to spoken Tamil, Madras, 1949
- C., T. R. - A. C. Clayton, Graded Tamil Reader, Madras, 1948
- D. - A dictionary : Tamil and English. Based on J. P. Fabricius's 'Malabar-English dictionary' Tranquebar, 1933
- J. - P. Jothimuthu, A guide to Tamil, Madras 1956
- M. - P. Meile, Introduction au tamoul, Paris 1945
- P., H. - G. U. Pope, A handbook of the ordinary dialect of the Tamil language, Oxford 1904
- P., T. - G. U. Pope, Tamil Prose Reader, Oxford, 19
- T., C. T. - V. Thuraisingham, Conversational Tamil, Colombo, 1942
- T L. - Tamil Lexicon, I-VII, Madras 1924-1939

Bibliography

- M. Andronov, The Tamil language, Moscow, 1965
- M. Andronov, Colloquial Tamil and its dialects, Moscow, 1962 (in Russian)
- A. H. Arden, A progressive grammar of common Tamil, Madras, 1954
- C. J. Beschi, A grammar of the common dialect of the Tamil language, Madras, 1828
- C. J. Beschi, A grammar of the high dialect of the Tamil language, Madras, 1828
- H. Beythan, Praktische Grammatik der Tamilsprache, Leipzig, 1943
- A. C. Clayton, Introduction to spoken Tamil, Madras, 1949
- L. Dupuis, Grammaire francaise-tamoule, Pondichery, 1863
- C. Graul, Outline of the Tamil grammar, Leipzig, 1855
- P. Jothimutthu, A guide to Tamil, Madras, 1956
- L. P. Lap, Grammaire francaise-tamoule, Pondichery, 1904
- J. Lazarus, A Tamil grammar designed for use in colleges and schools, Madras' 1878
- P. Meile, Introduction au tamoul, Paris, 1945
- G. U. Pope, A hand book of the ordinary dialect of the Tamil language, Oxford, 1904
- C. T. E. Rhenius, A grammar of the Tamil language, Madras, 1888
- P. S. Subrahmanyasastry, The history of grammatical theories in Tamil and their relation to the grammatical literature in Sanskrit, Madras, 1934
- P. S. Subrahmanyasastry, A comparative grammar of the Tamil language, Tiruvadi, 1947
- V. Thuraisingham, Conversational Tamil, Colombo, 1942
- J. Vinson, Manuel de la langue tamoule, Paris, 1903,
- B. Ziegenbalg, Grammatica damulica, Halae, 1716
- ஆறுமுகநாவலர், இலக்கணச் சுருக்கம், சென்னை, 1957

குணவீரபண்டிதர், நேமிநாதம், மதுரை, 1903
 தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணம்,
 சென்னை, 1955
 தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம்,
 சென்னை, 1956
 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 1, நச்சினுர்க்கினியம்,
 சென்னை, 1955
 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 2, நச்சினுர்க்கினியம்,
 சென்னை, 1958
 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 3, பேராசிரியம்,
 சென்னை, 1951
 பவணந்தி முனிவர், நன்னூல் (கண்டிகையுரை),
 சென்னை, 1955
 புத்தமிழ்த்திரனார், வீரகோழியம், சென்னை, 1895
 வீரமாமுனிவர், தொன்னூல் விளக்கம், சென்னை, 1891

Corrigenda

Page	Line	Printed	Read
5	25	in to	into
12	3	ī, i, ī,	ī, ī, ī,
33	10	taemīl	t'aemīl
33	24	ozungū	ozung'ū
33	24	vandī	vandī
33	26	palli	pallī
38	5	தலையே	தலையெ
47	19	verbal participles	Participles
49	insert after line 4	tineixuriōṁ or தினைக்குறிது	
51	delete in line 6	எல்லா ellā 'all', 'every',	
89	34	pulikkū	pulikkī
113	29	like	life
112	22	என்னதை	என்னத்தை
122	20	-ām, ஓம்	-ām, -அம் -am, -ஓம்
135	6	கிற்றல்	கிற்றல்
139	30	போட்ட-	போட்டட்-
144	insert after line 10	by means of the euphonic increment-an-	and to the last suffix
148	insert in line 9 after unḃam	'we shall eat', நடத்தல் 'to walk'- நடப்பனம் naṛappanam	
152	19	வல்லிஞ்ஞா	வில்லிஞ்ஞா
155	28	denoted	is denoted

167	7	மொசல்	மொசல்
168	10	sum	sun
168	15	கிரற்றோற்	குரற்றோற்
170	12	sence	sense
171	12	paṛi	paṛi
181	7	kill	take
181	17	orī	orīi
184	33	Why	Why do
188	25	உனவாக	உளவாக
189	31	sentence	sentences
190	25		
193	29	படிக்கிறவன்	படிக்கிறவன்
249	27	மறத்திற்கே	மறத்திற்கும்
254	14	கண்மேயும்	கண்மேயும்
264	33	It's	'Its
266	13	இறிஇயரென்	இறிஇயரென்
268	35	shalln't	shan't
274	14	a new	a new state :
277	33-34	praticiples,	predicate,
296	3	bleasing	pleasing
296	3	their	if their
308	7	point	a point
313	5	eminet	eminent
313	5	dose	does
314	25	ஒட்டங்கள்	ஒட்டகங்கள்
317	12	செல்லுப்	சொல்லுப்
320	27	time	place
323	17	predicate	predicates

THE AUTHOR

Dr. Michael S. Andronov is a Senior Research Scholar and Head of the Indian Languages Department at the Institute of Oriental Studies, U. S. S. R. Academy of Sciences, Moscow.

Born in Moscow in 1931, M. Andronov is a graduate of the Moscow Institute of Oriental Studies, where he received his M.A. degree for a dissertation 'Dravidian Elements in the Bengali Language' (1954). His Ph. D. degree, he received from the Institute of Oriental Studies for a dissertation 'The Verb Morphology in Modern Tamil' (1960). In 1958-1959 he was a research student at the Tamil Department of the Madras University.

Dr. M. Andronov is an author of some seventy books and papers on Indian Languages. Among them are 'A Grammar of the Tamil Language' (Moscow, 1966), 'The Tamil Language' (2nd ed., Moscow, 1965), 'Dravidian Languages' (Moscow, 1965, 2nd ed., in print), 'The Kannada Language' (2nd ed., Moscow, 1968), 'Colloquial Tamil and its Dialects' (Moscow, 1962), 'Two Lectures on the Historicity of Language Families' (Annamalai-nagar, 1968), 'Materials for a Bibliography of Dravidian Linguistics' (Kuala Lumpur, 1966), 'A Russian-Tamil Dictionary' (Moscow, 1965), 'A Malayalam-Russian Dictionary' (Moscow, in print), 'ருஷ்ய மொழியின் இலக்கணச் சுருக்கம்' (Moscow, 1965) etc.

THE BOOK

Dr. Andronov's "Grammar" meets a long - felt demand for a comprehensive and detailed description of the Tamil grammar on modern lines. Unlike its predecessors, the "Grammar" does not limit itself to Literary Tamil alone and equally describes various grammatical forms found in Colloquial Tamil as well as in main Tamil dialects.

The "Grammar" is based on illustrations and examples drawn from the Tamil literature of all periods and styles, ranging from Pathupattu, Purananuru and Tirukkural to Dr. M. Varadarajan, Puthumaippittan, popular dramas and film scripts.

Much attention is paid in the "Grammar" to the correct (from the point of view of the up-to-date linguistics) delimitation of roots, bases and word-changing suffixes, as well as to the detailed description of how they are combined in a word.

The "Grammar" combines in itself scholarly strictness and exhaustiveness of description with clarity and easiness of exposition, which will equally attract native students and foreign linguists, presenting, as it does, an example of application of the modern methods of studying language to Tamil grammar.

Although purely descriptive in nature, the "Grammar" demonstrates historical and dialectal diversity of the Tamil language, emphasizing the urgent need for the study and development of popular forms of the modern language.